

கல்கி

தீபாவளி மலர்

KALKI DEEPAVALI MALAR

1944

இந்த தொழிலில் சுமார் 35,000 பதிகம் ஒப்புகளில்
தான் தற்போதைய மிகுதித்தான். ஆகவே மேலே செல்
வும் ஆகவே கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்
ஆகப்படுகிற, விவிலி, மேலிட்டம் முதலிய கனககான
செய்கையிலும் தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்
வருகின்றன.
மேலும் மேலும் தொழிலாளர்களின் தாழ்வு விழாவின்
மேலும் மேலும் கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்
மேலும் மேலும் கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்
மேலும் மேலும் கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்

அளகப்பா வெக்ஸ்டைல்ஸ் (கொச்சி) லிமிடெட்
மாணவன் என்ஜினியர்: ரமணி & கோ, லிமிடெட்
மேலும் மேலும் கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்
மேலும் மேலும் கனககான தொழிலாளர்களின் தாழ்வுதான்

அளகப்பா வெக்ஸ்டைல்ஸ்

T.R.மகாலிங்கம்
K.மகாதேவன்.....
T.R.ராமச்சந்திரன்

குமாரி நுகம்ண
N.S.கிருஷ்ணன்
.....T.A.மதுரம்

வள்ளி
வருகிறது!

A SARRASWATHI CINEMA FILM LABORATORY
PRODUCTION
PRODUCED at
PRAGATI

Distributors:-

FAMOUS TALKIE DISTRIBUTORS
MADRAS..... BANGALORE..... MADURA

அழகிற்கு அழகு செய்வது
அழகான ஆடைகளே!

- இயற்கை அழகைச் செயற்கையினால் இன்னும் அழகு படுத்தவது எளிதல்ல. அதையும் பரஸீர்த் தங்கள் இயற்கை அழகை அவரவர் அணிவும் ஆடை களால் அலங்கரித்து அழகு படுத்துவதென்பது மிகவும் அரிது. இவ்விதம் அழகை அழகு படுத்தக் கூடிய ஆடையிலேயும் மேலான யோத்தாடையும் புத்தம் புதிய பேஷ்டுடையும் இருக்க வேண்டும். இந்த அம் சங்களில் புரண திருப்பதி யளிக்கும் "பாபுலர் ஸ்குதேர் ஸ்டோர்ஸ்"க்கு இன்றே ஒரு முறை விஜயம் செய்து உங்கள் குடும்பம் மூலமுதையம் அழகு படுத்துங்கள். அல்லது 88220-க்கு பேசன் செய்யுங்கள்.

பாபுலர் ஸ்குதேர் ஸ்டோர்ஸ்

34, இப்பக்ராப்ட்ஸ் ரோட்
திருவல்லிக்கேணி மதுராஸ்

**BRASS UTENSILS AT
CONTROLLED RATES**

BRASS CONTROLLED UTENSILS ARE ALREADY IN THE MARKET AND WILL BE AVAILABLE FROM ALL OUR APPROVED DEALERS.

PRICES FOR CONSUMERS RANGE FROM A **MINIMUM OF RS. 1-14-0 PER LB. TO A MAXIMUM OF RS. 2-4-0 PER LB.** ACCORDING TO VARIETIES AND WITH OR WITHOUT PURE TIN ON THEM.

THE PUBLIC ARE REQUESTED NOT TO PAY ANY PRICE HIGHER THAN THE ONE STAMPED ON THEM

THE MYSORE PREMIER METAL FACTORY,
124, MINT STREET :: :: G. T., MADRAS.

Phone: 2535

Telegrams: "SUNBRAND"

புல உலகத்தில் ஓர் புரட்சி!

மாடர்ன் தீயேடர்ஸ்
பர்மீா றாணி

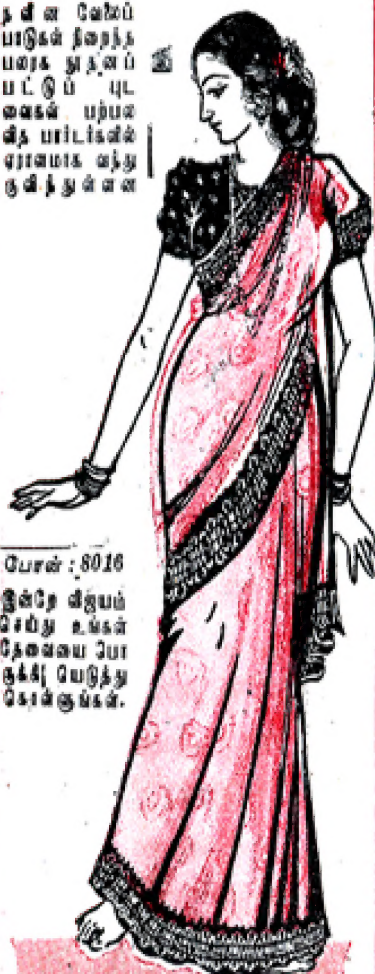
திரைப்படம் T.R. சுந்தரம் B.A. (Leads)

—Seyavay

பெண்மணிகள் விரும்பும்

தன்னை வேலை
பாடுகள் திறந்த
படை அடைய
பட்டுப் புட
வைகள் பற்பல
தே பாட்டினில்
ஏனையக கந்து
குதித்துள்ளன

பொன் : 8016

இந்தே விஜயம்
செய்த உங்கள்
தேவையை போ
குக்கி யெடுத்து
கொடுங்கள்.

**ராதாஸ்க்
எம்போரியம்.**

1/14, ஸன்னத் தெரு
மைலாப்பூர்.....மதராஸ்.
பிளாக்: ஸ்ரீ மதராஸ், குமரகோணம்

MEYER

**குழந்தையின்
குதூகலம்!**

**சார்லீஸ்
பீஸ்கட்ஸ்**

குழந்தைக்கு மெழுகுபிடிப்பு எவ்வளவு நல்லது என்பதை அறியாமலிருக்க முடியாது. அதனால் வேண்டாம்! பிஸ்கட்ஸ். அறிவாது உயர்வா? குழந்தைதான் அது! சார்லீஸ் பீஸ்கட்ஸ் குழந்தைகளை உற்சாகத்துக்கு உற்ர துணைகள்.

CHARLEY & CO.,
BISCUIT MANUFACTURERS
USILAMPATTI

MEYER

நேஷனல் மாச் ஓர்க்ஸ் சீவகாச்

அணில் மார்க்கு தீப்பெட்டிகளையே
வாங்கி உபயோகியுங்கள்

பெட்டி உறுதியாகவும் குச்சி வெண்மை
யாகவும் மருத்து கேட்டியாகவும்
என்னிக்கை சரியாகவும் இருக்கும்

மழை காலத்திற்கு
உத்தாவாதமுள்ளவை

தங்கள் ஒவ்வொரு குடும்பம் தீ
பெட்டிகளை வாங்குவதும் ஒரு வரை
இந்தியனுக்கு ஒதுக்க உண்டா
மேடுமேடாகும்.

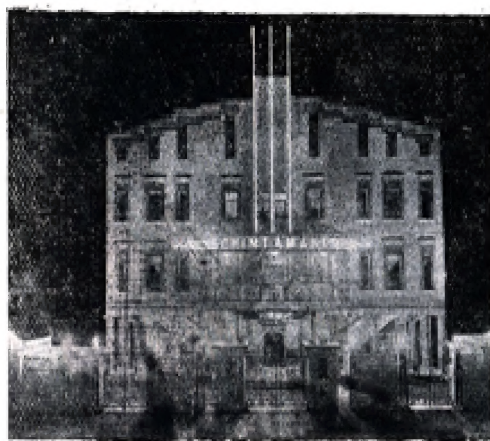
THE MATCHES

சிந்தாமணி டாக்கீஸ், மதுரை

செவித்தோற்றம் (பகல்)

செவித்தோற்றம் (இரவு)

உட்புறம்

- இத்தத் தியேட்டரில் தனியே R. C. A. High Fidelity டோனில் டிராபி லிட்டரும், மேக்ஸ்யான, உயர்த்தத் தொழ்த் Frequency ஒலிட்டுகளுடன் கூடிய ஒலிப் பெருக்கெனும், மிகுத்த வீரகாத்துடன் கன் டிராக்டுக் குவிச்சிவைத் தருவதுமான (High Intensity) ஆட்க் விளக்குகனும் தங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கன.
- தனியே கவாதா முறையாக அமைக்கப்பட்டதும், மிகுத்த ஸாதி கூடியதும், உயர்தா படங்களே காங்கிக்கப்படுவதுமான தியேட்டர் எங்களுடையது தாக்.

இப்பொழுது நடைபெறுவது ராயல் டாக்கீஸரின்

— ஹரிதாஸ் —

ஸ்தாபகர்

சுதேசி டைப் பவுண்டரி

(ஸ்தாபனம்: 1906)

51, குருவப்ப செட்டி தெரு
சிந்தாதிரிபேட்டை, மதராஸ்

டெலிபோன்: 3510

தந்தி: 'புவன'

டி. ஆறுமுக முதலியார்

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், தேவநாகரி, ஹிந்தி, கன்னடம், உருது, கிரந்தம், மஹாராஷ்டிரம், ஸம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய பதினேரு பாஷைகளிலும் எழுத்துக்கள் தயாரிக்கப்படுப் பவுண்டரி நம் நாட்டில் இது ஒன்றேதான்.

இதர எந்த தயாரிப்புக்கும் தலை சிறந்ததும், தீடித்து உழைக்கக்கூடியதும், அழகும், கவர்ச்சியும் பொருத்தியனவாகும். நவீன சாதனங்களால் மேனுட்டு முறைப்படி தயாரிக்கப்பெற்ற புதிய 'கணபதி' தமிழ் எழுத்துக்களும், 'புதிய ஆறுமுகம்' தெலுங்கு எழுத்துக்களும் பல்லோராலும் பாராட்டப் பெற்று, அச்சாபீஸ் நிர்வாகிகள் அனைவருடைய நன்மதிப்பையும் ஆதரவையும் பெற்றவையாகும்.

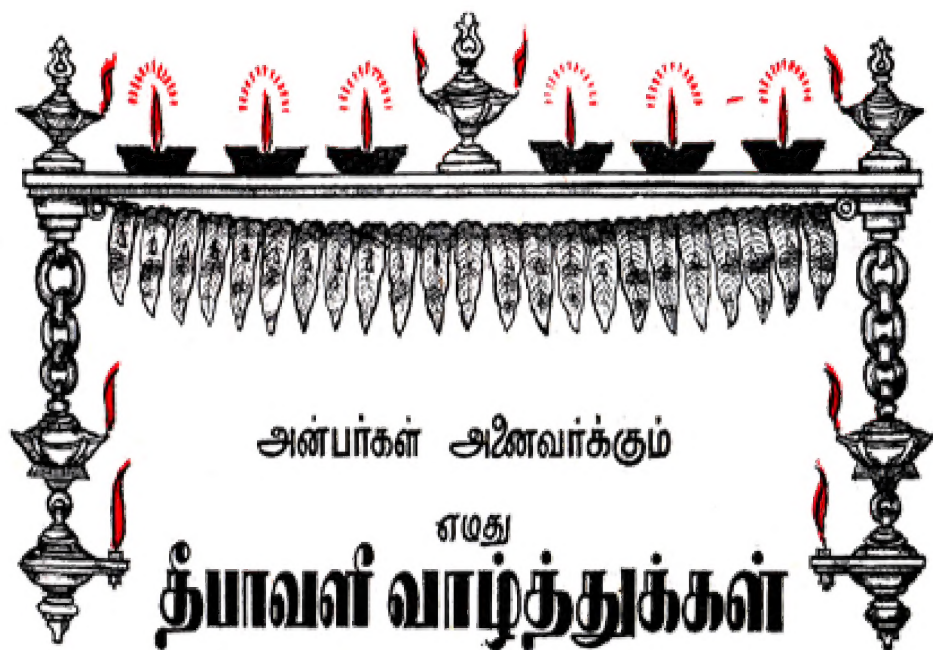
இன்னும் தயாரிக்கப் பெற்று வரும் புது மாதிரியான தமிழ், தெலுங்கு எழுத்துக்கள் வெளியிடப்படும் சப நாளை அன்பர்கள் எதிர்பார்க்கவும்.

இந்த தீபாவளி மலரில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கும் எழுத்துக்கள் 'கணபதி' புதிய தமிழ் எழுத்துக்களே.

புர விவரங்களுக்கு எழுதவும்.

T. A. சுப்ரமண்ய முதலியார்
புரன உரிமையாளர்

★

A. R. P. சாரதி, Dyers,
மதுரை

கங்கா ஒர்க்ஸ்,
SOAP MAKERS,
அடையார்

★

SARATHI
HANDLOOM TEXTILES
MADURA

வகுத்தீடு
25 பன்னாள்...

வாழ்க்கையினை முக்கியமான வாகைப் பருவத்தினராக இன்று நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நான் முழுதும் வேலை செய்தாலும் குறுகியதாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருக்கிறீர்கள். இது நீங்கள் இது வாழ்க்கையை விழைபவராவீர்கள்.

ஆனால் எதிர்பார, அதாவது 25 வருஷங்களுக்கு முன்பு, வாழ்க்கையை நீங்கள் எப்படி. விரும்புகின்றீர்கள் யோசித்ததுண்டோ?

நீண்ட மும்பூரமான வாழ்க்கைக்குயின், பாசமற்ற, நிம்மதியான, வாழ்கை அமைதியாக ஓசிடத்தில் கழிக்க விரும்புகிறீர்கள்.

இதற்கு நாங்கள் யோசனை கூறுகிறோம்

விவரங்களுக்கு :

நேஷனல்

இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

தெருப்பு, விபத்து, மோட்டார், மற்றும் சகலவிதமான இன்ஷ்யூரன்ஸ்க்கும்

நேஷனல் பயர் அண்டு

ஜெனரல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
7, கேன்ஸல் நேஷனல் தெரு :: கச்சேரா
மதராஸ் பிரதேச :

"நேஷனல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பிஸிஸ்"

382, கைபு பஸ் ஸ்டாண்ட் :: கென்ஸல்
சம் ஆபீஸ்கள் :

பெங்களூர் :: மதுரை

இதுபோன்ற நிலைமையில்
சந்தேகமான மருத்துவனைக் கொடுத்து
பரிசீலிக்காதீர்கள்

தோய்க்குமான மருத்துவனைக் கொடுப்பதோ, மட்டமான போலிகளைக் கொண்டு பரிசீலனை பார்ப்பதோ மிகவும் அபாயகரமாகும்.

ஜம்மியின் விவர்கூர் குழந்தைகளின் மிகவும் முற்றிப்போன சரத் குடிகட்டி வியாதிகளையும் தவிரும் குணப்படுத்தும் வைத்திய சான்றிதாத்திற்கு அறிமுகமான ஓரா மருத்தென சொன்ற 36 ஆண்டுகளாக பிரசித்தி தேடி வந்துள்ளது. சிகிரிசு குணம் கிடைக்க ஒரு நாளை நாம் தாமதியாமல் உடனடி கொடுத்து வர வேண்டும். வேறெந்த வைத்திய முறைக்கும் கீழ்ப்படியாத குழந்தைகளின் இக் கொடிய நோயை கீழ்ப்படியச் செய்துள்ள இந்தத் திவ்விய ஓளவுதம் காலஞ் சொன்ற பிரபல வைத்தியரான ஜம்மி வெங்கட்ரமணய்யாவின் விசேஷ கண்டு பிடித்ததாகும். அது ஆயிரக் கணக்கான குழந்தைகளை உயிர் மீட்டுத் தந்து பெயரை இத் தேசம் பூராவும் நிலை நாட்டி யுள்ளது.

குழந்தைகளின்-சரத் குடிகட்டி வியாதிகளுக்கு

**ஜம்மியின்
விவர்கூர்**

அபாயகரமான போலிகளைப் பற்றி எச்சரிக்கையை விடுங்கள்

ஜம்மி வெங்கட்ரமணய்யா & ஸன்ஸ்
மைலாப்பூர் :: சென்னை.

ஸப் ஆபீஸ்: கும்பகோணம் (தென்னிந்தியா ரெகிஸ்ட்ரே)

கிளைகள்:

பம்பாய், கச்சேரா, கச்சேரா, திருச்சி, பங்களூர், விஜயநகரம்

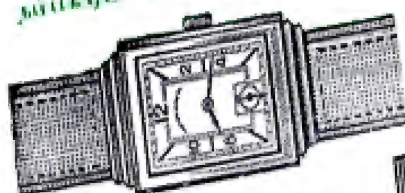

தெளிவான வாழ்த்துகள்
பரிசுளம் அளித்த அழகு
தமிழரும் வாழ்த்து பரிசுளம்.

மெய்மையான "S-1"

18 கரட் முழுத் தங்கம் ... ரூ. 185

சிறு காலியன் "C-2"

18 கரட் முழுத் தங்கம் ... ரூ. 204

மெய்மையான "T"

18 கரட் முழுத் தங்கம் ... ரூ. 111

தெளிவான வாழ்த்துகள்
பரிசுளம் அளித்த அழகு
தமிழரும் வாழ்த்து பரிசுளம்.

தெளிவான வாழ்த்துகள்
பரிசுளம் அளித்த அழகு
தமிழரும் வாழ்த்து பரிசுளம்.

WEST END WATCH CO.
BOMBAY - CALCUTTA.

லேன்ட் எண்டு வாட்ச் கோ., பம்பாய் - கல்கத்தா

மொகியம்

சீமர்ப்பணம்

யின்னியும் தெய்வயானையும் சண்டைய நிறுத்தி அத்தியோகப்பலாக வாழ்வதற்குரிய ஒரு அருமையான கார்பத்தை இன்று செய்கிறோம். தமிழ்த் தெய்வமாகிய ஒருகனனுக்கு அழகின் வடிவமான கலைத் தெய்வியத் திருமணம் செய்து வைக்கிறோம். "மீரபுவே! எம்பெருமாளே! எத்தனையோ இன்மைகளுக்கு கிடையில் அருத்தவம் புர்த்து பெற்ற அருமைய் புதல்வி இவன். உலகியே — தமிழ் உலகியே — புத்தக உலகியே — இதுவரை கண்டும் கேட்டு மறியாத அழகுடன் அறிவோலி விடுக்கொண்டு விளங்குகிறான். இவன் அருமையுடன் எற்றுப் பெருமையுடன் போற்றி மகிழ்வான்!" என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஒருகப் பெருமையுடைய ஏழ்ருவது திருமணத்துக்குத் தமிழ் நாட்டில் அநாவரைவும் "சேரனாகும் ஐக்கத்திரே!" என்று பரிவுடன் அழைக்கிறோம்.

பொருளடக்கம்

வழியே — ஒருகப் பட்டம்	...	கறுதோய்	...	12
வேளின் பாட்டு	...	தேவீக மீரபுவே பிள்ளை	...	13
பாத்திரமே நுணுமன்	...	கத்திரைத் பாரதி	...	14
சம்பே, தீ ரோக்!	...	டி. கே. சி.	...	17
வாழ்க தீ சம்பே!	...	உமகன்	...	20
காத்திரியும் கந்துரீயாரும்	...	கரு கார்த்தி	...	21
கண்ணன் மீதழத்தான்!	...	ராமநாத்	...	22
புவன் ஒங்கி வராமே!	...	ராமநாத் பிள்ளை	...	23
எவ்வோரே தெய்வகன்	...	மணிமயம்	...	23
அன்று கண்ட ராஜாஜி	...	டி. என். என். ராமன்	...	24
பாத்த கமலகன் கானீரே!	...	சாகராஜ ராம்	...	27
நாயன் வயல் சேத வத்தான்	...	சுந்திரா	...	28
புடனாகக் கண்	...	சாமா	...	29
பத்தினியின் நிவாகம்	...	செனா	...	33
புத்தர் சன்னிதி	...		...	38
திவாகப்பலா	...		...	39
வேளின் குரல் போழி தேன்	...	ராமன்	...	50
சுவர்க்க மோ	...		...	52
அஜத்தா அநிவாகன்	...	ர. சி.	...	53
அஜத்தா கித்திரைகள்	...	மணிமயம்	...	60
பாதிவழியின் தவம்	...	கறுதோய்	...	62
தேவயானையும் காலமும்	...	...	...	63
என்மதன் போர்க்கோளம்	...	...	...	63
போய்போகிறே!	...	பரித்தம்	...	67
பெயர் என்ன வைக்கலாம்?	...	வாதன	...	68
ஹத்தான்	...		...	73
எத்தக குத்தம்	...	வர்கா	...	74
பரிமாரணி	...		...	76
கண்டெடுத்த கடிதம்	...	வனத்தன்	...	78
"மீர" பரிமதி என். என். கம்புலகிமி	...	சாகராஜ ராம்	...	84
மீர பாத்திரை	...	...	...	86
விளக்கும் வண்டும்	...	கறுதோய்	...	83
அஜத்தா பட்டங்கள்	...	சாகராஜ ராம்	...	94
சுனாநாயும் புத்தரும்	...	கறுதோய்	...	96
பரவாரிப்பி	...	சாமா	...	97
சம்பத்த உபாசம்	...	சுந்திரி அம்மன்	...	99
பத்ததந்திர ஜவகனும்	...	சாகராஜ ராம்	...	95
ஒரு சொட்டுக் கண்ணி!	...	சாபேரடி	...	110
புத்தம் முடித்தது	...	உமகன்	...	113
பித்த மாதா	...	கறுதோய்	...	117
ஜயித்தா! மகன்	...	கந்தி	...	118

இசையம் நீறந்த கர்ஞ்டக சங்கீதம்

மீமதி
எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

N. 18224

கவித் துக்கி—மதுரை கல்யாணி

*

N. 18218

கன்னடத்தாங்கும்

— சிம்மேந்திர வத்சமம்

(இரண்டு பாகங்கள்)

*

N. 18208

மீமதி

— வசந்தா

(இரண்டு பாகங்கள்)

“**ஹிஸ்
மாஸ்டர்ஸ்
வாய்ஸ்**”
ரிகார்டுகள்

மீமதி
என். லி. வசந்தகோசிலம்

N. 18229

சூர்வத் தலாம் — ராமலிங்கம்
(இரண்டு பாகங்கள்)

*

N. 18219

சூர்வத் தலாம் — ராமலிங்கம்
(இரண்டு பாகங்கள்)

*

திரு. எம். எம்.
தண்டபாணி தேவநிதி

N. 18228

கோவிலும் - சாமிநாதர்
(இரண்டு பாகங்கள்)

வேலன் பாட்டு

பள்ளி

தென்னத் தெவித்தவையா - உமது
கள்ளத் தனமெல்லாம்!

அதுபள்ளி

வள்ளிக் குறந்தியின்
மையலில் சிக்கி நுள்
எள்ளத்தனை அரும்
என்மீ திருக்குமோ?

சரணம்

வேட்டைக் கொளையுவிர் - கையிற்
வேலையும் ஏந்திச் செல்விர்
காட்டினைச் சுற்றியக்
கள்ளியின் திண்புண
மேட்டுக்கே ஒருமனை
விரட்டப் பில் ஒழிவிர்!

கட்டிச் சிறை யிடுவார் - அந்தக்
காட்டுக் குறவரென்று
தட்டழித் துள்ளம்
தடுமாறி யல்லவோ
வேட்டை வெளியிலோர்
வேங்கை மாமரவிர்!

—பூதி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை.

பாய்ந்தானே

ஹனுமான்

-கவியீ கத்தாங்குத பாரதி-

நமது நாட்டை ஆவேசப்படுத்திய நூல்களில் சிறந்தது இராமாயணம். வால்மீகி, கம்பர், காலி தாண்டி, துளசி தாண்டி, பாஸ்கரர் ஆகிய மகாகவிகள் இராம கதைமையினை பாடினர். அதைக் கீர்த்தனமாகச் செய்தவருள் தலைசிறந்தவர் அருணாசகர் கீரையர். இவர் தீவிரபாடியவர் பிறந்தார். எட்டு வயதில் பெற்றோருரை இழந்து, தந்தையும் ஆதர்த்தி அடியாராகச் சேர்த்து தமிழும் ஆரியமும் கற்றுார். இவரைக் கந்தாடி கம்பராமாயணமும் வகைரித் தன. உலக காவியங்களில் அவையே ஒப்புயர் வற்றவை என்பது இவர் முடிபு. இவரது கல்வி ஒழுக்கங்களைக் கண்டு, தருமபுர ஆதீன கர்த்தர், இவரைத் தமது பித்திரி இடுக்க வேண்டினார். கவிராயர் "கான் வன்னுவர் சொல்லும் இல்லற வழியே யிருந்து, உலகிற்கு எனது வாக்கினால் பணி செய்ய விரும்புகிறேன்" என்றார். "அப்படியே செய்யும்" என்று பண்டார சர்க்கினை ஆகி கூறி அனுப்பினார். முப்பது வயது மட்டும் தூய பிரம சரியன் காத்த பிறகு, இவர் மனையறம் புருத்தார். ஆர்வத்தின் வந்தவருக் கெல்லாம் இவர் கலவினை இதுமாகத் தந்தார். கங்கை, வைத்துக் குடும் பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார்.

அன்று முதல் கவிராயர் தம்பிரான் விருப்புத் தீன்படி, பல காவியங்கள் பாடினார்.

கவிராயர் இரவில் கம்ப ராமாயணப் பிரசங்க மும் செய்து வந்தார். அதைக் கேட்டவருள் வேங்கட நாயகர், கோதண்டராமபுர என்ற இரண்டு இசைப் புலவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் கவிராயருடைய

அக்காலம் புதுச்சேரியில் தங்கம் வெள்ளி மலிவு. இவர் அடிக்கடி அங்கே தொழில் விஷயமாகச் சென்று வருவதுண்டு. ஒரு சமயம் வழியில், கிணியில், தருமபுர மடத்தில் இவர் தங்கினார். அங்கிருந்த கட்டளைத் தம்பிரான் இவருடைய பன்னித்தோழர். இருவரும் அன்புடன் அனவனா வினர். தம்பிரான் கிணியில் பங்கு பாடுவதற்காகப் பிள்ளையார் சுழிபோட்டு, நீதம் தனை என்னிக் கொண்டிருந்தார். தமது கருத்தை அருணாசகக் கவிராயரிடம் அவர் சொன்னார். கவிராயர் ஒரே இரவில் பன்னு முழுதையும் பாடித் தந்துவிட்டு, புதுச்சேரிக்குச் சென்றார். திருப்பி வரும் போதும் சீர்காழி மடத்திலேயே தங்கினார். இதற்குள் தம்பிரான் ஒரு பெரிய விட்டை இவருக்கென்று வாங்கி, இவர் குடும்பத்தையும் அழைத்துவரச் சொல்லி, சீர்காழியிலேயே இருக்கச் செய்தார்.

மாணவரானார்கள். அவர்கள் தூண்டுதலினால் கவிராயர் கம்ப ராமாயணத்தை வைத்துக் கீர்த்தனங்கள் பாடத் தொடங்கினார். அறுபதாம் வயதில் அருணாசலக் கவிராயர் இயற்புக கீர்த்தனத்தை முடித்து ஸ்ரீரங்கத்தில் அரசுக்கேற்றச் சென்றார். அரசுக்கேற்றவதற்கு முன்புதான் "ஏக பக்ஷி கோஷம், ஐயா!" என்ற மோகன கீர்த்தனம் பாடினார். அதைக் கேட்ட பட்டர்கள் கம்பர் மண்டபத்திலேயே, பங்குவி அந்தரணில், கவிராயர் கீர்த்தனங்களை அரசுக்கேற்றச் செய்து சன்மான மளித்தனர். கவிராயரின் மாணவரான இசைப் புலவர்கள் ராமாயண கீர்த்தனங்களை நாடெங்கும் பரப்பி, எல்லா பரிசு பெற்றனர். செல்வர்கள் கவிராயர் வாக்கினாலேயே கீர்த்தனங்களைக் கேட்க விரும்பி யழைத்தனர். ஏழாண்டுகள் கவிராயர் தமிழ் நாடெங்கும் சுற்றிக் கீர்த்தனப் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். இடை இடையே பல அற்புத சம்பவங்கள் நடந்தன. அவற்றில் ஒன்றை இங்கே சொல்லுகிறேன்.

2

அக்காலம் தமிழகத்தில் சோழபாண்டியர் அரசு படைத்து, கையக்கர் அரசு வந்து, அதுவும் ஒழிந்து, ஷாபுடி மரபடியரும் கொடிபோட்டனர். இடையே

ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் போட்டா போட்டிகளும் வெட்டுச் சண்டைகளும் நடந்தன. பிரெஞ்சுக்காரரின் கை அப்போது மேலொங்கி யிருந்தது. துய்ப்பெய்க் நாடெங்கும் செல்வாக்குப் பெற்று அசல் ஷாபா யிருந்தான். அவன் வலது கையாக இருந்தவர் ஆனந்த பிங்க்ஷ் என்றும் சிறந்த ராஜாத்திரி. ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை துபாஷாகவும், துய்ப்பெய்க்கின் மத்திரியாகவும் இருந்து, சிறும் செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்றத்ச் செழித் தோங்கினார். அவர் கலா ரசிகர், பத்திரசமான் பாடல்களைக் கேட்டால், மெய்ம்மற்றது போலார். கவிக்கு ஒரு வரையிலாவமல் போன் அளிப்பார். ஒரு தரம் பரியாக வந்த ஒரு கவிக்கு, வெள்ளி இலை சீரம்பப் பணம் குவித்துத் தந்தார்.

ஒரு சமயம் அருணாசலக் கவிராய் புதுச்சேரிக்கு வந்து, ஆனந்தரங்கம் பிள்ளைக்கு ஒரு சிட்டுக்கவி அனுப்பி விட்டுக் காத்திருந்தார். அச்சமயம் தஞ்சாவூரிலிருந்து துணை பிங்க்ஷ் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளைக்கு அவசரமான தூதனுப்பி, "மதார் மூலம்மக் என் கோட்டையை வளைத்துக் கொண்டான். தங்கள் சேனைகளை உதவிக்கு அனுப்ப வேண்டும்" என்று வேண்டினார். அச்சமயம் கவிராயரும் பேட்டி வேண்டினார். ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை கவிராயரை அழைத்தார். கவிராயர் தம்பூராவைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒரு தரு பாடிக்கொண்டே தோன்றினார்.

பூனத்தாங்கம் பிங்க்ஷ் :—கவிராயரே! உமது ராமாயணத்தைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறேன். நாடு போர்க்களமாகி யிருக்கிறது. நாட்டை வீரப்படுத்த உமது பாட்டு உதவுமா?

அருணாசல :—எனது உபாசனாதெய்வமான ஹனுமான் செய்த வீரப் போரைக் கேட்டால், அளிக்கும் ஆண்மை யுண்டாகுமே!

பூனத்தாங்கம் :—எங்கே இந்தத் தூதருக்கு வீரம் துள்ளி எழும்படி ஒரு கீர்த்தனம் நடக்கட்டும் பார்ப்போம்!

"ஆலா!" என்றார் கவிராயர். "பயித்தானே ஹனுமான்!" என்று ஆவேசமாக காதலமக்கியவையில் ஒரு பிரகா இழுத்து, பாய்த்து பாய்த்து பாடினார். கூடப் பாடிய இசைப் புலவர்களும் உருக்கமாகப் பொருள் வினங்கும்படி இசைத்தனர்.

"மோச நிசாசர் தாமதாய்விட
வீதிய வால் எம் பாசம் தாகப்
பாய்த்தானே ஹனுமான்!"

என்று கவிராயர் முன்னாலே ஒரு தாவுத் தாவினார். "சபாஷ்! சபாஷ்! இதுவே பாட்டு..." என்று ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை சந்தோஷப்பட்டுக் கை சீரம்பப் போன்னவித்தார். பிறகு தஞ்சைத் தூதரிடம் இவ்வாறு சொன்னார்:

"துணைக்கு என் ஒரு படை தருகிறேன். அதைவிட உங்களை ஆவேசப்படுத்தி வெற்றிபெறச் செய்யும் இந்தத் தமிழிசைவானரையும் தருகிறேன். இவரைக் கொண்டு, ஹனுமான் கதை செய்யச் சொல்லிச் சேனை வீரரைப் பந்தியுடன் கேட்கச்

செய்யும். கவிராயரே, தஞ்சையை நோக்கி ஹனுமான் வேகத்துடன் பாரும், பார்க்கலாம்!"

அவ்விதமே கவிராயர் தூதர் வெங்கண்ணுவுடன் தஞ்சை சென்றார்.

3

நீலாப் மதாரம்மின் சேனை வெண்ணுற்றங் கரைக்கு அப்புறம் பாய்ச்சலில் நிற்கிறது. வெங் கன்னு, புதுவைப் படைபுடன் கவிராயரையும் துணை மன்னரின் சமூகத்திற்கு அழைத்து வந்தார். அரசர் சேனையைக் கண்டு மயிழ்த்து, கவிராயரைப் பார்த்து "இவரும் போர்விராயர்?" என்று கேட்டார். வெங்கன்னு "இவர் வாக்கில் ஹனுமார் இருக்கிறார். இவரது இராமாயணக் கீர்த்தனங் களைக் கேட்டால் நமது படைக்குப் புதிய பலம் வரும்" என்றார். "சரி, நடக்கட்டும்" என்றார் துணை மன்னர்.

தஞ்சை அரண்மனை சந்தை மஹால், தோரணங்களினால் அவங்கரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. மராட்டியர் "ரகுபதிசாகவ ராஜாராம்" பாடுகின்றனர். வீரர் ராமாயண கீர்த்தனம் கேட்க ஆவலாகக் காத்திருக்கின்றனர். பக்க வாத்தியங்களும் பின்பாடாகும் கச்சிதம். அருணாசலக் கவிராயர் ஹனுமான் வீரபம் என்ற பொருளைக் கொண்டு சம்ஸ்கிருத கலையகங்களும் இடைவிடையே சொல்லி, தமது கீர்த்தனங்களைக் கம்பீரமான குரலிலே பாடினார். "பாய்த்தானே றனுமான்" கீர்த்தனம் பாடியபோது, துணை பாய்ந்து வந்து கவிராயருக்கு ஒரு இரத்தின ஹாரம் அளித்தார்.

"இந்த ராவணனைக் கண்டு கம்பாய் போகும் என்ன ஹனுமான் தானே!"

என்ற அடாணு கீர்த்தனம் பாடும்போது வீரர்கள் மிகையை முறுக்கிக் கொண்டனர்.

"அடிக்காமலும், கைகளை ஒடிக்காமலும், தெருவினே இடிக்காமலும், எங்கேசபம் முடிக்காமலும் போவோனா!"

என்று பாடியபோது, சடசட வென்று கரகோஷம்

"ராமா! ஐதக் தானா-அடா ராமனா!"

என்ற மோகன கீர்த்தனத்தில்,

"காகழம் பறழும் தேவியாம் ஒத்தீரும்!"

என்னும் போது ஏகக் கரகோஷம்! தமிழ் தெரிந்த மராட்டியர்களும் ரசித்து "வாஹ்வா!" என்றனர். அனுமான் இவங்கையை அழித்துவிட்டு, இராமனிடம் வந்து குடாபணி தருகிற மட்டும் கதை நடந்தது. துணை "கவிராயரே, கீர் ஐந்து நாள் திருவையாற்றிலிருந்து பிறகு வாரும்" என்றார். மறுநாள் கரும் போர். தஞ்சை சேனை "பாய்ச் தானே ஹனுமான்!" என்று முனு முனுக்கத்துக் கொண்டே போர்க்களத்தில் இடிபோல் விழுந்து மின்னல் போலத் தாவி எதிரியைப் புடைத்து வீரட்டி யடித்தது.

ஐந்து நாள் கழித்து, கவிராயர் தஞ்சைக்கு வந்தார். எங்கும் வெற்றி முழக்கம். துணை மன்னன் இராம பட்டாபிஷேக கட்டத்தைப் பாடச் சொல்லி, ஏராளமான சன்மானம் கொடுத்து, "ஸ்ரீராமசாமழம் ஹனுமத் பிரபாவமும் தங்கள் வாக்கிலே இருந்து போரை வென்றது" என்று உபசாரஞ் சொல்லிப் பல்லக்கில் புலவரை அனுப்பினார். இதைக் கேட்ட ஆனந்த ரங்கம் பிள்ளை, கவிராயரைப் புதுச்சேரிக்கு வரவழைத்து இராம பட்டாபிஷேகம் வரையில் அவரிடம் கேட்டுச் சன்மானமும் வழங்கினார்.

நியாக்யமும் நிஷிதமும் சியாமா சால்திரிவும் பிறப்பதற்கு வெறுகாலத்திற்கு முன்பே இப்படித் தமிழிசை நிக்வினயம் செய்தது. அருணாசலக்கவி ராயர் 67 வயது வரையில் கீர்த்தனப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்து ஒரு நாள் "அந்த ராம கௌத்திரியம்" என்னும் கேதார கௌன கீர்த்தனம் பாடிச்

கொண்டிருக்கும்போது அனுவாசமாகச் சிவனடி சேர்ந்தார். அவர் இராம கதை செய்த போதிலும், விபூதி குத் ராகுங்களுடன் தூப சைவராகவே வாழ்ந்து வந்தார். "பாய்ச்தானே ஹனுமான்" இக் காலத்துத் தமிழ் மக்களும் மறவாமல், தேச முன்னேற்றத் தொண்டில் பாய்வார்களாக!

201

உன் அதரயில் கமலா மாத்திரம் இருக்கிறாள். துணைக்கு வாருமே இல்லை. "ஐயோ, கீழேயா விழுந்து விட்டாள்? அழாதே கண்ணே! கைத்திரிப் இதோ வந்து விடுவாள்; மருத்து போடுவாள்....." என்பதாக அனுதாபத்தைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

சமாசாரம் என்ன என்று தெரிய வில்லை. உன்னை போய்க் கொஞ்சம் எட்டிப் பார்த்தேன். குழந்தை யொன்றும் அங்கே இல்லை.

கவலில் சாய்ந்து கைத்திரித் * நோக்கால் சாவி தளரவில் விழுந்து விடத்தது. அப்படி விழுந்த மரக் குச்சியின் மேல்புறம் அந்த அனுதாபத்தை வெள்ளைக் கொட்டிக்கொண்டிருந்தாள் கமலா.

* * *

கீமலாவின் உள்வாங்கித் ஒரு குழந்தை குடி கொண்டிருக்கிறது. ஆம்; ஒவ்வொரு பெண்ணின் உள்வாங்கியே ஒரு குழந்தை குடி கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் உள்வாங்கியிருக்கும் குழந்தையை என்ன செய்ய முடியும்? எப்படி அருமை பாராட்ட முடியும்? வெளியே கொண்டு வந்தால் தானே "கண்ணை மலையே" என்றெல்லாம் கொஞ்சலாம்? எப்படியோ ஒரு அற்புதமான வகையில் உள்வாங்கியிருந்த குழந்தை வெளியே வந்து பெண்ணின் கைகளிலிருந்து நோக்கால் சாவி தன் கை விடுகிறது. ஆவாகனம் ஆகி விடுகிறது என்று சொல்லுவோமே.

அப்படி ஆவாகனம் ஆன பிராகு கமலாவுக்கு நோக்கால் சாவி நோக்கால் சாவி அல்ல; பச்சைக் குழந்தைதான். உச்சி முதல் உள்வாங்கல் வரை அந்தக் குழந்தையின் எல்லா அங்கங்களும் அழகை வீலிக்கொண்டிருக்கின்றன. வெறி கொண்ட மூதாயில் அல்லவா அழகையும் கமலா அனுபவிக்கிறாள்.

குழந்தையை அனுபவிக்கிற தத்துவம் இது. இனி:

குழந்தையை மாத்திரமா அனுபவிக்கிறார்கள் பெண்கள்? குழந்தை படுத்திருக்கும் பிரம்புத் தொட்டிலைக் கண்டே ரொம்ப ரொம்ப அனுபவிக்கிறார்கள்!

தொட்டிலுக்கு என்னென்ன அழகை வெல்வாமோ பெண்ணிடமும் ஏற்றிவிடும். குழந்தையைத் தன் மேல் வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தொட்டிலில் அனுபவிக்கிற தாவுகள் தொன்றும்.

* துத்தியில் நோக்கும் கடை நுகையைத் திருநெல் மேலில் 'நோக்கால் சாவி' என்பார்களே.

பெண் இதயத்திலே குழந்தையை எப்படி அகரக்க முடியாதபடி பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறதோ அப்படியே ஒரு காதலையும் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறது. பெண்ணை உருவெடுக்கும்போதே — குலம் உருவெடுக்கும்போதே இதயத்தில் பிரதிஷ்டைபாப் விடுகிறாள் காதலன்.

அந்த இதயக் காதலனைத்தான் வெளியே காண்கிறாள் பருவம் அடைந்தவுடன் அந்தப் பெண்.

பருவம் அடைந்ததென்றால் உடல் மாத்திரமா? அல்ல. உயிர் தத்துவம், உணர்ச்சி தத்துவம் எல்லாம் ஒன்று போன்ற பச்சுவம் அடைகின்றன. உடல் உயிர் உணர்ச்சி ஆகிய மூன்றும், என்றமில்லாத வேகத்தோடு தொழில்பட ஆரம்பிக்கின்றன. அது காரணமாக உள்வாங்கியிருந்த வெறி பிடிக்கிறது; காதலுக்கு ஒட்டிப் போருக்களில் எல்லாம் அழகு தேர் கிறது. ஏன், ஏதோ உணர்ச்சிகட அந்தப் போருக் களுக்குள் உண்டாகி விடுப்தாகத் தோன்றுகிறது.

கண்ணைப் பற்றிப் பல பெண்கள் பெலிக் கொண்டே விருக்கிறார்கள். அவனுடைய கண்தான் என்ன! மாத்திரம் என்ன! என்ற அவள் அழகை வருணிக்க முடியாமல் தீண்டுகிறார்கள். இப்படித் தீண்டுகிற காதலத்தைப் பருவம் அடைந்த பெண் ஒருத்தி பார்க்கிறாள். அவளுக்கு முதலில் ஒன்றும் விளக்க வில்லை. என்ன வேண்டாமோ சொல்லுகிறார்களே, எல்லாம் பொய் போயிருக்கிறதே என்ற தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொள்கிறாள்.

ஒரு கான் கண்ணைத் தெரு வறியாக கடத்த போனால். சான்றிதின் வறியாக அவளை அந்தப் பெண் பார்த்து விட்டாள். கடத்த சேன்ற அவனது உருவம் பாகவலியிருந்து அகன்ற மறைத்த போய் விட்டது. ஆனால் அவனுடைய மனசைவிட்டு மட்டும் அகலவில்லை.

உள்வாங்கித் இதுவரை இருந்த வந்த காதலன் வெளியே வந்து விட்டான். கண்ணைக் கவருகிறாள். உள்வாங்கித் என்ன பாடெல்லாமோ படுத்துகிறாள்.

பிராகு ஒருகான் வறுமை ஆற்றக்குத் தண்ணீர் எடுக்கப் போகிறாள். புதர்களுக்குள்ளே கடத்த

போகிறான். மரத்தைப் பார்த்தால் கண்ணன் உருவம் தெரிகிறது. செடியைப் பார்த்தாலும் கண்ணன் உருவத்தான்.

ஆற்றங்கரையைக் கிட்டுப்போது சங்கின் காதல் காதினில் விழுந்தது. கண்ணனது சங்க காதத்தைப் பற்றியும் தொழிகள் அபராமரம் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள்.

தண்ணீர் கரைக்கே போகிறான். குடத்தை மென்சக் கீழே வைக்கிறான். ஒரு சேடி மதறவில் சின்று கொஞ்சுகிறான்.

இருபுறமும் தென்னத் தெவித்த தண்ணீர் சுழித்து ஓடுகிறது. இடைவிலுள்ள பாறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு சங்கை வாயில் வைத்து வரசித்துக் கொண்டிருக்கிறான் கண்ணன். புதிது புதிதான காதலும் இசையும் தாளமும் சங்கிவிருந்து பிறந்து வருகின்றன; பெண்ணின் காதல்குன்றே புருசு உன்னத்தையும் உடனடியும் சந்தே மயமாய்ச் செபித்தன. என்றமறியாத இன்ப வெறியில் முழுகி விடுகிறான்.

இந்த வெறியின் ஊடாகவே பார்த்திருள் கண்ணனது மேனியை. அப்படியே விழுங்கி விடுவது போலப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். எவ்வளவு நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரியாதது.

கடைபிடிக்க நீங்குக வண்ணனான கண்ணன், வெண்சங்கைப் பவனவாயிவிருந்து எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொஞ்சுகிறான்.

மேனியும் மூகமும் என்றும்த் தெரிவித்தன. செவ்விதற்களின் கவிதையும் சிந்தனையும் இப்படி அப்படி என்று சொல்ல முடியவில்லை. தவினை உண்டே விடும் அந்த இதழ்கள் என்று எண்ணுகிறான்.

என்ன சொல்லுகிறான், கேட்போம்:

கருப்பூரம் நாறுமோ

கமஸ்பூ நாறுமோ

நிரப்பவனச் சொல்வாய்தான்

நித்தித்தி குக்குமோ

மருப்(பு)ஒசித்த மாதவந்தன்

வாயமுதும் வாரமும்

வாணியிழைபை தந்தத்தை முறித்த வீரனும் கண்ணன். அவனது இதழ்களின் கவையும் வாரமும் எப்படி வீருக்கும் என்று தெரிய வேண்டுமாம் அவனுக்கு. அந்த இதழ்களில் கற்பூரத்தில் மணம் வருமோ, தாமரைவின் வரசம் வீசுமோ என்றெல்லாம் தோன்றுகிறது. தொழியைப் பார்த்துக் கேட்கவாம் என்றும், தொழி வாரும் அங்கே இல்லை.

பாடலை இப்போது பார்த்தவராம்.

கருப்பூரம் நாறுமோ

கமஸ்பூ நாறுமோ

நிரப்பவனச் சொல்வாய்தான்

நித்தித்தி குக்குமோ!

மருப்(பு)ஒசித்த மாதவந்தன்

வாயமுதும் வாரமும்—

விரும்புற்றுக் கேட்கின்றோன்

சொல்லுமி வெண்சங்கே!!!

[மருப்பு: வானத் தந்தம்; ஒசித்த: முறித்த; ஆழி: கடல்.]

"எங்கேயோ கடலில் பிறத்தாய் நீ: உன்னைத் தான் கேட்கிறேன், சொல்!" — காதல் வெறி எப்படி வீருக் கவண்டும், சங்கைப் பார்த்து இப்படிக் கேட்க!

பிறகு, அந்தச் சங்கின் அழிவுடந்தாய் என்ன என்பது சினைவுக்கு வருகிறது. சொல்லுகிறான்:

உங்கே(டு), உடனே

ஒருகடலில் வாய்நாற

இன்னுர் இனையான்(து)

என்னுயர் இம்மைகான்!

மன்னுகி நின்று

மதுகுதன் வாயமுதம்

பன்னுறும் உன்சின்ற

பாஞ்ச சன்னியமே!

[மன்னுகி சின்று மதுகுதன்: உலகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தலைவனான விஷ்ணு மூர்த்தி; பாஞ்ச சன்னியம்: விஷ்ணு எந்திய சங்கின் பெயர்.]

கடலிலே சங்குகள் வடிவம் வடிவாகத் தான் இருக்கின்றன. இருந்தென்ன சொல்வ? அவைகளை வாய்கவளிக்கிறார்கள்? அவைகளைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபம் உண்டா? கிடையாது.

மதுகுதனதுகடைய வாயமுதம் உன்னும் பாக்ஷியம் உலக்குத்தானே கிட்கி யிருக்கிறது! பெண்கள் பேசுகிறதெல்லாம் உன்னைப் பற்றித்தானே!

ஆனாலும் உன்விடம் ஒரு காளியம் சொல்ல வேண்டும். பொருமை என்று ஒன்றிருக்கத் தானே சொல்வது? ஆகையால், ஐரக்கிரகத்!

உன்பது சொல்லிம்

உலகனத்தான் வாயமுதம்!

கண்படை கொள்ளம்

கடவண்ணன் கைத்தலத்தே!

பெண்படையார் உன்மேல்

பெரும்பூசல் சாற்றுகின்றார்,

பண்பை செய்கின்ற

பாஞ்ச சன்னியமே!

[உன்பது சொல்லிம்: உன் ஆசாம் இன்னது என்று சொல்லப் புகுந்தாம்; உலகனத்தான் வாயமுதம்: திருமாவின் இதழ்களில் ஊதம் தழுதம்; கண்படை கொள்ளம்: சொன்கரியாகப் பகித்து உறக்குறிறதோ; பெண்படையார்: பண்பை பெண்ணை; பெரும் பூசல் சாற்றுகின்றார்: ரொம்ப ரொம்பப் பூசல் சொல்லுகின்றான்; பண்பை செய்கின்ற: சத்தியமோ விதமாகப் பாடுகின்ற.]

கோக்கால் சாயியிலிருந்து பிறந்து வந்த குழந்தையைப் பார்த்துக் காலா ஆனந்த வெறி கொள்ளுகிறான். கண்ணன் கையிலுள்ள சங்கைப் பார்த்துப் பொருமை வெறி கொள்ளுகிறான் கோபிகா ல்லிர்!

உயிர்களுக்குள் எல்லாம் உயிராய் இருந்து ஆட்டுகிற பரம்பொருளைப் பார்த்துப் பக்தி வெறி கொள்ளுகிறார் பக்தர். அந்த பக்தரின் பக்தி வெறியும் கோபிகையின் வெறி பேரவத்தான். அதற்குக் கொஞ்சமும் குறையில்லை!

ஆண்டான் பகரங்கள் மூன்றும் எப்படி, கம்மைக் கண்ணனுடைய பக்தியில் அடுபடுத்துகின்றன! கம்மை ஆனத்தான் செய்கிறான் ஆண்டான்!

SAND PAPERS TO SUIT YOUR REQUIREMENTS

உங்கள் கைத்தொழிலுக்குத் தேவையாயுள்ள பட்டசீலைகள் கிளாட், டிஸ்க், ரோல்ஸ் மற்றும் எவ்விதமான வகையிலும், அளவிலும் சப்ளை செய்ய 'அஜாக்ஸ் பிராடக்ட்ஸ்' இருக்கின்றது. கீழ் நாட்டில் தவிர இயந்திர சாதனங்களுடன் கூடிய தொழிற்சாலை இது ஒன்றே.

சிறந்த மேற்பார்வை யில் உன்னதமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன

நல்ல உயர் ரக பட்டசீலைகள் தயாரிப்பவர்கள்
அஜாக்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட், 109, அரமனைக்காந் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.
தொலைபேசி: 5, வெரைட்டி ஹால் ரோடு, கோயமுத்தூர்.

தமிழ்க் கடவுள்

மீக்கும் சிறந்த அளித்த மயமான கடவுளின் தந்தையத்தைக் கண்டு அனுபவிக்கும் குளிகின் இன்றம் இருந்திருக்கின். பண்டிப் பழைய காலத்திலே அதிகமாகவே இருந்தார்கள். அந்த குளிகளுக்குப் பார்த்த பொருள் எல்லாம் பரம் பொருளாகவே தென்பட்டது. அந்தப் பொருள்களை இவயம் கண்டவாருக அனுபவித்தார்கள்.

குரியோதயம் அகர்களுக்கு ஞானோதயத்தை சீனலுட்டியது. குரியோதயத்தைக் கூலி வாயேற்கும் சேவலும் ஞானோதயத்தோடு கண்ட கொண்டது.

தோகையை விரித்தாலும் சீன மயமானது சீன வானத்தோடு ஒன்றி எக்கும் சிறந்ததாய்க்க பூரண தந்தையத்தை சீனலுட்டியது.

கேவிலும் வீர சேவகனிலும் அவனது சேவகனே கண்டார்கள். எல்லாவற்றையும் விட, பச்சைக் குழந்தையிடமே இறைவனது அருளானது சிறந்த என்ன ஆகுமென்று என்ற சொன்னார்கள்.

கையே, எக்கும் சிறந்த எல்லாமாய் மிகக்கும் இறைவனைக் குழந்தை வடிவில் முருகன் என்ற பெயர் கொடுத்த வழி பட்டார்கள்.

அவர்களுடைய பத்தியானது சீன சமயம் பாட்டாகப் பெருகிற்று.

பாடம்: தம்புரி

நீளமயின் வாகனமே
தெய்வகனே வாயுதமே
கோலந்திறை கோழிக்
கொடியுடைத்த சேவகமே!

சேஞ்சாத்தகை கொஞ்ச
செறுகின் கிணியாடக்
கஞ்சமனர்த் தானுமையார்
கண்கனிக்க வந்தானே!

சமரபுர்த் தேவோ
தனிகையகைத் தேவோ
அமரும் பழனிமகைக்கு
ஆன மணிவினக்கோ!

நீயிற் கடைக்கும் குந்தகன் தெரிந் கிடக்கின்றன. அந்தக் குந்தகனின் முருகன் குறித்த ஏதிக் கொள்ளுகிறான். குந்தகனின் கைகளின் திறக்கோவிய்கள் அங்கனிகின்றன. குந்தே வழிபாட்டுக் குரிய வந்துவந்தது; பந்தர்கள் அடி வார்த்தைத் தொட்டுத் தொட்டுக் குப்பிடுகிறார்கள். கானிகைப் பொருள்களைக் கையுயின் மூன்றுப் பிள்ளையாக வைத்துக் கொண்டு குந்தை கோக்கிச் செல்லுகிறார்கள்; ஆடக் கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் செல்லுகிறார்கள். எதற்காக? சீன மயின் வாகனனைக் காணத்தான்; கொட்டிய வேளையுதனைக் கண்ணாடக் கண்டு களிப்பதற்குத்தான். அவ்வாறு தோளின் கையுடைய ஆடக் கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் பொருள் பந்தர்களின் மனக் காட்சியின் குந்தின் மேலுள்ள கோவிலும் கோயில் மண்டபமும் தோன்றுகின்றன. அவை மட்டுமா? சீனமயின் வாகனத்தில் வந்திருக்கும் வேளன், செஞ் சாத்தகை கொஞ்ச, சிற கிண்கிணி வட கடந்த வருவதும், அவனைப் பார்வதி தேவி தாய் வாயேற்பதும் கூட அவர்கள் மனக் காட்சியில் தோன்றுகின்றன. அந்தகைய பந்தர்களின் பாவச் மடைத்த உருவக் காட்சிவைத்தான் சமது அட்டைப் படம் சித்திரிக்கின்றது.

கண்ணன் பீழைத்தான்

சக்காவந்தி இராஜகோயலாச் சாரியார்

LIT டுக்கு வயதானவர்தான் இருக்கும். தாயர் இடம் போன பையன். தகப்பனார் மாதவராயருக்கு அவன்மேல் மிக்க பிரியம். சொன்னபடி கேட்டுறதில்லை என்ற மாதவராயருடைய இரண்டாம் மனைவியின் தினசரிப் புரூர்.

நிபாவரிக்கு முதல் கான், மத்தியானம் வீட்டை விட்டுப் போனவன் மாலு வெரு கோமகியும் பையன் காணவில்லை. துஷ்டப் பிள்ளை எக்கேயோ அலுத்தவிட்டு வருவான் என்று வெரு கோம் வளையில் எதிர்பார்த்தார்கள். இரவு எட்டு மணி யாகியும் மாதவராயல் கவலைப்பட ஆரம்பித்தார்கள். தெரிந்தவர்களுடைய வீட்டுக் கெல்லாம் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை. ஊரில் இக்கு மக்கும் ஆட்களை விட்டுத் தேட வைத்தார்கள். எக்கும் சிக்கவில்லை. அன்றிரவு 10 மணிக்குப் போலீஸ் கன்ஸ்டேபிளும் சொல்லி வருதி வைக்கப் போனார்கள்.

"பையன் உடம்பின்மேல் மாதவராயலை இருத்ததா?" என்று இவன் பெட்டி சாத்தப்பப் பிள்ளை கேட்டார்.

"ஒன்றாயிற்று. காலில் வெள்ளிக் கம்பு தவிர வேற ஒன்றாயிற்று" என்று மாதவராயல்.

"காப்பு என்ன பெறும்?" என்று இவ் பெட்டி கேட்டதற்கு, "போல் விரை; மூன்று ரூபாய்கூட இருக்காது" என்று மாதவராயல்.

★

மிகத்த விசேஷமெல்லாம் பட்டாக கலம் ஒசை. மாதவராயருக்கு இது பொறுக்க முடியவில்லை. இரவு முழுதும் யாராவது துப்பக் கொண்டு வரப்பட்டார்களா என்று ஆசைப்

பட்டுக் கொண்டு தக்கவியலால் கழித்தார்.

"இந்த வேலைக்காரனை வேண்டாம் என்ற கான் எவ்வளவு சொல்லியும் கீழ்க்கப் பிடிவாதம் செய்தார்கள். அவன் தான் ஏதோ செய்து விட்டிருப்பான். அவனைக் கண்டால் எதைக்குப் பிடிக்க வில்லை" என்றுச் சேம்மா.

"அவன்பேரில் ஏன் வினாக்கள் சந்தேகப்படுகிறதும்? அவன் சாத்திரி எட்டு மணி வளையில் விட்டபடிதானே இருந்தான்? குழந்தையை நாலு மணி முதல் காணவில்லையோ?" என்று மாதவராயல். கவலையும் குழப்பமும் இருக்கிறவர்கள் இவ்வாறு அர்த்தமில்லாத மனிக் கணக்குகளை எடுத்துச் சொல்வது வழக்கம்.

"நினம் மத்தியானம் மூன்று மணிக்கு வருகிறவன் இன்று ஐந்து மணிக்குத்தான் விட்டுக்கு வந்தான். 'வெடா இவ்வளவு சோம்?' என்ற கேட்டதற்கு, 'போனபுக்குச் சாமான் வாங்கக் கடைக்குப் போயிருந்தேன்' என்ற ஏதோ சாக்குச் சொன்னால், என்னு அவன் பேரில் சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது" என்றுச் சேம்மா.

"மாதவராயலா! அவனைப் பற்றிச் சந்தேகிக்க வேண்டியதுதான். விட்டபடி ஐந்து வேலைக்காரர்களின் உதவு இல்லாமல் ஏதும் விட்டிருக்கவில்லை" என்று பக்கத்த வீட்டுக் கோபாலம்மாள்.

"எண்ணன் இருப்பது மேலாத்தம் பண்ணத் தெருவு. போலீஸில் சொல்லிப் பார்வலாம்" என்று வக்கீல் குமாந்தா வசதெய்யம்மாள்.

இரவு முழுதும் இம்மாதிரி கழித்தது. காலையில் விசேஷமெல்லாம் நிபாவரி

ஒரு பட்டர் பட்டர் என்ற பெயரால் பெயர்ப்பதம் பச்சைத் திணைகள் தண்ணீர் எடுத்த ஊற்றம் பாதிரியர்களின் ஒரேயாக இருந்தது. மாதவராயர் மீய் மீய் அழுது, இந்தப் போன முதல் மனைவியை பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தார்.

"ஐயோ! குழந்தை எந்தப் பாதகன் கையில் அடப்பட்டு என்ன கஷ்டம் படுகிறதோ?" என்ற தாயம் தாய்ப்பித்தார்.

"வந்த யிவான், அழாதீர்கள்! பசுவான் காப்பாற்றுவார்" என்ற தேய்மா சமாதானம் சொன்னார்.

★

பேரீசாருக்கு ஏதோ தப்புக் கிடத்ததாக மந்திரமாம் 12 மணிக்குச் சமாதானம் தெரிந்தது. "க்டெஷனுக்குப் போய் விசாரித்த வாரியர்கள்" என்றும் தெய்யா.

மாதவராய குடைய கிட்டில் தோட்ட வேலை செய்து வந்த கண்ணைப் போலினார் லாக்ஸ்பில் கையத் திருத்தார்கள். அவன் கிட்டைச் சோதனை போட்டு ஏதோ சில தனி களம். ஒரு மட்டாகக் கட்டும் கைப் பற்றி யிருந்தார்கள். தனிகளில் எதையும் பாதுகாக்கப்படாத இல்லம் என்ற மாதவராயர் பார்த்துச் சொல்லி விட்டார்.

மட்டாகக் கட்டும் பற்றி மட்டும் பாதுகாக்க தாய் மாயன் சாமச்சித்திராயர் திட்டமாக அது பாதுகாக்குத் தாய் முதல் கை யாக்கித் தந்த கட்டு

என்றார். இது போலில் இன்னும் பெட்டருக்கு பெரு திருப்தி தந்தது.

இன்னும் சில விஷயங்கள் போலினார் செய்த விசாரணையில் பிறகு வெளிவரின். மாலா சாது மணிக் குக் கடை கீழியில் பாதுகாக்க எண்ணும் சேர்த்தார்போல் கிழக்குப் பக்க மாகப் போய்க்கொண் டிருந்ததைச் சிலர் பார்த்ததாகச் சாட்சியம் கிடைத்தது. பாதுகாக்க கை யில் அப்போது ஒரு மட்டாகக் கட்டு இருந்ததைப் பார்த்ததாகவும் சிலர் சொன்னார்கள். எண்ணக் குழந்தைக்கு வாய் பழம் தந்ததைப் பார்த்ததாகப் பெண் பள்ளிக் கூடத்துச் சேவகர் கிழவன் வேறு பிள்ளை சாட்சியம் சொன்னார்.

கண்ணைக் கெட்டதில் தனக்கு ஒன்றும் தெரியாத, கையாண்ட கடைத் தெருவில் அன்றைய தினம் போனதே கிடைப்பது என்றார். வேறு பிள்ளையின் சாட்சியத்தைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு, "அது போய், அவன் ஏதோ அப்படிச் சொல்லுகிறான்!" என்ற சாதித்தாரேனே யொழிய, ஒரு சமாதானமும் சொல்ல வில்லை. சொய் சந்தேகத்திற்கு இடம் என்ற போலில் இன்னும்பெட்டர் அபிப்பிராயப்பட்டார்.

★

"நீது உதை கொடுத்தால் எல்லாம் வெளிவரும்" என்றும் தெய்யா.

"அது வெல்லம் போலினார் சரியாகச் செய்யார்கள்" என்றும் ய்க்கில் குமார்தா வாசதேவய்யர்.

மாதவராயர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

"ஆண்டவனே!" என்றும் வேலைக் காரி குஞ்சர்மா, கிட்டைக் கட்டிப் பெருக்கிக்கொண்டே.

★

"ஐயோ! என் மகனை அப்பாவமாகச் சித்திரமதை சொய்கிறார்களே! கிரியில் கணி எந்திருக்கையோமே!" என்ற கூச்சலிட்டான் மாதவராய குடைய கிட்டே. வாசலில் கின்று கொண்டு ஒரு கிழவி. கூட அவன் சோகையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு குழந்தை கின்றுகொண்டிருந்தது.

"அப்படி வெல்லம் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். கம்மா விசாரிப்பார்கள், அவ்வளவுதான். உண்மையைச் சொல்லி விடுங்கள்" என்றும் ய்க்கில் குமார்தா வாசதேவய்யர்.

"ஐயோ சாமி! ஒரு பாகடும் என் களுக்குத் தெரியாத. என் மனைக் கொண்டு விடுவார்களே; கீதகந்தான் காய்ப்பாற் வேண்டும். என்னைக்கு வேறு யாரும் திகிலில்லை. இரோ அவன் குழந்தையின் தலையெல் கையை வைத்துச் சத்தியம் பண்ணிச் சொல்லு கிறேன்" என்று கிறியி. உரக்க அழவும் ஆரம்பித்தான்.

"சும்மா சத்தாதே! இவ்வாறிட்டான் உன்னையும் வாக்கப்பில் அடைத்த விடுவார்கள், தெரியுமா?" என்று வாகதேவய்யர்.

"ஆண்டவனே!" என்ற கிறியி அழுதுகொண்டு போலீஸ் டிபெஷன் பக்கம் போனான்.

★

மறையன் கால எட்டு மணிக்கு ஊருக்கு வந்தே ஒரு குட்டையில் வைபுலைய பிசாசும் தண்ணீரில் வித்த கொண்டிருந்ததை யாடுமேய்க் கும் வைபுலையர். சிலர் கண்டு போலீஸ்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி னார்கள். பிசாசுத்தை எடுத்த விசா ரினை செய்யப் போலீஸார் யாதவ ராயலாயும் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

கூலத்தில் கழிபெரு தணிபோ கருக்குப் போட்டு இறக்கிய அடை யாளம் காணப்பட்டது. உடம்பில் வேறு ஒரு கையாலும் இல்லை. காலில் காய்கள் இல்லை; கதம்பு அடைபாளம் கட்டுத் என்றுகள் காணப்பட்டது.

"மூன்று குபாயம் பெறாமல் விளக்காசுப் பச்சைக் குழந்தை யான் டிதே!" என்று உட்கட்டினை என்னரும் தயார்ப்பட்டார்கள்.

குழந்தை கருக்கிடப்பட்டு இறந்த தாகவும் வயிற்றில் ஐரண்டாகாத வானையுப்பும் இருந்ததாகவும் அவயவச் சோதனையில் ஏற்பட்டது. கண்ணன் மேல்கேசு பஸப்பட்டது. போலீஸார் தீவிரமாக விசாரனை உட்கிடுஞர்கள். புதிய லெ சாட்சிகளையும் பிடித்தார்கள்.

★

"மெல்லுண்டு வானையுப் பழம் வாக்கிக் கொடுத்தாயே, பிறகு அவனை எங்கேயிட்டு எங்கேயோனும்? சொல்" என்று போலீஸார் அத்தடியும் திட்டி யும் கண்ணனை டிபெஷனில் விசாரித் தார்கள். கண்ணன் மீண்ட விழி விழித்தானே யொழிய ஒரு வார்த்தை யில் சொல்ல வில்லை.

"சரி, இவனை இப்படி எல்ல வார்த்தை யில் கேட்டால் சொல்லமாட்டான்; கொண்டுபோய்க் கொட்டடியில் அடை, சாத்திரி வான் வந்த விசாரிக்கிறேன்" என்றுச் சேறெட்டி வுண்ணும்.

சேறெட்டி வுண்ணுக்கதைப் பற்றி ஊரில் பிரசித்தம்.

"கோண்புக்குப் பழம் கடையில் வாக்கினான். குழந்தை கேட்டதனால் ஒரு பழம் தந்தேன். அவனை கீட்டுக்குப் போகச் சொல்லியிட்டு வான் அவசரமாகக் கடையில் வெள்ளமும் என்னையும் வாக்கிக் கொண்டு கோரைகன் கீட்டுக்கு மேலாத்தத்தக்குப் போய் கீட்டுடன். பிறகு ஐயுமான் கீட்டுக்கு வந்தேன். என் கோரையிற்ற என்ற அம்மாளும் கேட்டார்கள். கோண்புக்குச் சாயன் வாக்கிக் கடைக்குப் போயிருந் தேன், பொழுது ஆய்விட்டது என்ற சொன்னேன். வேண்டாமாணும் அம்ம னைக் கேளுங்கள்" என்றுகள் கண்ணன்.

★

போலீஸின் வாக்கப்பில் கண்ணன் பதிலாந்த காட்சை இருந்தான். பிறகு குதம்ப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப் பட்டுக் கோணும் விசாரணையாயிற்று.

மாஜிஸ்திரேட்டு ஊருக்குப் புதியவர். சிறிதளவு. பந்தச் சாட்சிகள் வாக்கு மூலம் கொடுத்தார்கள். குதம்பு விசாரணையில் தடுமாறும் ஊருக்குச் சொன்னார்கள். கண்ணன் குழந்தை வுடன் மாலை எழு மணி வரையில் கடைத் தெருவில் இருந்ததும், வைபு லுக்கு அவன் வானையுப் பழம் கொடுத்த தும், பிறகு வைபுல் காணாமற் போனதும் எல்லாம் குவையிற்ற. வேறுபு பிண்டியின் சாட்சியம் மிகவும் திட்டமாக இருந்தது. பாலுவுக்குத் தாம் தந்த பட்டாக்கட்டெ கண்ணன் கீட்டும் சோதனையில் கைப்பற்றின பட்டாக்க கட்டு என்று சாமச்சந்திர ராயரும் உறுதியாகச் சத்தியம் செய் தார். இதன்மேல் வாக்கிகள் எல்லா ரும் கண்ணனை செஷன் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பித்தான் ஆசுவேந்தரும். என்ற எதிர்பார்த்தார்கள்.

மெல்லுண்டுபோட்டு எழுத என் கழித் தச் சொன்ன தீர்ப்பில், "சாட்சியம் போதாது; தாழ்த்த ஜூனியைச் சேர்ந்த திருவள்ளுவம் உயிரைப் பற்றி உதா னையாகச் சாட்சிகள் உண்மையுடன் போய்ச் சாக்குக் கொஞ்சம் சேர்த்துச் சொல்லி மறுக்கிறார்கள்; குழந்தை

சாசுக்கைப்பட்டுத் தென்மது ஆத்திர சத்தியம் இவ்வாறு வாக்கு மூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்" என்ற எழுதிச் கண்ணனை விடுதலை செய்த கிட்டார்.

இந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுத்ததும் ஊரில் பெரிய மனிதர்கள் எல்லா ருக்கும் மாஜிஸ்திரேட்டு பெரிய அதிசயம். ஜாதித் தவிரவுத்தியும் இவ்வாறு செய்ததாகத் தவிர்த்தப் பெருமூர்க்கள். கண்ணனுக்கு வந்தவாக கின்ற யாதவ விசாரணையுக்காகாகக் கூட எல்லாரும் இகழ்ச்சியாகப் பெருமூர்க்கள்.

★

செஷன் கோர்ட்டில் மறு விசா ரிணக்காக விண்ணப்பம் போடப் பட்டது. "இந்தக் குழந்தை திருப்பி வரப் போகிறது. வேண்டாம்" என்று யாதவராய் சொன்னார். ஆனால் கன் னன் வற்புறுத்தியதன் பேரில் மறுப் போட்டார். அதன் மேல் கோர்ட்டில் வாதம் உட்கத்த.

மூடியில், மாஜிஸ்திரேட்டு கேணைத் தன்விவத பிசாசு, செஷனுக்கு அனுப்பி மிருக்க வேண்டியது என்ற ஜூஜு உத்தர கிட்டார். ஊரார் என்னாருக் கும் சந்தோஷம். மறுமடியும் போலீ ஸார் கண்ணனைக் கைது செய்தார்கள்.

★

மூன்று மாதம் கழித்த செஷன் கோர்ட்டில் பூரண விசாரணை உட்கத்த. சாமச்சந்திர ராய் சாட்சிக் கூண் டெறி வாக்குமூலம் கொடுத்த போது, முதலில் என்னுத்தான் சொன்னார். கண்ணன் கீட்டும் கிடைத்த பட்டாக்க கட்டு யானுவுக்குத் தாம் கொடுத்த கட்டுத்ததான் என்று உறுதியாகச் சொன்னார். பிறகு பல பட்டாக்க கட்டுகளைக் கலந்த அவருக்குக் கட்டிய தும் தடுமாறினார். கோர்ட்டில் வேறுக்கை பார்த்த வந்தவர்களில் சிலர் சிரித்தார்கள். ஜூஜு, "கணவன்" என்று கத்தினதும் சிரிப்பை சிறுத்தி னார்கள்.

மூடியில் கேவிலி பலம் இல்லை என்ற ஜூஜு சொன்னதை ஜூனியார் களும் ஏற்புக்கொண்டு குதம்ப குவாக வில்லை என்ற அபிப்பிராயம் சொன் னார்கள். "கீதகன் கொன்னது சரி; ஒரு மனிதன் பேரில் குதம்ப என் னாலும் சந்தேகமின்றி ஏற்பட்ட யொழிபுத் தண்டிக்கலாகாது. ஊகம்

மட்டும் போதாது" என்ற கண்ணீர் செஷன் ஐட்ஜு விதான செய்த விட்டார்.

மூன்றை வகுப்பும் கழித்தது. கனியில் விஷயம் வேறுவாறு மறந்த போய் விட்டது. மாதவராயர் விட்டிதும் கூடப் பைவன் இரத்த தக்கத்தை மறக்கக் காரணம் ஏற்பட்டது. சீதம்மாவுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. "பாறு நிரும்பி வந்த விட்டான்" என்ற சீதம்மாவின் தாயார் பிரசவ அறையிலிருந்து மாதவராயருக்குச் சொன்னது விட்டிதும் கனியாரைக்கும் பெரும் சந்தோஷம் உண்டாகிற்று.

ஒரு நாள் உன்ருள் போலீஸாருக்குத் திருச்சி போலீஸ் ரிபோர்ட்டி ஒன்று வந்தது. அதில் ஒரு பங்கைய திருட்டுக் கூட்டம் வங்குபுயன் கூட்ட பிடிப்பட்டதாகவும், அவர்கள் பாலு கனியில் கைகளைத் திருவிதைக்காகக் குழந்தைகளை மொத்திய ஆசாமிகள் என்றும், அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருத்தி மூன்றை வகுப்புத்தக்கு நான் கெடுபுனை கிரியில் பிபாவலியுந்து கடைத் தெருவில் தனியாகப் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு பைவனைக் கூட்டிய போய்த் தன் சகாக்கிரியம் விட்ட, அவனை அவர்கள் கொன்ற கால் காப்புகளை எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீரில் போட்டு விட்டதாக வங்குபுயன் கொடுத்தான் என்றும் கண்டிருந்தது.

இந்த விஷயம் மாதவராயருக்குப் போலீஸார் சொன்னதும், "பார்த்தாயா, தோ! கண்ணன் ஒரு பாலுமும் அறியாதவன் என்று நாள் சொன்னேனே! இப்போது அப்படியே கிச்சயமாக, பாலும், அவனை சொல்ப இம்மச் செய்தோம்" என்றார்.

"ஆமாம்! அவன் குழந்தைக்கு வானமுப்பறம் கொடுத்தானே, அதற்கு என்ன சொல்லுமீர்கள்?" என்றான் சீதம்மா.

"தன் வீட்டுக் கொன்ற அவன் வாக்கின வானமுப் பறத்தில் குழந்தைக்கு ஒன்று கொடுத்தான். அதில் என்ன பப்பு? பிறகு அவன் பாட்டுக்கு அவன் தன்னுடைய வீட்டுக்குப் போய் விட்டான். குழந்தை இந்தப் பாதகர்கள் கையில் அகப்பட்டிக் கொண்டது. மொத்தி அழைத்தக் கொண்டு போய்க்

கொன்ற விட்டாக்கள்" என்றார் மாதவராயர்.

"குழந்தையின் பட்டாசுக் கட்டு அவன் வீட்டில் அகப்பட்டதே, அது பப்பா?" என்றான் சீதம்மா.

"அதே பட்டாசுக் கட்டுதான் என்பது என்ன கிச்சயம்? சாமச்சந்திரன் விஷயம் தெரிவுமே!" என்றார் மாதவராயர்.

பக்கத்தில் இருந்த சாமச்சந்திரராயருக்குப் பேசின கனியைக் கொண்டார்.

"கோட்டுக்குப் போகும் சந்தேகமாகப் போகிறது? சொல்லுவதை அழுத்தமாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு பட்டாசுக் கட்டைப் போய்தான் இன்னொரு கட்டு என்ற அதிகாரியே பார்த்துக் கொண்டான். நாள் ஏன் வறுமையா என்று சொல்ல வேண்டும்?" என்றார்.

"அப்படியானால், சாமச்சந்திரராயரே! விஷயம் வேறே. அந்த சகலியம் யாருக்கும் தெரியாது" என்றார் சீதராமசுப்பிரமணியன். இவரும் மாதவராயர் வீட்டுக்கு அந்தக் கனியைத் தந்தார்.

"என்ன சகலியம்? சொல்லும் பார்த்தாயா" என்றார் சாமச்சந்திரராயர்.

"உண்மையில் கண்ணன் வீட்டில் கைப்பற்றிய பட்டாசுக் கட்டு பாறு கைத்திருத்ததான். கண்ணன் பாறுவுக்குப் பழம் கொடுத்த மென்மையான பிப்பாக்கைக் கூட்ட வங்கிக்கொண்டு போனது உண்மை. என்னிடம் ஜெயிலில் அவன் இதை ஒப்புக்கொண்டான். 'என்டா இப்படிச் செய்தாய்? ஒரு பட்டாசுக் கட்டுக்காகக் குழந்தையைக் கொல்லலாமா?' என்று நாள் கேட்டதற்கு, 'குழந்தையை நாள் கொல்லியிருக்கிறேன். பட்டாசுக் கட்டு வேண்டும் என்று என் குழந்தை கேட்டது. அதற்காக அந்தப் பட்டாசுக் கட்டை நாள் வாக்கிக் கொண்டு, குழந்தையை வீட்டுக்குப் போ என்று கனியில் பறம் கொடுத்த அனுப்பியிட்டே, நாள் சோசாமோத்தத்தக்கு அவசரமாகப் போய் விட்டேன்' என்று சொன்னான். அவன் சொன்ன கதைவை அப்போது நாள் கம்ப விரிவின. மொத்தமென்று என்றும் அவனிடம் கொண்டுக் காரணம் என்றும் என்னினேன். 'இதைக் கோட்டிக்குச் சொன்னாலும்கூட கேள் பஸ்ப்பட்டுப் போகும். கோட்டியில் இந்த மாதிரி சொல்லாதே. பட்டாசுக் கட்டைப் பற்றிக் கோட்டால் ஒன்றும் தெரியாது என்று போலீஸாரிடம் சொன்னதைப் போலவே கோட்டியும்கூட சொல்லு'

என்று நாள்நாள் அவனுக்குத் சொல்லிக் கொடுத்தேன்."

இவ்வாறு சீதராமசுப்பிரமணியன் சொன்னதும் சீதம்மா, "அட, பாவிகளா! இப்படித்தான் வங்கிவன் செய்கிறதா? உண்மையை மறைப்பது ஒரு தொழிலா?" என்றான்.

"இந்த விஷயங்கள் உனக்கு என்ன தெரியும்? வங்கிவன் குற்றவாளிகள் என்னெல்லாவோ சொல்லுவார்கள்; அதை வெல்லாமல் கோட்டியில் சொல்லி விட்டால் பிறகு வங்கியேற்கும் கட்டுக் காரனுக்கும் பேச்சே எட்காது" என்றார் சாமச்சந்திரராயர்.

"என்ன காரியம் செய்தீர், சீதராமசுப்பிரமணியன்!" என்றார் மாதவராயர். "பட்டாசுக் கட்டைப் பற்றிக் கண்ணன் ஒப்புக் கொண்டிருந்தால் அவனுக்குத் தாக்குத் தண்டனையே கடைத்திருக்கும். அப்படியாக சீதபாரதி உயிர் இழந்திருப்பாள்" என்றார்.

"பார்த்தீர்களா? என்ன எல்லாரும் வேடிக்கை செய்கிறார்களே? அந்தப் பட்டாசுக் கட்டுதான் என்று நாள் சொன்னது உண்மையாகா, இல்லையா?" என்றார் சாமச்சந்திரராயர்.

"பெரிய விட்டியை வேலைக்கு இருப்பதே அபாயமும்கூட" என்றான் குஞ்சம்மா.

"என்ன அபாயம்? வேலை பொல்வாததாக இருந்தால் எல்லாம் அபாயம் தான்" என்றான் சீதம்மா.

"காலுக்கும் கைக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஏதும் போடலாகாது அம்மா" என்றான் வேலைக்காரி. அவ்வாறு சொல்லி விட்டுச் சீதம்மாவின் குழந்தையை எடுத்து நுத்தம் கொடுத்தான். பிறகு, "நான் போகிறேன் அம்மா! விட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சீதம்மாவிடம் சொல்லி விட்டுக் குஞ்சம்மா தன் வீட்டுக்குப் போனார்.

குஞ்சம்மா சொன்னது சொல்ப உண்மை. பெரிய விட்டையில் கைகளை வேலைக்கு இருப்பது சொல்ப அபாயம். சிறு காரணங்களுக் கொல்லும் வேலைக்காரர்கள் பிற சந்தேகப் பரியார்கள். அபாயம் என்ற வேலைக்குப் போக திருந்தால் கீதனத்தக்கு வழியில்லை. ஆண்டவன்நான் காப்பாற்ற வேண்டும்!

புவனி ஓங்கி வாழுமே!

நிரமக்கல்
ராமலங்கம் பிள்ளை

வெட்டி வெட்டிக் கொன்றுவர்
விரம் என்று சொல்லுவார்
கட்டுக் கட்டுத் தன்னுவர்
சூரம் என்று துன்னுவர்

திட்டித் திட்டி ஏகவார்
தீரம் என்று பேசுவார்
கட்டு வார்த்தை திரும்பித்
காலம் வந்து சேருமோ!

விரம் மூட்டி விட்டவர்
விட்டிக் தின்று விட்டவர்;
தீரம் சொல்கித் தத்தவர்
தேவயிற் போ வத்தவர்;

சூரம் கூறிச் சொற்றவர்
சொன்ன தோடு தின்றவர்;
தேவீர் போலிக் கிட்டுமோ
தீர பராதி மக்களே!

குண்டு போட யுத்தமோ?
கொல்லக் கூட வித்தமோ?
மண்ட வத்திற் போனாயே
மறந்து போக தேவமோ?

வெற்றி வெற்றி எப்போதே
வெற்றி பெற்ற தென்னவோ?
கற்று மூற்றும் பாரோசை
குறை யான ஊர்களும்

பெற்ற தாய்கள் ஓடும்
பெய் புருத்த கோளும்
இந்தெழு ற்த்த கற்றமும்
இவைக ளேதம் வெற்றிகளே!

துன்பம் வெற்றி பெற்றது
துயரம் வெற்றி பெற்றது;
வம்பு தும்பு வாதூறு
வறுமை வெற்றி பெற்றது;

அன்பின் வெற்றி அன்பிலே
அறிவின் வெற்றி அன்பிலே;
இன்பம் என்று நாமறித்த
எதுவும் வெற்றி பெற்றதா?

யுத்தம் என்ற மோகமும்
உணைக விட்டுப் போகமோ?
பீத்தன் என்று நம்மையே
பேச வான்கள் பேசினனே!

யுத்தம் வந்து போனதும்
யுவிகள் காத்தி வந்ததும்
பொய்த்துப் போக ஒண்ணுமோ?
புவனி ஒங்கி வாழுமே!

தீப்பெட்டிகளில் முதன்மை ஸ்தானம்
பெற்று விளங்கும் 'காகா' தீப்பெட்டி
யையே என்றும் உபயோகியுங்கள்

ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவளித்து வரும்
சுதேசி "காகா" மார்க் தீப்பெட்டிகள் எங்கும் கிடைக்கும்.

இவற்றையே எப்போதும் வாங்கி உபயோகியுங்கள்

Use Always
'KAKA'
MATCHES

Highly dependable
warrented and
best quality

தயாரிப்பவர்கள் :

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கலர் மேச் ஒர்க்ஸ்

சிவகாசி (S. I. R.) இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

1944-ம் வருஷத்தின் இணையிலா மூன்று அற்புதச் சித்திரங்கள்!

பிரபாத்தின்

பார்க்கப் பரவாமலுக்கும்
சசித்திரச் சிஞ்சிடி

சென்ட்ரல்
ஸ்டூடியோவின்

சுடீஸ் சஞ்சக்
சித்திரம்

பஞ்சோலி ஆர்ட்டின்

மகக் கணக்கான ரூபாய்
பொருமானமுள்ள ஆடை
யாபாணங்கள் கொண்டு
தயாரிக்கப்பட்ட

ராம்சாஸ்திரி

பராக்க

ஷரின்-பெர்ஹாட்

★

ஒரு தேசத்தையே தட்டி
யெழுப்பி சதா சிவகா
மும் சம்ப காவ ஒரு வீ
னையே நீளாட்டிற்கு

★

ஒரு பெண்மணியின்
விரத்திற்கு மகத்தான
புதுயிரை அளிப்பது.

• ★

ஓர் ஒப்பற்ற புராதன
காதற் களஞ்சியம் படப்
பிடிப்பிலேயே பொருமை
படத் தக்க மாய சிஞ்சிடி

★

ஜா கிர்தார்
லலிதா பாவர்
ஹன்ஸா
மீனா கிஷி
தடிப்பது

மேதாப்
யாகுப்
தடிப்பது

ராகினி
ஜயந்த்
குலாம் மஹமத்
தடிப்பது

★

இது பிரபாத்தின் உத்தமத்
தயாரிப்பு என்பது குறையாது

டைரக்டர் :
ஸோரப் மோடி

தால்ஸுக் ன். பஞ்சோலியின்
தயாரிப்பு

★

டின்கிரிப்டர்கள் :

பேமஸ் பிக்சர்ஸ்

பெங்களூர் ஸீடி

தக்தி: "FAMOUSFILM"

டெலிபோன்: 2663

எல்லோராச் சிற்பங்கள்

எல்லோராவினுள்ள எத்
தனையோ மனமோகனச்
சிற்பங்களில் ரதியும் மன்
மதனும் தலை சிறந்து
— விளங்குகின்றன —

தம்பையப்போலவே பரவ
சத்துடன் இத்தத் துவார
பாலகரும் சிற்பங்களைப்
பார்த்து ரஸிக்கியூர்
— போனும்! —

சிவபெருமான் காலவயத் காலம்
உடைத்த காட்சியைச் செந்தீத்த
— எல்லோராச் சிற்பிகள், —

கோயல் சிவப்பாசம் திருபுரத்தை
எரித்த சிவபிரானையும் தம் கண்
முன்னால் கொண்டு வருகிறார்கள்.

சிற்பங்கள்

கமரம் பதினாந்து அடிக்கு மேல் உயரமுள்ள கபால பைரவரின் பயங்கரத் தோற்றத்தைக் காட்டி, நம் மைம் பயப்படுத்திய பிறகு.

மணிபம்.

பாசவதி பரமசிவனின் திருக் கல்யாணக் கோலத் தையும் காட்டி, நம்மை ஆனந்தப்படுத்துகிறார்கள்.

சுவிதிராசுலம் பதிப்பு
1944

எல்லோராச் சிற்பங்கள்

எல்லோரா கைலாச
நாதர் கோவிலில்,
ஹிரண்ய சம்ஹாரத்தின்
ரௌத்ரகாரக் கரட்சி.

துவார பாலகருக்குக் காவ
லாகத் துவார பாலகியும்
நிற்பதைக் காணலாம்.

VINCENT FOR TOPPING QUALITY & TIP TOP SERVICE

தீவ்வியமான பழ ரஸ பானங்களுக்கும்
முதல் தரமான கேக் பீஸ்கோத்துகளுக்கும்

விண்ட்ஸ்

VINCENT & CO LTD. TRICHINOPOLY. BRANCHES: COIMBATORE-MADURA-TINNEVELLY-SALEM
KARAIKUDI-KUMBAKONAM-TUTICORIN

அன்று கண்ட ராஜாஜி

பாக்ட்ராஜன்

“சேலம் வரையில் பேசும் வர வாமா?” என்று எனது கண்பர் பகபதி அய்யர். அவருடைய ஒப்பற்ற உதவியால் நான் இதைச் செய்து முடிந்த வரும் உயர்தர கல்வியைப் படிப்பும் படித்துக் கீர்த்தியுடன் முடித்து வந்து ஸ்ரீரங்கத்தில் இன்னது செய்வ தென்று தெரியாமல் மனோ ராஜ் யம் செய்துகொண்டிருந்த காலம். 1911 இல் ஏப்ரல் மாதம் ஒருநாள் இரவு வண்டியில் நானும் பகபதி அய்யருமாகப் புறப்பட்டு விடிவற் காலையில் சேலம் ஸ்டேஷன் போர்ி சேர்ந்தோம். பிரபல வட்டிலும், மூலிசெல் சேர்மனுமான சர்க்கர வர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களுடைய மனைவியார் கோயுத் திருப்பதாகத் தெரிந்த அவர்களை என்னைக் கொண்டு பரிசேலனைச் செய்து அபிப்பிராயம் தெரிந்து கொண்டவற்றைக் கண்டித்து எனது கண்பர் கட்டிச் சென்றார்.

சேலம் ஸ்டேஷனில் குதிரை வண்டி அமர்த்திக் கொண்டு மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள சேலம் டவுனுக்குச் சென்றோம். பரதிவழியில் இராஜ கோபாலாச்சாரியார் ஒரு விரிய மோட்டார் காளைத் தாமே ஓட்டிக் கொண்டு எங்களை அழைத்துப் போவதற்காக வந்து கொண்டிருந் தார். நான்களும் வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்கி, அவருடைய காரில் ஏறிக்கொண்டு விடு சேர்ந்தோம்.

இராஜகோபாலாச்சாரியார் தோற்றமே தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. சிறிய உருவம்; பெரிய தலத்தி. கால்கள் குனிந்துகாக்கக் கம்பலிச் சட்டை தரித்திருந்தார். தலையில் சிறிய குடுமியாக இருந் தாலும், அடர்ந்து கீண்டு முடிவப் பெற்றிருந்தது. கோட்டியச் மேல் சவவை செய்த உத்தரீயம். பருத்த கண்ணுடிகள் பொருத்திய கர்மையான கண்ணன். சதைப் பிடிப்பற்ற மெல்லிய உடல். கச்சம் கட்டிய வேஷ்டி. கைநிக பிராமணர் தோற்றம். பிடிவாதமும், விடாமுயற்சியும் கொண்ட மூகம். இவைகளை உடை

வந்தான் அன்று நான் கண்ட பேயர் பெற்ற கிரியினம் வாய் இராஜகோபாலாச்சாரியார்.

விட்டிருந்துச் சென்றோம். காப்பி பலகாரம் சாப்பிட்டோம்.

சிறு பிள்ளைகள் லெர் அறையில் கட்டிய சிறிய தண்டிடன் அங்கு மீங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். தெற்றியில் தீர்க்கமான வடகலைத் திருமண சாத்தியப் பெரியார்— இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் தகப் பனார்.—அந்தப் பையன்களைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். அறிமுகப் படுத்துதல், ருசலப் பிரச்சனைகள் முடிந்ததும், கோபாலியைப் பார்த்துச் சென்றோம். பரிசேலனைச் செல் தென். நான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு உரிய பதிலை இராஜகோபாலாச்சாரியார் கொடுத்து வந்தார்.

நான் எட்டு வருஷங்களுக்கு மேலாக வைத்திய சாஸ்திரம் படித்து, வைத்தியத்தில் பெரிய மோதலி என்னும் சந்தேபயர் சென்றவிலும், வண்டலித்ரம் பெற்றதத் திருப்பிய போதிலும், அன்றையதினம் சேலத்தில் முதன் முதலாக ஒரு பெரிய இடத்தில் எவது சமர்ப்பித்திருந்த நிலை நிறுத்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த தென்றே எண்ணினேன். எனது முழு கவனத் தையும் செலுத்தி நோயின் கூற் றைக் கவனித்து எவது அபிப்பிராயத்தை வெளிவிட முயன்றோம். பரிசேல காலங்களில் பெரிய பெரிய டாக்டர்கள் கேள்வி கேட்ட போதும், எனது படிப்பின் தன்மை கையவும். தரத்தையும் பரிசேலக் கலையுடைய சேரதலை காலத்திலும் கூட நான் அஞ்சியதில்லை. ஆனால் அன்று இராஜகோபாலாச்சாரியார் என்னைச் செய்து குற்றஞ் காசரிக்க யில் நான் தினதரிய உணர்ச்சியை இன்றையரை மறக்கவில்லை. மூப் பத்து மூன்று வருஷங்கள் கழித்து இன்று யோசனை செய்து பார்த்தாயும் அன்று அவருடைய மனப் பான்மைய எவ்விதம் இருந்திருந் தாரென்று ஊகிக்க முடியுமறு.

மனைவியின் கோவிலும் அவர் மனம் எவ்வளவு கவலைபுற்றிருந்தது என்பதை அவர் கேட்ட துட்ப மான கேள்விகளிலிருந்து ஒருவாறு அறிய முடிந்தது. கோவின் போக்கை எவ்வளவு கர்மையாகக் கவனித்து வந்திருந்தால் அத்தகைய விவரம் தெரிந்த கேள்விகள் கேட்டிருக்க முடியும்? பொறுமையே வடிவாக அமர்ந்திருந்த அம்மை யார் ஒரு வர்த்தகதையும் சொன்ன தாக என்னு லுபாகமிக்க. புதுப் படிப்புப் படித்து வந்த மூலக் கிம் எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் கோவின் விவரத்தை எடுத்துரைத் தென். ஆனால் எனது முடிவை இராஜகோபாலாச்சாரியார் ஏற்றுக் கொண்டதாக என்னுத் தோன்ற வில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பில் முடிவான எண்ணம் ஒன்று என் மனத்தில் உண்டாயிற்று. அது, மனைவியா ளிடம் இவர் கொண்டுள்ள அன்பும் பற்றும் அளவு கடந்தது என்பது தான். ஏதற்குறைய இனம் பிர வத்தியேயே மனைவியை இழந்தும், மற்ற மனம் புரிய மனம் இடக் கோடாமல், ஏக பத்தினி விரதம் கைத் கொண்டு, வார்த்தை கடத்தும் இவருடைய பண்பின் மேன்மையை அறிவாதார்களில்லை.

இவர் கேட்ட கேள்விகளிலிருந்து இன்னுமொரு விஷயமும் தெரிக் வந்தது. திராத ஒரு சேல் வரப்ப் பட்டு வருத்தமாவ இவர் என்பதும், பண்ட டாக்டர்கள் கையில் சிக்கிக் கொண்டு அவர்கள் சொல்லிய வந்தார வெல்லாம் எம்பி, ஓவாது மருத்துகன் உண்டு, பயன் பட்டாமல் போய், ஆபிசை வைத்திய நுரைவிலும், அகதைத் தகையாள் பவரிடத்தும் கம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கலா வேளையும் கிடைத்தேன். ‘ஆய்ந்தல்’ எனப்படும் தர கோய், வைத்தியர்களுக்கு வரும்படியை யும், வருவாயையும் இடை விடாது கொடுத்து வருவது. சில சமயங் களில் வைத்தியர்களையும் மீறித் தரவே குணமடைந்தும் விடுவ துண்டு. அறிவுடமுள்ள ஒருவன் அந்த யோக காலத்தில் வைத்தியம்

செய்ய முயன்றால் விவாதி குணமாக நீர்த்தி அவனுக்குக் கிடைத்து விடுகிறது. இம் முறையில் வைத்தியமும் ஒரு சேப்பிடு வித்தைதான். இருத்த போதிலும் கோய்வாய்ப் பட்ட உலகம் வைத்தியர்களைப்போல நம்பி வருகிறது. உண்மை வைத்தியம், கோய் வராமல் காப்பாற்றுவதுதான். இயற்கை முறையில் வாழ்வை நடத்த முடியாமல், பொருளிடும் துறையில், இயற்கை அவசியங்களைக் காலா காலங்களில் கவனிவாமல் கோணலத் தருவித்துக் கொள்வது விவாதிக்குக்கு அடிப்படையான காரணம். காக்கு ரூசியைப் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவியாகக் காட்டி, வயிறு புடைக்க அறு கவை வுண்டு, பல கோய்களை நாம் வரவேற்றிருக்கும். சுக வாழ்விற்கு இன்றி யகையாத பவயித ஆசார அனுஷ்டானம் களைப் புறக்கணித்து அவ்வல் உறவினர்களும், சோயுற்றவர்கள் மருத்துவம் வேண்டியது மருத்துவ முறைபென மக்கள் கருதுகிறார்கள். மருத்திவ்வாயல் பழக்க வழக்கங்களைத் திருத்தி அமைப்பதால் கோய் தீர்த்து விடுமென்றும், மருத்து தேவை யில்லை பென்றும் வைத்தியர் சொல்வாராதலும், வேரு சீக்கிரத்தில் அவர் பிழைப்பு கடைபெருமல் போய் விடும். ஆகையால் கோயின் மூலம் வைத்தியர்களுக்கும் வைத்தியர்களின் மூலமாக கோயும் உலகத்தில் சிரஞ்சீயிகளாக வாழ்ந்து வருவது இயற்கையாகி விட்டது. இதற்கெல்லாம் கமார் பதினேழு வருஷங்கள் ஓயாது மருத்துவம், வைத்தியர்களை நம்பி அவர்கள் கொடுமைகளுக்கு

உட்பட்டுக் கடைசியாக கோயின் காரணத்தை அகையாத்தாகக் கண்டு, விவாதிவைச் சுயமமாகக் கண்டுகொண்ட இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் கார கோய் - தக்க உதாரணமாகும். கார கோய்வாது உண்மையில் உட்குச் சேர்த்த கோய் தானு அவ்வது பல காரணங்களால் ஏற்பட்டதுடன் சிக்கல் எழ்ப்பது போலிக்க வேண்டிய விஷயம். தோலும் எலும்புமாக வயரம் பாய்த்த சரித்திரம் கோய் அணுக இடமில்லை, சம்பாத்தியத்தின் துறைவா, சந்தோஷத்திற்குறைவா, சீரிய கோள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தும் புனித வாழ்விடே தான் மாக, மறு உண்டா? ஒன்றுமேயில்லை. இராஜ கோபாலாச்சாரியார் கோய் இவ்வாயல் கோய் வாய்ப் பட்டுத் தற்சமயம் 'கமைடை' திருக்கும் கதை இன்னும் அகேசுக்குப் போருத்தும்.

சேவம் சென்ற அன்றைய தினம் சாயங்காலம் சேவம் "விடரி லோகையு" என்று பெயர் பெற்ற பொழுதுபோக்கு மிடத்திற்குப் போனேன். அங்கு வந்திருத்தவர் களில் பெரும்பாலோர் வக்கீல்கள். இராஜகோபாலாச்சாரியாரிடம் அவர்களுக்கு உள்ள கன்மதிப்பு எனக்கு கண்கு புலப்பட்டது. இராஜகோபாலாச்சாரியார் வக்கீல் தொழில் சடுபட்டு அதிக வருஷம் ஆகியில்லை. எனினும் சேவம் வக்கீல்களுள் திறமை பெற்றவரென்றும், தொழில் முறையில் மிகவும் ஓரளவு காக நடந்து கொண்டிருந்தும் புகழ் அடைந்திருந்தார். வைதிகச்

வின்னங்களான - வக்கீலம், பஞ்சகச்சம், திருமண அணிதல் முதலியவைகளைத் தவறாது பின்பற்றி வந்திருத்தும், அவ்வளவுக்குட்கு வைதிகங்களுக்கு இவர் பேரில் கடும் கோபம். அந்தக் காலத்திலேயே முற்போக்கான ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் என்கிற பெயரைப் பெற்றது விட்டார். அந்த காலம் அரசியல் துறையில் கால் கொள்கிற போக்கானது அதிகாரிகளைத் தோத்திரம் செய்து, இராஜ விசுவாசப் பிரமாணத்தை முன் அணியாகக் கொண்டு வருட மொரு முறை கூடி விண்ணப்பங்கள் தயாரிக்கும் முறையிலே இருந்தது. பேச்சு வன்மை, அநிலம் ஆய்வித்தல், பேச்சு வன்மை அடைந்தவர் களை தேசபந்தர்களாகக் கருதப் பட்ட காலம். அன்னிய காட்டு உடைமையத் தரித்துக் கொண்டு சந்தேசிப் போருக்களை எவ்வாறும் வாய்க் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று பிரசங்கம் நடக்கும் காலம். தேசத் தோண்டு என்ற சொல்லுக்கூடிய முறையில் அவரவர்கள் பரோபகார சிந்தனைபுடன் செய்துவரும் ஆத்ம சாதகமான சிவ வேங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அடிமைகாடு என்ற உணர்ச்சி, விடுதலை அடைய முயற்சி, அதற்கான முறை இவைகளைப் பற்றிப் பேசுபவர்களை கிடைபாது அப்படி ஒரு சிலர் பேசினாலும் பிரசங்கமேடைத்தினர் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறில்லை. நான் அந்த சேலத்தில் கண்ட பெரிபார்களின் கவத்தையும், உணர்ச்சியையும் கண்டு சேவம் தேசிய உணர்ச்சி கொண்ட ஒரு பட்டணம் என்று முடிவு செய்

தேன். நான் வசித்து வந்த ஸ்ரீரங்கத்தைக் காட்டிலும், பொது விஷயங்களில் அதிகமுன் னேற்றம் சேலத்தில் அன்றிருத்ததைக் கண்டேன். அந்நில இராஜ கோபாலாச்சாரியாரின் பங்கு எவ்வளவு என்ற கிணியப்பது கடிபடும். எனினும் அது சொல்பமாக இருந்திருக்க முடியாது.

நியாகம், தமைய, பொறுமை, புத்தி, தவிர தேசபந்தி, ஆட்சித் திறம், வாக்கு வன்மை, தரப் மொழித் தோட்பு இவை யெல்லாம் பொருத்தி, தன்னடக்கமே அணிகலனாக விளங்கும் இன்றைய சாஸ்திரியர் அந் குறிகள் அன்று அவசியம் என்னவிற்குப் புலப்படவில்லை. எனினும் அவர்பால் கட்டிக் கொள்ளும் ஆவதும், அவருடைய கன்மதிப்பைப் பெற வேண்டுமென்றும் ஊக்கமும் அன்றைக்கே தோன்றி விட்டது.

6,000 யூனிட்களுக்குமேல் விற்பனையாகி விட்டன

T. V. S. கியாஸ் பிளாண்டுகள் மூன்று வருஷ காலமாக விற்பனையாகி வருகின்றன. இந்தியாவில் இன்று 6,000-க்கு மேல் உபயோகத்தி லிருக்கின்றன. இதன் சிறந்த உழைப்பையும், சிக்கனச் செலவையும் கண்டு, கார், டிரக், சொந்தக் காரர்கள் பூரண திருப்தி அடைந்திருக்கின்றனர். தமது வெகுநானைய அனுபவத்தால்தான் T. V. S. இஞ்சினியர்கள் தலைசிறந்த கியாஸ் பிளாண்டுகளைத் தயாரிப்பது சாத்தியமாகிறது.

பிரதான அம்சங்கள்

- ஸ்டார்டிங் அதி சுலபம்:—சீக்கிரத்தில் ஸ்டார்ட் ஆகிவிடும்.
- மும்முறை வடிகுட்டும் வ்சதி:—சுத்தமான கியாஸ் கிடைக்கிறது.
- இலவச சர்வீஸ்:—இந்தியாவின் பல பாகங்களிலுள்ள எங்கள் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் இலவச சர்வீஸ் எப்பொழுதும் அணிப்பார்கள்.
- குறைந்த கனம்:—சம கனமாக இருப்பதால் டயர் தேய்வு குறைவு. பிரேக்கிற்கு பத்தோபஸ்து அதிகம்.
- தேர்த்தியான தோற்றம்:—சிறந்த அமைப்பு. அழகான தோற்றம்.

இந்தப் பிளாண்டின் திறமையைப் பிரத்யக்ஷமாக காண்பிக்கும்படி டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்களிடம் கேளுங்கள்.

வாங்குமுன்
மாதிரிகளைப்

கியாஸ் பிளாண்ட்
பாருங்கள்

(கார், லாரிகளுக்கு ஏற்றவை)

T. V. சுந்தரம் அய்யங்கார் & சன்ஸ், லிமிடெட்

மதுரை :: சென்னை

தக டு ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ
 ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ
 ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ
 ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ
 — ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ

மாயம் வல்ல

'வரும்இவன் மாயம்வல் ன
வஞ்சனை அரக்கி; தெஞ்சம்
தேர்வினன்; தேறும்தன் னம,
செய்யெய்! செயலித்தன் ருக்;

1944

தேவ வந்தாள்!

உருவிது பெய்யாதல் ருள்;
ஊன் துகல் வாழ்க்கையா ன்

மெருவினென்! எய்திடா டல்
வினக்குதி, வீர!' என் ருள்.

— கம்பர்

448 Fourth Street
1944

புடவைக் கண்

"என் குறட்டை இங்கே இருந்ததே, ஸார்?"

"கொஞ்சம் இருங்கள்; இதோ எடுத்து விட்டுடேன்."

"உங்கன் குறட்டை இதுதான்?" "ஆமாம்."

"கையெழுத்தும் போட்டு விட்டு எடுத்துக் கொள்ளும்."

"ரொம்ப சந்தேகமும்; போய் வருகிறேன்." "அப்படியே."

ம. ந. தி. மகாலிங்கம் பிள்ளை நிச்சயம் நிரூபி வநவார்!

மலை:—ஆதா! அந்த அம்மான் கடிக் கொண் டிருக்கும் புடவை என்ன கடை, என்ன உடை, என்ன மாட்டி! என்ன அரகு!

புருஷன்:—ஹர்? எந்த அம்மான்? இந்த இருட்டில் நீ நிற்கிறதற்குட என் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை; நீ ஹர் புடவைவையோ வான்க்க ஆம்ரித்து விட்டாரோ!

திபாவளி ! தீப உத்ஸவாள் ! இவ்விசேஷ தினத்திற்
கறிஞர் உங்கள் கிட்டை அலங்கரிக்கும்
பண்டாரிக் கணக்கான நெய் தீபங்களும், பட்டாசு மத்தாப்பு
களின் ஒளியும், குழந்தைகளின் சந்தோஷ சிரிப்பு கிளையாட்டும்,
பிரித்தவர் கருதலின் ஆனந்தமும். இச்சந்தோஷ சமயத்திற்
கேற்றாற்போல, இப்பண்டுகை காலில் மிக முக்கியமானத,
ஒவ்வொரு வருக்கும், ஆனந்தமளிக்கும் ஒரு கோப்பை
உ அளிப்பதே, உங்கள் உற்சவ் உறவினரை ஒவ்
வொரு கிஷேச சமயத்திற்கும் உகந்த
உயர்ந்த பானமான உ
அளித்த உபசரிப்புகள்.

இந்தியன் உ

விசேஷ சமயத்திற் குகந்த உயர்ந்த பானம்

உங்கள் மனதிற்குகந்தது

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டின் நறு மணத்தை நீங்கள் மிகவும் விரும்பு வீர்கள். உத்தரவாதமுள்ள 100% பொருக்கின வர்ஜீனியா புகை யில்தான் டெனார் செய்ய உப யோகிக்கப்படுகிறது. இதுவே எஸ் லோரும் விரும்பி ரஸிப்பதற்கும், தொண்டைக்கு கெடுதல் செய்யா திருப்பதற்கும் காரணம். மனோ ரம்மியமான இந்த சிகரெட்டை வாங்கி உபயோகியுங்கள்

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லிட்., லண்டன்

Tenor

is truly a
de Luxe Cigarette

பத்மீனியின்

கிளாஜா

தீயாகம்

பி. ஏ. என்ற இரண்டு புனிதமான சொற்களைச் சம்பாதித்ததில் கொள்வதற்காகப் பட்ட பாடுபட்டுப் பரீட்சை கொடுத்தவிட்டு, இராமத்தை கோக்கிச் சென்றான் மனத்தில் அளப் பரிய ஆனந்தம் திரம்பி யிருந்தது. காரணம் என் பால்வத் தோழி பத்மீனி இவன் காணப்போகும் ஆவலை.

பத்மீனி என் அத்தை மகன். அவன் இவ்வளவில் பிறந்த அன்றே, அவளை என் வாழ்க்கைத் துணையாக்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

பத்மீனி வளர வளர அவன் அன்பும், அழகும் வளர்ப்பதைப்போல் வளர்ந்தது; எனக்கு உயத ஏத ஏத இவ்வளவிலே பத்மீனி மயமாகத் தோன்றியது.

“உன் அம்மாளுக்கு நா னே டி? என்ன வெட்டம்?” என்றான் அத்தை யின் குரல் கேட்டு சிவிர்த்தேன். தலை கவிழ்த்த வண்ணம் உயிர்ப்படிவதில் பத்மீனி சின்று கொண்டிருந்தான். “சென்கிவியா அம்மாளுக்கு?” என்ற வார்த்தைகள் அவன் உயிரினின்றும் மென்மென் வெளி வந்தன.

பத்மீனியைப் பார்த்தான் கான் ஆச்ச ரியத்தால் திகைத்தேன். அவன் எவ் வளவு அழகாக வளர்ந்து விட்டான்! இடைமில் கொஞ்ச காட்டினே கான் அவனைப் பிரித்திருந்தேன். அத்தனும் இவ்வளவு அற்புதமான வளர்ச்சியை கான் எதிர்பார்க்கவில்லை. வற்றையால் ஒருவருடன் ஒருவர் போலே தயம் கிடையும்; ஆனால், அன்ற மாலையிலே நேரே எங்கள் தெய்விக அன்பிற்கு மூன் சீக்க மாட்டாமல் வற்றைய, வற்றையப் பட்டுக்கொண்டு ஒடிவிட்டது.

அச்சமயம், உபகாசச் சம்பளம் பெற்ற வந்தான் தந்தை தபால் இலாகாவில் உத்தியோகம் வந்தவன். ‘போல்டு மாஸ்டர்’ மகன் என்ற மகிப்பால் எனக்கும் வெகு சீக்கிரமே அந்த இலாகாவில் உத்தியோகம் கிடைத்தது.

என் உத்தியோகத்தை ஒப்புக் கொள்ளும் சிவிர்த்தம் புறப்பட்டான்,

பத்மீனியின் பிரியை எவ்வீதம் சமீப் பது என்று கவகினைன். ஆனால், பொறுமையும் சீதானமும் கொண்ட பத்மீனி, தன் கவக்கத்தை வெளிக் காட்டவில்லை.

என் மனத்தை அறிந்தவர்போல் என் தந்தை, “அடுத்த வருஷம் இந்த காலில் நீ பத்மீனியுடன் குடித்தனம் காத்தலாம். அதுவரை பொறுத்துக் கொள்” என்றான்.

அச்சமயம் என் அத்தை, “இவ்வாறு, அன்னா! இவர்கள் விவாகத்தைக் கொஞ்சம் ஒத்திப் போட்டுத்தான் செய் வதும்; இவ்வாறிடம் இவர்கள் தன்பு கசுத்து விடும்!” என்றான். உடனே ‘கொல்’ வென்று எல்லோரும் சிரித்தனர்.

“அத்தை! ஒருகாலம் எங்கள் அன்பு கசுத்து போகாது; நீ வேண்டு மானால் பார்!” என்றான் கான்.

*

இக்காலத் தந்திப் பரிகாச, வேலைப் பரிகாச இவையளவில் வெற்றி பெற்றது, அதிகாரிகளின் என் மகிப்பையும் பெற்றேன். என் படிப்பின் உதவியால் தபால் இலாகாவின் சட்டப்படுத்தக்கூற வேண்டாம் என்று ஆராய்ந்து அனுபவத் தால் மறைந்திருந்த சட்டக்கூற வேண்டாம் புறப்படுத்தேன். என் அறியு துட் பத்தைக் கண்ட மேலதிகாரி என்னிடம் அளவற்ற அன்பு கொண்டார். அதன் காரணமாக, சீக்கிரமே நிரிய வளர்களில் ‘சப்-போஸ்ட் மாஸ்டர்’ உத்தியோக மும் கொடுத்தார். ஆனால், அவருக்குப் பின் வந்த அதிகாரிக்கு என் சட்ட துட் பம் அறிவுப் பிரசங்கித் தனமாகப் பட்டது. அதை அவர் என்னிடம் கேசிலும் சொன்னார். அந்த காலம் பிறந்த அதிகாரிக்கு என் மேல் கோபமும், வெறுப்பும் ஏற்பட்டது. என் இளமை மூறக்கில் அவர் கோபம் எனக்கு ஒரு பொருட்டாகத் தோன்ற வில்லை. என் அப்போது பொதியமாய் சூதா விட் உள்ள ஒரு நென்ன லாரிப் ‘சப்-போஸ்ட் மாஸ்டர்’காக இருந்தேன்.

அம்மையின் அழகும், சிவ்வென்ற குளிர்த்த காந்தம் என் மனத்தில் எவ்வாறு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்தது. “இப்போது பத்மீனியும் என் அருகில் இருந்தால்?” என்ற எண்ணம் அடிக்கடி என் மனத்தில் தோன்றும். அதற் றுசரிமையாக ஒருவர் என் தந்தை யிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. தமக்கு உடம்பு தன்னாமையா யிருப்ப தால், சீக்கிரமே என் விவாகத்தை காத்திப் பார்த்து விரும்புவதாயும், முகூர்த்தம் வைத்தவுடன் எழுதுவ தாயும், உடனே ஒரு மாத விடிக்கு எழுதி விடும்படியும் அவர் தம் கடிதத் தில் எழுதி யிருந்தார்.

அன்று என் மனத்தில் குதகலம் பொங்கித் கொண்டிருந்தது. “இன்னும் சில நினக்களில் பத்மீனியைப் பார்க்கப் போகிறோம். மூதலில் அவ லிடம் இந்த மனையில் புலி, காடிகள் இருப்பதாகப் பயமுறுத்த வேண்டும்! அப்படித்தான் அவளுக்கு உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்” என்றெல்லாம் என்னிடம் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வேலையைப் பார்த்துத் தொடங்கினேன்.

“கட்டு கட்ட, கட்டு கட்ட கட்டு கட்ட, கட்டு கட்டு” என்ற சத்தம்

சேட்டு சோட்டையும், பெண்ணையும் எடுத்துக் கொண்டு தந்தியை வாங்கத் தொடங்கினேன். அந்தத் தந்தி பாவையில் மூலையில் என் விவரம் வரவே, அப்பாநான் முடிந்ததெவ்வாறு தந்தி கொடுத்திருப்பார் என்ற எண்ணத்தால் என் மனத்தில் ஆனந்தம் பொங்கிற்று. அடுத்த கிழவும் விஷயத்தை எழுதிய என் காரம் எடுக்கிறது. உடம்பு மூத்தம் குப்பென்று விபந்தம்! 'அப்பாவே! உடம்பு அதிகம்! உடனே புறப்படு!' என்பதே அந்தத் தந்தியில் வந்த விஷயம். அந்தத் தந்தியின் கடிதங்கள், உடனே என்ரு விஷய கொடுக்கும்படி. என் மென்திகாரிக்குத் தந்தி கொடுத்தேன். என் தந்திக்குப் பதிலையும், பதிலானையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இயந்திரம் போல் வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தேன். மறு காள் மாலையாக என் மென்திகாரி விடமிருந்து எவ்விதத் தகவலும் வரவில்லை! என் தலை சுழன்றது. விஷயம் ஒருவாறு விளங்கிற்று. என் மேல் கோபம் கொண்டிருந்த மென்திகாரி வேண்டுமென்றே விஷய கொடுக்கத் தாமதம் செய்கிறார். இரவு ஒன்பது மணிக்குக் கொல்லம் கடைசிக் காலம் கிளம்பி விடும்; அதன் பிறகு மறுகாள் இரவு வரை அந்த மலையிலிருந்து கிளம்ப எவ்வித எதையும் கிடையாது. அதுவும் குறக்குப் பாதை வழியாக இரண்டு மைல் கடந்து சென்றால்தான் அந்தக் காலைப் பிடிக்கலாம்.

கிர்ப்பத்ததைக் கிழித்துக் கொண்டு மலையின் எட்டி மூலையே அடித்து ஒழிந்தது. அப்போது என் மனத்தில் அரசாங்கமான துணியில் ஏற்பட்டது. 'புறப்பட்டு விட்டேன்' என்ற அம்சமேயுட்கும், என் வேலையை ராஜினாமாச் செய்து மென்திகாரிக்கும் தந்தி களைக் கொடுத்தேன். ஆயினும் பணத்தை வெல்லாம் இரும்புப் பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டினேன். என் பணப் பெட்டியை எட்டி எடுத்துக்கொண்டு, ஆயிரம் மைல் பூட்டி 'வீடு' வைத்து விட்டுத் தலை தெறிக்க ஒன்றையடிப் பாதையில் காட்டுக்குள் புரூது ஓடி, அப்பொழுதுதான் புறப்பட்டுத் தயாராய் கின்ற பண்ணைப் பிடித்த ஏறினேன்.

மீதமான் மாலையே ஆது மலரிக்கு என் கிராமத்தை வடைத்து, தெருவிற்குள் தாழ்த்துவன் அப்படியே கந்தம்பித்து கின்ற விட்டேன்! ஆம்;

அப்போது என் எதிரில் வந்த கொண் டிருந்த என் தந்தையின் இறுதி ன்ணமே. முட்டிக்கொண்டு கதறினேன். என் தந்தை, "சந்திரா!", "சந்திரா!" என்று சொல்லிக் கொண்டே உயிரை விட்டார் என்ற செய்தி என் நிகர்த்தவத்தைப் பிளந்தது. என் மென்திகாரியைத் திட்டினேன். அந்த நிகர்த்தவத்திற்குப் பாலியின் குறியத்திற்குப் பல சரஸ் களைக் கொடுத்தேன்.

என் தந்தையின் சங்கடம் மூடிய மூன்பே, ஆயிரம் மூன் அநி விப்பு இன்றி மூடியுவிட்டு வந்த குற்றத்திற்காக என் கைது செய் யப்பட்டேன். சில தினங்களில் விசாரணையும் நடந்தது. நீதிமன்றின் மூன் கைதிக் கூண்டில் கின்ற கான், அதிகார வர்க்கத்தின் சொல்வாக்கையும், என் பணைத்தையும், அது 'சோர்ட்' என்பதையும் மறந்தேன். ஆந்திரம் போகப் பட்டாப்புடன் கடந்த விஷயங்களை வெள்ளம் ஆதிவோடத்தமாகச் சொல்லி, எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் அந்தநிலையும் உபயோகித்து என் மென்திகாரியைத் திட்டினேன். அதன் பின்னர் எனக்கு எட்டி மைதச் சிறைவாசம்!

"அப்போது விடுதலை வடைத்து வெளியுலகைக் காணப் போகிறோம்?" என்று எங்கித் தயித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, எட்டி மைதத்திற்குப் பிறகு விடுதலை கிடைத்தது.

"இனி இந்த அடிமை உத்திர வேணம் பாப்பதில்லை!" என்று நீர் மானித்தேன். எப்படியாவது வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்த படித்துச் சம்பளம் சம்பாதிக்கத் தீர்மானித்தேன். ஆனால், என் தந்தையால் வைக்கப்பட்டிருந்த ஆஸ்திரியன் எண்ணத்திற்குப் பொது மானதா பின்பு. கிராமக் கணக்குப் பின்பு உத்திரவேணம் பார்க்கும் என் அந்த பருஷரீட மிருத்தம் எவ்வித உதவியையும் எதிர்பார்த்த முடியாது. ஆகவே, பம்பாயில் கல்வ உத்திரவேணத்தில் இருப்பவரும், என் தாயின் தூர பந்தவான சாஜா சாம் என்பவருக்கு என் குடும்ப நிலையையும், என் அவலமையும் விளக்கி ஒரு கீண்ட கடிதம் எழுதினேன். சில தினங்களில் என் எதிர்பாராத விதமாக அந்த சாஜா சாம் என்பவரே என்னை விட்டிருந்த வந்த சேர்ந்தார். என்னை குடும்பத்தில்

அடுத்தடுத்த சேர்த்த தக்க சம்பவம் கிற எல்லாம் சேட்டு வகுத்திருந்தான். அவர் தம்முடன் பம்பாய்க்கு வந்தால் என் றடிப்பிக்கு வேண்டிய உதவியின்றித் தம் செல்வதாகச் சொன்னார்.

சில தினங்களில் காலும் என் தாயா ளும் ராஜாராமுடன் பம்பாய்க்குப் புறப் பட்டோம். பத்தினியின் தந்தை, "ஐ யடித்துப் பட்டம் பெற்று வரும் வரை உன் பத்தினியைக் கண்ணிசைவாகவே வைத்திருப்பேன்!" என்று உறுதி யளித்தார்.

பதமயபொய் அரைவந்த சிற்ற பத்தினி தன் அழகிய விழிகளை உயர்த்தி என்னை சொக்திருந்தான். அவன் கண்ணில் கீழ் துளித்தது.

★

வெருஷ்டங்கள் பல ஓடி மறைந்தன. ராஜாராமின் உதவியால் வைத்தியக் கல்லூரியில் ஐந்து வருஷம் படிப்பையும் வெற்றியுடன் பூர்த்தி செய்தான். ஒரு 'காஜ்'லில் உதவி டாக்டராக இருந்த காலே தொழில் செய்வதற் குரிய மதிப்பையும் பெற்றான். எஞ்சி யிருந்த பணத்தினாலும், ராஜாராமின் உதவியுடனும் சொந்த 'டிம்பென்ஸரி' ஒன்றை அமைத்த வெற்றியுடன் தொழிலை ஆரம்பித்தான்.

கான் பம்பாய் வந்தபின் கமார் மூன்று வருஷம் வரை பத்தினியின் தந்தையிட யிருந்து அடிக்கடி கடிதம் வந்து கொண்டிருந்தது. அப்போம் பல கான் வரை கடிதமே வரவில்லை. கவலை கொண்ட கான் பல கடிதங்கள் எழுதி னான். வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு பத்தினியால் எழுதப்பட்ட கடித மொன்று வந்தது. அதில், அப்பாவுக்கு உடம்பு குணமில்லாமல் போய்விட்ட தால் கடிதம் எழுத முடியவில்லை என்றும், "இனித் தானே அடிக்கடி எழுதவதாகவும், கவலையின்றிப் படிக்கும் படியும் அவன் எழுதி யிருந்தான். ஆனால், அப்போதும் இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறைதான் அவ லிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அத லும் இரண்டே வரிசை்தான். "செனக் கியம்; கவலையின்றிப் படி; பத்தினி." — இதைப் பற்றி கான் அதிகம் கவலைப் படவில்லை. "எனெனில், என் பத்தினியின் கையைல் எழுதப்பட்ட அந்த இரண்டு வார்த்தையினே எனக்கு அமைந்த உற்சாகம் அளித்த வந்தன.

"குழந்தாய்! என் கஷ்டங்களுக்குக் காரணமான அந்தக் கிராமத்திற்கு வர எனக்கு இஷ்டமில்லை. கீ மட்டும்

போய் உன் அத்தை, அத்திம்பேர், பத்தினி எல்லாரையும் அழைத்துக் கொண்டு வா. இங்கேயே கவியா னத்தை எடுத்தி விடலாம்" என்றான் ஒரு நாள் என் தாய். இவ்வுத்தரவுக் காலமே காத்திருந்த கான் தன்நே மயிற்செயுடன் பம்பாயினித் தம் புறப் பட்டேன்.

புறப்பட்ட மூன்றாம் நாள் எங்கள் கிராமத்தை வடைந்தேன். என் அத்தை வீட்டு வசதியில் வண்டியை நிறுத்தி

சொல்லி, அநினின்றும் இறங்கி ஆயிரே வடிவாய் வீட்டின் உட்புறம் போக்தி னேன். என்ன ஆச்சரியம்! அவ் வீட்டில் கான் ஆவாதுக் கான் வந்த பத்தினியோ, அத்தையோ இல்லை! முகமறிவாத வேறு பவர் இருப்பதைக் கண்டேன். அப்பொழுது அவ்வீட்டி லின்றும் வெளியே வந்த ஒருவர் மூலமாகப் பின்வரும் நிமிக்கிடத்தக்க விஷயத்தை அறிந்தேன்:—

"என் அத்தை புருஷர் கமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இறந்த விட்டார்! அவர் இறந்தவுடன் குடும் பத்தைக் கடன்காரர்கள் குழித்த கொண்டனர். அப்பொது அக்கடன் கவையெல்லாம் தீர்த்து, பத்தினியையும் இரண்டாந்தரமாக மணந்த கொன் டர் ஒரு பணக்காரர். இப்பொது அக்குடும்பம் சென்னையில் இன்ன தெருவில், இன்ன பக்கனாகில் இருக்கிறது!"

★

சென்னையில் அவர்கள் பக்கனா கைக் கண்டு பிடிக்க கான் அதிகக் கஷ்டப்படவில்லை. பக்கனாவுக்குள் துறையுது மூன்றாந் தோட்டத்தை வடைந்த கான் அப்படியே பிரயித்த சிற்ற விட்டேன். காரணம் அந் தோட்டத்தின் மத்தியிலிருந்த மெடை யில் அமர்ந்திருந்த பத்தினியைக் கண் டதே. கான் வந்து கீழ்பதுவட்ட தெரி யாமல் ஆழ்ந்த நித்திரையுடன் உட்கார்ந் திருக்கும் அவன் உடம்பில் காரணமான

வரை ஆபாணங்கள் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்தன. "பத்தினி!" என் நேன் கடுமையான குரலில்.

என் கோபத்தைக் கண்டு கடுக்கி கின்றான் பத்தினி. அவன் முகத்தில் விபரம்பல அரும்பிற்று. பதமயபொய் அரைவந்த சிற்ற அவன் உதடுகள் லொசுக துசைத்தன. கெஞ்சம் குரலில், "அம்மீஞ்சி!....." என்றான். ஆனால், மேலும் அவன் சொல்லியவைகளைக் கேட்க கான் அங்கு கிங்கவில்லை.

அமைந்த மொத்தந்தால் கொதித் தக் குழையது என்னுள்ளம். மீத்தி யம் கொண்டவனைப் போல் பட்ட னாத்த விதனில் கத்தி ஆங்குதேன். அப்பொது என் அறிவு தெனியாக இல்லை. வேறு கோத்திற்குப் பின் கான் ஒரு பக்கனா மூன் கின்றிருந்த காரைக் கவனித்தேன். அந்தக் காலுக் குள் பத்தினி உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆராயியைக் கண்டு கான் நிச்சயமே வடைந்தேன். என் கழுத்தினின்ற தலை வேறுபடப் பிரிந்த எங்கேயோ பறந்த செல்வதபோல் தோன்றியது. இய்விதம் என் மூலையைச் சுழல வைத்த அந்த ஆராயி வேறு வாகு மல்ல; என் வாழ்வைப் பாழ் செய்த அந்த மெய்கொரிதான்!

அவர்களும் என்னைப் பார்த்த விட்ட னர். உடனே அந்த னிருதயமற்ற பாலி என்னைப் பற்றிப் பத்தினியிடம் ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தான். அதற்கு மேல் கான் அங்கே எதற்கு கிங்க வேண்டும்?

அன்றே பம்பாய்க்குப் பிரயாண மானேன். "குழந்தை எங்கே?" என்ற கேட்ட என் தாலிடம் விஷயத் தைச் சொன்னேன். "காம் கொடுத்த வையத்தது அய்யவையதான்!" என்ற அவன் பெருமூச்சு விட்டான்.

★

மூன்ற வருஷங்கள் ஓடாமல், வருஷமல் மிக கித்தான மகாமே சென்றன. இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில் பம்பாய் காரத்தின் ஒரு பாக மூன்றிலும் டாக்டர் சந்திரனின் பெயர் ஏறிவொலித்தது. இந்த நாட்களில்தான் என் வாழ்வையே மாதந்தகடிய ஒரு சம்பவம் உடதது!

ஒரு நாள் கடு கிமி வந்து, தன் அப்பாவுக்கு உடம்பு அதிகமாய் யிருக் கிறது என்பதந்தாக, ஒரு புதுவி என்னை வந்த அழைத்துப் போனான். அங்கே என் இருண்ட வாழ்விற்குக்

நல்ல காரியம்

செய்வதில் சந்தோஷம்

உங்கள் குடும்பத்திற்கு நீங்கள்
செய்ய வேண்டிய கடமைகளை—
இன்ஷூர் செய்து கொண்டு
அவர்கள் ஒருவித பணக் கஷ்டம்
இல்லாமலிருக்க-செய்வதில் பரம
நிகுப்தி. உங்கள் குடும்பத்திலேயே
விலை மதிக்க முடியாத ஒரு அமை
தியும் சந்தோஷமும் நிலவும்.

உங்கள் இன்ஷூரன்ஸ் உலகத்
திலே எல்லாவித சொத்துக்களை
போல், கிடைக்க வேண்டிய
சொத்து.

யுனைடெட் இந்தியா லைப்

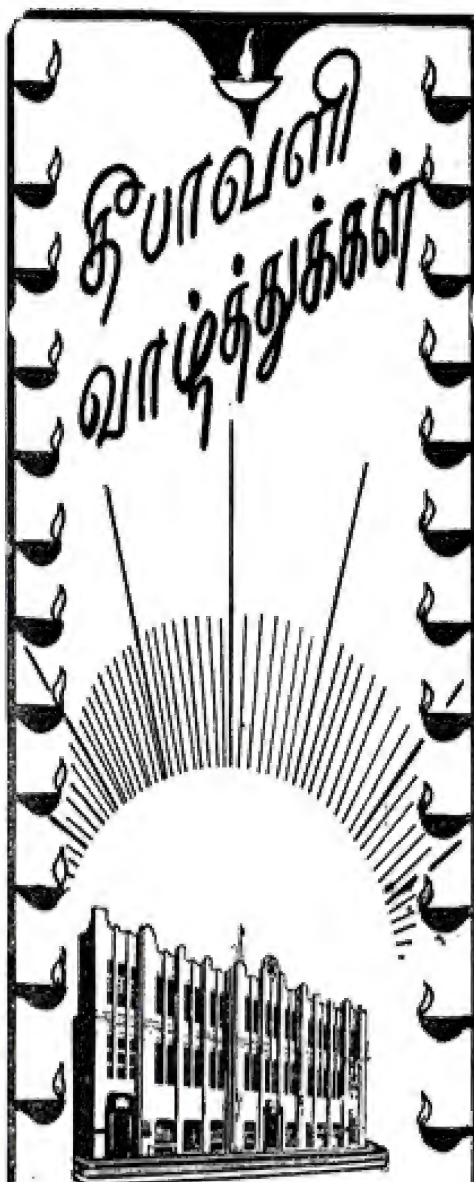
அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

யுனைடெட் இந்தியா லைப் பீஸ்டிங்

எஸ்பிஎனேட் — மதராஸ்

இந்தியா யூராவும் பிராஞ்சுகளும்

ஏஜன்ஸிகளும் உண்டு

இந்தியன் பாங்க்

லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

முகாம் சீத்ராத்தேயட்டர் திருவனந்தபுரம்,
மதுரைதேவிபாலவினோத சங்கீத சபா,

ஸ்ரீஜயப்பன்

எமது
உரிமை பெற்று
நாடகங்கள்
கின்பசாகரன்
ஏசுநாதர்
பிரேமகுமாரி
பிரபலத்திற்கு
— உற்று —
நாம திரு
நாமாயணம்
நாளைக்கு
பிரபலத்திற்கு
பிரபலத்திற்கு

நவாப். T.S. ராஜமாணிக்கம் கம்பனி

"எங்கும் பரவலிப்பதற்கு இத்தகைய தூரம் நடத்து வத்தனியோ?" என்று ஸ்ரீ ஸாயேராவை நேருக்கு நேர் நின்று உண்மையும் ஊழும் உருகிப் பறைய பரவ பக்தி ஸ்ரீ தியாகய்யர் மீண்டும் இத்தம் புண்ணிய பூமிமீனே புனித அம்மதாரம் எடுக்கப் போகிறார். வெள்ளித் திராவிடே எழுந் தருளிக் காட்சி தரப் போகிறது. பாடல் போகிறது; பக்தி பரவாததில் ஆடவும் போகிறது.

இவ்வாறு தூறு வருஷத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீ தியாகம் மரம் மத்தமத் திருப்பவும் பூமோகத்திற்குக் கொண்டு வரும் புண்ணிய கைங்கரீயத்தை ஸ்ரீ தாகய்யா தமது சோதனப் போதுப்பாக எடுத்துக் கொள்வருகிறார்.

தென்னாற்காடு தலைநெய்தல் தடகாரை ஸ்ரீ தாகய்யா, மற்ற அம்சங்களில் தியாகய்யாவாக தடிப்பதற்குப் போகத்தயான யந்திரம்; ஆனால் மேலும் அண்மையு போகத்தயா மிருக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டு வந்திருக்கும், இத்தம் நடத்தமை யாத்த தம், அந்த சந்தேகமும் நீங்கி விடுமென்று தம்புலிக்கும்.

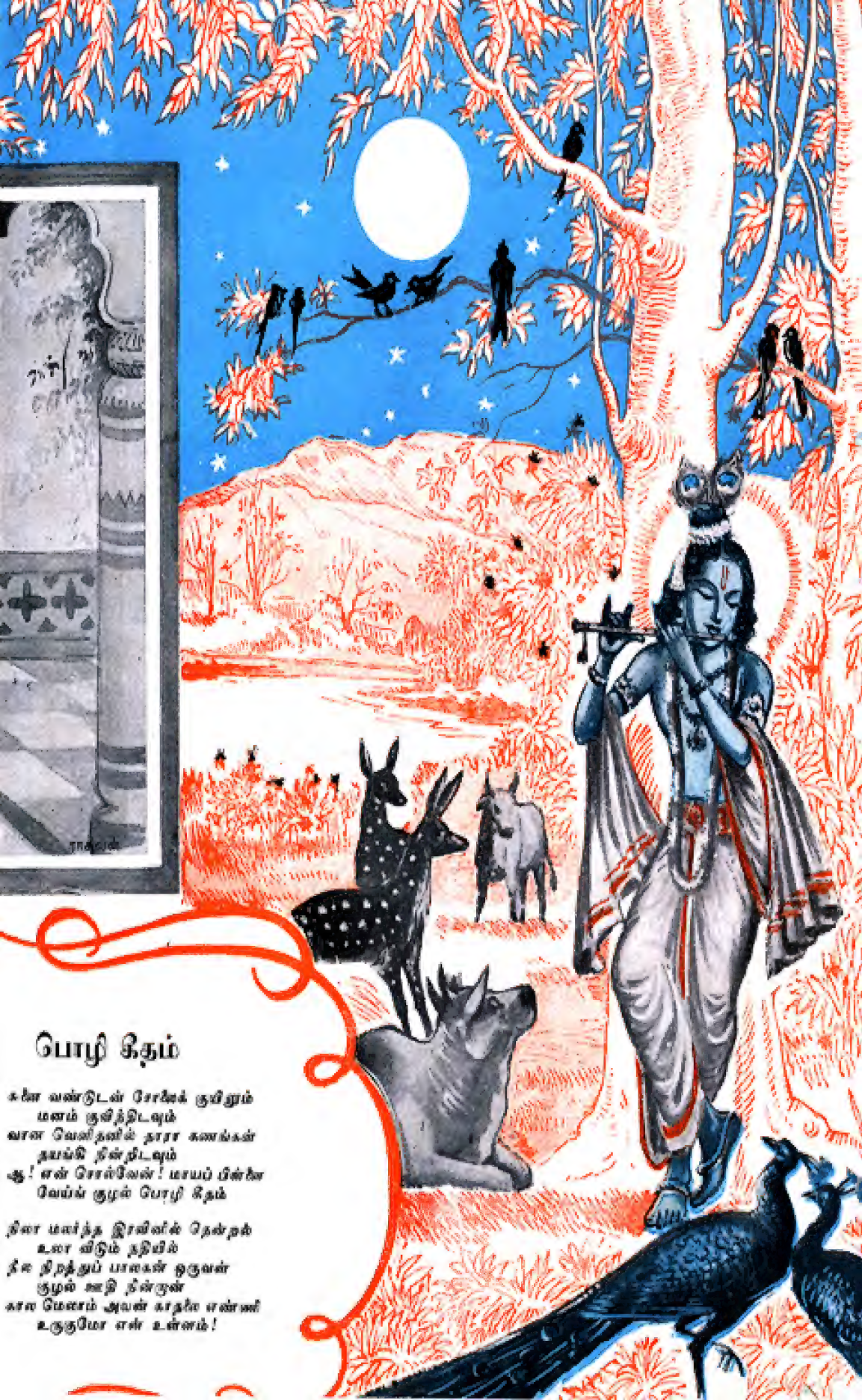
வோய்ங் குழல்

காற்றினிலே வரும் தேம்

கன்கள் பலித்திடப் போங்கும் தேம்
கல்லுங் கலியும் தேம்

மட்ட மரங்கள் தளிர்த்தும் தேம்
பன்னொளி கொஞ்சிதும் தேம்
காட்டு விலங்கும் கேட்டே மயங்கும்
மதுர யோகன தேம்
தெஞ்சினிக் இன்பக் களலை எழுப்பி
நினைவழிக்கும் தேம்

பொழி கீதம்

கன வண்டிடன் கோகில் குயிறும்
மனம் குவித்திடவும்
வான வெளிதனில் தாரா கணங்கள்
தவங்கி நின்றிடவும்
ஆ! என் கோல்வேன்! மாயப் பிள்ளை
வேய்க் குழல் பொழி கீதம்

நினை மலர்ந்த இரவிலில் தென்றல்
உலா விடும் ததயில்
நீ நிறத்துப் பாடகன் ஒருவன்
குழல் ஊதி நின்றான்
கால மேளம் அவன் காதில் என்ன
உருகுமோ என் உள்ளம்!

சுவரீக புர

வந்தோதரம், கனகம், வரதன் முதலிய படங்களில் பார்த்தோது, "இந்த வரலில் கம்பெனியர்! இன்னும் என்ன வேண்டியதாம் சேய்யர் வரலெனின?" என்று தம் விவரத்தைக் காட்டி அந்தத் தந்தை வரம், அவர்கள் இப்போது யுத்தத்தில் "சுவரீக புர" எனக் காட்டு வந்து விடுவதும் என்று ஆர்வத்தோடு காட்டி, சேய்யர்க்குய்யவர்கள், சந்தையர்கள், சுவரீகத்தைக் காட்டு வந்தால் என்ன? இதுதான் சுவரீகம் என்று காட்டினார்கள்.

அவ்வாறு உத்தரவைச் சேய்யர் வரலெனக் என்று ஆர்வத்தோடு ஆசையிட்டு வந்த தான் எல்லாம் விடுவதற்கு எப்படியும், அவர் மீது புத்தகத்தான் ஆவதையும் காண்பதில் காண்ப, இந்தப் படத்தில் "அவ்வாறு பன்னியில் ஒத்து வரலில் விட சுவரீகம்" என்று எடுத்துக் காட்டப் படுவதாம். வரலில் மிகவும் எப்படி ஒரு புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம் முதலிய வரலில் காட்டியதில் விடுவதும், 'சுவரீக புர' காண்பதில் விடுவதற்குக் காட்டினார்கள்.

தத் தெரிந்தது. இந்த சலி சங்கர் சாலம் என்பவர்தான், எவது பிரசித்தி பெற்ற சித்திரங்காரர் ஸ்ரீ கணு தேவைய அவர்களின் சித்திரங்களையே ஆசிரியராம். அஜந்தா சித்திரங்களையும் விசித்திரங்களையும் பார்த்து அதையிப்பதற்கு மேற்படி புத்தகம் எங்களுக்கு மிகவும் ஒத்ததாகையா பிறுந்தது.

சுமார் ஒன்பது மணிக்கு எங்களுக்குடைய காஃ, அஜந்தாவுக்கு முன்னுடைய தாத்தியுள்ள 'பொய்களின் விடுதி'யின் வாகனில் போய் சிந்தித்தது. கிந்தனம், ஐதரவச் முதலில் கீழே இறங்கினான். இறங்கியவன் காணாச் சந்தி வந்த பார்த்தான். பிறகு எங்களைப் பார்த்தான். வெகுநேரம் போகி வந்தபொய் ஒரு கோவிலி போட்டான்.

"ஓடெப்ளி எங்கே?" என்றான்.

அந்த டாங்கியில் எழு டயரும் மோசமா பிறுத்தபடியால் ஆபத்துக்கு உடவ அவன் இரண்டு ஓடெப்ளி டயர் கொண்டு வந்திருந்தாலும். அதில் ஒன்று வண்டியின் இடப் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்ததாம். "அந்த டயர் எங்கே?" என்ற கேட்டான்.

"அடடட! எங்களுக்குத் தெரியாதே!" என்றேனும்.

ஐதரவச் அந்த எம்பலில்லு வென்ற தோன்றியது. காங்கர் அதைத் திருடியிருக்க வேண்டும் என்றே அவன் சந்தேகப்பட்டதாகத் தோன்றியது. காங்கர் பெட்டி, கிட்டி ஒன்றும்

கொண்டு வாயில்லா. எனவே, சட்டப் பையனை உதரிக் காட்டினோம். அப்படியும் அவன் எம்பலில்லா. ஒருவேளை காங்கர் அந்த டயரை வழியில் சாப்பிட்டிருப்போம் என்று கிணத்தாலே என்னவோ தெரியவில்லா! பிறகு, அவன் எங்கேபோகி சத்தியாச்சிரமம் செய்வத் தொடங்கினான். என்ன கேட்டாலும் பதில் கிடைக்காது! மத்தியானம் எங்களுக்குள் சாப்பிடவும் மறத்த விட்டான்!

காங்கர் கொண்டு வந்திருந்த கட்டுச் சாதத்தைச் சாப்பிட்டவிட்டு, பங்கனாக் காவலர்களிடம் மத்தியானம் சாப்பாடுதலாய் பண்ணச் சொல்லி விட்டு, அஜந்தா குகைகளுக்குச் சென்றிருந்தான். அஜந்தாவின் வீகத்தா வளர்த்து கொன்ற மலய் பாதகன்களில் காச் சென்றபொது, எங்கனில் கிவருக்கு 'கீட்டியே கொல் கொண்டு வாயில்லா!' என்று தோன்றி விட்டது! 'ஓடெப்ளி டயர்' போன துக்கத்தினால் வந்த கியஷத்தில் எம்மைக் காலுடன் பன்னத்தில் தள்ளி விடுகிறேனே என்று பதை பதைப்பா பிறுத்தது. எனக்கு மட்டும் ஒரு சந்தேகமும். செத்தாலும், அஜந்தாவில் வந்த சாகிதேயம்மலா? கைவானத் தையும் வைகுத்ததையும் விட அஜந்தா வந்த விதத்தில் மட்டமானது?.....

3

விசுவாசமும் வைகுத்தமும் எப்படி எனில் அடைய முடியாததாம், எங்கே இருக்கிறதென்ற உட அறிவ முடியாததாம் இருக்கிறதோ, அப்படித்தான் அஜந்தாவும் இருக்கிறது. மலய் பாதகனில் போகும்போது எதிரே ஒரு பெரிய மலா குறுக்காக சிந்தித்தது. இதோடு பாதக முடிந்தது. இனிமேல் போக முடியாத என்று தோன்றித்தது. ஆனால் உண்மையில் அந்த மலையை வளர்த்துக் கொண்டு பாதக போகிறது. மறுபடியும் எதிரே ஒரு மலா; இனிமேல் வழி கிடைக்காத என்ற பிரமை. மறுபடியும் பாதகனில் ஒரு வளைவு. இப்படியாக எழெட்டுத் தடவை, வழிமறித்து சிந்தும் மலாக்கள் வளர்த்த வளர்த்த தாண்டி, கடைசியில் அஜந்தா குகை மண்டபங்களின் அடியா சாத்துக்கு வருகிறோம்.

பிறகு, கொஞ்ச பதை பதைக்க, ஆவம் துடி துடிக்க, அங்குள்ள யுகளின்

மேல் ஏறகிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேல் படியில் காண வைத்ததும், இந்தின தாம் தேடி வந்த அப்பதக் காட்சி எம் கண் முன்னால் தென்படுகிறது. மேலே போக முடியாமல் அங்கேயே சிந்த பார்த்தோம். பார்த்துப் பார்த்து ஒரே திணைப்பா பிறுக்கிறது.

அந்த சந்திர வடிவமாக வெகு தூரத்துக்கு வெகு தூரம் வளர்ந்த செக்குத்தாக உயர்ந்திருக்கும் பாதை முகத்தில் ஆங்காங்கே குகை வாகன்கள் சித்திர விசித்திரமான பெரிய தாண்டுகளுடன் காணப்படுகின்றன. அந்தப் பாதைச் சுவரை பொட்டிக் கீழே கிடு கிடு பன்னத்தில் 'பாதோரா' எதி அநே அந்த சந்திர வடிவமாய் ஒகி கிறது. அதிக்கு மறு களையில் மறுபடியும் மலையாதை செக்குத்தாக உயர்ந்த சிந்திறது. அஜந்தா மலையிலே இந்த கையா பரிமதி வடிவமான இரண்டு செக்குத்தான பாதை முகங்களை உண்டாக்குவதற் கென்றே அந்த இடத்தில் 'பாதோரா' எதியானது மலையை அப்படி வளைவாகச் சிறித்தும் கொண்டு போவதாகத் தோன்றித்தது. முதன் முதலிலே இந்த இடத்துக்கு வந்தபுத்த முனிவர்களும் மகா சிந்திரமும் மலையு வெளிமேய வரும் எதி முகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு அதன் வழியாகவேதான் வளர்த்த வளர்த்த ஏறிக் கடைசியில் இந்த அநிசயமான இடத்துக்கு வந்த செருந்திருக்க வேண்டும்!

எனவே, அஜந்தா அநிசயங்களுக்குள்ளே முதலாவது அநிசயத்தைப் பன்னவியர் வகுவுக்களுக்கு முன்பே 'பாதோரா' எதி அமைத்த விட்டது!

அலாங்காரபாத்துக்கு அருகிலுள்ள எம்மொரா மலையிலுத்தான் குகை மண்டபங்களும், அநிசயமான சிற்பங்களும் இருக்கின்றன. அயற்றில் கிவ வந்தே இந்தத் தீபவானி மலரில் காணலாம். (எம்மொராச் சிற்பங்கள் பற்றிய கட்டுரை 15-10-44 "கல்கி" குதழில் வெளியாகித்தது.) ஆனால் எம்மொரா மலையை அடைவதில் எவ் விதக் கஷ்டமும் இல்லை. மலையின் வெளிப்புறத்தே முகப்படுமேயே குகை மண்டபங்களையும் சிற்ப அநிசயங்களையும் பகொங்கமாக அமைத்த விட்டார்கள்.

ஆனால், அஜந்தாவிலே மட்டும் இவ் வளவு இரகசியமான கஷ்ட சாத்திய

யான இடத்தைத் தேர்ந்து எடுத்ததின் காரணம் என்ன?

சித்பத் கலங்கும் சித்திரக் கலங்கும் உன்ன ஸுப்பியான வித்தியாசத் தான் காரணம். அதாவது, சித்பத் கலையை விட சித்திரக் கலைக்கு பத்தோ பத்து அதிகமாக வேண்டும் என்பது தான். அதைக் காட்டிலும், அஜந்தா கைத் தேர்ந்தெடுத்த புத்த பிஷுக்கள் "உலகத்திலேயே மிக அதிகமான ஒரு காரியத்தை நாம் செய்யப் போகிறோம். இரண்டாயிரம் வருஷத்துக்கு மேல் கிடைத்து எத்தனையோ வருஷ கால சத்தியகிரை எல்லையற்ற ஆச்சரியத்தில் மூடிக்கிடப்போகிற அற்புதமான வண்ண சித்திரங்களை எழுதுவீக்கப் போகிறோம்" என்பதை உணர்ந்திருந்ததே காரணமாக இருக்க வேண்டும். அந்தகாலமே, மகாநகராபித அந்தப் புத்த ஸூனி வக்கள், மலையாளுக்கு உன்னே, இன்னும் உன்னே, மேலும் உன்னே, மனிதர்கள் கலையில் புருத்தவிட முடியாததும், கல உணர்ச்சியற்ற மூட்கள் வந்து காசம் செய்ய முடியாததான இந்த இரகசியப் பிரதேசத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க வேண்டும்!

இந்த எண்ணத்தினால் எற்பட்ட அதிகாரத்தை காங்கள் அதிக கோரம் அதுபயிர்க்க முடியாதபடி எப்பால் மாத்த வேண்டிய செய்து கொண்டு இருந்தது! வெய்யவையு வெய்யல்! உண்டை அப்படியே தடுத்த வதத்துப் பொருத்தி கொண்டு இருந்தது. எனவே, இடத்தைப் பார்த்த அதிகாரியைக் கொஞ்சம் அவசரமாகவே கிடைத்தி கொண்டு அஜந்தாவின் மூதல் எம்பர் குகையில் தங்குந்தோம்!

4

அப்பா! இது என்ன? இவ் வளவு குளிர்ச்சியும் ஜீவ ஜீவப்பும் எங்கெ ளுத்த வந்தது? நான் கைத்துக் குளிர்ந்த அரை மாதிரி அல்லவா இருக்கிறேன்?

குளிர்ச்சியின் இனியமையை அது பயித்த பிரகு, சித்திரங்களின் அழகை அனுபவிக்க ஆரம்பித்தோம்.

"ஆஹ! என்ன சித்திரம்?" என்றார் ஒருவர்.

"என்ன அற்புதம்?" என்றார் இன்னொருவர்.

"என்ன அழகு! என்ன அழகு!"

"செக்கவியிலேயே?"

"கொல்லுமேதே?"

"எப்போப்பட்ட வர்க்கை?"

"ஆஹ! என்ன பன பனப்பு?"

"ஐயோ! என்ன ஜீவஜீவப்பு?"

உடனே, எல்லாரும் சேர்ந்து கொல் லென்று சிரித்தோம்.

உண்மை என்னவென்றால், அந்தக் குகை மண்டபத்திற்குள் கும்பிட்டுச் சூழ்ந்திருந்தது. அதிலும் வெளியில் வெய்யலில் கின்று விட்டு வந்த எக்க ளுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. எனவே, அந்தக் கும்பிட்டுடைந்தான் மேற்கண்டவா நெய்யாக வன்னித்த மயிழ்ந்தோம். அந்தகால அந்தகாலத் தினே என்ன சித்திரத்தைப் பார்த்து காசமாய் போவது என்பதை என் னியபோது சிரிப்பாய் வந்தது!

ஆனால் வெகுகுகைக்குள்ளே இந்த மயாத்ர மெல்லாம் திர்த்தது. காலம் சமந்தமான விவரம் சேவகன் ஒருவர் வந்தான். அவன் விசாரித்த தில், எலெக்டிரிக் வெளிச்சம் போட்டுச் சித்திரங்களைப் பார்ப்பதற்கு மூன்றரை ரூபாய் கட்டணம் என்று தெரிந்தது.

"கொண்டு வா எலெக்டிரிக் வெளிச் சத்தை! எடுத்துக் கொள் ரூபாய்!" என்றோம்.

சற்று கோத்துக் கொள்ளம் தவன் திரும்பி வந்து, "எலெக்டிரிக் இயத் திரம் வேலை செய்வதில்லை" என்றான்.

எங்கள் காடி விழுந்த விட்டது.

"அதனால் பாலாயிலே; குரிய வெளிச்சத்துக்கு ஒன்றரை ரூபாய்!" என்றான் அந்தச் சேவகன்.

"கொம்ப எல்லாப் போச்சு! ஒன்றரைக்கு இரண்டரை ரூபாயாக வாக்கிக் கொள். கொண்டு வா குரிய!" என்றோம்.

ஐந்து கிவிஷுத்துக் கொள்ளம் அந்தச் சேவகன் குரியனைக் கொண்டு வந்தான்! ஆமாம்; குகைக்குள்ளே குரியனைக்

கொண்டு வந்தான்! கவ்வரின் ஓர மாசு குரியனைத் தாக்கிப் பிடித்து வெளிச்சம் போட்டான். அந்தச் குரிய வெளிச்சத்தில் உலகத்திலேயே வேறெங்கும் காணமுடியாத அதிகாரச் சித்திரங்களை — இரண்டாயிரம் வருஷத்துக்கு முன் எழுதிய ஒப்பற்ற உயிர்ச் சித்திரங்களை — காங்கள் பார்த்தோம்!

குகைக்குள்ளே குரியனைக் கொண்டு வந்தது எப்படி என்றால், குகை வாகடில் வெய்யலில் வெள்ளியைப் போல் பிரகாசித்த ஒரு பெரிய பனபனப்பான தட்டைக் கொண்டு வந்த அதில் குரிய கிரைக்கள் விழுப்படியான கோணத்தில் சாய்ந்த கைத்தான். சந்திரமூர் இருள் சூழ்ந்திருந்த குகை மண்டபம் பரிச்சென்ற வெளிச்ச மாயிற்று. எல்லாருள் குகைக்குள்ளே இருந்த இன்னொருவர் அந்த வெளிச் சத்திக்குக் குகைக்கு ஒரு வெள்ளித் துளியைப் பிடித்தான். வெளிச்சம் ஒரு பக்கமாகத் திரும்பிக் குகைச் சுவரின் ஒரு பகுதி மூலமவிறும் என்றாக விழுந்தது, அதிலுள்ள சித்திரங்களை வெள்ளைத் தெனியாகப் புயல் படச் செய்தது!

இந்த அநிசயத்தைக் கண்ட பின், இன்னொரு மகத்தான அநிசயத்தின் இரகசியம் எங்களுக்கு விளக்கித்த. அதாவது, இப்படி இருண்டடைந்த குகைக்குள்ளே எப்படி அந்தக் காலத்தில் அந்த அநிசயச் சிற்ப வேலைகளை வெல்லாம் செய்தார்கள்? எப்படி வண்ண சித்திரங்களை எழுதினார்கள்? — அந்தக் காலத்தில் மின்சார விளக்கு இல்லையே? என்னென்ன விளக்கு அல்லது தீவத்தி போட்டிருந்தால், குகை வெல்லாம் ஒரே புதைவாய்க் கரியாய்ப் போயிருக்குமே? பிறகு சித்திரம் எழுதுவது எப்படி? வண்ணங்கள் திடீர்வெறுதான் எப்படி? எல்லாம் எவ்வளவு கதம்பு வண்ணங்களையே அல்லவா போயிருக்கும்?

இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில், என்னெங்கிற இயந்திரம் கொஞ்சு கோம் கொட்டுப் போயிருந்த காரணத்தினால், எங்களுக்குக் கிடைத்தது! எங்கள் சித்திரம் பார்ப்பதற்கு என்ன முறை வைக்கையாண்டோமோ, அதே முறை வைத்தான் அந்த காலில் சித்திரம் எழுதுவதற்கும் வைக்கப்பட்டார்கள். குரீ பின்னக் குகைக்குள்ளே கொண்டு வந்த வெளிச்சம் போடச் சொல்லி அந்த ஜீவ சித்திரங்களை எழுதினார்கள்!

இந்த விஷயத்தை எங்கள் தெரிந்த கொள்வதற்கு ஒத்தானைச் செய்த பிறகு, என்னெங்கிறக் காலகாலம் வந்து விட்டது! பிறகு, அநேக தூது 'காண்டில் பவர்' உள்ள மின்சார விளக்கின் உதவியாலும், அனுமாத் வரப்போல் கிடைக்காத விளக்கின் உதவியாலும், சித்திரங்களைப் பார்த்தோம். கந்திச் சுந்தரிப் பார்த்தோம். முதல் கம்பக் குகை, இரண்டாம் கம்பக் குகை, பதினாறாம் கம்பக் குகை, பதினேழாம் கம்பக் குகை — இவற்றிலுள்ள ஆச்சரியமான சித்திரங்களை வெல்லாம் பார்த்தோம். அப்போது ஆச்சரியமாகவும், அநிசயமாகவும், ஆனந்தமாகவுதான் இருந்தது. ஆனால், மேற்படி சித்திரங்களின் அநிசயமான அம்சங்களில் எதைச் சொல்வது, எதை விவரம் என்று தீர்மானிப்பதில் உள்ள பிரமத்தான எண்ணங்களில், இப்போது அழுதையாக வருகிறது!

ஆனால், எதைச் சொல்கிறது? அந்த அநிசயச் சித்திரங்களின் பிரம்மாண்ட வடிவங்களைச் சொல்வதா! அந்த வடிவங்களின் மூலக்காரைச் சொல்வதா? அல்லது எதைச் சொல்வதா? எதைச் சொல்வதா? எதைச் சொல்வதா?

போதனைகளையும், ஆரம்ப பரவார்த்திதில் பிரகாசத்தையும் சொல்வதா?

இடைவிடையே காலப்பயில் ஊர்வயக் காட்சிகளின் கயத்தைச் சொல்வதா? இப்படி எதை விளத்தாலும் ஒரே நிலைப் பாய்த்தா விருக்கிறது.

எனினும், உதாரணத்துக்குச் செல் சித்திரங்களைப் பார்ப்போம்:

5

நமது இரம் சித்திரக் காலம் மனிதம் பெயர்ந்த எழுதியுள்ள அனுத்தா வண்ண சித்திரங்களில் கால

உத சித்திரங்களைப் பார்ப்போம். சித்திரத் சுந்தரியும் குரூ ஒளி வட்டத் தட்டை எழுதுவாற்றியான பகவான் கோதம புத்தர் திருக் காதல் பிஷா பாதிரம் எந்திக்கொண்டு சித்திரம்.

அவருக்கு தெரிகிற விட்டில், வரவில்லை பிஷாபுடனே வந்த சிற்ப வக்கன் வர்த்தெரியுமா?

பூர்வசொமத்தில் புத்த பெருமானின் பத்திரியா விருத்த வசோதனையும், அவர்களுடைய சொல்வக் குமாரன் சாருவனுதான்!

கோதம புத்தரின் அருள் களித்த கண்ணையும் கருவீன வடிபும் திரு முகத்தையும் பார்ப்போம்.

யசோதனாவின் முகத்திலும் சாருவன் முகத்திலும் பொக்கித் ததும்பும் சொல்ல முடியாத ஆர்வத்தையும் பத்தியையும் பார்ப்போம்!

அவர்களுடைய கண்களுக்குப் புத்தர் பெருமான் எவ்வளவு பெரியவராய், பெருமை வாய்ந்தவராய், எனத்தீம் எட்ட முடியாதவராய்த் தோன்றுகிற எண்பதையும் பார்ப்போம்!

இந்தச் சித்திரம் அனுத்தாவிலுள்ள 17-ம் கம்பக் குகையில், கம்பக் கொழந்தின் வெளிப்புறச் சுலில் காணப்படுகிறது. அதில், யசோதனையும் சாருவனும் சாதாரண மனித உருவத்தின் தத்துவமான அனலில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படி வெள்ளல், அந்த புத்தர் வடிவம் எவ்வளவு பெரிய பிரம்மாண்ட சித்திரம் விருத்த வேண்டும் என்பதைச் சித்திரித்துப் பார்ப்போம். அவ்வளவு

பெரிய வடிவத்தில் அம்ம
ளவு நெத்த மூக பாவத்தை
வெளிப்படுத்தியிருக்கும் சித்
திரத் திரையைய என்ன
வென்று சொல்வது?

புத்தருடைய பெருமைய
யைத் தாக்கீதம் காட்டுவதற்
காக அவருடைய உரு
வத்தை அம்மளவு பெரிய
தாகவும் ராஜ்யம் உபோ
தரை உருவக்களைச் சாதா
ரண அளவிலும் எழுதி
யிருக்கும் உற்புரு சத்தி
வையும் கொஞ்சம் கவனித்
தும் பாருங்கள்.

உருவங்களின் அளவில்
இவ்வளவு வித்தியாசம்
இருந்தும், பார்க்கும்போது பொருத்தச்
சூழ்நிலை எதையும் தோன்றாமலிருப்பது
என்ன வித்தை!

பகவான் புத்தரின் உரங்கையில்
வரும் இந்த ஒரு முக்கிய சம்பவத்தின்
மூலம், அவருடைய புனிதமான தியாக
வாழ்க்கை முழுமையாக எழுத மனக்
கண்ணின் மூன்று வரும்படி செய்
திருப்பவதையும் உணர்ப் பாருங்கள்.

இந்த ஒரு சித்திரத்தைப் பார்த்து
அநிசயித்துக் கொண்டே அநேக
காட்சிகள் போகி விடலாம் போல்
தோன்றுகிற தன்மையா?

அஜுத்தா குகை மண்டபங்களுக்
கும் அவற்றிலுள்ள சிற்ப சித்திர அநி
சயங்களுக்கும் காரணமானவர்கள் முழு
மையும் புத்த பிழைக்கத்தான். கைவம்
கவையையும் ஐந்து மூதலிய மதக்
களின் கலப்பே இங்கே கிடையாது.
ஆகவே, சிற்பங்கள், சித்திரங்கள் எல்
லாம் புத்த மத சம்பந்த மானவையே.
கௌதம புத்தரின் பூர்வ அவதாரக்
களின் வரலாற்றைக் கூறும்
சுத்தியையோ கதைகள் இருக்
கின்றன. ஒன்று சமயக்
கதைகள் பலவும் அவற்றில்
கொடுக்கின்றன. உதாரண
மாக, புருஷங்காகச் சைதன்ய
அறத்தாக் கொடுத்த சிபிச்
சக்கரவர்த்தியைப் புத்தரின்
பூர்வ அவதாரங்களில் ஒருவ
ராகச் சொல்லி யிருக்கிறது.
இம்மாதிரியான சுத்தியையோ
கதைகளோ அஜுத்தா குகைச்
சுவர்களில் சித்திரித்திருக்
கிறார்கள்.

புத்தரின் பூர்வ அவதாரக்
களில் ஒருவராகிய அவனோ
சித போதி ஸத்துவரின் சித்தி

யம் அஜுத்தாவில் உள்ள அபூர்வ
சித்திரங்களில் ஒன்று. (அஜுத்தா
வரண சித்திரம் 3.) இந்தச் சம்பீர
உருவத்தின் முகத்திலே ஜீவகளை
ததுப்புகிறது. கண்களின் மேல் போக்
கானது இந்த தேவ புருஷர் பூரண
வாசினிடம் கொண்டிருக்கும் கருணை
யைக் குறிப்பிடுகிறது. அருகிலுள்ள
தேவியைப் பாருங்கள். அவருடைய
மேனி சிறம் கருமை என்பதையும்
கவனியுங்கள். கருகிற மேனியுடைய
மாதர்களும் திவ்ய செகந்தரியவதிகளா
யிருக்க முடியுமென்பது அஜுத்தா சித்தி
ரக்காரர்களின் அபிப்பிராயம் என்று
அங்குள்ள அநேக சித்திரங்கள் மூலம்
கொளியாகிறது.

அஜுத்தா சித்திரக்காரர்கள்
பொத்த சமயக் கதைகளையே பெரும்
பாங்கும் சித்திரித்தார்களாயினும், அப்
படிச் சித்திரிக்கும்போது அந்தக் காலத்
துப்பாரத காட்டின் மக்கள் எவ்வளவு
ஆனந்தமான வாழ்க்கையை எட்டித்
துரக்க என்னும் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் எப்படிச் சத்திரம்,
கடனம்! ஆகிய கலையில்
தேர்ந்திருந்தார்கள், அவற்றை எப்படி பெல்
லாம் அனுபவித்தார்கள், அந்தக் காலத்துப் புரு
ஷர்களும் ம் திரீ கரு ம்
எவ்வாறெல்லாம் அழகை
கான ஆடைகளை உடுத்தித்
கொண்டார்கள், எவ்வளவு
வேலிப்பாடகை ஆரணக்
களை ஆணித்து கொண்
டார்கள், விருந்தாளிகளை எப்
படி பெல்லாம் வாயெந்த
உபசரித்தார்கள், மொத்தத்
தில் எவ்வளவு காலமாக
உயர் வாழ்க்கை எட்டித்

துர்கள் என்பதை யெல்லாம் சித்திரித்
தக் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

“இராஜேஸ்பாசம்” என்னும் படத்
தைப் பாருங்கள். அந்நில் காசிதேசத்து
ராஜா காலோகத்த ராஜ்யை வர
யெந்த உபசரிக்கும் காட்சி காணப்
படுகிறது. அந்த ராஜாக்களும் ராணி
களும் ராஜ குமாரிகளும் சத்திரங்க
கோமாளான சீரம் உடையவர்களா
யிருக்கிறார்கள்? உபசரிக்கிறவர், உப
சரிக்கப்படுகிறவர் இருவருடைய மூக்
களிலும் தோன்றும் பால்பர சிபேக
பாவத்தை போக்குங்கள். அவர்களு
டைய சம்மதத்தை மற்றப் பரி
யார்க்கள் எவ்வளவு ஆகவோடு பார்த்
துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள்
தங்களை அங்காசித்துக் கொண்டிருக்
கும் சேர்த்திரை என்ன?

ஆஹா! அந்தக் காலத்தில் பாரத
காட்டில் வாழ்ந்த காலங்களின் தங்களை
அழகு செய்து கொண்டிருந்த என்
னென்ன மூலகளை யெல்லாம்
கையாண்டார்கள், தெரியுமா? இந்தக்

காலத்து அமெரிக்க ஹாலியுட்
கட்சத்திரங்கள் எல்லாம்
அழகுக் கலையில் அவர்க
ளிடம் பிச்சை வாங்க வேண்
டும்! அம்மம்மா! அவர்கள்
கண்ணடியில் அழகு பார்த்துக்
கொண்டதும், கண்ணுக்கு
மை நீட்டிக் கொண்டதும்,
புருஷத்தைத் திருத்தி அழகு
செய்து கொண்டதும், கை
விரல்கள்களை அழகு படுத்திக்
கொண்டதும், உத்தரவைக்
கொண்ட போட்டுக் கொண்
டதும், தலையில் மலர் குட்
டிக் கொண்டதும், அம்மம்
ம்மம்மா! ஒன்றும் சொல்லுதற்
கில்லா போக்கன்!

அந்த வெள்ளை வானவானது ஹிமோத் மிளியில் இருந்த தன் வயதான தாய் தந்தையரை அடைந்து, அவர்களைத் தாமதா மல்கொடல் அச்சிட்டுக்கொண்டது.

இந்தக் கதைமையச் சித்திரிக்கும் வானச் சித்திரங்களில், சோகம், கோபம், பாபாப்பு, அன்பு, ஆனந்தம், முதலிய எத்தனை வகை உணர்ச்சிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்? வானவின் கண்ணாறு நெடும்வெள்ளையெல்லாம் அம்வளவு உணர்ச்சிகளையும் வெளியிடச் செய்திருக்கிறார்கள்? நெறப்பட்டுச் செல்வம் வானவின் கண்ணியை கோபம் கலந்த சோகமும், விடுதலையான வானவின் கண்ணில் மிழ்ச்சி கலந்த பாபாப்பும், பூணறு செய்யும்போது பந்தியும் நிரும்பியும் வெளியாகின்றன. தாய் வான தன் தம்பிக்கையால் மகன் காலைத் தழுவித் கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள். குருட்டுத் தந்தை வான தம்பிக்கையினால் தழாவுவதையும் கவனியுங்கள்!

இது மட்டுமல்ல. சித்திரங்களிலும் நெறப்பங்களிலும் உருவக்கொண்ட சிந்தனை யிலோ, உட்காந்த சிந்தனையிலோ, பல விதச் செயல்கள் புரியும்படியும், பாலித உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் படியும் செய்து விட்டோம். ஆனால், விடுதலையுடைய பிறகு பந்தி செய்வது போன்ற தோற்றத்தையும் பார்ப்பவர்களை மனநிலை உண்டு பண்ண முடியுமா? "முடியும்" என்று அஜந்தா சித்திரக் காரர்கள் சிறுபித்திரிக்குக்கொண்டனர். அந்தோ இத்திரனும் அவனுடைய பரிவாரங்களும் கணையாக்கத்தில் மேக மண்டலத்தை ஊடுருவித் கொண்டு பந்தி யேவோ யேவோ யேவோ செல்லும் காட்சியைத் தவறு செய்து கவனித்துப் பாருங்கள்!

ஊதகனையும் சம்பவக் களையும் தேவர்களையும் தேவிகளையும் மன்னர்களையும் மலர்களையும் ராணிகளையும் சோடிகளையும் ஞானிகளையும் நிரூபர்களையும் பிரானிகளையும் பட்டிகளையும் எத்தனையோ விதமாகச் சிறுபித்திரி வர்கள், எம்மையோ விதமாகப் போச் செய்தவர்கள், வெறும் கோலம் போடுவதிலும் அளவற்ற கைத் திறமை காட்டிப் பித்திரிக்குக்கொண்டனர். பெருமாளும் சித்திர மண்டபங்களின் மேல் தாங்கிவைத் சித்திர விநிதிரமான புஷ்பக் கோலங்களிலும் அவர்களிடம் நிரூபிக்குங்கள். கோல மிளியாத ஒரு அங்குல இடத்ததக்கூடக் காண முடியாதது. அந்தக் கோலங்களிலே தான் எத்தனை வித வர்ணங்கள்! அந்த வர்ணங்களுக்கும் தாள் என்ன பன் பண்பு?

மேலே கூறிய அழகுக் கலைச் சிறப்புக்களை வர்ண சித்திரங்களில் பார்ப்பதோடு, இந்தக் கட்டுமையோடு வெளியாகியிருக்கும் சில கோலச் சித்திரங்களிலும் காணலாம்.

பாரத காட்டில் அந்தக் காலத்தில் எல்லா கந்திரி புருஷர்களும் இம்மாதிரி யோவன சௌந்தரிய வாழ்க்கையை உத்திரிக்குகள் என்று சொல்லியிருந்தாலு, சித்திரக்காரர்களின் கற்பனையும் சேர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அழகுக் கலைகள் விந்தையாக காட்டில் பாலி யிருந்தாலன்றி இம்மாதிரி வெல்லாம் அவர்கள் கற்பனை செய்திருக்க முடியாது. அந்தகைய அழகிய ஆனந்த வாழ்க்கையைக் கற்பனை செய்யக்கூடிய மகா சித்திரக் கலைஞர்கள் வாழ்ந்த காட்டில், பொது ஊரங்களின் வாழ்க்கை அழகும் ஆனந்தமும் கிடைத்ததாய்த் தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாமல்லவா?

6

உணர்ச்சி பாலக்கை முகத்திலும், தவயங்களின் அழகப்பிறக்கூடக் கொண்டுமார் கூடிய அநிசயத் திறமை அஜந்தா சித்திரக்காரர்களுக்கு இருந்த நிலை யிப்படி ஒன்றுமில்லை. கவிமேயே உணர்ச்சி பாலக்கைக் காட்டக்கூடிய வர்களுக்குச் சித்திரத்தில் காட்டுவது தானே பிரயோஜனம்? எத்தனையோ வித

விதமான உணர்ச்சிகளை வெல்லாம் காட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தக்கச் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கும் அந்த மனிதனின் முக பாவத்தைப் பாருங்கள்; அவன் கையையும் பாருங்கள்; தடிமைய வண்ணியை முகவாய்க் கட்டைமையத் தாக்கி சித்திரம் அவனது தோற்றம் முழுமையும் பாருங்கள். "எல்லாம் போய்விட்டது; சரியாகச் சூடு விட்டது!" என்னும் பாவம் எம்வளவு கலங்கிடலாக வெளியாகி யிருக்கிறது?

மனிதர்களுடைய மன உணர்ச்சிகளை மட்டும்தான் அஜந்தா சித்திரக்காரர்கள் முகத்திலும் தோற்றத்திலும் தெரியப் படுத்தி யிருக்கிறார்கள்?

பிரானிகளைக்கூடக் கண்களினாலும், சித்திரம் சிவியினாலும் பேசும்படி செய்திருக்கிறார்கள்! இதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றிலும் சிந்தித்து வெள்ளை வானவின் கதை. புத்த பகவான் பூர்வ ஐத்யம் ஒன்றில் இராமாயத்தில் வெள்ளை வானவாக அவதரித்திருந்தார். பிரயாண சாஸ்திரம் ஆட்கள் அந்த வெள்ளை வானவையப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். வானவனது எடுக்காமலும் தன்னிச்சையாக இருந்ததைக் கண்டு சாஸ்திர அதை அவித்தது விட்டு, அதன் பின்னாலும் குதிரை மேல் சென்றது.

ஆம்; அந்தா நிதிரா அநியை
என்குமரோ யிச யிச அநியை
வியைப் வண்ணவிகி அநியைதான்!

வெட்டி, கீல், பச்சா, மஞ்சள்,
வந்தா, கருப்பு, பொன்னிறம் ஆகிய
இவ்வைய வண்ணங்களும், நீட்டி ஆயிரத்
தொழுவது வருவத்தற்கும் பிரதும்
செய்தத் தீட்டவையெய் வெகு
குடம் விளக்குகின்றன!

வண்ணங்களின் வெளி முகப்புச்
சுவர்களில், ஆயிரம் வருஷத்திற்கு
முன்கூறு வையுமில்லம் காந்திரும்
வெய்யவிறும் அடிபட்ட பிரதும் அந்த
வண்ணங்கள் அநியைப் இருக்கின்றன!

தவறு செய்த கவனியுங்கள். வந்
ணங்கள் தான் அநியைப் அந்த
பொய் இருதும் விளக்குகின்றனவே
தவிர, நிதிராக்கள் எல்லாம் அப்படியே
இருக்க வில்லை. பல இடங்களில்
செவையு பட்டுத்தான் இருக்கின்றன.
இதற்குக் காரணம் என்ன? வண்ணம்
வண்ணமே அநியை வண்ணத்தான்.
ஆனால் அந்த வண்ணம் வந்ணம்
பெய் பட்டியல்பட்டோ, அப்ப பாதைச்
சுவரெய் பூசிய காரைத்தனவானது
ஆகாங்குபெயர்ந்த விழுந்திருக்கிறது.

அந்தா நிதிராக்காரர்கள்,
பாதைச் சுவரில் எப்படிச் நிதிரா
வெளியுங்கள் என்பதைச் சிந்தி
நெரிந்த கோசன் உயென்கும்.
முதலில், பாதைச் சுவரைச் சுவராகச்
செய்த கோண்டாரன். பிரதும், அம்மி
பெய்வதெய்யைச் சுவரைப் பொனிக்
தாரன். அதற்குப் பிரதும்
வண்ணம் காணலும் வண்ணம்
பூசும் செய்துச் சுவரெய்
தவிர்த்தான். பொனிக் சுவ
ரெய்யைக் காண வண்ணம்
பிடித்தல் கோண்டா. பிரதும்
அதைத் தேய்த்துத் தேய்த்து
வருவதுபாய்ச் செய்தாரன்.
அதன்மேல் வண்ணம் குறுத்
தத் தவிர நிதிரா வண்ணம்
இருக்க.

அப்படி நிதிரா வண்ணம்
பெற்ற காரைப் பூசானது
வெகு வெகு வருஷம் விட்ட
காரைத்திரும் ஆகாங்கு
பெயர்ந்த விழுந்திருக்கிறது.
ஆனால், காரை பெயர்ந்த
விழாத இடங்களில் வண்ணம்
பூசு மட்டும் பசுவை வென்ற
அப்படியே இருக்கிறது.

இத்தகைய அநியை யா த
கொடுக்கி வண்ணத்தின்
இரகசியத்தை என்ன?

இந்தக் காலத்தில் செவையுக்கு
வந்தம் சுவல் ஆத பாதத்தில் பசுவை
பூசித்த விடுவதோ? புத்தகத்தில் அச்
சுவர்த்தும் வண்ணங்கள் வெகுநெரித்தில்
மக்கி விடுவதோ? அந்தா வண்ணம்
மட்டும் அப்படியே அநியைப் இருக்கும்
இரகசியம் என்ன?

II வ புத்தகங்களில் ஏதேனோ காரணம்
வெளித்த வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.
அவைபெய்யும் அம்மையு
பொருத்தாகத் தோன்ற வில்லை.
ஆனால், அந்தாயில் இப்போது
நிதிராப் பாதைப்புகளில் கவனம்
பட்டிருக்கும் அநியை உதய காரைத்
தான் பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.
அது இதனால்:

பச்சியைக்கோ கோண்டோ, நெருங்கு
கோண்டோ, அம்மது இரகசியம்
செய்து கோண்டோயென செய்தும்
வண்ணம் வண்ணம் உதய காலத்தில்
மக்கத்தான் செய்யும். ஆனால், வண்ணம்
பாதைகள் சில இவ்வகையிலேயே
வண்ணம் கோண்டவையாகியிருக்கின்றன.
அந்த வண்ணங்கள் மருவதாயில்லை;
வந்தவதாயில்லை. வெட்டி சிந்தி வண்ணம்
வந்தவது வருஷப்பாடலும் வெட்டி
பாத்திரவிறுக்கும். அந்தா நிதிரா
காரர்கள் அத்தகைய இவ்வகை வண்ணம்
பாதைகள் வண்ணம் இடங்களில் வண்ணம்
பிடித்த வண்ணம் வண்ணம் கோண்ட
வந்தார்கள். அவ்வகைப்போது செய்த
ஏதோ ஒரு இரகசிய முறையிலும்
பச்சியைச் சாத்தலம் வந்த விடுவது

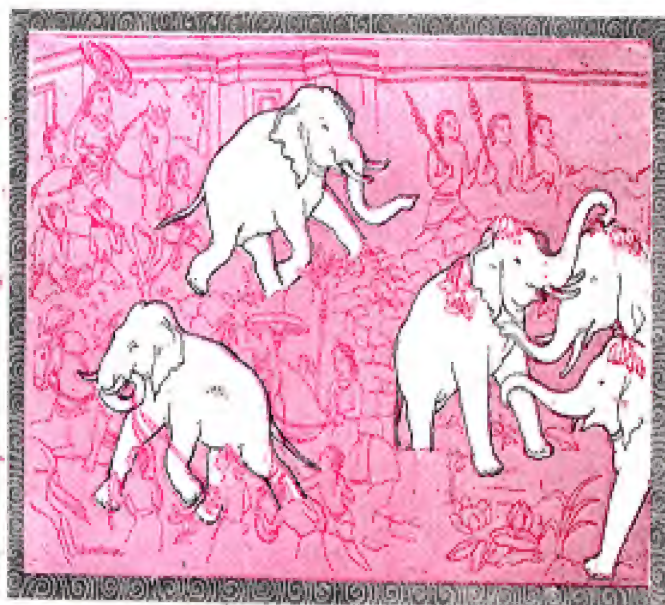
செய்தார்கள். அப்படிச் செய்த வண்ணம்
வந்த இவ்வகை வண்ணம் வண்ணம்,
வப்போதமே அநியைப் இருக்கிறது!

இந்த வண்ணங்களுக்குத் தெரிவித்த அநியை
காரி, அந்தா குகைச் சுவர்களில்
இன்னும் பெயர்ந்த விழாத இடங்களில்
வண்ணம் ஒரு புது முறையிலும்
கெட்டும் படுத்தவதில் அடிபட்டிருக்கிறார்.
அத்தகைய ஏதோ ஒரு திரை
வந்தவதுச் சுவர்த்தும் தவிர்த்துக்
கும் 'இவ்வகை' செய்த வருவிறு.
இதாவியிருந்த இத்தகையத் தவிர்த்த
கெட்ட ஒரு பிரசித்தி பெற்ற விழு
காரி மோதலு முறையிலும் செய்த
கோண்ட விட்டில் பொருளாம்.

இவ்வகையு தான் அந்தா நிதிரா
வண்ணம் பாதைப்பாதை அநியை முயற்சி
வந்தக் கோண்டிருக்கும் வண்ணம்
செய்தவது வண்ணம் வந்த வந்த
கெட்ட. அவர்கள் வருவிறுக்கட்டும்:
விழுவது வருவிறுக்கட்டும்.

7

அந்தா நிதிராக்காரர்கள்
ஆரம்பித்தபொது, பத்திர பாதை
வண்ணம் வண்ணம் வந்த வெர் ஏதோ
கெட்டவையிருத்தோம். அப்படி, அப்படி
வண்ணம், வந்த ஆதி இவ்வகை
தவிர்த்த வண்ணம் பிரசித்தியிட்டோம்.
மோத்தலுள்ள இவ்வகையு குகை
வண்ணம் வந்த குகையில் இருக்கிறார்கள்
வண்ணம் வந்த தெரியாமல் பெய்
விட்டது. வண்ணம், வந்த நிதிரா

கார் "மணிமம்" காணாத கண்ட வரைப் போல் கையில் கோட்டையும் பென்விரியும் ஒலித்த ஒலித்த கைத் தக் கொண்டு, அங்கு விரும் ஒடிச் கொண்டிருந்தார். இரண்டாம் குகையில் ஒரு பெண்ணின் சித்திரத்தைப் பார்த்த அதன் கண்ணை எழுதிக்கொள்வார். பிறகு, பரிசுறும் கம்பர் குகைக்கு ஒடோடியும் போய் அங்கேயுள்ள குகை மின் சித்திரத்தைப் பார்த்த ஒரு மூக்கை எழுதிக்கொள்வார்!

கூடக்டர் எக்ஷி ஆி. டங்கல் மட்டும் யோக்கியமாக ஒரு காரியம் செய்தார். "கான் இந்த அனந்தா சித்திரங்களில் உள்ள கட்சத்திரங்களை கைத்தக் கொண்டு ஹாலியுட்டில் ஒரு பத்த டைசம் டாஸர் படம் ஒப்பதாக்கக் கனவு கனப்பயோகிடுதான். அதற்காக இந்தக் குளிர்த்த மண்டபத்தில் அரை மணி கோம் துக்கெதான் ஆக வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டுப் பறித்தவர், அடுத்த சிலநேரே தாக்கிப் போய் விட்டார்! ஆகையால் அவர் இருக்கும் இடம் மட்டும் சிச்சயா விருத்தது. மற்றவர்கள் தங்கு ஒரு பக்கமாக அங்கு திரிந்த கொண் டிருந்தார்கள்.

கண்டமையு, திரும்பிப் போக வேண்டிய கோம் செருக்கையே, ஒரு வரை பொருவர் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப் பிடிப்பதற்குள் பிராணனுக்கு வந்த விட்டது. எல்லாறாயும் திட்டிச் சேர்க்க வேண்டிய பொதுப்பு எங்களில் எல்லாம் இளையவனான கிரிஸ்தி அனந்த காரையனனுக்கு ஏற்பட்டது. அனந்தா அநிசயங்களில் மூழ்கி உலகத்தை மறந்திருந்த எக்களுக்கு "எல்

வரும் வந்த சேர்த்த விட்டோமோ?" என்பதே சிச்சயப்படவில்லை. ஏதற்கும் ஒரு புனைப்படம் எடுத்துக் கொண் டால் எல்லது வந்த திரவானித்தோம். வனக்குப் போன பிறகாவது புனைப் படத்தைப் பார்த்துச் சந்தேகம் திரவ மல்லவா?

அதற்கு ஒரு இடையூறு ஏற்பட்டது. ஹூத் பேரில் ஒருவர் காவிராவைக் கையாண்டால் தானே மற்றவர்கள் படத்தில் விழுவார்கள்? கேட்டிக்கார போட்டோக்காரான ஸ்ரீ காராஜா கம் அதற்கு ஒரு புத்தி செய்தார். எக்ஷி கால்வரையும் பாறை விலிப் பில் உட்கார் செய்து விட்டுச் சந்தத் தூத்தில் காவிராவை காட்டினார். அதன் இயந்திரத்தை மூல்க்கி விட்டு விட்டு, ஒட்டமாக ஒடி வந்த எக்க லுக்கு மத்தியில் காவிராக விட்டிருந்த இடத்தில் உட்கார்த்தார். அவர் உட்கார்த்ததும் காவிராவில் 'கெள' என்ற சத்தம் கேட்டது.

"விழுந்த விட்டோம்!" என்றார்.

படத்தில் விழுந்த விட்டோமோ, இவ்வியோ, பின்னாலிருந்த பாதோர எதிலும் எல்ல வேறையாப் விழவில்லை!

அவ்வளவுதான்; அனந்தா யின் அதிசய சொப்பன உலகத்திலிருந்து கெம்ப மனயிற்றிக் கெம்பிடுமும். அந்தக் கனவு வொகத்தில் ஐய சித்திரங்களாக வாழ்த்த சேனத்திய வடிவ மான தேவர் தேவியர்களிடமிருந்தும், மனுஷர் மனுஷிகளிடமிருந்தும் விரும்ப யின்றி விடை பெற்றுக் கொண்டு வனக்குப் புறப்பட்டோம்.

சீயங்காலம் அலாக்காயத் சாலை யில் கார் திரும்பிப் போய்க் கொண் டிருந்த போது உயிரைக் கையிலே பிடித்தக் கொண்டதான் போனோம். ஹூத்தா இடங்களில் டவர் சிழித்த கார் கின்ற விட்டது. ஒரு 'க்டெம்ஸி' இல்லாமல் போன படியால், சிழித்த டயரை சிப்பெர் செய்து போட்டிக் கொண்டதான் கெம்ப வேண்டி விருத் தது. இதை யெல்லாம், எக்கிளப் பழி வாக்ருவதற்காக வேண்டுமென்றே அந்த டயரை மகாஜாபாயன் செய்த வேலை யென்றே கருதிடுமும். எல்ல வேறையாக, பழி வழி போன பிறகு ஒரு போலீஸ்காரன், காணாமல் போன டயரைச் சாலையில் கிடத்தென்றது எடுத்த கைத்திருத்த கொடுத்தான். அவன் மகாஜாஜா விருக்கட்டும்! அடுத்த ஹூத்தில் அவன் காலாயாகப் பிறக்கட்டும்! அவனாத்தான் அலாக்கா பாத்ருக் காக்கன் பத்திரமாய்ப் போய்ச் சேர்த்த அன்றிரவு காரியம் பிடிக்கவும் முடிந்தது.

அனந்தாவில் சித்திரக்காரர் "மணி மம்" எக்களுக்குக் கொடுத்த தொக் தாவை மூன்றிடும், அகையும கிரிஸ்தி அனந்த காரையனனையும் அலாக்காயத்திலேயே விட்டுவிட்டு வந்த விட்டோம். அவர்களும் எல் லோராலியும் அனந்தாலியும் ஒரு காரம் அங்கு திரிந்த விட்டும் பத்திரமாகத் திரும்பி வந்த சேர்த்தார்கள்.

அவர்களை அங்கே விட்டிருந்ததின் பவிர்த்தான் இந்த திரவானி மல கொக்கும் கோய்க்கன் பார்த்திருக்க்கன்!

For all construction jobs get this service **FREE**

Formed in 1927, THE CONCRETE ASSOCIATION OF INDIA acts as a Central Clearing House of information and technical data on all matters pertaining to the many uses of cement and concrete.

To help you to get the best out of concrete the Association :

- (a) Maintains a staff of qualified engineers.

- (d) Arranges practical demonstrations—more particularly in small towns and villages.

- (b) Provides practical assistance on the actual job through trained Overseers and Mistries.

- (e) Supplies type designs which only need slight adaptation.

- (c) Issues instructional brochures dealing with the various uses of cement.

- (f) Provides up-to-date information on latest developments for the benefit of everyone and thus avoids waste of time and money on unnecessary experiments.

In addition to their normal duties, the Association's staff are now helping the Fighting and Civil Defence Services to use cement in the most economical way possible.

For further information and complete price list of over 50 pamphlets write to Dept. KLK., The Concrete Association of India, 199, Mount Road, Madras.

DISTRIBUTORS -

THE CEMENT MARKETING Co. OF INDIA, LTD.

உங்கள் தொழிலாளிகளுக்கு
நீங்கள் செய்யும் நன்மைகள்

எவ்வளவோ உண்டு. அதில் முக்கியமானவைகளில் ஒன்று — அவர்களை இன்ஷூர் செய்வதுதான். அவர்கள் பெறும் ஊதியத்திலிருந்து தாங்களாகவே இன்ஷூர் செய்து கொள்வதை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் முதலாளிகளாகிய நீங்கள் அவர்கள் பேரில் ஒருமிக்க பாலீஸ்கள் எடுத்து, சிறு தொகைகளில் பீரீமியம் கட்டி அவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வையும் சந்தோஷமாக இருக்கச் செய்வலாம். அதனால் உங்களிடம் அவர்களுக்கு உள்ள மரியாதையும் அபிமானமும் நீடித்து வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்குத் தகுந்தபடி நாங்கள் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். விவரங்களுக்கு எங்களுக்கு எழுதவும்.

யுனைடெட் இந்தியா

பிராவிடென்ட் அஷ்பூரன்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்

யுனைடெட் இந்தியா லிம் பீட்டிங்

எஸ்பீஎனேட் :: மதராஸ்

**ஆரோக்கியமுள்ள ஸ்திரீ அந்த
குடும்பத்தின் ஆபரணம்**

ஒரு ஸ்திரீயின் நல்ல ஆரோக்கியம் குடும்ப சந்தோஷத்திற்குப் பெரிதும் காரணமாக விளங்கும். நமக்கு — வைரங்கள், ரத்தினங்கள், வைரோபங்களும், முத்துக்களும் — பல சிறந்த ஆபரணங்கள் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் அவற்றைவிட, மிகவும் சேர்த்தியான, அபூர்வமாக கிடைக்கக்கூடிய ஆபரணத்தை — ஆரோக்கியமுள்ள ஒரு ஸ்திரீயை — நாம் அதிகம் விரும்புகிறோம். நோயில் கொண்டுவிடும் மாதவிடாய் கோளாறுகள் தனக்கு ஏற்படாமல் ஸ்திரீ தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். இந்தக் கோளாறுகளை சொஸ்தம் செய்வதற்கும், இழந்த தன்னுடைய ஆரோக்கியத்தை மீட்டுக் கொள்வதற்கும் ஸ்திரீகள்

லோத்ரா

விசேஷமானதும் — இனையற்றதுமாக
விளங்குவதைக் காண்பார்கள்

தயாரிப்பவர்கள் :

கேசரி குடும்பம் லிமிடெட்
ராயப்பேட்டை — சென்னை

எங்கள் சர்ப்த மார்க்கத்

கைத்தறி
லுங்கி -
ஷர்ட்டிங் -
&
கைகுட்டிகள்

நீடித்து
உழைக்கும்
எல்லா
வியாபாரிகளிடமும்
கிடைக்கும்

P.S.M. Co.

மதுராஸ் பளயகாட் கம்பெனி லிமிடெட்.

31, அரண்மனைகாரத் { 218, கீழ் மாரட வீதி, } பிராஞ்சுகள்
தெரு, மதுராஸ். மதுரை. கொழும்பு, கண்டி.

கிடமை...

தாய்ப் பறவை தன் குஞ்சுகளைப் பராமரிக்கும் காட்சி பிரமிக்கத் தக்கதே. மானிட வர்க்கத்திற்குட அன்னவடி கவனிப்பு இருக் கிறதா வென்பது சந்தேகத்தான். நம்மால் கடுமான வறையி லாவது நாம் நம்முடைய கிடமைகளை நன்கு உணர்த்து நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அநியாயசியமான தேவைகளை உங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தங்கள் பூர்த்தி செய்ய ஏற்றது 'பிருத்வி பாலினி' ஒன்றே. பிருத்வி பரிபூர்ண பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

பிருத்வி

தின்ஷ்யூரான்ஸ்

கம்பெனி லிட்..

120, அரமணக்காரன் தெரு. இ. டி. சென்னை

புத்தம்புது வெண்ணையால் 2த்தரவாதத்துடன் தயார்செய்த
சாப்பாட்டிற்கு ந்கரற்ற

ரோஜா மார்க் நெய்

எல்லா ஊர் ஸ்டோர்களிலும்
44 மைத்தபடி நம்பகமுள்ள வியாபாரர்களிடம் வாங்கவும்.

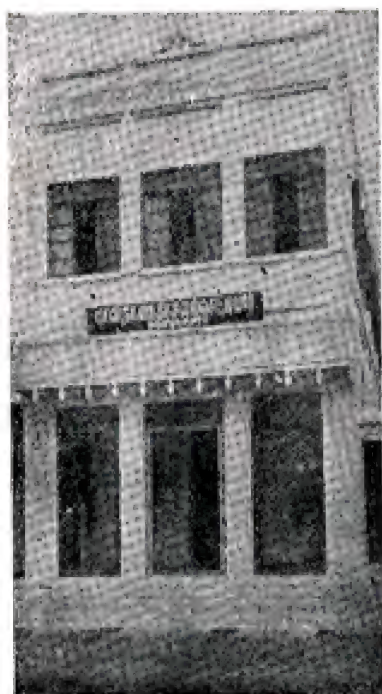

கோவாபரேடிவ்
கீடைக்கும்

லங்கம் & கோ

பெண்ணக்கார வீதி
அவருச் ரோட்
கோயமுத்தூர்.

தற்கால நாகரீகத்திற்கு ஏற்ப
பல ஊர்களிலும் தயாராகும்
நாணயமான ஜவுளி தினுசு
கள் நயமாகவும், விலை சரச
மாகவும் கிடைக்குமிடம்

M.V.N. மருதாசலம் செட்டியார்

ஜவுளி வியாபாரம்

ராஜவிதி :: கோயமுத்தூர்

பேசுப் பேரகிறார்!

பகீரதன்

“இந்திய விவசாயி” என்ற ஆங்கிலத் தினசரியின் ஆஸ்திரேலியப் பதிப்பில் அறிவாதவர் யாரும் இருக்க முடியாது. கடமார் இருபது வருஷம் களுக்கு முன் ஆதமஸிங்க ஸ்வாசக இருந்த அவர், ஐரோப்பாவுக்குப் படிக்கச் சென்றதின் பயனாக ஆஸ்திரேலியப் பதிப்பில் மாரி விருத்தர். அத்துடன் அவர் கீழ்க் விடவில்லை. அங்கிருந்து ஒரு அழகான பாரிஸ் மனைவியைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்டே பரத நாட்டில் காண வந்தார்.

அன்றிரவு அவருக்குத் தூக்கமே பிடிக்க வில்லை. தன்னுடைய தனிமையாக தன் அறையில் உலாவிக் கொண்டிருந்த அவருக்கு, அரேபியாவிலிருந்து வந்திருந்த அப்பதல்லா என்ற மையன் அடிக்கோருதரம் ஆஸ்திரேலியன் மனைய அழகான வண்டல் கோப்பையில் ஊற்றிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த உலாவச் சாப்பிடுவதும் அப்படியும் இப்படியும் உலாவுவதுமாக இருந்த அவர், “சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! உங்களுக்கு மானமில்லையா? எனமில்லையா? ரோஸமில்லையா? உங்கள் உடம்பில் என்ன ரத்தம் ஓடுகிறது? அது ஆங்கில ரத்தமா? இந்திய ரத்தமா? அப்படி உங்கள் உடம்பில் ஓடிக் கொண்டிருப்பது இந்திய ரத்தமானால், நீங்கள் ஏன் இந்தியக் கைத்தொழிலை ஆதரிக்கக் கூடாது?” என்று வீராவேசமாகப் பேச ஆரம்பித்து விட்டார்.

பக்கத்து அறையிலிருந்த அவர் பாரிஸ் மனைவி ஓடி வந்து அவசரம் அவசரமாக அவரை அருகிலிருந்து வண்டன் சுழல் காந்தகாரியில் உட்கார வைத்து ‘இ’ என்ற கந்தி விட்டாள். அடுத்த கீயிலுத்தில் அவன் பரபரப்புடன் அங்கிருந்த ஜேம்ஸ் விசிறியை கடைசி வகையில் தன்னிடம்

“இப்படிக்கத்திறல் தொண்டை என்னத்துக்கு ஆரும்?” என்று சொல்லிக் கொண்டே ஆந்திரேவியா வுட்பத்தை எடுத்துக் கோப்பையில் ஊற்றி, அதில் ஒரு ‘ஸ்டீரா’வை எடுத்துப் போட்டான். உடனே ஆஸ்திரேலியன் அந்த ‘ஸ்டீரா’யில் வரையை வைத்துக் கோப்பையைக் காலி செய்தார். அதற்குள் அவர் மனைவி ரேடியோவைத் திருப்பி வைத்து அறிவிருந்து வந்த ஆங்கில சந்தேகத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே அவரைப் படுத்துக் கொண்டுச் சொன்னான். அடுத்த கீயிலுத்தில் அமெரிக்கன் ஸ்பிரிங் கட்டில் அவர் அசையும் போதெவ்வாம் அவரைத் தூக்கிவிட்டு ஆவந்த கீத்திரை கொண்டுச் செய்தது.

மறு நாள் காலை ஸ்காட்லாண்ட் அவசரம் கடிக்காரம் ‘வயோவயோ’ என்று அடித்துக் கொண்டே அவசரம் அவசரமாக எழுந்தார் ஆஸ்திரேலியன். ‘கோலிஜெஸ்’ பன் பணையைக் கொஞ்சம் கைது பிரஷில் பிறித்து கொண்டு பல் தேய்த்துக் கொண்டே குளிக் குளிக் குளிக் செய்தார். அங்கே ‘பாரிஸ் பாத் ஸோப்’ புதுப்புது பதில் மைசுர் சந்தை சோப் இருக்கவே ஆந்திரம் ஆந்திரமாக வந்தது. உடனே அதை வாகனம் கொண்டு வந்த வேலைக்காரனை விழுவதி விடு பவர்போல் பார்த்தார். விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்ட வேலைக்காரன் “இந்தச் சண்டை காலத்தில்

அதெவ்வாம் எங்கே கிடைக்குது சாமி?” என்றான்.

இப்படிக்கேட்டதற்காக அடுத்த கீயிலுத்தில் அவன் வெளியே தள்ளப் பட்டான். அடுத்த கணத்தில் வேறொரு ஆண் அனுப்பி ‘பாரிஸ் பாத் ஸோப்’ வை வாகனம் வரச் சொல்லிக் குளித்தார் அவர்.

மேதையே தட்டில் வைத்திருந்த ஆகாரத்தைக் கைவினும் தொடாமல் காணாமலிருவதே ஒரு கை பார்த்தார்.

ஆகாரம் உடனே சென்றதும், அவர் ஸூன் ‘யிர், யிர்’ என்று வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. அமெரிக்கன் பேறுவினும் ஐப்பான் மையைக் கொண்டு ஆர்ஜிதகடன் கடிதாசியில் “இந்தியக் கைத்தொழில்களை இந்தியர்கள் ஆதரிக்க வேண்டியது அவசியம்” என்று கீண்டதொரு கட்டுரை எழுதி முடித்தார்.

அன்று சாயந்திரம் வரையில் ஒரு கார் வந்து கின்றது. ஆஸ்திரேலியன் காரில் ஏறினார். கடிவு ‘டபர்’ என்று சாத்தப்பட்டது.

கார் கிளம்பப் போகும் சமயத்தில் “வரட்டுமா?” என்று தம்மை வழிவிட வந்த பாரிஸ் மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டார் ஆஸ்திரேலியன். அவன் கண்களைச் சிமிட்டி ‘கலூக்’ என்று கிரித்தான்.

இந்தச் சமயத்தில் எப்படியோ விக்கிசாப் பார்த்து விட்ட சில அப்பாவிகள், “ஆஸ்திரேலியன் கலூக் கு ஹே!” என்று ஜெய கோஷம் செய்தனர்!

அவ்வ இந்திய ரேடியோவில் “சுதேசிக் கைத் தொழிலைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்யப் புறப்பட்ட ஆஸ்திரேலியன் கார், அவர்கள் கண்களில் மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்டே கிளம்பிற்று!

பெயர்

என்ன வைக்கலாம்?

[வரதன்]

சில வருஷங்களுக்கு முன் எங்கள் ஊரில் ஒரு வயது வந்த பெண் கலியாணமாகாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதற்குக் காரணம் அவள் பெயரே. 'சப்பக்கா' என்ற அவளை எல்லோரும் அழைத்த வந்தனர். பெரும்பாலும் 'இட்டியைச் சப்பி' என்றும் அழைத்தனர். இப்பெயர் அவளுக்கு எப்படி வந்ததென்ற எனக்குத் தெரியாது. பெயர் மாற்றாம் மிகப் பிரசித்தமாய் விட்டது. இதனால் அவளை நேருக்கு ரே பாரத இராஜாணவரும் பெயரைக் கேட்டு மணக்க மறத்தனர். கடைசியில் அவளுக்குக் கலியாணமாயிற்று. இப்பொழுது அவள் பட்டணத்தில் வசித்து வருகிறாள்.

சமீபத்தில் ஒரு நாள் என் பட்டணத்திலுக்குப் போயிருந்தேன். அங்கு ஒரு சிகெதரின் வீட்டில் ஜாக்கை வைத்துக் கொண்டேன். அந்த வீட்டில் ஒரு பக்கத்தில் வேடுவரு குளியல் வசிக்கிறது. அந்த வீட்டி மாயியின் பெயர் 'மக்களம்' என்று தற்செயலாய் என் கேள்விப்பட்டேன். அவருடைய குழந்தையை என் சிகெதரின் ஸ்பைன் சலி, "இவ்வளவு மக்களம் மாயியின் பெண்ணு" என்ற எனக்கு அறிமுகப் படுத்தினான். அந்தச் சமயத்தில், மக்களம் மாயியே குழந்தையைத் தேடிக்கொண்டு வந்தாள். இதில் விசேஷம் என்னவென்றால் அவள்மக்கள் மாயியே இல்லை; பழைய சப்பக்காதான்!

சப்பக்காவுக்கும் மக்களத்தக்கும் எவ்வளவு தூரம்! இது பெயர் மாறும் காலமா யிருக்கிறது. பழைய பெயர்கள் மக்குகின்றன; புதிய பெயர்கள் ஜோலிக்கின்றன. "ரோஜாப் பூயிரு எத்தப் பெயர் வைத்தாலும் அது மணக்

காது?" என்ற காலம் மாயியேறி விட்டது. "மலர் மணக்கத்தான் செல்பும், சவாமி! ஆனால் ரோஜா என்ற பெயரே மணக்கிறதே!" என்ற சொல்லுகிறார்கள் ஜனங்கள்.

"தேன் குழல்" என்ற திண்பண்டத்தை விரும்பாத தமிழரே இருக்க மாட்டார்கள். அதன் பெயரைக் கேட்கும் பொழுதே சமைக்கு கருதுவது இயல்பு. ஆனால் அதைத் "தேன்மலர்" என்ற சொல்லும் கருது யிருக்குமோ?

இன்னும் பாருங்கள், தேன்குழலிச் சர்க்கிலி யென்று அழைத்தால் சமைக்கவளவு அருவருப்பா யிருக்கிறது.

இட்டியைச் சப்பி

மாட்டியில் அதற்கு அதுதான் பெயர்! செரிஞ்சிக்காடி என்ற ஒரு ஊரின் பெயரிருந்தால் அங்குச் சப்பொழுதுவது முன்னுக்கு வருமா? ஆனால் சமத தேசத்தின் முதன்மையான ஷேக்

நிர்களில் ஒன்றான பிருத்தாவனத்துக்கு செரிஞ்சிக்காடென்பதுபொருள்.

தமிழர்களுக்கு கைக்கவைய அதிகம். அப்படியே ஹால்வத் திரமையும் அதிகம். அந்த திரமையை அவர்கள் சில சமயங்களான துறைகளில் அனுப்பித்து வருகிறார்கள். புனை பெயர்கள் வைப்பதில் அத்திரமை அதிகமாய்ச் சோபிக்கிறது. பன்னிப் பின்னாள் உபாத்தியாயர் களுக்குப் பரிசாகப் பெயர்கள் வைப்பதைப்போல், தமிழர்களுக்கும் தங்கள் சுற்றத்தார்களுக்கு வகைப் பெயர்கள் வைப்பதில் களிப்புறுகின்றனர். எனவே சமத நிராமங்களில் ஷேக் சுந்தாம், லாடன் ராஜா, புளுகுன்னி சக்கன், திருவாழுத்தான், ரோவர் ஜானகி, இவையென்ற பெயர்கள் சகஜமாய் விட்டன.

நீதிமே சமத பெயர்களில் ஒருவித அநிருப்தி அடைந்த அவைகளைச் சில வழிகளில் மாற்றுகிறோம். இந்தகையை மாறுட்டம் பெருகாய்ப் பெயர்களைச் சுருக்குவதில் பலிக்கிறது. சப்பிரமணியன் என்ற பெயர் எத்தனை விதங்களில் சுருக்குமென்று கணக்கிட்டுப் பாப்போம். சப்பையா என்ற ஒரு விதம், சப்பு என்ற ஒருவிதம், சப்பனென்ற ஒரு விதம், சப்பாமணி என்ற ஒருவிதம், சப்பினி என்ற ஒருவிதம், மணி என்ற ஒருவிதம். இப்படியே சேகரான் என்ற பெயருடையவர் களை சேறென்றும், சேமா என்றும், சேமாச்சென்றும், சேச்சென்றும், அழைப்பது வழக்கமாய் விட்டது. இதற்குக் காரணம், சென்ற தலைமுறைகளில் பெயர்கள் மிகவும் நீண்ட வையாயிருந்ததே. சிவராம சப்பிரமணியன், சேகரான ராஜகோபாலன், பன்னிருகைப் பெருமான், ஒரு சொல்

வாசகராயகம், சேது விராமலிங்கம் என்ற பெயர்கள் எல்லாம் அழகாய்த் தானிருக்கின்றன. ஆனால், கீண்டு விரிந்த விராமலா யிருக்கும் இப்பெயர் சிறி, குட்டெழுத்தும், துரிதமும் கூடிய இக்காலத்தில், செவ்விகள் வேறுக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு சேர் மாகுடச் சட்டென்று சொல்லிப் பட்டென்று எழுதக் கூடிய சிறிய பெயர் சிறியே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

தமிழ்ப் பெயர்களை ஆங்கிலத்தி லெழுதி விட்டு அவைகளை ஆங்கில மொழியில் உச்சரிப்பதில் உண்டாகும் ஆபத்தாக்களைப்பற்றி கீண்ட பெயர்ப் பேர்வழிகளுக்குத் தெரியும். சங்கர சாராயன என்ற ஒரு மிரேகெதரின் பெயரை எங்கள் ஆங்கில ஆசிரியர் [ஆங்கிலேயர்] சங்கர் என்ற அரையணு வென்று அழுத்தம் திருத்தவாய்ப் படித் தார், எனவே என் மிரேகெதருக்கு 'ஹரையன' என்ற பட்டப் பெயர் வந்தது.

சமது பெரியோர்கள் சகலா காமத் தினைக் குழந்தைகளுக்கிடமி, குழந்தை களுக்கு அப்பெயர்களில் ஒலிக்கும் தெய்விகம் சோவெண்டுமென்று சிறித் தார்கள். எடப்பில் அந்த காமக்கலின் தெய்விகம்தான் குன்றிவிட்டதே தவிர அவைகளைப் பெற்றவர்கள் பலனடைய வில்லை. கிருஷ்ண என்ற உட்பிட்டாய் யாராவது கிருஷ்ண பரமாத்மாவை கினைக்கிறார்களா? சேவலம் மனிதனைப் பற்றித்தான் கினைக்கிறார்கள். அதற் காகத்தான் ஐண்டன் அசல் கிருஷ்ண னைப் பற்றி கினைக்கும் பொழுது

ரும் தெரியும். பட்டணத்துச் செட்டி வீடுகளில் 'காராயனா' என்ற உட்பிட்டாய் அதற்கு ஒரே அர்த்தம். அதாவது காராயணன் ஆய்விடத் தில் ஒரு ஜீவனத் தன் பாதா யித்தத்தில் சேர்த்துக் கொண்டாவி விட்டது என்பதே.

புதுப் பெயர்கள் வேண்டும். அவை யுடனும் காசிரிப் பெயர்களை யிருக்க வேண்டுமென்பது பல பெண்மணி களின் கருத்து. ஆனால் காசிரிப் பெயர்கள் யாவை வென்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. வடஇந்தியப் பெயர்கள், அவைகளிலும் கிருதியாய் வக்காளிப் பெயர்கள் இக்காலத்திற் தமிழ் காட்டு காசிரித்ததை மயக்கி யிருக்கின்றன.

சில வருஷங்களுக்குமுன் தமிழ் காவகம் சொழுதும் பெண்மணிகளும், அவர்களுக்கு எய்தித்ததிலும் சிறித் தாத ஆண்மணிகளும் அகே அழகான பெயர்த் தொடர்வதைப் பிரபலப் படுத்தி யிருந்தனர். மோ ஹனும் கி, பத்ம லோசனன், வீரகேசரி, வனஜாகுரி, பீனலோசனி இவை போன்ற ஜிவேயிப் பெயர்களை அவர்கள் புத்தகங்களில் காணலாம்.

சமது புராணங்களில் காம் வைபவாகக் கூடிய இன்னும் எத்தனையோ பெயர்கள் இருக்கின்றன. விரைவாய் குடும்பமியும் அழகான பெயர்களே. ஆனால், கொணல்யாவிற்கும், மந்தோ திரிக்கும், அஹல்யாவிற்கும், வந்திய பரமாவிற்கும் என்ன குறைச்சல்?

கொண்டே, வையகொண்டே அவைத் தாம் பொருத்தமா பிரதா? காடத்தா என்ற சிறித்த பெயரை எத்தனை தமிழ்ப் பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்? அர் ஞானனும் சுபந்தராய் மில்லாமல் அபி யன்யு உப்படிப் பிரப்பான்? மேலும் எச்சத்திராக்களில் செவ்வத் தித் பெயர்கள் காதிற்று எவ்வளவு இனியை யாவிருக்கின்றன! ரோகிணி, சுருத்தா, அனுசாதா, ரோகிணி இவை போன்ற பெயர்கள், சதா செவ்வியி, திருபுரகத்தரி என்றிருக்கும் பெயர்களைவிட அழகா யில்லையா! மேலும் கம் சரித்திரப் பெயர் சிறி என் காம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது? சித்தார்த்தன், கொணன், புருஷோத்தமன், அரோகன், வித்தோ வாதித்தன், பொழி என்ற சரித்திரப் பெயர்களென்ன? காண்; புருஷன், தஷ்வந்தன், பீகரித், ஹரிச்சத்திரன் இவை போன்ற காலியப் பெயர்கள் என்ன? இவைகளை என் தமிழலகம் தவித்த விட்டது?

காம் வைக்கும் பெயர்கள் என்னப் பெயர்களை யிருக்கக் கூடாது. பிரசை, குப்பை, மூக்கன், வையையன் போன்ற பெயர்களைப் பழக்காலத்தில் கிருஷ்டி பரிசாரமாக வைத்தார்களாம்.

எங்கள் கிண்கிண மேல் பாத் தும் பன்னங்கள் கிருஷர். ஒருவன் பெயர் காக்கையன், மற்றவன் பெயர் மன்னினை. அவர்கள் மாயன் பெயர் தொப்புரான்.

கான் செவ்விகுப்பம் சயிட்டுவ கட்டுஷனில் ஒருவர் இறக்கினேன்.

ஓங்கன் டிரில் வாந்தியாசிடம் அவர்கள் பட்ட அவஸ்தையை கினைக்க .....

"கிருஷ்ண! கிருஷ்ண!" என்ற சொல்கிறார்கள் போலும்.

காராயன என்ற பெயரின் தா திர்ப்புத்தைப் பற்றியே எல்லோருக்

பஞ்சபாண்டவர்கள் பெயர்களை காம் என் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது? என் இரட்டைப் பிள்ளை என்னவா யும் காம் எய்யுமண்களென்று அவைக்க வேண்டும்? கருவ சகாதேய

அக்கு ஒரு உவியான் என் சாமானித் தாத்திக் கொண்டு விராமலாய் சென்றான். அவன் பெயர் எலிக்குஞ்சு! இது சிறும். வேண்டியோருல் கீக்கோ போய்க் கேட்டுப் பாரும்கள்.

அபாய அறிவிப்பு!

சென்னைவீல் அபாய எச்சரிக்கை செய்து கொண்டுவரும் போலீஸ் வண்டிகள் தங்கள் அபாயத்தில் மாட்டிக் கொள்ளும் விருக்கும்படி நம் சித்திரக்காரர் எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

61வது நெ பிளயத்தில் என் படித்தவர்த வகுப்பு ஒன்றில் அர்த்த காரி சுவரன், ஆபத்தோத்தரணன், விபாக்கிரபாதன் என்ற மூவர் இருந்தனர். அவர்கள் எங்கள் முகில் வாத்தியா ரிட்டம் பட்டுவர்த அவன்மையை கினைக் கவே எனக்கு உடம்பு சேக்க மெலிக் கிறது. அவர்களே மும்மூர்த்திகள் என்ற ஒதுக்கி வைத்த வேண்டு மென்றே அவர் அடிப்பார். அவர்களு டைய பெயர்களை உச்சரிக்க முடியாத பொருளையே அவருடைய வெறுப்புக் குக் காரணம்.

சயம்மியானதைக் கட்டுவது உங்களுக்குத் தெரியும். பாண்டியும் பெயரும் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் இக்கட்டுமினார் தமிழிலிருந்து வடமொழியை முத்திரும் தமிழ்த்த விடுவதென்ற முனைத் திருக்கிறார்கள். இவர்களின் சாதுவக் கொள்கையின்ப பற்றி என் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தமிழ்ப் பாண்டியின் போலி என் பர்கள் என்ற என் உறுதியாகச் சொல்லுகேன்.

இவர்கள் பழக்கவாத்திலிருந்து தமிழுடன் தமிழாய்ச் சேர்ந்த வட மொழிப் பெயர்களை மாற்றிச் சந்த தமிழ்ப்படுத்துகின்றனர்.

"அருளுசலம்" என்ற வார்த்தை யில் என்ன குற்ற மிருக்கிறது? தமிழ் அதைக் "காலம் மலை" என்ற சொல்லி விட்டால் தமிழுக்கு என்ன வாய் வந்த விடும்? "கல்வான கத்தரம்" என்ற பெயரை "மண அழகு" என்ற மொழிபெயர்த்தால் என்னுமிருக்கிறதா? இத்தகைய பெயர் மொழிபெயர்ப்புக்கு விசேஷமாக ஒரு இயக்கம் டைபெற வேண்டும். எம்மக்குதம் கவந்த தமிழ்ப் பெயர்களைவளம் சந்த தமிழ்ப் பெயர் களை விட அழகானவைகள் என்ற என் சொல்லவில்லை. 'தேவ ஸுதராயம்' என்ற பெயர் 'கடவுள் துணை' என்று குக் கென்றுவிராது; ஆனால் 'அன் புடைவான்' என்ற பெயர் வடமொழி யில் அவ்வளவு அழகாய் வாய்க்காது.

அகேச தமிழ்ப் பெயர்கள் மிக அழ காய்த்தா னிருக்கின்றன. வள்ளி, அழகர், வேண், மணி, ஆண்டார் இம்மாதிரிப் பெயர்களில் 'பத்தரை மாற்ற'த் தெரியத்தான் செங்கிறது. ஆனால் இவைகள் போதமா? பாண்டியின் முன்னேற்றத்திற்காக, வளர்ச்சிக் காக, பாண்டியனிடையே காதல் தொழ மையை வளர்ப்போமாக!

தனுக்கும் மீனுக்கும்...

உங்கள் அங்கைகளுக்கும் ஆடைகளுக்கும் ஏற்பட வேண்டுமானால் அது நீங்கள் உபயோகிக்கும் லோப் பிள் மேன்மையைப் பொருத்திருக்கிறது. இனி நீங்கள் உங்கள் துணி மணிகளைக் கல்லின்மேல் அறைந்து அவைகளின் ஆயுளைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. நிறத்தை மாற்றாமல்

அழுக்கு நீங்கி உங்கள் ஆடைகள் பிரகாசமாக இருப்பதற்கு ஏற்றது "காவேரி" பார் லோப்தான். நாகாகரனை வேன்று நீபாவனியைக் கொண்டாடுவது போல் அழுக்கு அகரனை 'காவேரி' பார் லோப் பிளும் வேன்று உங்கள் ஆடைகளின் வாழ்நாட்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்யுங்கள்.

காவேரி

பார் லோப்

சுத்தத்திற்கும் தூய்மைக்கும் இன்றியமையாதது

தயாரிப்பவர்கள்:

FAS-57

மேட்டுர் கெமிகல் அண்ட் இன்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிட்.
மேட்டுர் டாம் :: தேன் இந்தியா

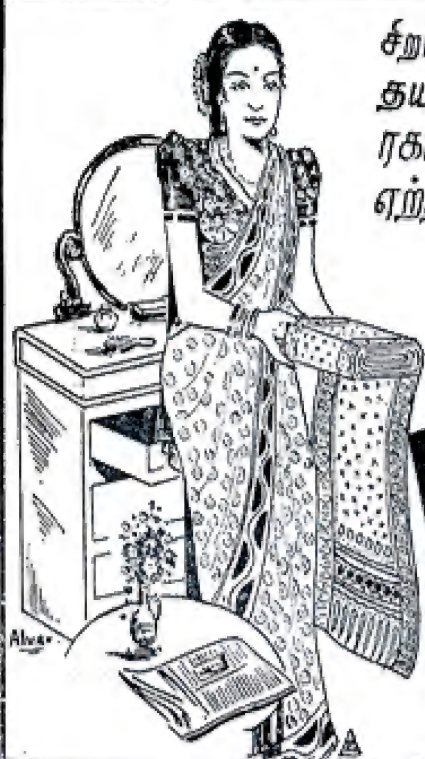
பூரண சித்பான் உரிமையாளர்கள்:

அலைட் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் லிமிடெட்

120, அரமணக்காரன் தெரு, சென்னை.

மேட்டுர் டாம்

திருச்சிவபுரம்

சிறந்த முறையில் கியாரண்டியுடன்
தயார் செய்த பட்டு நூல் ஜவுள்
ரகங்களுக்கும்; நாகரீகத்திற்கு
ஏற்ற அழகிய பார்டர்களுக்கும்
நம்பிக்கையான திடம்

**கோபால்
பத்ம விலாஸ்**
சேலம்.

385, கடை வீதி,

PROPRS:
S.N.பத்மநாப செட்டியார்,
P.R.ஜெயகோபால் செட்டியார்.

யுனைடெட் இந்தியா பயர் அண்டு ஜெனரல்
இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு, மோட்டார் • மார்க்கத்திலுள்ள ரொக்கம்
கப்பல் • நம்பிக்கை உத்தரவாதம்
விபத்து • முதலாளிகளின் பொறுப்பு

முதலிய சகல இன்ஷ்யூரன்ஸ் வசதிகளும் அளிப்பதுடன்
நம்பிக்கைக்கும் சேவைக்கும் கீர்த்தி வாய்ந்த ஸ்தாபனம்

தலைமை ஆபீஸ் :

“யுனைடெட் இந்தியா லைப் லிமிடெட்”

எஸ்பிஎனேட் :: :: சென்னை

தந்தி : UNIGEN

பேர்ன் : 4241

பிராஞ்சுகள் : பம்பாய் — கல்கத்தா — கராச்சி — லாகூர்

ஹரிதாஸ்

"நிஜமா? இது நிஜமா? ஹரிதாஸ் என்று ஒரு படம் வரப்போவது நிஜமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கெல்லாம் இந்த தீபாவளி யன்று "ஆமாம்; நிஜத்தான்!" என்று பதில் கிடைக்கப் போகிறது. அந்தப் படத்தில் தமிழ் நாட்டின் சிறந்த சங்கீத நடிகர் நடப்பதும், பிரபல ஸ்டிரிங் டிரங்கன் இருவர் உடன் நடப்பதும் கூட நிஜத்தான் என்று தெரியப் போகிறது. பாகவதர் இந்தக் கதைமீல் கண்ணைக் குத்திக் கொள்ளவில்லை, காஸ்தாஸ் வெட்டிக் கொண்டுதான் என்பதும் நிஜமே தானும்! பேஷான சங்கீதம், உருக்கமான நடப்பு இவற்றுடன் கூட, சிறுக்கார நாட்டியம், தாலியின் மாய வலை, பதி பக்தியின் சிறப்பு முதலிய தமிழ் டாக்கியின் இன்றி யமையாத அம்சங்களும் சேர்த்து, ஹரிதாஸ் படம் தமிழ் நாட்டை ஒரு ஆட்டு ஆட்டுவிக்கப் போகிறது என்பதையும் தீபாவளி யன்று நிஜமாகவே கணம் போகிறோமாம்.

எந்தை

மாரி: மணம் கமழ
மேளவல் மூகை: விரியும்
எந்தை குன்றம்
காலை மனிக் குவளை
சாதலர் பொல் விழிக்கும்
எந்தை குன்றம்

[மேளவல்: காட்டு மல்லிகை; மூகை: விரியும்
மோட்டு மலரும்; ஆடு கதழ்: ஆடுகின்ற மூக்கில்]

குன்றம்

ஆடு கைழ் மிழிக்கும்
அந்தன் புயலிற்றே
எத்தை குன்றம்

கீடு கைழ் மேல்
நிலாமை இயல் திருமே
எத்தை குன்றம்

[அந்தன் புயல் : அழகு குளித்த மேகம் ;
கீடு கைழ் : கீண்ட மூக்கில்.]

பர்மி ராணி

கதை கதையாய், காரணமாய். காரணத்தின் ஓர் உரக்காய். ஓர் உரக்கில் ஒரு பர்மி ராணியாய். அந்த பர்மி ராணி தென்னிந்தியாவுக்கு வருகிறாளாம். வரும் போது சங்குடன் தகரின் தங்கக் கோயில் களையும், பர்மி நாட்டின் அடர்த்தி பெரும் காடுகளையும் கொண்டு வருகிறாளாம். பர்மிவின் பெயர் பெற்ற நடன சிங்காரி என்றும் உடன் வருகிறார்களாம். காட்சிகள் எல்லாம் அப்படி அப்படியே தத்துவமாய் இருக்குமாம். கதை உண்மையாக நடந்த கதை போலவே இருக்குமாம். சம்பவங்கள் மூத்துக் கொத்ததுபோல் இருக்குமாம். இருக்கட்டும், இருக்கட்டும். சிக்ரீதத்தில் திரைக்கு வரும்போது பரிந்து விடலாம்; கேட்டும் விடலாம்.

தாய் தந்தையர்கள்

தங்கள் குழந்தைகளுக்காக விரும்புவது

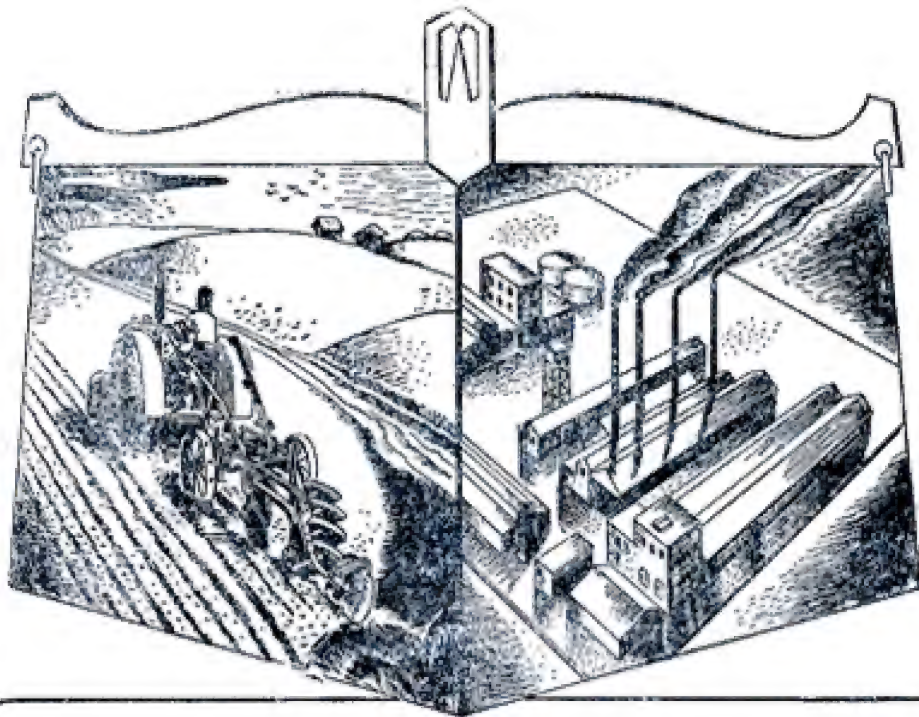
பெர்ரிஸ்

பீஸ்கட்ஸ்

குழந்தைகளை போஷித்து வளர்க்கும் ஆகாரம், சிற்றுண்டிகளுக்கு சிறந்த உணவு

PERRY & COMPANY, Biscuits Manufacturers, USILAMPATTY

கைத்தொழில்மூலம் சட்டதிட்டமான அபிவிருத்தி

மேற்காடுகளுக்கிடையில் சம அந்தஸ்துடன் தனக்குரிய கிழந்தைகளையும் இந்தியா விவசாயத்துறப்புறக்கவிக்காமல் கைத்தொழில் விழியைத் திறந்து கொள்வதன் நினைவைகள் சீக்கிரம் சமர்ப்பித்துக் கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகிறது. கைத்தொழிலின் வளமையும் இரண்டிலும் சரியாக இல்லாது சீக்கிரம் செல்லத்தொழில் தரவுகள் உள்ளன அறிவித்துக் கொடுக்கப்படும்.

அது காரணமே ஜே. கே. தொழிற் க்தாப
னங்கள் இன்று ஓர் வகைத் தொழிற்சாலைக்குத் திட்ட
திட்டத்தின் ஸ்தலத்து கெட்டுச் சென்று வருவது.

அதற்கிடத்தில் உத்தேசம் இயற்றாக விபவங்களை
செய்யப்பெற்று இத்தியாகங்கள் கூடத்தொழில் விநிய
யத்தின் பிற நாடுகளை நம்பியோ தந்தாராகச்
செய்தாலும், ஜனங்களின் பொருளாகத் தரிசை
உயர்த்தலும், பொது மக்களின் வாழ்க்கை, கல்வி,
கலாநாயக யாத்திரை ஓட்டங்களாக வளர்ச்சியுற்
செய்ததுமேயாகும்.

பெ. கே. ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் அங்க சிந்தாபனங்கள் வழியாக பற்பல கைத்தொழித் துறைகளில் பிழை விடுத்த அக்கறையுடன் முயற்சித்து வருகின்றன.

மருத்துவ இயல்பு

[illegible]

• **STUDY** **THE** **REASON** **FOR** **THE** **PROBLEM**

（1） $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ ， $\frac{1}{2} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8}$ ， $\frac{1}{4} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16}$ ， $\frac{1}{8} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{32}$ ， $\frac{1}{16} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{64}$ ， $\frac{1}{32} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{128}$ ， $\frac{1}{64} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{256}$ ， $\frac{1}{128} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{512}$ ， $\frac{1}{256} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1024}$ ， $\frac{1}{512} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2048}$ ， $\frac{1}{1024} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4096}$ ， $\frac{1}{2048} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8192}$ ， $\frac{1}{4096} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16384}$ ， $\frac{1}{8192} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{32768}$ ， $\frac{1}{16384} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{65536}$ ， $\frac{1}{32768} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{131072}$ ， $\frac{1}{65536} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{262144}$ ， $\frac{1}{131072} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{524288}$ ， $\frac{1}{262144} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1048576}$ ， $\frac{1}{524288} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2097152}$ ， $\frac{1}{1048576} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4194304}$ ， $\frac{1}{2097152} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8388608}$ ， $\frac{1}{4194304} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{16777216}$ ， $\frac{1}{8388608} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{33554432}$ ， $\frac{1}{16777216} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{67108864}$ ， $\frac{1}{33554432} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{134217728}$ ， $\frac{1}{67108864} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{268435456}$ ， $\frac{1}{134217728} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{536870912}$ ， $\frac{1}{268435456} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1073741824}$ ， $\frac{1}{536870912} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2147483648}$ ， $\frac{1}{1073741824} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4294967296}$ ， $\frac{1}{2147483648} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8589934592}$ ， $\frac{1}{4294967296} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{17179869184}$ ， $\frac{1}{8589934592} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{34359738368}$ ， $\frac{1}{17179869184} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{68719476736}$ ， $\frac{1}{34359738368} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{137438953472}$ ， $\frac{1}{68719476736} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{274877906944}$ ， $\frac{1}{137438953472} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{549755813888}$ ， $\frac{1}{274877906944} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1099511627776}$ ， $\frac{1}{549755813888} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2199023255552}$ ， $\frac{1}{1099511627776} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4398046511104}$ ， $\frac{1}{2199023255552} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{8796093022208}$ ， $\frac{1}{4398046511104} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{17592186044416}$ ， $\frac{1}{8796093022208} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{35184372088832}$ ， $\frac{1}{17592186044416} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{70368744177664}$ ， $\frac{1}{35184372088832} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{140737488355328}$ ， $\frac{1}{70368744177664} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{281474976710656}$ ， $\frac{1}{140737488355328} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{562949953421312}$ ， $\frac{1}{281474976710656} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1125899906842624}$ ， $\frac{1}{562949953421312} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2251799813685248}$ ， $\frac{1}{1125899906842624} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4503599627370496}$ ， $\frac{1}{2251799813685248} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{9007199254740992}$ ， $\frac{1}{4503599627370496} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{18014398509481984}$ ， $\frac{1}{9007199254740992} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{36028797018963968}$ ， $\frac{1}{18014398509481984} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{72057594037927936}$ ， $\frac{1}{36028797018963968} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{144115188075855872}$ ， $\frac{1}{72057594037927936} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{288230376151711744}$ ， $\frac{1}{144115188075855872} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{576460752303423488}$ ， $\frac{1}{288230376151711744} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1152921504606846976}$ ， $\frac{1}{576460752303423488} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2305843009213693952}$ ， $\frac{1}{1152921504606846976} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4611686018427387904}$ ， $\frac{1}{2305843009213693952} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{9223372036854775808}$ ， $\frac{1}{4611686018427387904} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{18446744073709551616}$ ， $\frac{1}{9223372036854775808} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{36893488147419103232}$ ， $\frac{1}{18446744073709551616} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{73786976294838206464}$ ， $\frac{1}{36893488147419103232} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{147573952589676412928}$ ， $\frac{1}{73786976294838206464} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{295147905179352825856}$ ， $\frac{1}{147573952589676412928} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{590295810358705651712}$ ， $\frac{1}{295147905179352825856} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1180591620717411303424}$ ， $\frac{1}{590295810358705651712} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{2361183241434822606848}$ ， $\frac{1}{1180591620717411303424} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{4722366482869645213696}$ ， $\frac{1}{2361183241434822606848} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{9444732965739290427392}$ ， $\frac{1}{4722366482869645213696} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{18889465931478580854784}$ ， $\frac{1}{9444732965739290427392} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{37778931862957161709568}$ ， $\frac{1}{18889465931478580854784} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{75557863725914323419136}$ ， $\frac{1}{37778931862957161709568} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{151115727451828646838272}$ ， $\frac{1}{75557863725914323419136} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{302231454903657293676544}$ ， $\frac{1}{151115727451828646838272} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{604462909807314587353088}$ ， $\frac{1}{302231454903657293676544} \times \frac{1}{4} = \frac{1}{1208$

இருமடி, எவ்வுயிர் அனாதையின் கை

[illegible]

பெரியபுத்தூர் பிள்ளையார் பிள்ளை

[illegible]

சீமர்ஜாது முதலியன்

செ. செ. சிதம்பரத்தின் அருகில், காவிரி,
செ. செ. சிதம்பரத்தின் அருகில், காவிரி,
செ. செ. சிதம்பரத்தின் அருகில், காவிரி,

..എ.പി.എസ്.

மதுரை மாவட்டம், கரையூர், 21.10.2011.

ச. கி. சீனிவாசன், உ. னா. ஐயர், சோ. சூரன் தலைவர்

சென்னை, 15 செப்டம்பர்: டி. என். சி. கி. எஸ். எஸ்.

[illegible][illegible]

இது, ச. ச. இலக் கிணர் & சோனா டிராப்டர்ஸ்
சொல்லு.

Figure 1. The effect of the concentration of the initiator on the polymerization of α -methylstyrene in the presence of SnCl_4 at 100°C.

புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட

சமூக சேவை அமைப்புகள் மூலம், (இதன் மூலம்),
சமூக சேவை

அதற்கும் பொருள்கள், பன்மக்கு
உதம்பி

பொதுமக்கள் ப்ரதாபக்ட்டில் சிட்டி, காலபூர், மாடசனி தபிர் கத்து, ரோகர், சிட்டி, பம்பாய், ஸுபரீம் டபிர் தபிர் கத்து, ரோகர், பம்பாய், மாடசனி காலபூர், ரோகர், பம்பாய்.

பெரிய அளவுக்கு உயர்ந்தது.

இந்த இலக்கியப் பண்புகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன.

பா.கா.கி.க. இ. பி.ஆர்.கி.க.

08, 24- இரண்டிலிருந்தும் 12 நாட்கள்
கிடைக்காது.

பி.டி. ஓம், கல்வெட்டுக்களை எழுதிவைத்திருக்கிறார்.

தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரப் பண்பை வளப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், (தமிழ்ச்செய்யுட்டி-ஆ.)

ஜே.கே.இன்டஸ்ட்ரீஸ்
கமலா டவர், கான்டூர்.

கண்டெடுத்த கிருதம்

வெஸ்குத்

குழந்தை தோட்டத்தில் மெதுவாக உயரில்
கொண்டிருந்தான். 'குட்டி' என்ற ஒரு
குழியில் உயி அக்கு குடிசைக்குள் சென்ற
தன்னை கண்டது. பட்டியென்ற இரத்தினால்
அடித்துக் கொண்டே பறந்த வந்த ஒரு மீன்
அவன் தனிமையைக் கண்டது. அப்பொழுது,

அடுத்த பக்கத்தில் தோட்டத்தில் — தோட்டம் என்பதற்குப் பதிலாக அதன் காலி என்ற சொல்லாகும்—யாரோ ஒருவர் உயரில் கொண்டிருப்பதை அவன் பார்த்தான். அவருக்குச் சிலர் முப்பது வயதிற்குள் என்ற தோன்றிற்று. குழந்தைக்கு எப்போது உயிப்பு இப்படியே அவ்வளவு அல்ல. என்னென்ற, அந்தப் பக்கத்தில் பின்பக்கம் வேறு மனம் இடந்த மாதிரி கிட்டத்தட்ட. அங்கு வந்த யாரும் சொல்லியதாக அந்த இடத்தை விட்டுப் போயிவிட்டன என்ற சொல்லில் கொண்டாடும். இவ்வளவு அழகான கிட்டிக்கு ஒருவர் குடி வந்திருக்கிறார் என்றும் யாருக்குத் தான் ஆச்சரியம் யோது?

அந்தச் சமயத்தில் அந்த மனிதரின் பங்கை தந்தையாகக் குழந்தைக்குப் பெரிசில் விழுந்தது. அந்த விழுடியில் என்ன காணத்தெரியுமோ அவன் குழந்தைக்கு நெல் குடி கொண்டது; அவன் கண்ணில் கொண்டு குடியாகப் பஸ்தோன்றிற்று. சட்டென்ற அவன் திரும்பிப் பெருமையாக அந்த இடத்தை பக்கமாகுக்குச் சென்ற மனத்தில் கிட்டார்.

குழந்தைக்கு இது ஆச்சரியத்தை அளித்தது. எதற்காக அந்த மனிதர் அவ்வளவு கண்டு பெரிசுப் பெரிசு விழிக்க வேண்டும்? எதற்காக யான்கு துடிக்க வேண்டும்? இதுதான் அவருக்குப் புரியவில்லை. பக்கமாகுக்குச் சென்ற மனிதர் மறுபடியும் தன்மையை கிட்டி அவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்ததும் அவன் உயிப்பு பஸ்பட்டிக்கு அதிகமாகியிருந்தது. இதுவும் கோவாகி கிட்டியதுமே குழந்தை திரும்பிப் பக்கமாகுக்குச் வந்தான்.

அதிலிருந்து, குழந்தை அடுத்த பக்கமாகு அடிக்கடி வந்தான். ஆரம்பித்தான். தோட்டத்தில் பக்கம் அவன்

வரும்போது, அந்த மனிதர் வேலியை வழுவிதே அரிதாடி கிட்டத்தட்ட. குழந்தை, கண்ணில் அடுத்த கிட்டிப் பக்கம் போட்டார் சந்தம்சேட்கும். குழந்தை மூன்றாம் வயதில் எட்டாம் பார்ப்பான். உருத் தெரியாத சில உருவங்கள் போட்டாரி விருந்து இரத்தி உச்சே போவது தெரியும். பிரத, வேறு கோல் கழித்த அவர்கள் திரும்பி வருவதையும் போட்டார் புறப்படுவதையும் கவனிப்பான்.

ஒருவர் தன் தன்மையின் பாகத்தினாலிடம் அடுத்த கிட்டி மனிதரைப் பற்றி அவன் மெதுவாகப் பிரததா பித்தான். "அன்னா! அந்தப் பங்கைக் கிட்டிக்கு ஒருவர் குடி வந்திருக்கிறோடு, அவரைப் பார்த்திருக்கிறோடு? அவரைப் பார்த்தான் என்றே என்னயோ சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது! யாருக்காவோ பஸ்தொன்றே ஒழிந்த கொண்டு குடிப்பார்ப்பான் தோன்றிற்றது" என்றான் குழந்தை.

"அதன் பற்றி கவனிக்கின்ற, குழந்தை! பொழுது போகவில்லை பெருமையில் 'நிந்த வ'யில் கொஞ்சம் வந்திருக்கிறேன், கேள்!" என்றான் கவனம் பார்த்தான்.

"குழியே, கொண்டாம்! நீ கொண்டிருக்கிறேன் கேட்டுக்கொள்" என்றான் குழந்தை.

அடுத்த கண் காலி, குழந்தை பத்திரிகையைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவன் ஒரு சேய்தன்மைய் வந்தது கிட்டித் திரும்பிட்டான்.

“சமீபத்தில் புறா பூச் பாவத்தை வேடி குண்டு வைத்துத் தவித்தது ஒரு சதிக் கூட்டத்தாரின் வேலை என்று தெரிந்தது. இவர்கள் எங்கேயோ தலைமறைவாக இருக்கிறார்கள். இக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு நபரையும் கைது செய்யும்படி போலீசாருக்குத் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு ரூ. 5000 வேதமானம் அளிக்கப்படும்.”

என்ற செய்தியைப் படித்ததும் குழுத்தின் எங்கள் ஆர்ச்சிபத் தால் பெரிதாயின. எட்டென்ற அடுத்த வீட்டுக்காரரின் குரல்கள் தான் அவளுக்கு அப்பொழுது வந்தது.

“இப்படியும் இருக்குமா? அடுத்த வீட்டுக்காரர் ஆண்கண்டு யானுகிறோ, ஒருவேளை அவர் இந்தச் சதிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்குமோ?” என்ற ஒரு கணம் கிணத்தான். ஆனால், மறுகணம் “அடியா யிருக்கிறதா! அப்படித் தலைமறைவாக இருக்க யிருப்புகிறவர் இங்கேதான் வருவார்?” என்ற சமாதானம் செய்து கொண்டான்.

“அண்ணா! அண்ணா! நீ என்ன கிணத்தக் கொண்டனும் சரி, அடுத்த வீட்டு மனிதரைப் பற்றி எனக்கு ஏதோ சந்தேகம் தோன்றிக்கொண்டே யிருக்கிறது. அந்த வீட்டில் பக்கம் திருப்பினாலே என் வயிறு என்ன காணத்திருக்கிறேன் பரீச் சீக்கிறது” என்ற மறுபடியும் ஒரு கணம் குழுவும் ஆய்வித்தான். “ஏது, ஏது, சுத்தப் ஸப்தியக் காரியா யிருக்கிறேயே! பரீட்சைக்குப் படித்தும் படித்த மூளை குழம்பிப் போய் விட்டதா, என்ன?” என்றும் பாலசத்திரன்.

“இல்லை, அண்ணா! புறா பூச் பாவ வேடி விபத்த சம்பந்தமாகப் பத்திரிகையில் போட்டிருக்கிறார்கள்வா? அதற்கும் இந்த மனிதருக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும் என்ற எனக்குத் தோன்றுகிறது.”

“மொட்டைத் தலையும் முழங்காலுக்கும் என் இப்படி முடிச்சுப் போடுகிறாய், குழுவும்? நம்முக்காக என் பட்டணத்திலிருந்து கூடாருக்கு வந்தோமா, போலீஸ் வேலை பார்க்க வந்தோமா? யார் எங்கே கொட்டுப் போனும் எங்கென்ன! மறுபடியும் இந்த உபயோகமற்ற பேச்சை எடுத்தால் ஊளுக்குப் போய்விடுவேன்” என்றும் பாலசத்திரன்.

இரவு சாய்விட்ட மூடித்தக் கொண்டதும் அவ்வாறு மதியாமல் தோட்டத்தை சேர்ந்தி வந்த கொண்டிருந்தான். அடுத்த வீட்டுப் பக்கம் அவனால் பார்வையைச் செலுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அப்பொழுது சத்திரிகை பக்கமோல் காய்ந்த கொண்டிருந்தது. எக்கும் பவக்கா கிசுத்தம் குடிசொண்டிருந்தது. வேசை பரிபாசம் எங்கிருந்தோ காந்தில் யிதந்து வந்தது.

வாகா அந்தவாளை 'கம்'மென்று எக்கும் பரவித்த. வெண்ணெயெனென்ற' தய ஆண்ட வணிக அடுத்த வீட்டுக்காரர் அவளை சேர்ந்தி வருவதை அறிந்து திருப்பிப் பார்த்தான். அந்த மனிதர் வேலி ஓரத்தில் கின்று கொண்டு, “அம்மா! ஒரு கிமிஷம் உக்கிரை ஒரு யாத்தகை கேட்க வேண்டும். அத்தகை என்னை மன்னிக்க வேண்டும்” என்ற கனிவுடன் சொன்னார்.

இப்படி 'நிறுதிப்' பென்ற அந்த மனிதர் பேசுவார் என்ற குழுவும் கையிலும் எதிர் பார்க்கவில்லை. அவன் நிற்குதலு ஓட்டமே அப்பொழுது கின்றுயிரும் போலிருந்தது. கொடிய கணம் உடனடித் தடுப்பது போலவும், குப்பொன்ற அத்தனை சத்தமும் திவக்குப் பாய்வது போலவும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவன் திருப்பி வீட்டுக்குப் போய் விடவாய என்ற யாத்தகன். அவன் குறிப்பை அறிந்து கொண்டவர் போல், “அம்மா! ஏதோ ஒரு யாத்தகை! தயவு செய்து போகவேண்டாம்” என்றார் அடுத்த வீட்டுக்காரர்.

குழுத்தின் எங்கள் அவளை அறிபாமலே கின்று விட்டன. ஏதோ யந்திரத்தால் எட்டுண்டவன் போல் கின்று.

“அம்மா! என் பவப்படுகிறீர்கள்? காணும் சில காணாகக் கவனிக்கிறேன். எங்கே போனாலும் கீக்கன் என்னைப் பின்பு தொடர்ந்து வருகிறீர்கள். அடிக்கடி இங்கே கின்றுகொண்டு என்னைக் கவனிக்கிறீர்கள்! மறு ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்க்கிறீர்கள்.....”

“இல்லையே! ஒருகாணும் இல்லை. அப்படியெல்லாம் செய்ய எனக்குப் ஸப்தியமா பிடித்திருக்கிறது?”

“கீக்கன் ஸப்தியமா ஸப்தியமில்லையா என்ற கான் கவலைப்படவில்லை. என் விஷயத்தில் கீக்கன் கவலைப்படாமல் இருந்தால் போதும். எக்கன் குடும்ப பாசம் பிழிவினை விஷயமாகத் தகராறு எட்கிறது. கான் இருக்கும் இடம் தெரிந்தால் என் தலை போய்விடு மாதலால் இங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறேன். கான் உக்கிரைப் பணியுடன் கேட்டுக் கொண்டே என்னவென்றும், என்னைத் தனியாக விட்டுவிட வேண்டுமென்றதான். கீக்கன் என்னைக் கவனிப்பதை கிறத்திலிட வேண்டும். உக்கன் அன்னுயிடம் உடத் தயவு செய்து என்னைப்பற்றித் தெரிவிக்கக் கூடாது.”

“குழுவும்! குழுவும்!” என்ற அப்பொழுது தயார் உப்பிவதைக் கேட்டு, அவன் ஓடொடியும் பக்கவாடக்கு வந்தான்.

அன்றிரவு குழுதும் குழுத்தத்துக்குத் தக்கம் ஏதே வாயில்லை. அடுத்த வீட்டு மனிதரிடம் பெரிவ தெல்லாம் அவன் குரபகத்தக்கு வந்த அனயிட முடியாத ஆவிரும் திரியவும் உண்டாகவில் கொண்டிருந்தது. “காரணத்தால் கிணப்பிப் பட்டணம் போய்விடவாய, இங்கிருப்பதால் தானே இந்தத் தொந்தரவெல்லாம்? மறுபடியும் அடுத்த

விட்டுக்கொள் முகத்தில் விழிக்காதபடி இந்த வலியை விட்டுத் தொலைத்து போய் விட்டாவென்று?" என்று வினாத்தான்.

கீதையோடே, பட்சி ஐயல்களை இன்னிலை பாகக் கொண்டு இரை தேடச் சென்றன. மலைச் செடிகள்கீழ் பணித்தியலை தோய்ந்து குறு குறுப்பை மிகைப்படுத்திற்று, பணித்தியை எங்கும் பட்டிந்த அந்த மலைப் பிராந்தியத்தை மகனவர்க்கென கொண்டுயருத்தது.

சூரியன் உதயமாகி வெகு காலமாக எழித்த குழந்தை எழுந்தான். இரவெல்லாம் தங்காதுபடியால் அசாதாரணமான சோர்வு அவனை வாடிவந்தது. இளம் வெயில் பட்டால் உடம்புக்கு இளமை வீருக்குமென்று குழந்தை சந்த தாய் உணர்வு வரக் கிளம்பினாள்.

பாலசூரியனின் செங்கிதிகள் மலர்ச் செடிகள்கீழ் காட்டும் வான ஐயல்களைப் பார்த்து வியத்தையதே குழந்தை வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, அவன் கொஞ்சமும் எதிர்பார்த்திராத சப்தமும் ஒன்று வந்தது. விட்டிற் சென்றோ சந்தத் தாத்தில் புதுபச் செடிகள்கு அடர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. அந்த இடத்தில் ஏதோ சமசுப்பச் சத்தத்தைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டி விளையுள். அவளை வறியாயல் அவன் அருகிலிருந்து மாத்திரிக்குப் பின்னாலு ஒளிந்து கொண்டு சத்தம் வந்த திடுக்கைக் கவனித்தான்.

அந்தச் செடிகளுக்குமிருந்து அப்பொழுது ஒரு தலை வெளியே தெரிந்தது. பிறகு அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எழுந்த சந்த குழந்தைப் பார்த்தது. மிகவும் கவனமாக உடை அணிந்த முன்பின் பார்த்திராத ஒரு மனிதர் செடி மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டார். பிறகு அவர் செடி மறைவில் ஒளிந்தவையே வெகு வேகமாகத் தாத்தில் போய் மறைந்தார்.

குழந்தை வேதவாக அவர் ஒளிந்து கொண்டிருந்த செடியருகில் போய் உட்கார்ந்த கவனித்தான். செடிகளின் இலை களுக்குப் பின்னாலு பளிச்சென்று ஏதோ ஒரு சாமான் அவன் கண்ணைப் பறித்தது. ஆயினாலே அதை எடுத்தான். அதில்,

"அருமைத் தோழருக்கு,

புகரவூர் பால விபத்து சம்பந்தமாகப் போலீசார் தம்பிது சத்தெழுப்புகிறார்கள். நீங்கள் இங்கே இருந்தால் ஆபத்து உண்டாகுமோ என்று பயப்படுகிறேன். ஆகையால் இந்த இடத்தை விட்டு நீங்கள் உடனே கிளம்பி விடுவேன் டியது. நான் உங்களைப் பார்ப்பது போலீசாருக்குத் தெரியக் கூடாதென்று, நேரில் சொல்வது இயலாது இங்கேயே கடித்ததை வைத்திருக்கிறேன். உடனே புறப்படவும்."

என்று எழுதி யிருந்தது.

இதைப் படித்த முடித்ததும், அண்ணா! அண்ணா!" என்று உட்பிட்டிக் கொண்டே குழந்தை ஓட்டமாக ஓடினான் விட்டைப் பார்த்து. "என்ன? என்ன சமசாரம்? எந்தக் குழப்பம் பட்டனம் கொண்டு போகிறது?" என்றான் பாலசந்திரன்.

"அண்ணா! என் என்ன சொன்னேன்?"

"என்ன சொன்னும்?"

"அடுத்த விட்டெக்காருக்கும் புகரவூர் வெகுருண்டு விபத்துக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் இருக்கிற தென்று சொன்னேனே, இல்லையோ?"

"ஆமாம்!"

"இங்கே பார், அண்ணா!"

"எதைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாய்?"

"இதோ, இந்தக் கடித்ததை!" என்று சொல்லித் தான் கண்டெடுத்த கடித்ததைக் கொடுத்த அது அடிப்பட்ட விழுத்தையும் சொன்னான்.

அக் கடித்ததைப் படித்ததும் பாலசந்திரனுக்கு எப்பட்ட ஆச்சரியம் கொஞ்ச எஞ்சமல்ல. "குழந்தை! நீ இவ்வளவு கேட்டிருக்காயி என்று கிணக்கவே பிள்ளை. நீ எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக இதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறாய்? உன் புத்திராவதித்தனம் போலீசாருக்குக்கூட இவ்வளவு போச்சே!" என்று சொல்லி விவர்தான்.

"குழந்தை! இப்பொழுதே போய் அடுத்த விட்டெக்காரைப் பற்றிப் போலீசாரிடம் தெரிவிக்கிறேன். எங்கு ஐயாயிரம் சூயப் வெகுமதி கொடுப்பார்கள் அவ்வளவு? இதைக் கண்டெடுத்த விடியும் தெரிந்தால் அடுத்த விட்டெக்காரை ஓடிப்போனாலும் போய்விடுவான். வெளியில் தெரியக் கூடாத" என்று சொல்லி விட்டு அவசரமாக வெளியே சென்றான் பாலசந்திரன்.

குழந்தையின் மனதில் காலுவித உணர்ச்சிகள் பொங்கி அவனை கிலாசூரியை வைத்தன. பங்கா சதிக்கட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைத் தான் கண்டு பிடித்ததையும், முதல் கார் அவருடன் சேருக்கு நேர் தான் பேசிக் கொண்டிருந்ததையும் கிணக்க அவன் உடல் எடுக்கிறது. தவச் எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக, எவ்வளவு இனிமையாகப் பேசினார்? முகத்தில்தான் எவ்வளவு சந்தமும் கருமையும் இருந்தது?

அவரை இப்படிப்பட்ட பங்கா சதி வேலைகளில் இறங்கினார்? யாருடைய துண்டேயின் பேரில் அப்படிச் செய்தாரோ, தெரியவில்லையே! — இதை வெவ்வேறு கிணக்க கிணக்கக் குழந்தைத் தோன்றி பிடுக்கித் தின்றது.

சட்டென்று அடுத்த விட்டெக்காரின் உருவம் தவன் முன் தோன்றி, "ஐயோ! என்னை எப்படியாவது காப்பாற்றி விடுவன்" என்று கொஞ்சவது போல் அவனுக்குத் தோன்றிற்று.

"ஐயோ! அண்ணா இந்தனை எழி போலீசின் விட்டெழுனுக்குப் போயிருப்பார். இன்னும் சில கிமிஷங்களில் அடுத்த விட்டெக்காரை விடுவார். அவர்கள் வருவதற்குள் எங்கேயாவது தவரை ஓடிப் போகச் சொல்வோம்!" என்று மனம் கட்டின விட்டது.

அதற்கு மேல் குழந்தைக்குத் திடீர் முடியவில்லை, வைத்தியம் பிடித்த உள்போல் அடுத்த பங்காரைக்கு

பேரோபகாட்டர் :

R. வீழ்நாதவராக்

ஆரோக்கியமான சாப்பாடு,
கவையுள்ள சிற்றுண்டிகளுக்கு

உடிபிலாட்ஜ்

நெ. 97, பூந்தமல்லி ஹைரோட்,
கிழம்பாக்கம் :: சென்னை

பச்சையப்பன் உயர்தரக் கல்லூரி,
இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீஸ், 'கஸ்டி'
காரியாலயம், கவர்ன்மெண்டு இந்
தியன் மெடிகல் ஆஸ்பத்திரி, ஸ்கூல்
அண்டு ஹாஸ்டல், அக்கவுண்டன்டு,
ஜெனரல் ஆபீஸ்கள் முதலிய முக்கிய
காரியாலயங்களுக்கும் சமீபத்தில் அமைந்துள்ளது.

சுகந்தையா ஆகாவையும்
என்றும் விரும்புகிறோம்

ஒடினும். மறவியையும் அவன் அடுத்த வீட்டுக்காரரின் எதிரில் கிண்தான். "ஒடிப்போங்கள்! கீங்கள் புறாபூர் பாவத்திற்கு வெடி குண்டு வைத்தது வெளியாகி விட்டது! ஒடுங்கள்! போலீஸார் வருகிறார்கள்!" என்று பதை பதைக்க.

அவரது மூச்சுநிலை பெரும் குழப்பம் தோன்றிற்று. "அந்த விஷயம் உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று அவர். குழந்தை பெருமூச்சு வாங்கிக் கடிதத்தைப் பற்றித் தெரிவித்தது, அன்னு போலீஸ்காரர்களை அழைத்தவர் போலியுப்பதைவும் உறினும்.

தனைக் கேட்ட அம் மனிதர், "ஐயோ! உங்கள் உதவிக்கு என் எப்படி எந்தி செலுத்தவேன்?" என்று.

"எனக்கு என்றியும் செலுத்த வேண்டாம்; ஒன்றும் வேண்டாம். கீங்கள் ஒடிப்போய்த் தப்பித்தக் கொண்டால் போதும்! இங்கே நிர்வாகிகள், ஒடிப்போங்கள்" என்று குழந்தை.

சீந்திரோத்திரன்மேலும் போலீஸ் வாரி வரும் சத்தம் கேட்டது. குழந்தை வரவழக்கு வந்து எட்டிப் பார்த்தான். வாரி அருகில் வந்தது. அது அடுத்த பக்கனாய்க்குள் செல்லாமல் குழந்தை வீட்டை நோக்கி வந்தது. மறவியையும் அது பெரிய சத்தம் போட்டுக் கொண்டு வரவில்லை வந்து கிண்தது.

குழந்தை, வாரியிலிருந்து அவர் டஜன் போலீஸ் காரர்கள் இறங்கினார்கள். பிறகு பாவசுந்திரன் இறங்கினான். —ஐயோ! இது என்ன? அவன் கையில் ஏன் விளக்கு போட்டிருக்கிறது? பின்னாலே அடுத்த வீட்டு மனிதர் கிரித்தக் கொண்டு ஏன் இறங்குகிறார்? — குழந்தை நிகில் பிடித்த கிண்தான்.

"அம்மா! கீங்கள் கொடுத்த தகவலுக்காக சொம்பையும் வந்தனம். அந்தக் கடிதம் உங்கள் அன்னுவுக்கு எழுதப் பட்டதானால், இவர்தான் புறாபூர் விபத்தில் ஒரு குற்றவாளி. என் இரகசியம் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் சாம்பலும்" என்று அடுத்த வீட்டுக்காரர்.

குழந்தை சிறுவியுத்த மூச்சுக்கொண்டான். "குழந்தை!" என்ற பாவசுந்திரன் அவரிக் கொண்டு அவரைத் தாக்க ஒடியவன், தன் கையில் விளக்கு மாட்டி விரும்பதைப் பார்த்த மனம் கலங்கி கிண்தான்.

மேற்படி சம்பவம் நடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு கெல்லாம் குழந்தை இன்ஸ்பெக்டர் சாம்பலும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"குழந்தை! அந்த என்னைக் காப்பாற்றி விடுவதற்காக நீ ஒடி வந்து கடிதத்தைப் பற்றிக் உதயப்பொழுது. உன் காதலுக்கு அருகதைவாக நானும் புறாபூர் பாவத்தில் வெடி வைத்தவர்களில் ஒருவராக இருக்கக் கூடாதா என்ற ஏக்கி வேன்!" என்று இன்ஸ்பெக்டர் சாம்பலும் உணர்ச்சி பொங்க.

"ஐயோ பாவம், சொம்பு சாதுதான்! உங்களைக் குற்றவாளி என்ற எண்ணிக் கொள்ளும்படி செய்தது, கடைசியில் பெரிய குண்டாக வல்லவா என் தலையில் போட்டார்கள். அது போதாதா?" என்று குழந்தை.

பாவசுந்திரனின் எதி என்ன ஆயிற்று என்று கேய்க்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. விடுதலை ஆவேண்டு மென்ற அவன் தலையில் எழுதியிருக்கிற போது, இன்ஸ்பெக்டர் சாம்பலும் அருமை மாப்பிள்ளையாக வாய்திறக்கும்போது, எப்படி அவனுக்குத் தண்டனை கிடைத்திருக்க முடியும்?

இணையிலா முன்னேற்றம்! 1943-ம் வருஷத்திய பலன்கள்

பொது மக்களுக்காக வெளியிடப்பட்டுள்ள சோன்ஸ்டீயின் 37-வது வருஷாந்திர அறிக்கையில் "நிந்தஸ்தானின்" மகத்தான வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் நன்கு வெளியாகிறது.

முன்னேற்றத்தின் அற்குறி

★ அமுலிலுள்ள மொத்த தொகை	...	ரூ. 24,82,83,876
★ மொத்த ஆஸ்திகள்	...	ரூ. 5,95,75,826
★ ஆயுள் மற்றும் இதர இன்ஷ்யூரன்ஸ் நிதிகள்	...	ரூ. 5,42,34,909
★ பிரீமிய வருமானம்	...	ரூ. 1,12,81,242
★ 1943-ல் பட்டுவாடா செய்த கிளேயிம் தொகை	...	ரூ. 32,69,420
★ நாளது வருஷத்தில் நிதியில் அதிக வருமானம்	...	ரூ. 67,35,700
★ 1943-ல் செய்த புதிய இன்ஷ்யூரன்ஸ் தொகை	...	ரூ. 5,31,81,365

ஹிந்துஸ்தான் கோவாபரேடிவ்

இன்ஷ்யூரன்ஸ் சோஸைட்டி - லிமிடெட்

மதராஸ் பிராஞ்சு: 107, அரமனைக்காரத் தெரு ஜி.டி. மதராஸ்

சர்க்கார் கட்டுப்பாடு விலைப்படி ராத்தல் 1-க்கு
ரூ. 2/9 - ஆக நாங்கள் தயார் செய்து வரும்
பித்தளை சாமான்களை விற்பனை செய்கிறோம்.
மொத்த வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 10 வீதம்
கமிஷன் தரப்படும். விற்பனை வரி, பாக்கிங் தனி.

V. S. C. சுப்பராய் செட்டியார்

பாத்திர வியாபாரம்

வேளம்பாளையம், அனுப்பாளையம் P. O. - திருப்பூர்.

சென்னை ஆபீஸ்:

430, தங்கசாலை வீதி, செளகார்பேட்டை, சென்னை.

எங்கள் சுதேசி ஆடைகளை வாங்கி ஆதரித்து
வரும் நண்பர்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும்

எங்களுடைய

தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்!

★

தங்கள் நல் வரவை அன்புடன் எதிர் நோக்கும்

K. R. வெங்கடகிரி சர்மா & சன்ஸ்,

கைத்தரி ஜவுளி வியாபாரம்,

123, தெற்கு மாசி வீதி :: மதுரை

மதுரை மார்க்கன்டைல் பாங்க் லிமிடெட்

108, தெற்கு மாசி வீதி :: மதுரை

புரீ K. M. S. லெக்ஷ்மணய்யர் - சேர்மன்

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் .... ரூ. 6,00,000/-

வாக்களித்து செலுத்திய மூலதனம் .... ரூ. 3,00,000/-

மொத்த ஆஸ்தி .... ரூ. 20,00,000/-க்கு மேல்

எல்லாவித டிபாசிட்டுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சகலவித பாங்கிங் அலுவல்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

S. வெங்கட்ராமன், B. Sc. (Com.) C. A. I. L. B.,

காரியதரிசி.

இண்டோ-கமர்ஷியல் பாங்க் கிமிட்டெட்.

இந்திய ஆர்டி:   சென்ட்ரல் ஆர்டி
மாயவரம்.   மதராஸ்.

செலுத்தப்பட்ட
முதலம்   ... ரூ. 18,75,000
இலிங் நிதி   ... ரூ. 3,25,000

மோத்த லேவாதேவி
2½ கோடிக்கு அதிகம்

லோகல் ஆபீஸ்கள்:
கொல்கத்தா ரோடு, மாயவரம்,
மயிலாப்பூர், திருவல்லிக்கேணி,
பெரியமேட்

பிராஞ்ச்கள்:

ஆம்நாணாணா	புதுக்கோட்டை
அனகப்பள்ளி	சாஜர்
சிதம்பரம்	சிகாழி
செதுர் (கோச்சி)	தாட்பள்ளிக்கூடம்
காஞ்சிபுரம்	தஞ்சாவூர்
சரோடு	திருநெல்வேலி டவுன்
காரைக்குடி	திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்
கும்பகோணம்	திருச்சிணம்பள்ளி
மதுரை	வேலூர்
மாரூதேரு	விஜயபுரம்
பாகக்காடு	விருதுநகர்
பார்வதிபுரம்	விஜயநகரம்

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்களும்
ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தப்பெறும்

S. N. N. சங்கரலிங்க ஐயர்
மாணஜித் டைரக்டர்

நா ன் கோ

ர ப் ப ர் ஓ ர் க் ஸ்

லாலி ரோட் போஸ்டு
கோயமுத்தூர்

கவின்மெண்டாராம் அங்கேரிக்
கம்பட்ட எல்லாவிதமான ரப்பர்
மற்றும் எப்போனிட் சாமான்களும்
நயாசிப்பவர்கள்

ஐட்கார்களுக்கும், ரிக்கோக்
களுக்கும், டோங்கார்க்
களுக்கும் நன்கு நீடித்து
உழைக்கக்கூடிய “யானை
மார்க்” டயர்களைமே
எப்போதும் வாங்கி
உபயோகியுங்கள்.

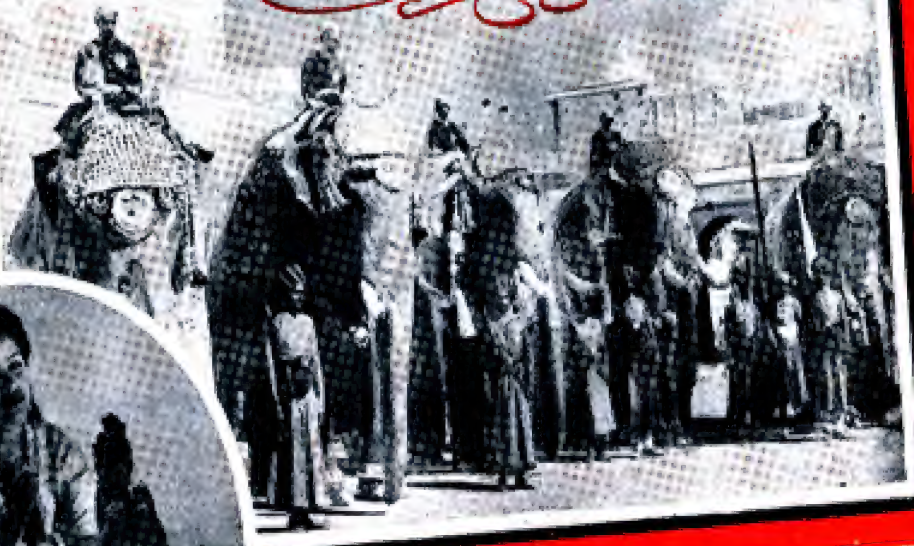
NANCO
RUBBER WORKS

LAWLEY ROAD POST
COIMBATORE

Tel: "NANCO"

Phone: 247

மீரா யாக்கினை

இராஜகுமாரி மீரா தன் குழந்தை உள்ளத்தைக் கொள்ளி கொண்ட மாயக் கண்ணினை மணக்க விரும்பினாள். அவளுடைய விரும்பத்தற்கு மாலுக்கர் சித்தர் சாலையுக்கு அவள் மாணவிட சேர்ந்தாள்.

ஸ்ரீமதி எம். என். சுப்புலக்ஷ்மிக்கு அத்தனைய கம்பந்தம் ஏதவும் ஏற்படவில்லை. இரண்டு மூன்று கதைகளை அவளுக்குச் சொல்லி, எந்தக் கதையில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற கேட்டபோது, "மீராவாகத்தான் ஈடுபடேன்" என்ற அவர் தம் விரும்பத்தைத் தெரிவித்தார். அதன் பயலாக மீரா அதுபயித்த கஷ்டங்களை வெல்லாம் ஸ்ரீமதி எம். என். ஸாம் ஏற்குமைய, அதுபயிக்க வேண்டி சேர்ந்தபோதிலும், அவற்றக்கெல்லாம் அவளுடைய சொந்த விரும்பமும் பிடியாதருமே காரணங்கள் ஆகின.

மீராவாக ஈடுபடுவதென்றும், அது எளிதான காரியமா? மூர்மாங்கெட்டைப் பிஞ்சுதாவனமாகவும் கூடம் எதிலை வழுவினவாகவும் சிறந்துக்கொண்டு பந்தி பாவசத்தடன் ஈடித்தவிட முடியுமா?

"மாயக் கண்ணிைத் தேடி மீரா அலைந்த இடங்களுக்குக் கெல்லாம் ஈனும் போலேன்; மீரா தரிசித்த திருக் கோயில்களை வெல்லாம் ஈனும் தரிசிப்பேன். அப்போது தான், உண்மையான மீரா இருதயத்தடன் என்னும் ஈடுக்க முடியும்" என்ற படத்தின் பிரதான ஈடுகை சொல்லும் அதற்கு மாலுக்க எப்படியும் படம் எடுப்பது சாத்தியமாகும்?

இதற்கிடையில், டைரக்டர் எல்லிக் ஆர். டக்ன், ஆமீரம் பக்கங்கன் அடக்கிய "குரானுத்தான்" என்னும் புத்தகத்தைக் காதலம் பாடலாய்ப் படித்து, இராஜ புத்திரர் கனின் வானாது, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை — இராஜ புத்திர கண்ணிகளைக் கவனானத்தின்போது கையில் என்ன வண்ணுன்ன விற அணிந்திருந்தார்கள் என்பது முதற் கொண்டு — தெரிந்த கையுத்தக்கொண்டு, "கட்டாயம் டைரக்டர் யாத்திரை போகத்தான் வேண்டும்; இராஜபுத்திரர் காட்டிலும், பிஞ்சுதாவன தவிராகை கேபத்திரர்களிலும் சரித்திர பூர்வமான தற்குபக் காட்சிகளை எடுத்த வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் படத்திலே உண்மை ஒளி மீராது!" என்ற நிர்வாகமாகக் கூறினார்.

ஆகவே, எல்லா காலமும் மீரா வாத்தியை ஆரம்பமாயிற்று. ஸ்ரீ டி. சதாசிவம், ஸ்ரீமதி எம். என். சுப்புலக்ஷ்மி, குழந்தை ராதா (பாலமீரா), டைரக்டர் டங்கன், காமராசேன் ஜிதேன் முதலிய கமர் இருபது பேர் அடங்கிய கோஷ்டியார், ஏதே காலத்த சமீப அருங்குடியை இன்னும் அதிகமாகிச் சென்றோ, உடனடிக்குக் கொண்பினார்கள்.

நீர்தருவான் என்ற வித்தை பல புரிந்த பிஞ்சுதா வந்ததற்கு முதன் முதலில் மீரா கோஷ்டி போய்ச் சென்றது. முதல் காண்பு பிஞ்சுதாவனத்தின் வீதியினில், "பிஞ்சுதாவனக் கண்ண விளா" என்ற ஆரம்பிக்கும் பிஞ்சுதாவன தேர்த்தைப் பாடிச் சென்றோ ஸ்ரீமதி எம். என். சுப்புலக்ஷ்மி பழைய கண்ணம்மா வந்ததின் பழைய, பிறகு காண்பு தினக் கணினும் பிஞ்சுதா வனத்தின் மூலம் மூலக்கு சந்த பொத்தனெனில் என்னும், "பிஞ்சுதாவனக் கண்ண விளா" ஒலி செல்ல ஆரம்பித்தது. அந்தச் சேம் அய்யனாடி தாம் பிஞ்சுதாவன வானெனில் மனதைக் கவந்த விட்டது.

மீரா இந்தத் தயா உலக வாழ்வை நீக்க விரும்பிப் புண்ணிய வழுது சநியில் முழுவின அட்டத்தைப் படம் பிடித்தபோது, கதாநாயகி உண்மையாகவே பெரும் சோதனைக்கு ஆளாக வேண்டி பிஞ்சுதா. அந்தக் காலத்தில் எப்படியோ தெரியாது; இந்தக் காலத்த வழுவின சநியில் பெரிய பெரிய சாட்சன ஆமைகள், மந்தை மந்தை யாகக் குடி புத்திவிழக்கின்றன. அய்யனார்க்கண்டாபேயயமா விரும்பும். முதலியின் வாயி விருது வானெனக் காத்த மூராளியின் பெரிய பாசத்தைப் போட்டு விட்டிருந்தான் கதாநாயகி சநியில் இறங்கவேண்டி பிஞ்சுதா.

வழுவினமில் மூழ்கிய மீராவைக் கிரிதா கோபாவன் படகோட்டி ரூபத்தில் வந்து காண்புகொண்ட. இந்தக் காட்சியைப் படம் எடுத்த போது, காண்பு வந்த படகெடுவையே கதாநாயகிக்கு ஆபத்தாய் பார்க்கத்த.

தன்னிருக்குள்ளிருந்து மீரா மேலே வரும் சமயத்தில் படகு துண்டி குரோக வந்தவிடவே, தன் படகெடுவோடு, மேலியில் வர முடியாமல் மூச்சு மூட்டி, கிரிதா கோப திக்கு முக்காடுமடி ஆகிவிட்டது. அன்ற மீராவைக் காண்புநிய மாயக் கண்ணத்தான் தென்னுட்டின் புதல் விளக்கச் செய்யும் பாடகெடுவையும் இந்தக் காண்புநிக்கு வந்த கொல்ல வேண்டும்.

பிஞ்சுதாவனத்திலிருந்து மீரா கோஷ்டி யாள் ஐயப்பூர் சென்றார்கள். இராஜபுத்திர தேசத்தின் வீதி அழகுக்கும், வீடுகளின் அழகுக்கும் பெயர் போனது இந்தப் பட்டணம். இரத்தினக்கல் வண்ணம் கொண்ட செத்திர வித்திரியான முகப்பு கிர உடைய வீடுகளின்

வரிசையைப் பார்த்தக் கோண்டே இருக்கலாம். இந்த அழகிய பட்டணத்திற்கு, எட்டு மைல் தூரத்தில் 'புராஜாட்' என்ற கழங்கும் இடத்தில் பழைய காலத்த வணிக மானிகை ஒன்ற இருக்கிறது. இந்த மானிகை அமைத் துள்ள கிண்டராமான தோட்டத்தைச் சுற்றி, கண்ணுக் கோடிய தாம் வரிசையாக அமைத்துள்ள மணி மண்ட பக்கலின் அழகை வளத்தில் வர்ணிச்ச முடியாது; வர்ணிக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஏனெனில், அந்த அப்புகக் காட்சியை வேய்கன் பிரே பட்டத்தில் கோரே பார்த்தக் கோண்டலாம்.

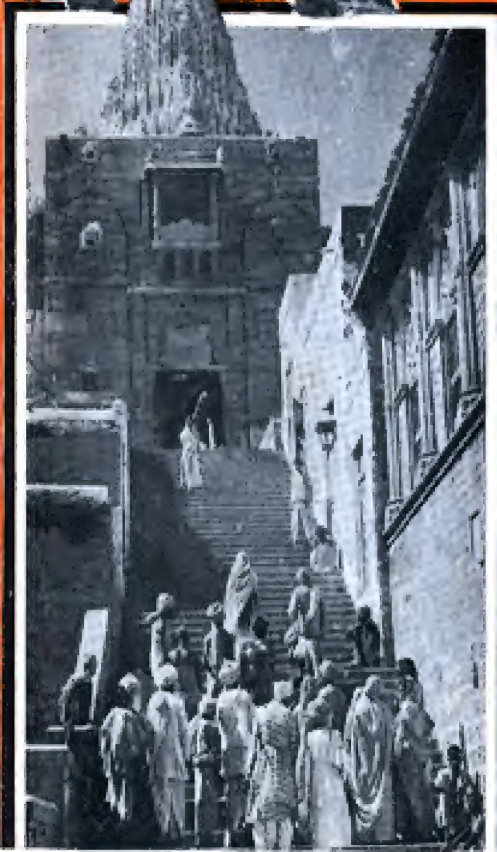
அந்த மானிகையைச் சேர்ந்த பூர்வோட்டத்திலே உலாவிக் கோண்டும், அங்குள்ள பரிக்கு கீர்த்தடாகத்தில் கதையில் உட்கார்ந்த கோண்டும், பிரே தன் குழந்தை வளத்தைக் கவந்த பாலாப்பகித்திய வேய்க்குழலின் மோகன சேத்தரைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

இந்தக் காட்சி படம் எடுக்கப்பட்டபோது, ஐயப்பூரில் தந்தையம் தியானமுள்ள ஸர் மீனா இம்பெலிக் பணியையாகும், இன்னும் உயர்வுவந்த இராஜபுத்திர மாத் செலும் 'ஷாஜி' பாய்ந்ததான வந்திருந்தார்கள். ஒரு பகல் முழுதும் அவர்கள் அங்கேயே இருந்து, அங்கப்போது பிரேயின் காதலத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்தார்கள். அந்த இராஜபுத்திரப் பெண்மணியினியே சிலம், பிரேயுக்கு இராஜ புத்திர கழக்கப்படி உடை உடுத்தவதற்கும் ஆரணம் அணி வதற்கும் ஒத்தானா சொந்தங்கள். "பிரே பட்டத்தையதாவலி பாலையுயில் ஏன் எடுக்கிறீர்கள்? ஸ்ரீநிவாஸ் எடுக்கக் கூடாது?" என்ற கோடகாதங்கள் இல்லை.

ஐயப்பூரிலிருந்து பிரே கோடியுயர் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற சித்தாருக்குச் சென்றார்கள்.

"பூதமம் உற்றிதும் வரையும - அறப்
பொர்விறம் வரையும் மறப்பறும் வரையும
வாத்திகள் உற்புள்ள வரையும - பாசிக்
மறவறும் கீர்த்தினான் ரஜபுத்ர பிரே"

என்ற பாரதிபரணப்படிப்பெற்ற இராஜபுத்திர பிரேத்துக்கு மகத்தான ரூபகச் சென்மையே கிண்டலுமது சித்தார்க் குன்றின்மேல் தமையத் கோட்டையாகும். இந்தக் கோட்டை மூன்ற தடவை மூலியின்கிள் பெருந் தாக்குதலுக்கு ஆனாயிது. ஒய்வொரு தடவையும் அங்கோட்டையிலிருந்து

வீர புருஷர்களும் தீர காரியங்களும் இவ்விவகார போரிட்டு உயிதா விட்டார்களே யன்றி, ஒருவராவது எதிரிகளுக்குப் பணித்த உயிதாச் சாத்தல் கொண்டவியில்லை.

அந்தப் பெண் பெற்ற செத்தார்க் கோட்டையின் மதில்களும், அதன் எழு காலங்களும், கோட்டைக் குன்றை விஞ்சித் தாண்டியவர்களும் அழகிய மானிகளையும் இவ்வ இடத்திற் பாழாய்க் கிடக்கின்றன.

அந்தப் பாழாக் கட்டிடங்களுக்கு மத்தியில் இன்றளவும் அழியாமல், அழகு குன்றாமல் விளக்கும் கட்டிடம் ஒன்றே ஒன்றே இருக்கிறது. அதுதான் தேவி வீராவதாரக் கித்தா ராஜா கட்டிக்கொடுத்த கண்ணன் திருக்கோயில். அவர்களுடைய மனை வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலத்தில், வீராவதார பந்திராஜனின் மனைக் கொடையிலிருந்து காலியி, வீர கோட்டு ராஜா கட்டிக் கொடுத்த கோயில்.

அந்த அழகிய கோயிலில் கிரிதாரியின் சக்தியில் அமர்ந்த, சூரியன் எம். என். சம்புகுமாரி வீராவதாரக் கித்தா ராஜா, "இதே இடத்தில் தேவி வீர அமர்ந்த இதே பாடல்வரைப் பத்தி பாஷமாய்ப் பாடி விருக்கலை மல்லமா?" என்ற கண்ணமே எல்லாருடைய மனத்திலும் குடி கொண்டிருந்தது. எனவே, பாடுமேபோது, எம். என். எம். கண்ணன் கிட்டிக்கட்டி, மற்றவர்களின் கண்ணிலும் கீழ் தலிக்கத்த. இதைப்பெயர்வாய் விட, அந்தக் கோயிலின் பூசாரி — கண் பார்வையுடைய கித்யன் — திடீரென்று ஆவேசம் வந்தவர்போல் கா தானம் போட்டுக்கொண்டு வீர தேவதை அதுமயிக்க ஆரம்பித்த கட்டி அழியாமல் விருத்தது.

கித்தாரியிலிருந்து வீர கோஷ்டியார் உதய பூருக்குச் சென்றார்கள். செத்தார்க் கோட்டை மூன்றாவது தடவையும் எதிரிகளால் அழிக்கப் பட்ட பிறகு, மொத்த இராஜா வம்சத்தார் செத்தா விட்டுச் சென்ற, எதிரிகளின் கட்டிட மூடியபாடி ராஜபுரமும் மலையும்த இடத்தில் புதிய தலைகளை கட்டிவிட்டார்கள். அந்தப் புதிய

தலைகார்தான் உதயபூர். இன்றைக்குக்கட்டி, உதயபூருக்குப் போவதற்கு மலையுக்கு அருகே ஏரே ஒரு கணவாய் வழிதான் இருக்கிறது. அதன் மூலமாகவே வண்டிப் பாதையும் சாலைப் பாதையும் போகின்றன. அந்தக் குதமிய கணவாய்ப் பாதையில் இப்போதும் பிரம்மாண்டமான இரும்புக் கதவு போட்டிருக்கிறது கித்தாரியத்தான் அந்தக் கதவைப் பூட்டி விடுகிறார்கள். பிறகு, காலியின் தான் திறக்கிறார்கள். உதயபூருக்குப் போகிற வர்கள் எல்லாரும் பகலிவேதான் போய்த் தீர வேண்டும். இரவு வேளையில்வாரும் அங்கே தாமதம் முடியாத; சாலைக் கட்டத்தான்.

இராஜா புத்திர கட்டிக்கொண்டே மேலாகுக் குத்தான் இன்றைக்கும் அங்கே மதிப்பு. இவ்விவகாரத்தில், கித்தாரியத்தாருக்குப் பணியாய் எதிர்த்த கித்தா வம்சம் உதயபூர் வம்சத்தான். இந்தப் பரம்பரையான கித்தாரிப் போராட்டத்தில் மேலார் வம்சத்தினர் அதுமயித்த கட்டிடங்களுக்கு அளவேயில்லை. உணர்ச்சியின் வீர சரித்திரத்தி வேறே ஒப்பற்ற வீரச் செயல்கள் பல அவர்கள்

இமய முதல் குமர் வரை
நறுமணம் கமழும்

நாஸூஸ்

டீ.கார்

இந்தியத் தயாரிப்பில் தலை சிறந்தது
நாஸூஸ் மாண்புபாக்கீரங் கம்பெனி
சேலம். தென்னிந்தியா

-சுந்திரா-

நடைகளில் புதிர் மோஸ்தர்கள்!

அனைவருடைய தேவைக்கும் பொருத்திய நாகரிக ரகங்கள் நம் கைவர மிருக்கின்றன என்பதை என்னிறத்த எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

அவைகளுள் முக்கியமானவை:

பேட் வீட்டுகள்:

வளர்ப்பு மிக்க வர்ணங்களில் கண் களைக் களவும் பாட்டிகளில் நவ நாகரிக நிறுக்கள், நியாய விலை.

துண்டு கள்:

உயர்த்த ரகம், கேட்டிச் சாயம் — நீடித்த உழைப்பு கொண்டவை — சாயத் திற்கு மிகவும் உத்தரவாதம்.

குறைந்த விலையில் அழகிய சர்க்குகள் இருக்கின்றன. இன்றே ஒரு முறை விஜயம் செய்கங்கள்.

மோஹன் ராம் & கோ.,

இராமநாதபுரம், ரஸ்தா மதுரை

சுதேசி பனியன்கள்

“சிங்க மார்க்”

M. K. C.
Hosiery

குறியுள்ள சர்க்குகள் நீடித்த உழைப்

பிற்கும், நம்பிக்கைக்கும் அத்தாஷியாகும்

நவநாகரிக ரகங்களில் உயர் 1க நுட்களைக் கொண்டு எமது சர்க்குகள் நயர்க்கப்படுகின்றன

HOSIERY, INTERLOCK — AEROMESH & HEATHER MIXTURE
SPORTSHIRTS, FLEECY, SWEATERS, JUMPERS & UNDERWEARS

முதலிய எமது சர்க்குகளை அணிந்து உங்களை அழகு
படுத்திக் கொள்ளுங்கள்

இந்திய நிர்வாகம்

இந்திய முதலதனம்

தலைமையுடைய

இந்திய தொழிலாளர் உழைப்பு

மதுரை நீட்டிங் கம்பெனி, மதுரை

தந்தி: “UNDERWEAR”
Durai: Os. 53

முகவரி:
ராமநாதபுரம் ரஸ்தா

த்யாகராஜ பாகவதர்

ரஞ்சிதராஜகுமாரி
வசந்தகோகிலம்
கிருஷ்ணன்-மதுரம்

சுருதி

ராயல் டாக்ஸ்

ஹரிதாஸ்

விட ரகுஷன்
சுந்திராவி நடிகர்

சென்ட்ரல் பிளாட்
சென்ட்ரல் பிளாட்
சென்ட்ரல் பிளாட்

பொருட்டில்

ராயல் டாக்ஸ் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ்

மதுரை . . . . . பெங்களூர்

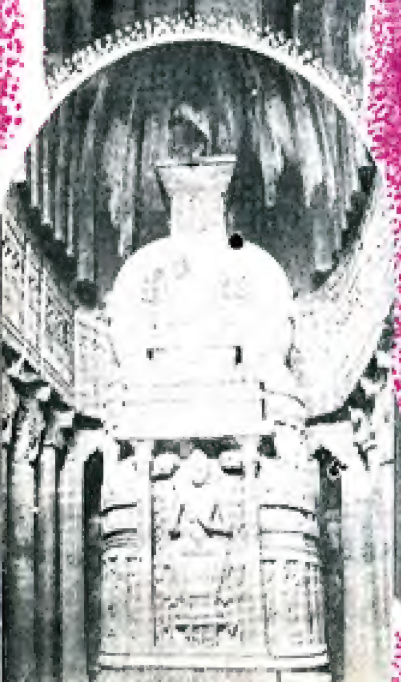
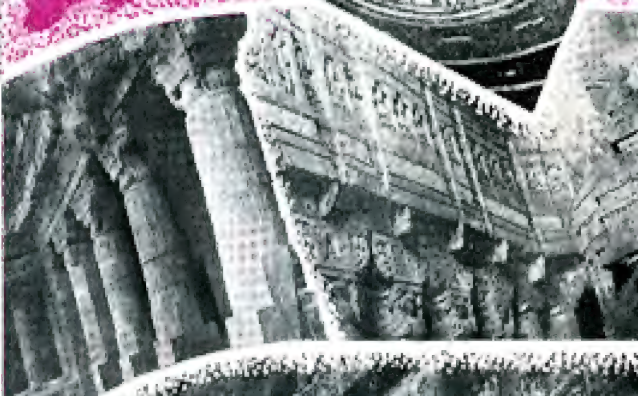
2011 Co

வ. சிவசுந்தர்

அஜந்தா காட்சிகள்

கின்றே பாருங்கள்!

ஜி.பி.பி. பீகர்ஸ்

மஹாமாயா

சின்னப்பா-கண்ணம்பா
கிருஷ்ணன்-மதுரம்-சரோஜா
M.G.சக்கரபாணி-மீனலோசனி

தடரக்ஷன்: T.R.ரகுநாத் & "இளங்கோவன்" ஸ்டுடியோ: நியூடோன்

பருத்தி நூல்களுக்கு பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை — தூத்துக்குடி — அம்பாசமுத்திரம்

எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள்:

5,00,000

தூற்கு
ம்கதிர்கள்

ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன்
நெசவுக் கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்
கேற்ற சில் நூல், முறுக் கேற்றிய நூல்

நம்பர்
80 வரை
நூல்கள்

நாங்கள் சப்ளை செய்வது

கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னால் தரிகளுக்கு வேண்டிய ஊர்க்கு நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள், கனத்த வெப்பிங், காள்வால் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு ஓட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னால் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள்.

எங்கள் எக்ப்பீய் பருத்தி நூல்கள் இரக்குபத்யதும் நூல்கள்மேல் செலவு
வகையிலும் கித்தி பெற்றது. நூல்கள் தற்போதத் தறி நேய்கத்திலே.

ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில், இந்தியாவிலே தூற்கப்
படும் நூல்களில், எங்கள் நூல்கள் மிருதுத் தன்மைக்கும், சன்னத்திற்கும்,
நேர்த்திக்கும் அழுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்தவை யென்றும், எல்லா
நெசவு தொழிலாளர்களும் விரும்புவதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

ஏ. & எப். ஹார்வி

மாணேஜர்கள்

பாரத் இன்ஷ்யூரன்ஸ்

க ம ப எ லி லி மி டெ ட்

(ஸ்தாபிதம் 1896)

இந்தியாவெங்கும் பிராஞ்சுகள் உள்ளன

சகலமானவர்களுக்கும் அவ
ரவர்கள் தேவைக்குத் தகுந்த
வாறு பாஸிலிகள் கொடுக்கப்
படுவதுடன் கிளையிடுகளுக்கு
உடனேயே பட்டுவாடா செய்
வதற்கும் சி க் க ன ம ன
மானேஜ்மெண்டுக்கும் மிகவும்
சீர்த்தி வாய்ந்த இன்ஷ்
யூரன்ஸ் ஸ்தாபனம்

" பாரத் " தின் பாஸிலிகள்
சீவியன் மக்களுக்கு யுத்தத்
திறம் ஏற்படும் விபத்துக்களுக்
கும் பாதுகாப்பை அளிக்கின்றது

மற்றும் இதர விவரங்களுக்கு கீழ்க்
கண்ட இடங்களிலுள்ள பிராஞ்சு
செக்ரடரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக்
கொள்ளவும்

மதுரை, மதுரை, எர்ணாகுளம்,
பெங்களூர், குண்டூர்.

AT YOUR SERVICE FOR ALL KINDS
OF BANKING TRANSACTIONS

Issued & Subscribed Capital ... Rs. 50,00,000
Paid up Capital ... Rs. 26,43,420
Reserves ... Rs. 7,42,500

Head Office :

UNITED INDIA LIFE BUILDING
MADRAS

Branches at :

ALLEPPEY	KARAIKUDI
BANGALORE CITY	MADURA
BOMBAY	NEGAPATAM
CALICUT	PUDUKOTTAH
CANNANORE	SALEM
COIMBATORE	SIVAGANGA
DEVAKOTTAH	KIVALUR

(Pay Office)

S. T. SADASIVAM,

General Manager

சம்பந்தி

உபசாரம்

அ. சாஸ்வதி அம்மாள்

காவேரிக்கு எரத்தாள் கடித்த
தரப் பார்த்ததும் துணி
வாசிப் போட்டது. கைகால்சென்
வெவ்வெவர்த்து விட்டன.

"அக்கா கண்டிப் பரம் வர
முடியாத என்ரு எழுதி விடுத்
திருே, படிக்கிறேன் கேளுக்கே"
என்று சொல்லிவிட்டுப் படித்தாள்.

"என்னை என்று கண்டால் கட்டி
சாக்கிரம் மெழுகிறேன்தோ?
எனில்வாசல் காசியம் கடக்காதா?
கவிபாணமா என்ரு? தீராவளி
தானே? பாதி தவால்னுத்திம்
என்னும் வர முடியாத. எல்லாம்
கீழை கடத்த—என்று எழுதியிருத்
திரு. இப்படித் திடீரென்று என்
னைக் கண்டிட்டால் காசு என்ன
பண்ணுவேன்?" என்று காவேரி
தன் கணவருடன் அங்கேயுத்தாள்.

"அவள் சொல்வதும் வாததவும்
தானே! ஏதென்காலம் அவள்
உங்களுக்குச் சென்றதா? அவரவர்
விட்டுக் காசியத்தை அவரவரே
பார்த்துக் கொள்ள வேண்
டாரவோ?" என்று காவேரிவின்
கணவர் மனைவியைக் கடித்த
கொண்டார்.

"அதெல்லாம் பரிசுடி பார்த்த
இதயா சமயம்? தவால்னுத்ததை
வருகிற வருஷம் முடித்துக் கொள்
எட்டும். சிங்கன் போய் உங்கள்
அக்காவுக்குக் கொஞ்சம் சொல்லி
கொடுத்தவாருக்கேனே!" என்று
மனமுடிவாகக் காவேரி.

"சொல்லுக டட்டென கடத்திற
வனா அவன்? தீராவளி வரப்
போவது தெரிந்ததானே தவா
ன்னும் செல்லப் போகிறேன்தோ?
ஒன்றும் வேண்டாம், தான் இம்ம
விட்டால் உலகமே அந்தமரித்த
விடும் என்ரு என்னும் அக்கா
வுக்கும் போகட்டும்."

"உங்களுக்குக்கென்ன, வருவதால்
சொல்லுகிறீர்கள். அக்கா அத்தனை
பார்த்துப் பார்த்துச் சென்ரு

போவதே சம்பந்திகள் கல்பாணத்
திம் ஆவிரம் குற்றம் குறாதான்
கண்டு பிடித்தார்கள். இப்பொழுது
தன்மே என்னும் என்ன முடியும்?"

"இப்படிப் பஸ்திராவானும் முடி
வாததான். ஏதற்கும் கதகியல்
வேண்டும். சம்பந்திகளும் எம்மைப்
போம் மனிதர்களுதானே? என்ன
பண்ணி விடுவார்கள்? என்னும்
அவளை அழைக்கப் போகிற தென்
பது முடியாத காசியம். தலை
தீராவளி கீழை சென்று கொள்ள
வேண்டியதுதான்" என்று காவேரி
வின் கணவர் ஒரு பதிலாகக்
சொல்லி விட்டார்.

அப்புறம் அவசியம் சொல்வதில்
பிரயோஜனம் இல்லை வென்ற
காவேரிக்குத் தெரியும். அவள்
பலத்த வயதாவதற்குக் கண்டு
அவசியம் அங்கேயுப்பார் அந்த
விட்டில் வரமுயில்லை. அவள் குழற்
ததன்மட்ட, "அவளுக்கு என்ன
தெரியும்?" என்று அவசியமாக
இருந்தன. "காவேரிக்கு ஒன்றும்
தெரியாத" என்றுதான் னர் முழு
தம் பெயர்.

★

உட்கணமயிமேயே அவளுக்கு
ஒன்றும் தெரியாதா? விஷயம்
இருந்தான். அவள் கல்பாண
வாசி விடு வந்ததமே திற வஸ்திம்
கடம்பெண்ணு வரத்தாள் ஒன்றி
விட்டில் அந்திரம் தெடுத்தி வர்
தான். "அவள் மனை சொக்க
கட்டாது. அவளுக்கு எல்லாம்
தெரியும்" என்று மனோபாவத்
திம் விட்டில் தரப் தந்தையர்கள்
அவளை கடத்தி வந்தார்கள். பெரிய
வர்கள் அவிததா விருக்கும்
போழுது மற்றவர்களுக்குக்கேட்க
வேண்டாமா! அதையும் புதுசாட்டுப்
பெண் என்ன சொல்வான்? எல்லாம்
சாத்தாள் இட்டதாசட்டம். காவேரி
வயதாவதிமேயே சொல்படியும்
அடக்கவாணவன். 'தான்' என்ரு
அக்கைத கொஞ்சமும் கெடவாத.

கணவரின் தம்பகை சகலமும்
வெளித்துக் கொள்ளுவா, தன் விடு,
தன் கணவர், தன் குழந்தைகள்
என்ரு பார்த்தியம்கூட அவள் தனி
வாகக் காண்பித்துக் கொள்ள
யில்லை. "ஏதோ பெரியவர்கள்
இருக்கிறார்கள், எங்கேகென்ன?"
என்று இருந்த விட்டான்.

தரப் தந்தையர்கள் இருக்கும்
போழுதே விட்டத்தில் எழுமான
வாக விளங்கின சாத்தாள், அவர்
களுக்குப் பிறகு தம்பியின் குடும்
பத்திற்கு முழுதும் சிவாதிசாசி
வாணும். விட்டம் காசியக்கைக்
கவனிப்பது, வருகிறவர்கள் போகிற
வர்களுடன் பேசுவது, உபாசப்
பது எல்லாம் சாத்தாத்தான்.
காவேரி பித்துக்கே போய் விட்
டான். அவளை ஒன்றும் செய்ய
வேண்டாமென்று வைத்த, பிறகு
அவளுக்கு ஒன்றும் தெரியாத என்
ரு வரவாக்கும் வந்திருந்தது விட்டு
விஷயங்கள்.

இந்த விஷயத்தில் காவேரிக்கு
மனக் குறை இல்லைவா? உண்டு
தான். இருந்தாலும், சாத்தாள் வஞ்
கைவீதித் கைமுக்கும் போழுது
அவள் என்ன செய்யவான்?
வாழ்க்கை, கம்ம, சந்திராவும்
எல்லா பிழந்த சாத்தாளுக்குத்
தம்பியின் குடும்பத்தைத் தாங்கி
விற்கும் பெருமையாவது இருக்கட்
டுமே, அதில் தவறென்ன? எதை
யும் செய்து பழக்க மிவ்வாத காவே
ரிக்குத் தனிவிட்டிமேயே எம்
பிக்கை குறையத்தான் செய்தது.
"விட்டுக் காசியமா விருத்தாறும்
ஏதோ லுக்கென பிடுகென இருந்தான்
பாதகமில்லை. சம்பந்தி, வரப்பிடுக
வந்து போகிற காசியமாவிறிறே!"
என்று கிணக்கும் போழுதே
காவேரிக்குக் கவையும் பயமு
மாக இருந்தது.

தெருக்கோடியில் வந்திரு ஒன்று
விட்ட ஒப்படி அபிராமி, எம்மக்கலி.
அவள் கொஞ்சம் ஒத்தாணவாக
இருப்பாரவோ என்பது காவேரிவின்

ஆகா. அவர்க் கண்ட பொழுது காத்தது? தலை போகலிக்கு வர முடியாதென்ற கடிதம் போட்டு விட்டதைச் சொல்லுங்கள்.

அவ்வளவுதான்; கூட்டு அகலம், "எனது பிழைக்கு, மகிமை இப்படிப் பன்னு வாரோ? வேனிலிருக்கிற மிகக் கூட வந்த எடுத்த வேண்டிய சமயத்தில் விட்டிருப்பவன் எங்கோ போய் உட்காந்த கோண்டு, வர மாட்டே. வெளியாரோ? வேறும் என் இவ்வென்னை குடித்தனம் பன்னுறிறது? சம்பந்தி மாப்பிள்ளை வர பொதுக்கு ஒத்தாமைசெய்யுமா?" என்ற பேர்தாய் ஆரம்பித்தான்.

காவேரிக்கு ஏன் அவன் உம் சொல்றோம், பேசிய குறும் உண்டு பன்னி விடுவான் போகிருக்கிறதே என்று பயங்கூடத் தொன்றி விட்டது.

"அதோன்று மிகம், மன்னி! போன காவேரி ஆகாமல் வர மனசிலே.

வெறே ஒன்றுமில்லை. இவ்வாறு சொல்லுகிறோ: போய் அழகுக் கண்டு வரலுங்கோண்டு, மாட்டிட வேண்டியோ! அதனால் என்னுக்குப் பெரிசென்றுக்கு" என்று காவேரி புறப்பிழை.

"இதோ பார், பார் எப்படி வேறுபாடுதான் இருக்கிறதும். நீ கைப்பி பட்டிதே, என் பார்த்துக் கொண்டுமேன். உனக்கு என்ன வேறுபாடுதான் சொல்லி வறுப்பு, ஓடி வறுகிறேன். உன் சம்பந்தி என்னவோ 'இந்த காத்தது? என் வர் பிரமாதமாகிருக்கு' என்று என். அது மன்னத்தின் காதிலே பட்டுக்கொண்டது. அதனால் அவர் வர பொது, தன் இருக்கப்பொதுதான் அவளுக்கு என்னும். அவளுக்குத் தெரிஞ்சு என்னும் அவ்வளவுதான்!" என்ற வேறு பரிசாய்ப் பெரிசு.

இவர்களுக்கு மனத்தாய் என் கிறதில் அவளுக்குச் சந்தோசம். "இவர்கள் மட்டுமேன்ன, வேறு வேகத்து நறுவியவா? சண்டை, பூசம் இம்-சம விடுப்பதற்கு" என்ற இவ்வளவுதான் அவளுக்கு வயிற்றெரிச்சல். அவன் பேசியிருக்கிற காவேரிக்கு இது தெரிந்தது. இவ்வளவு வேண்டிய பார்த்துப் பொழுது அவளுக்கு வராமல்புது என்றே தெரியவில்லை.

கைப்பாணியை பென் னாண வுக்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் கிளைவு தெரிந்த விட்டபடியால், அவ்வளவில் மனசில் ஒருவாறு புரிகிறது. "அம்மா! ஏன் கைப்பி படுக்கு? கண்டவர்களிடமேன் என் அம்மையாத்தக் கொள்வதில் பயன் என்ன? அவர்கள் பரிசாய்ச் சொல்செருக்கன். திரவயிதானே எட்டும். கைப்பி பட்டிதே!" என்ற கதையின் சொல்லுங்கள்.

தன் கணவன் குற்றம் ஒன்றும் கண்டு பிடிக்க மாட்டா என்றுபத அவன் எம்மக்கை. அவன் அடிக்கடி எழுதும் ஆகாசக் கடிதங்கள், அந்தத் தாழ்ந்தத அவன் மனத்தில் ஊட்டியிருந்தன. தன்னைப் பார்த்துமேன் போயும் அவனுக்கு இருக்கும் ஆவல்க் கடிதத்தில் படிக்கும் பொழுது, அவனுக்குத் தன்மட்டிலே, தன்னைச் சேர்ந்த வர்களிடத்திலே குற்றம் குறைகள் தொன்றுமென்றே னாண கிளைக்கவில்லை. தன் அவன் வரும்பொழுது அவனோடு போப்போவாதைப் பற்றியும் உட்கு கொள்ளப் போகதைப் பற்றியும் அவன் கையு கண்டு கொண்குந்தான்.

காவேரியின் தயிப்புக்காகவும் கைப்பாணியைத் திரவயிதற்குமே! அது வரத்தான் சென்றது. அவருள் கிளைத்த கிளைத்த ஒன்று

விடாயம் தன் செந்தான். ஏதாவது முக்கியமானது தயிர் விட்டால் என்ன? செம்பது என்பது அவன் கைப்பி. பார்த்துப் பார்த்து ஒன்றி கொண்டு குறைவின்மையம் செந்தான். அப்படி இருக்கும் அக்கா செந்தான் இன்னும் என்று பிழைக்கு வேண்டிய அவருக்குப் பட்டது. காத்தது? என்வார் இன்னமும் விட்டும் சத்தியே இன்னும். ஆட்கள் பவந்த பரபரப் பார் ஓடி வராத் செம்பதின் அம்மக்கையின், அவ்வாற்றிதும் பவந்திதும் அவர்கள் தவறு செம்பதும், அதை காத்தது? திருத்தவதும் இது மாற்றி ஒரு சம்பவம் மின்வாமல், வேறு அம்மக்கையாகக் காவேரியின் உடம்பதைப் பார்த்து, காவேரியே சரிவாத் தொன்றவில்லை. வேறும் திரவயிதே கூட இன்னும் என்னவோ அம்மக்கையப் படுமே! தன் திரவயிதே இன்னும் சந்தையிற்றிருந்தாள்!

படிவாக்கன் செந்தாவி விட்டது. மாப்பிள்ளைக்கு

வேண்டிய பொதுதான் முதவானது வார்ப்போகி விட்டது. சம்பந்திக்கு முதம் தவான புடவைய, வேடிபு பார்த்துக்கொண்ட விட்டது. இன்னும், காவேரிக்கு ஏதோ குறை இருப்பதாகவே தொன்றிற்று. அடிக்கூட்டிவிட்டார்க்கு அம்மையின் காவேரியைப் போகதும், ஆட்களை கிளைத்த கிளைத்த எழுதவதும், அவர்கள் சரிவாத் செம்பதின்மேன் சத்தம் போட்டுக் கண்டிப்பதும், இதெல்லாம் ஒன்றாய்க் கைப்பி வின்வா?

ஒப்படி அபிராமிக்கு அடிக்கொருதாய் தன் ஒத்தாமைதவ எழு வராமல் இவ்வளவு தூரம் செந்து கொண்டு விட்டானே என்மிறததான். அவன் தன்மட்டில் அடிக்கடி வந்து சந்திப்பார், தன் சொம்ப சொம்ப 'பிடு' பன்னிக்கொண்டு, தன் கணவன்கை கிளைக்கக் கொள்ளா மேன்பது அவன் ஆகா. அத்திரு இட மின்வாமல் போனது அவருக்குப் பெரும் ஏமாற்றமே.

★

திரவயிதின் வந்த சாயத்திளம் மாப்பிள்ளை, அவர் அம்மது இருவரும் வந்த பொழுது, அவர்கள் வரவேற்கக்கூடக் காவேரிக்கு என்மொழும் பவமொழவே இருந்தது. "காத்தது? இன்னமே, அவ்வாறே வரவேற்ற

ஆகவேண்டும்?" என்று தானே ஒரு வாயை சமைத்துக் கொண்டு, வர வேந்த லுன் வந்தான். ஆனால் குரல் தட்டியவர்கள் கிணப் பிளையிலே? அவன் அவர்கள் வரவேற்றது "வாய் சிறைய வாயுங்கோ" என்று அழைப்புகூட இல்லையே!" என்று சம்பந்தியம்மா சந்தேகிக்கும்படி இருந்தது. உடத்தில் உட்கார்ச் சொல்லும் சமயத்தில், உயரமாய் விச பவனையில் உட்கார்ச் சொல்வதா, அவர்களுக்குக் கொண்டு பிரத்திபேசுவதோ? இரே விரிக்கும்படி ருந்த சந்திக்கும் சம்பளத்தில் உட்கார்ச் சொல்வதா என்று சந்தேகம் உண்டிற்று. "உட்காருங்கள்" என்று சொல்லியே தாமதிக்கச் செய்து விட்டது. சரப்பி கொடுக்க அவளுக்கு சிறந்த பரபரப்பிலும் கவனிக்கும் சம்பந்தியம்மா தனி யே சில சிவிலிங்கங்கள் இருக்கச் செய்து விட்டுப் போகிறேன் மென்பதை அவன் உணர் வில்லை. எல்லா வாய்ந்தும் மேலாக வரவரவைய மாயியார் வந்ததும் நான்சரிக்கச் சொல்ல மறுத்து போனான். அந்தத் தவறுகளுக்கெல்லாம் காவேரியின் சர்ப்கோஸ், பயம், பரபரப்பு, கவலை இவைகளே காரணமென்று கண்டாள் சம்பந்தி? எல்லாவற்றையும் அவமரியாதை, அவசியம் என்பதாக எடுத்துக் கொண்டாள். ஏதோ தான் அநுபவமல்ல வந்து உட்கார்ந்திருப்பது போலத் தெரன் திந்து அவளுக்கு, பிறகு கேட்க வேண்டுமா கோபம் வருவதற்கு? காவேரி, "விட்டில் வேறு பாதையுமில்லை வரவில்லையா?" என்று கேட்டதற்கு, "கண் பெற்றது கொண்டு மரி யாதை போதாது? இன்னும் எல்லாருக்கும் இது வேணுமா?" என்று அவன் கோபமாய் பதில் சொன்னான்.

காவேரிக்கு அந்தக் கோபத்திற்குக் காரணம் தெரியவேயில்லை. அவன் அதிகம் உபசரிக்க நினைத்துச் செய்யும் பொழுது மரியாதைத் குறைவு எங்கிருந்து வரும்? காவேரிக்குக் கொஞ்ச லுஞ்சம் இருந்த கைசியலும் போய்விட்டது. மேலும் என்ன ரெடுமோ என்று நினைத்து அவன் மனதில் புகுந்து கொண்டு விட்டது. அவன் பயந்ததற்கு ஏற்றப் போல் சம்பந்தி அவர்கள் சரப்பிட உண்டை வந்த மாய் பிண்டியைத் தவிரவே கூப்பிட்டு, "இதோ பா, ஏதோ தெரியாத தனமாய் வந்துவிட்டேன். காலைகில் ஊருக்குப் போக ஏற்பாடு செய்ய! என்னும் ஒரு சிவிலிங்கம் இந்த

விட்டில் இருக்க முடியாது. உங்கள் மாயியார் 'வா' என்பதற்குக் கூட வாய் மூத்து உதிர்ந்து விடுமோ என்று இருக்கிறேன். பெண்ணை கயல் கரிக்கச் சொல்லக்கூட அவளுக்கு வேலில் மனது வரவில்லை. இந்த அவமரியாதையை என்னும்பொழுதுத் துக் கொண்டிருக்க முடியாது" என்றான்.

மாய்பிண்டிக்குத் துக்கி வாரிப் போட்டது. அவன் மனவியோடு சம்பளமும் செய்வது பற்றி எவ்வளவோ மனக்கோட்டைகள் கட்டி வந்திருக்கிறான். இப்பொழுது மனவினையும் கண்டால் அரைகுறையாகப் பார்த்திருக்கிற தவிர், இன்னும் ஒரு வார்த்தை போசவில்லை. இதற்குள் ஊருக்குக் கிளம்புவது பற்றி அம்மா ஏதோ கிணப்பு விடுவோ? அவளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "என்ன அம்மா, என்ன நடந்தது?" என்று அம்மா அவள் சாவதானமாக விசாரித்தான். விஷயம் தெரிந்ததும், அம்மா நினைக்கும் விதம் வேறு, மாயியார் கட்டித் தந்த விதம் வேறு என்பது அவளுக்கு விளங்கிற்று. இருந்தாலும் அதைச் சொல்லி அம்மாவின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள அவளுக்குத் கைதீயம் இல்லை. ஆகையால் அம்மா அவை அவன் போகவேண்டுமே சமாதானம் செய்வதில் லாசிக்கான்.

"அம்மா! காலை ஏழரை மணிக்குக் கொல்லும் ரயிலாதிரு, சரப்பிடமில் கிளம்பினால் ஊரேறெல்

லாம் ஏதாவது நினைத்துக் கொள்ள மாட்டார்களா? அதற்கு இடம் வைத்துக் கொள்ளுவானோ? காலை ராத்திரிக்குப் போய் விடுவோமே!" என்று மேதவாய் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு ஒருவாறு அவனை இணங்கும்படியும் செய்தான்.

முதன்முதல் மனவியோடு போச வேண்டியவைகளைப் பற்றி அவன் எவ்வளவோ யோசித்து வைத்திருந்தான். இப்பொழுது அவை போய்தும் உபயோகம் பட வில்லை. அம்மாவின் கோபத்தைப் பற்றித் தான் முதல் பேச்சுப் போச வேண்டிய வந்தது. தனக்கும் அம்மாவிற்கும் நடந்ததை அப்படியே மனவியிடம் சொன்னான். "அம்மா சற்று முன் கோபக்காரி, அவ்வளவுதான்! சமாதானம் செய்தால் சீக்கிரத்தில் மனம் மாறி விடுவான். இவ்வாறு விட்டால் அவன் என்னையும் கூட்டிச் கொண்டு மறு காளே ஊருக்குப் போய்விடுவான்!" என்று அவன் தன் மனவியிடம் சொல்லி வைத்தான்.

இதைக் கேட்ட பின்னும் வரவர போசம் விருப்பமானா? படுத்தக் கொள்ளும் பொழுது அம்மாவிடம் தனியையில், கணவன் சொன்னவைகளைச் சொல்லி வருகிறான்.

"அம்மா! ஏதாவது செய்து எங்கள் மாயியாளைச் சமாதானம் செய்ய. இவ்வாறு விட்டால் உன் மாய்பிண்டி காலைக்கே ஊருக்குக் கிளம்ப வேண்டியதுதான்" என்றான்.

காவேரி எவ்வளவு செய்வான்? அவன் எதற்குப் பயந்தானோ அதாவே கேளுமே! அவன் எவ்வளவோ நன்றிச் செய்ய வேண்டுமென்று செய்தும், குற்றம் பலமாய் ஏற்படுகிறதே! ஸரவரவின் வருத்தத்தைக் காண அவளுக்குச் சகிக்க வில்லை. கணவரிடம், "இதற்கு என்ன செய்கிறது? இப்பொழுதே அந்தப் பெண் வருத்தப்படுகிறதே!" என்று அங்கொப்பத்துக் கொண்டான்.

இதைக் கேட்ட காவேரியின் கணவனுக்கு 'இந்தப் பெண்களே இப்படித்தான். எதற்காவது அயர்க்கைப் படுத்திவிடுது!' என்று தோன்றிற்று. வெறுப்பும் கோபமும் வந்தது. "சம்பந்தியம்மா! கோபத்திற்கு கான் என்ன பண்ண முடியும்? ஏதோ செய்து மறவித்துப் பார்" என்றான். "உன் பெரிந்தானே குற்றம் சொல்லுகிறான்? நீதான்

"என் பெற்றது கொண்டு மரியாதை போதாது?" என்று காவேரி.

- காவி -

பாரதநாட்டின் சுயபரிசூர்த்தி முன்னேற்றத்தில் அருங்காக்கிகள்

ஷோ ஷர்ட்டிங்கு களில் நவீன உயர்தர ரகங்கள்

பக்கிங்ஹாம் & கோடிக் மில்ஸ் அவர்களுடைய போர்ட் போன "பயர்பீஸ்", "ஸ்டீல்" கவர் ஷர்ட்டிங்குகளை ஜனங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதிலிருந்து ஷர்ட்டிங் அத்தியாயம் ஆரம்பமாகித்தொன்றே உதவியுள்ளன—ஷர்ட்டிங்குகளில் புதுப்புது உயர்ந்த கோலங்கள் "பாஷ்" எனத் தொடங்கின. கவர் ஷர்ட்டிக் களில் விஷயத்தில் ஜனங்களை டையி விடுத்த வேகு தானிய துரியாளங்களெல்லாம் ஓரே இரவில் மறைத்து போனதும் காரணம் இத்தக ஷர்ட்டிக் தாக்க உடைவனியும் ஆட வர்களின் அறிஞர்களாக விளங்குகளின்.

பற்பலவித சர்ட்டிங் முறைகளைக் கையாண்டு இம்மெல்லிய துணிகள் தொகு செய்துண்டாக்கிய கைதேர்த்த வேலைபாடிகள் தற்போது நம் விடுவாசல்களை எதிரியணுகாமல் பாதுகாத்துவரும் போர்ட் போர்ட் களுக்கு அகத்தியம் வேண்டிய தேர்த்தியான உருவனிகள் [விவரங்கள் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு வெளியிட முடியாமல் விடுக்கிறோம்.] மிகத் தயாரிப்பதில் முனைந்து வேலை செய்து வருகின்றனர். வுத்த காலத்திற்கான உடைகள் விஷயத்தில் அங்குடமெல்லும் புதுப்புதுப் ராக்கள்களை அகம்பொழுது சமர்ப்பிப்பதில் அவர்கள் காட்டிவரும் திறமையும் சமர்த்தியமும் வுத்த திறகாவம் இவ்வுழைத்தனியோ அதிகப்படுத்தி வாய்த்த நவநவ ஷர்ட்டிக் துணைகள் கற்பனை செய்து முன்னளியில் சிறந்து விளங்கச் செய்ய கட்டடமும் உதவும்.

சில சிவ் சிவ்ஷெருகும் இயந்திரம் பக்கிங்ஹாம் & கோடிக் துணிகளுக்கு உதவுகின்ற உயர்ந்த கோலங்கள் களுக்கு போன்ற துணைகளுக்கு சில சிவ்ஷெருகும் கையாக்கப் பட்டுள்ள சர்ட்டிக் விருத்தே அறிமுகப்படுத்தின.

பக்கிங்ஹாம் & கோடிக் மில்ஸ்

சென்னை

மாணாபுரம் எஜன்டுகம்; பின்னி & கோ., (சென்னை), லிட்.

மன்னிக்கவும்

உங்களுக்குப் பேரதிய அளவு எங்களால் சப்ளை செய்துச் செய்து உதவ முடியாமலேயே — சந்தோஷகரமான தீபாவளிக்கும், வளர்மீது புது வருஷத்திற்கும் எமது மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது.

எங்களுடைய உற்பத்தி யுத்தத்திற்கு முன்பை விட தற்போது மூன்று பங்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருந்த போதிலும்—ஒவ்வொருசிறு பகுதியும் ராணுவ சேவைக்கும், வெற்றிக்காக இடைவிடாது போராடுபவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. எமது முழு உற்பத்தியும் இந்திய அரசாங்க சப்ளை இலாகாவினால் யுத்த சேவைக்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

நெருக்கடி தீர்ந்து, சமாதான காலம் நிலவும் வரை, பொறுத்திருக்குமாறு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வதுடன் உங்களது உயரிய பணிக்கு மறுபடியும் தொண்டாற்ற முன் வருமோமென்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

The India Electric Works Ltd.,

“பிரதீபா” 31, பஸ்ஸுல்லா சாஹிப் ரோடு

தீயாகராயநகர் :: மதராஸ்

போன் : 88209

பத்தாபதி ஜயலக்ஷ்மி

சாகம்: கம்போத்]

பக்கி

பதறி வருகுது உருகு தேய்னுவி

பனதக்குது—வகை

கோம்படி—சத்தே

நிக்ஷ—மனம்

கலியோடி—அடி

தனுக்கு குறுக்கு

மேலாக் கென்ன போடி! (பதறி

அனுபக்கி

எதிர்க்கனா பழனியில்

வேலைத் தனியே

இருத்திக் கருத்திற்

வைத்த பின் :

சுதேச மதம் கனா

மார்பினில் பாயுதே

சத்தன் துரை கத்த

சாமியைக் கூட்டினா! (பதறி

பழனி

வேலவர்

கருந்தில்
வைத்த பின்

கண்ண
பாயுத

மதுன்

எந்தின் துணை

[தாளம் : திரம்

புணம்

வாடி எத்தன் வாடி
பேசுவரைக் கூட்டிவா
கூடி மருமிக்
குளாமி விடையா...
பாடுவார் கார்போதி மலம்போடி
போடுவார் எவ்விது
போடி அவையப்போல்
எதி ஜோதிவெட்டோடி
பிடித்தார் எத்தன் கை
கொடுத்தார் மானிக்கம்
நாடி அவருக்கெத்த
கொஞ்சொம் பதம் பாடி
பொடி சொல்லாமலே
ஒடி அழைத்துவா! (பாதி)

சென்ட் திரவாரி மலர்
1944

வாடி எந்தன்

மாயப்
பொடி

வடி வேலவர்

குணன்

சூடி

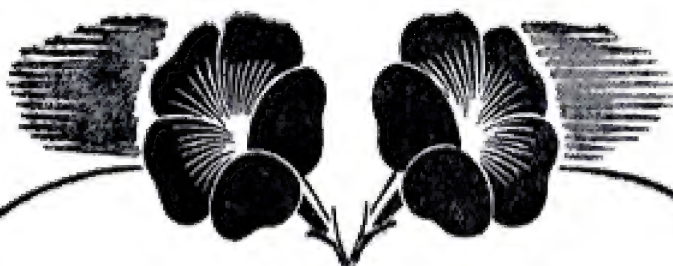
பித்தார் கை

அழைத்து வா

மோடி

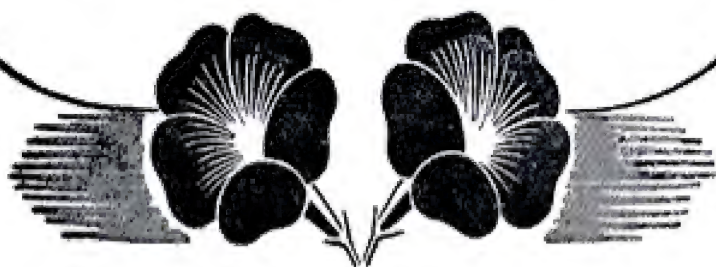
பாரத நாட்டில் எஃகு உபயோகிப்
பவர்கள் எல்லோருக்கும் எமது
தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்

TATA

டாடா

மேல்கீடு : தி டாடா அபரீத் அன்டு லிமிடெட், கிம்ஹெட்,
தலைமை சேக்ஸ் ஆபீஸ் : 102A, கிளாப் ரோடு, கல்கத்தா,

3௩ சொட்டுக் கண்ணீர்

நாலாடி

அன்று பராதி தினம் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"தன்னி விடேயே வளர்த்தோம்,

எனோ இப்போதுக் கண்ணீர் வர்த்தோம்" என்று பராதி பாட்டை ஒரு மாணுக்கர் காலும் கரைத்துருகும்படி அந்தனை உருக்கமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். கல்ல வேளை கட்டிடம் சிவனாடு கட்டிடமாய் இருந்ததால் உருகிக் கீழே விழும்படி விடவில்லை. ஆனால் அந்த மறுவுக் கண்ணீர் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீராவது வரவேண்டுமே, கிடைப்பாது! ஆனால் அந்த மறுவுக் கண்ணீர் மீதம் வந்துவிடவில்லை. ஒரு சொட்டுக் கண்ணீராவது வர வழுந்தாததால் தாம் பிவத்தொடு பாடிப்பதாகக் கொண்டவர்கள் என்பதற்காக அந்த மாணுக்கர் தம் கண்ணீருக்கு ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் வரவழைப்பதற்கு எவ்வளவோ சிரமம் பட்டார்! 'கண்ணீர்' என்ற இடத்தை எப்படி, எப்படி மாற்றி, மாற்றி, இழுத்துப் பாட்டாடியுமோ, அப்படியெல்லாம் பாடிப் பார்த்தார். ஊதாரும், அந்தப் பாடும் கண்ணீர் ஒரு சொட்டாவது அவர் உதவிக்கு வந்து அவர் மனத்தைக் கரப்பாற்ற வேண்டுமே, கிடைப்பாது.

கத்திரம் கிடைக்காமல் இத்திய மக்கள் படும் அவநிலை மனக் கண்ணும் பார்த்து மனம் உருகிவரவது கண்ணீர் வருமோ என்பதற்காக கண்ணை மூடி, மூடித் திறந்தார். ஊதாரும், ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட, கண்ணில் வரவில்லை.

எதிரே யுள்ள அடிமை இத்தியர் கைப்பார்த்துப் பாட்டாமல், தங்குமேயே தொய்கிக்கொண்டிருந்த மீன்கார விளக்கைப் பார்த்துப் பாடினவராவது கண்ணீர் வருமோ என்பதற்காக, விளக்கைப் பார்த்துப் பாடினார். பீரயோசனை மிக்க. பிறகு எதிரே இருந்த தாளைப் பார்த்துப் பாடினார். பவல் இல்லை. கீழே தரைமையப் பார்த்துப் பாடினார். பவல் இல்லை. மானவருக்கு என்ன பண்ணுவது என்றே தெரிய

யில்லை. செத்துப் போன தம் அருமைப் பாட்டியை நினைத்துக் கொண்டு பாடினவராவது கண்ணீர் வருமோ என்று பாட்டியையும் நினைத்துக்கொண்டார். ஊதாரும், பவல் இல்லை. "ஈ பாட்டியைத்தான் நினைத்துக் கொள், அவ்வது பாட்டிக்குப் பாட்டியைத்தான் நினைத்துக்கொள். கால் உன் உதவிக்கு வரப்போவதில்லை" என்று கண்ணீர் கையைக் கட்டிக்கொண்டு சத்தி வாக்கிரகம் செய்து விட்டது.

இதைப் பார்த்தபோது இதே மாதிரி கான் அவலத்தைப்பட்ட எத்தனையோ சம்பவங்கள் என் லாபகத்துக்கு வந்தன.

அது என்னமோ தெரியவில்லை, காலும் எனக்கு லாபகம் ஏற்பட்டதிலிருந்து பரக்கிவரேன், கண்ணீர் விடவேண்டிய எத்தனையோ சம்பவங்களில் என்னும் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட விட முடிந்ததில்லை.

எனக்குத் தெரிந்தவரை இந்தப் பாலும் கண்ணீர் மிகவும் ஓர

வருசையுள்ள வந்து என்றே கூறுவேன். கந்திரனைக் கண்டால் புருஷர்க்குதான் அசடு வழிய, அவர்கள் காலால் இட்ட வேலைவைத் தவிரவால் செய்து முடிக்கிறார்கள் என்றும் இந்தக் கண்ணீரும் அப்படித்தான். கந்திரனைக் கூப்பிட்டால், அவர்கள் காரண மின்றிக் கூப்பிட்டாலும் சரி, இதோ இருக்கிறேன் என்று ஒடி வருவது, புருஷர்கள் கூப்பிட்டால், அவர்கள் என்ன தலை போகிற காரியமாகக் கூப்பிட்டாலும் சரி, கையைக் கட்டிக்கொண்டு வராமல் இருந்து விடுவது என்று இந்தக் கண்ணீர் இருக்கிறது.

அத்தனைக்கும் கண்ணீருக்குக் காரணமான 'மாதிரி' மல் கிளாண்டிஸ், புருஷர்க்கு, கந்திரனை எல்லாருக்கும் ஒரே மாதிரிதான் பகலாய் கொடுத்திருக்கிறார் என்று உடல் தந்தவ சிபுனர்க்கு கூறுகிறார்கள்.

சின்ன வயதில் காலும் என் தங்கை பாருஷும் சேர்ந்த விளைவாடிக்கொருப்போம். குழந்தைகள் சேர்ந்த விளைவாடிக்கும் சண்டை வராமல் இருக்குமா! ஏதாவது காரணமின்றி பாரு என்ன அடிப்பார். கால் என்ன கைவாசகாதவனு! உடலே வஞ்சகையின்றி வாங்கிய அடிமை வட்டியும் மூதலுமாகத் திருப்பிக் கொடுத்த விடுவான்.

கான் கொடுத்த அடிமைப் பெற்றுக் கொண்டதும் அத்தக்கைப் பாரு உடலே கதற ஆரம்பிக்குறா, இவ்வியா என்பது பக்கத்தில் அப்பா, அம்மா வாராவது இருக்கிறார்களா, இவ்வியா என்பதைப் பொறுத்தது. பக்கத்தில் அப்பா, அம்மா வாராவது இருந்தார்களே, என்னமோ தென் கொட்டியவகைப் போல், "ஹோ" என்று அழத் தொடங்கி விடுவான்.

அப்பா, அம்மா வாரும் இவ்வியைக் குழல் அழமாட்டான். ஆனால் கான் அவளை அடித்து ஒரு மணி காலம் ஆகி விருந்தாலும் சரி,

- சிபு -

அவர்களைக் கண்டதும், நான் அப் பொழுது நான் அவளை அடித்தது போல் 'தோ' என்று கதற ஆரம்பித்து விடுவான். அந்த நேரமும், நான் அடித்ததைவிட பாராட்டிப் பவமாக அடித்திருப்பான். இருந்தும் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீராவது என் உதவிக்கு வரவேண்டுமோ! வராது.

ஆகவே பாராட்டி அடித்து கொண்டு, நான் அழாமல் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, என் பெற்றோர்கள் பாராட்டும் சேர்த்து கொண்டு அவளைச் செல்லம் கொடுக்கார்கள், என்னை அடிப்பார்கள்.

விட்டிக்குதான் இப்படி என்ருல் பள்ளிக்கூடத்திலும் அப்படித்தான். கணக்குக் கணக்கு வாத்தியாசாக வந்து சேர்ந்தவர் போன ஜன்மத்தில் காட்டுக் கொட்டைச் செட்டி யாசாக இருந்திருப்பாரோ, என்னமோ, எப்பொழுது பார்த்தாலும் இந்தநேர ரூபாயை இந்தநேர வாத்திக்கு இந்தநேர வட்டிக்கு விட்டால் மோத்தம் வட்டி என்ன வரும் என்று கணக்குக் கேட்பார். அந்தப் பாலும் வட்டிக் கணக்கு எனக்கு வரவே வராது.

வாவிட்டால் என்ன? இப்பொழுது என்ன நான் பார்க்கிக் குமாஸ்தா வேலை பார்க்கிறேன்? இல்லை, பணத்தை வைத்துக் கொண்டு யாசிட்டு வட்டிக்கு விட வான் என்று தவிர்கிறேன்!

ஆனால் எங்கள் கணக்கு வாத்தியா அப்பொழுது கண்டாரா, பின்னும் இந்த வட்டிக் கணக்கு எனக்கு உபயோகப்படப் போகிறதில்லை யென்று! ஆகவே கணக்குச் சரி யாகப் போடாததற்காகக் கணக்கு வாத்தியா என்னைப் பிரம்பால் களீர், களீர் என்று அடிப்பார். அடித்தால் வலிக்கத்தான் செய்யும், வலிக்கிறது என்று காட்டிக் கொள்வதற்காக அழுவதற்கும் பிரயத்தனம் செய்வேன். ஆனால் என் கண்ணில் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட வராததைக் கண்டு வாத்தியா என்ரு அடி உறைக்க வில்லை யாகும் என்று நினைத்துக் கொண்டு மேலும் மேலும் அடிப்பார்.

இந்தக் கண்ணீர் ஓர் வஞ்சக வுள்ள வந்து மாத்திரம் அவ்வ, விவ வந்ததை கேட்ட வந்துவும்கூட, வஞ்சகத்திலும் மட்டும் அவ்வ, சந்தோஷத்திலும் கண்ணீர் வரும் என்று மனோ தத்துவ ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அப்படியாவது நான் துக்கப்படும் சமயத்தில் வந்து உதவி புரிவதை இந்தக் கண்ணீர், நான் சந்தோஷப்படும் சமயத்திலாவது (என் உதவிக்கு வந்திருக்கிறதா, இல்லையாது.)

என் கல்யாணத்தில் யிஷும் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டியவன் எந்தானே? சந்தோஷமாக யிஷா விட்டாலும், சந்தோஷமாக இருந்ததாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டியவன் எந்தானே? ஆகவே, ஆனந்தக் கண்ணீர் விடுவதற்காக, நான் எவ்வளவோ பிரயாசைப் பட்டும் வராமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் என் மாயியார் குடும் குடமாக ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டால் எனக்கு எப்படி இருக்கும்? சரி, மாயியார் போனும் போகிறான், இந்த அசட்டுப் பெண்ணை (ஜியோஷ, அம்மா சரக! சண்டைக்கு வந்து விட்டா! கம்மாக்கட்டுரைக் கோசரம் எழுதுகிறேன்) கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வதற்கும் ஒரு அசட்டு மாயியாளை அகப்படடானே என்ற சந்தோஷம் மாயியாருக்கு இருக்கலாம், ஆனால் மற்ற விதிகளும் என் மாயியாரை யிருக்கப்படியாய்க் கண்ணீர் விட்டால் எனக்கு எப்படி இருக்கும்?

சாதாரணக்கண்ணீர் விடுவதற்கே இந்தநேரத் திட்டாட்டமாய் இருக்கும்போது, ஒவ்வொருவர் தேச நிலைமையை எண்ணி ரத்தக்கண்ணீர் விட்டதாகக் கூறுகிறார்களே, எப்படித்தான் விட்டார்களோ, பகவாணத்தால் கேட்க வேண்டும்.

நினைத்த மாத்திரத்தில் கண்ணீர் விட முடியாது. ஏதாவது துக்கமோ சந்தோஷமோ ஏற்பட்டால்தான் கண்ணீர் விட முடியும் என்று மனோதத்துவ ஆராய்ச்சி விபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் சரகவைப் பார்த்ததில்லை யென்றே நினைக்கிறேன். பார்த்திருந்தால் இப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள்.

ஏனெனில் நான் சரகவைக் கவனித்த மட்டில், அவள் தன் மனக் கருத்துக்களை எனக்குத் தெரியப் படுத்துவதற்கு அதை ஒரு பாகஷ வாகவே உபயோகப் படுத்துகிறாள் என்று நினைக்கிறேன்.

உலக மேய்க்கும் உள்ள விதிகள் பழக்க வழக்கத்தால், கடை, உடை யால் வேறு பட்டிருந்த போதிலும், பாகஷயால் ஒன்று பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா விதிகளும் இந்தக் கண்ணீர் பாகஷவைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அழிமேயி தன் காதலன் ஜார்ஜ்-டன் பேசுவது இந்தக் கண்ணீர் பாகஷயில்தான்.

சென் அழிமேயி தன் அழகன் சாங்கல்குடிடன் பேசுவதும் இந்தக் கண்ணீர் பாகஷயில்தான்.

எத்தியோப்பிய அழிமேயி மலய் மபாபா தன் காலகன் மாலிவி மாலாபியடன் பேசுவதும் இந்தக் கண்ணீர் பாகஷயில்தான்.

இருக்கும் புது
சூரகன் இந்தப்
பாஷையவைக் கற்றுக்
கொண்டதாகத்
தெரியவில்லை. கற்றுக்
கொள்ளவும் முடி
வாதபோல் தென்பு
கிறது.

கம்பாணம் ஆவதி
விரிந்த சாக இந்த
பாஷையிற் தான்
தின்ன என்ருரு

பேரிக் கொண்டு இருக்கிறது. கண்ணி யருவதைக் கண்டு கரும்
இருக்கும் இந்த பாஷை புரீவா
மல் தான் தின்ன நிண்டாடிக்கொண்
டிருக்கிறேன். பாஷை புரீவாததால்
சாக எத்தனாகக் காரணம் இன்றிக்
கண்ணி விடுகிறது என்று கூடக்
கவனிச் சிறுக்கிறேன்.

பாரோ ஒருவர் கண்ணிவர சாக
வள முறையிடி ஆராய்ச்சிசெய்து,
கண்ணி என்றும் இந்தனை உப்பு,
இந்தனை தூபம் என்று கணக்
கெடுத்துச் சொல்லி விடுகிறது.
அதன்படி அந்த உப்புத் தண்ணி
வரக் கண்டு நாம் கவந்தவரானை
என்று விஷயம் தெரியாதவர்கள்
கேட்கலாம்.

அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள்
ஆராய்ச்சின் மனவியின் கண்ணி

செய்யா போகவேண்டுமானால் ஒரு சொட்டுக் கண்ணி.

தூக்கட் வேண்டுமானால் ... இரண்டு சொட்டுக் கண்ணி.

புடவை வேண்டுமானால் ... மூன்று சொட்டுக் கண்ணி.

தகை வேண்டுமானால் ... தாக்கு சொட்டுக் கண்ணி.

பிறத்தகம் போக

வேண்டுமானால் ... பத்து சொட்டுக் கண்ணி.

விடும்போது, அவர்
பக்கத்தில் கண்ட
முறையில் ஏதாவது
ஜாபிதா தயாரித்து
வைத்துக் கொண்
டிருக்கிறாரோ என்று
கூடத் தென்பு
கிறது.

இப்பொழுதே
நாம் அம்மாநிப் பிச்
பற்றி என் மூன்று

கண்ணி யருவதைக் கண்டு கரும்
சாமல் இருக்கட்டும், கேட்கிறேன்.

ஏதென்கள் அழுத கண்ணி கூசிய
வாலை போக்கும் என்று வசனம்
கண்டு, ஆனால் என்னைப்போறத்த
யட்டில் சாகவிக் கண்ணிவர விடக்
கொடிய வான் என்று உவகத்தில்
இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தவாலை உபயோகிப்பதற்கும்
சாக ஒரு தனி வழி கற்று வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறது. இதை அவன்
வேண்டியபடி அளவுக்கு மீறி அதிக
மாகவோ, அல்லது குறைவாகவோ
உபயோகிப்பதில்லை.

ஒவ்வொரு சமயம் ஒரு சொட்டு,
இரண்டு சொட்டு, மூன்று சொட்டு
என்று, கண்ணிவரக் கணக்காக

யாதா பின் அஜாநாடும் அது
ஆரம்பித்திருக்கிறது. தனக்குவான்
காரியம் ஆகவேண்டி, விருத்தாழம்
சரி, உடனே அழுதவிடுவது என்று
வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்
படியாவது தன் தாபாநாப்போல்
கண்ணிவரக் கணக்காகச் சொ
வழிக்கிறானா, கிடையாது. குடம்,
குடமாகக் கண்ணி விடுகிறது.

இதைப்பார்த்தும்போது இவருக்
கென்றே பிரிந்து வளர்ந்து வரும்
என் யாப்பின்னை இவன் கையில்
என்ன பாடுபடப் போகிறானோ
என்று நினைத்து வருகிறேன்.
அவனிடம் எவர்களுள் அஜாநா
பத்தைக் காட்டுவதற்காக என்
இப்பொழுதே ஒரு சொட்டுக் கண்
னி விடத் தயார் - ஆனால் அந்தப்
பாலும் கண்ணி விடாததானே!

நல்லிக்கன்

மாடி மில்

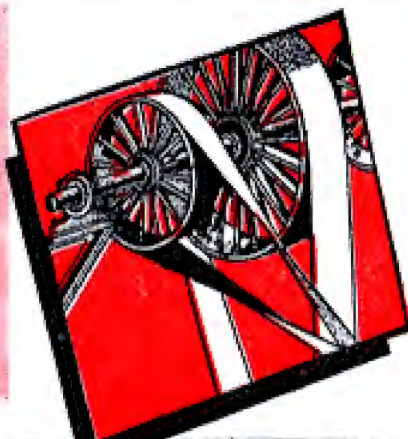
சீயக்காய் மில்

கோடர் செக்குகள்

வக்ஸ்பெல்வர்கள்

ஜேன், காட்டன்

ரப்பர் பெருக்கன்

ஆம்பெண்டால்

அட்டை, நூல்

ரோப்

புல்விகள்,

பேரிஞ்சுகள்

மெஷின் குவர்க்களும்
மற்ற எல்லா மெஷி
ன்கள் சாமான்களும்
கிடைக்கும்.

N.R.B.

I. S. R. IYENGAR & CO.

1/40, LINGHA CHETTY STREET, MADRAS.

BRANCHES: MADURA & TANJORE

யுத்தம் முடிந்தது; சமாதானம் வந்தது

யுத்தவர்களும் சூறையாடல்களும் இப்படி காட்சி அளிக்கிறார்கள்.

யுத்தம் முடிவதற்குள்ளே யுத்த லக்ஷணம் காலமாகிவிட்டது.

யுத்தத்திற்குப் பிறகு மேலுடைய ஆண் பள்ளிகளுக்கு அளத்தாயத் திராக்சி

பிரஜா உறுப்பதியை விரகத்தி செய்ய அதி தீவிரப் பிரசாரம்

கருப்பு மார்தொட்டி முதலாளிகள் கருப்புகொடி உள்வலம் நடத்துகிறார்கள்.

புத்திரன் புகை ஆர்வமாகியிருந்த, அனையப் பொருள்கள் வந்தாடிக்கின்றன. ஆனால், எழுந்திருந்தான் வானம்.

யுத்த காலத்தின் மருண்ட தோற்றம்

சமாதான காலத்தின் உன்மைத் தோற்றம்

சூனிய

கோத்ரெஜுக்கு நன்றி பாராட்டு

நீதையையும் கொன்றாக்காததையும் எதிர்த்து நின்று, கீடை காவலாக வெற்றிக்கொடி காட்டியவர் கோத்ரெஜர். அவர்கள் வேருமாளித்து வரும் பாராட்டுப் பத்திரங்களுக்கு ஒரு கணக்கெல்லை; இப்பொழுதும் புதிது புதிதாக வாழ்த்துக்கள் வந்து குவிக்கின்றன. சமீபத்தில் பம்பாயில் நிகழ்ந்த, உண்மையைக் கலக்கும் வெடி விபத்தைத் தொடர்ந்து வந்து பெரும் கேடு விளைந்த கோத்ரேஜ் பேழைகளைப் பாராட்டும் எத்தனையோ கத்தாட்சிப் பத்திரங்களில் ஒன்றை மாதிரியும் (அதிகம் செரிக்க இடமில்லாமையால்) இங்கே காணலாம். நினைப்பிற் பத்திரைகளிலும், வாரப் பதிப்புகளிலும், வேறு எத்தனையோ கோத்ரெஜ் பேழைகளின் தீரச் செயல்களைப்பற்றி கீழ்க்கண்ட படிக்கலாம். கக்கு நூலுக்கும் விழ்ச்சிகளும், களம் கணக்காக அக்ஷிணியில் முடிவாகக் கிடத்தல், எரித்து விழுவதும், வெடி மருத்தால் இடித்துத் தன் அப்படுவதுமாய் கட்டடக் குவியல்களினிடையே, தீயனாக்கும் இயல் தீர்ப்புகளின் சகாயம் பவம்படாததால் புழுங்குதல், இதுபோன்ற கோரக் குண்டு விச்சிக்குச் சமாளமானதும், சுத்புனைவைக் கட்டத்ததும், அறவே எதிர்பார்த்த முடியாததுமாய் இன்னங்களைக் கட்டி, அவற்றுள் சேமிக்கப்பட்ட ஓள்ள பொருட்களைக் காப்பாற்றியவராகியுள்ளார் எத்தப் பேழை செல்வோனும் சம்பி யிருக்க மாட்டான்.

கோத்ரெஜ் & பாய்ஸ் மாக்., கோ., கீட்., லாஸ்பாக், பிரேக், பம்பாய்.

பம்பாய், 24-4-1914.

ஜலம்மீ!

உங்களை மீதுற்ற பல வருடங்களுக்கு முன்பு வாய்மீ 30 அங்குலம் உயரமுள்ள கோத்ரெஜ் பேழை, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட கோர வெடி விபத்துத் தீயினின்றும் வெற்றிகரமாக வெளிவந்தது என்பதை, மெய்ச்செயுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். வெளிநாட்டில் பாயல் உம்பெனியாராக செயல்பட்ட பேழையின் கைநின்றுத் போகுட்களெல்லாம் தீயிற் கிளையின. ஆகும், உங்கள் பேழையினின்றுத் முக்கிய தகவல்களெல்லாம், தோட்டுகளும், தகவல்களும் ஒரு கேடுவின்றி, அதே தீயினின்றும் வெளி வந்தன.

உங்கள் எல்லாவு பாராட்டிலுள்ள மிகையாகாது. எங்கள் பாராட்டுதலுக்கு அறிஞர்களாக, இதுபோன்ற வேறெது பேழையை அனுப்பித் தருவதாக கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இப்படிக்கு,

(Sd.) கெஜ் ருக்ஷ்

முதலாளி, பிரேம்ஜி உயர்ஜி அன்ட் கோ., கீட்டுக் பத்தர், இரும்பு கார்ட்கோட், பம்பாய்.

கோத்ரெஜ் & பாய்ஸ் மாக்., கோ., கீட்டெட்.,

நாடுகளும் ஆய்ங்குகளும் ஏஜன்ஸிகளும்.

சென்னை: 1914, பிரேட்வே.

ஜின்னார் மகன்

1. முன்னுரை

★ லெர் பிரக்கும்போதே கையில் பெணுவைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுத்தாளராய்ப் பிரக்டிரூக்கன். லெர் மூய்ந்தி செய்து எழுத்தாள ராகிரூக்கன். இன்னும் லெர் எழுத்தாளர் உலகிற்குள் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளப்படுகிரூக்கன்.

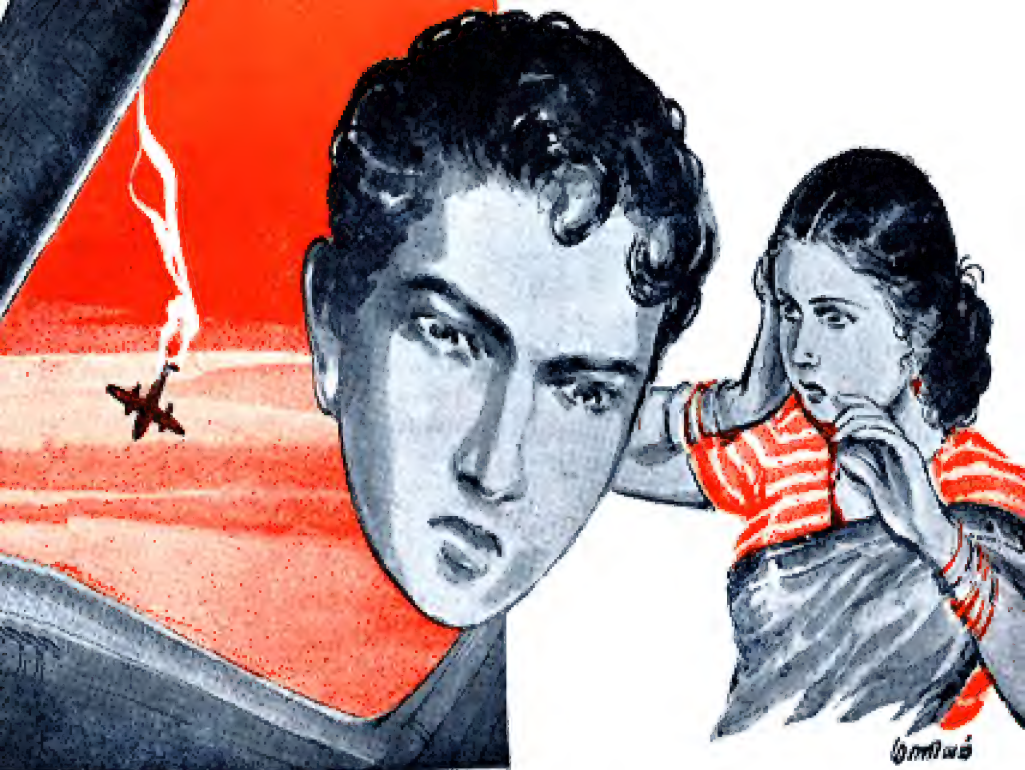
மூன்றாவது கூறிய எழுத்தாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் லெர். கொஞ்சங்கூட எதிர்பாராத விதத்தில் எழுத்தாளன் ஆனவன். இன்றைய நினம் லெர் "லாடா மன்" பிரகாரவயத்தின் தலையாக இருந்து தமிழகாட்டுக்கு இளைப்பிலாத் தோண்டு செய்து தமிழகக் கொன்று வருவதற்குப் பொறுப்பாளி யார் என்று கேட்டால், நிச்சயமாக லெர் இல்லை. என் கைக்குள் அகப்படாத சந்தர்ப்பங்களின் மேலேயே அந்தப் பொறுப்பைச் சுமத்த வேண்

டியவனு யிருக்கிறேன். இவ்விட வேங்கும், முதன் முதலாக லெர் பெணுவைக் கையில் பிடித்துக் கைத் எழுத்தத் தொடர்விய வேளையின் கூறு என்று சொல்ல வேண்டும்.

அப்படி எழுத்தாளர் உலகத்தில் என்னைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளக் காரணமா யிருந்த எனது முதல் கதை என்ன என்று தெரிய வேண்டாமா? அது என்னுடைய சொந்தக் கதையேதான். பர்மாசாட்டியே, ஒரு அகாத்மான கோட்டு மலைப் பாதையிலே, மாகி ரோத்தின் மலையே வேளிச்சத்திலே அதை எழுதினேன். லெர் அவ்விதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது, பக்கத்து மரத்தடியிலே யிருந்து இரண்டு அழுவிய, விசாலமான, கருகிய வண்டுக்கூட வேர்த்த கண்கள், இமை கோட்டாமல் என்னைப் பார்த்துக் கொண் டிருந்தன. சற்று எழுதுவதை நிறுத்தி, லெர் சுற்று முற்றும் பார்ப்பதுபோல் பார்த்துவிட்டு, அந்த மரத்தடியையும் ரோக்குவேன். அப்போது அந்தக் கண்கள் ஒரு குறுகை புரிக்ந்துவிட்டு, வேறு பக்கம் ரோக்கும். மறுபடி லெர் எழுத்தத் தொடர்வியதும் அந்தக் கண்கள் மீண்டும் என்னை ரோக்குகின்றன என்பதை என் உன்னுணர்ச்சி மட்டுமல்ல—என் உடம்பின் உணர்ச்சியே—எனக்குத் தெரியப்படுத்தும்.

மலர்ந்து யிறுத்த அந்த வயனங்களிலேதான் என்ன மாய சக்தி இருந்ததோ, எனக்குத் தெரியாது. அந்த வயனங்களுக் குரியவனான விலகையிடம் வேறு என்ன மந்திரம் இருந்ததோ, அதையும் எனக்குத் தெரியாது. அவன் தன் கண்களின் தீட்சண்யமான பார்வையினால், என் உடைமை, உன்னம், ஆவியெல்லாம்

ஸ்ரீராமம்

ஒருங்கே சமர்த்து, என்னை அடிமை கொண்டு, உய புத்தியுடன் இருந்த காலத்தில் என் ஒரு ஈழமும் செய்பதில் துணிவாக காணியக்கூட வேல்வாம் செயல்பட முன்னின்று என்பது மட்டுந்தான் தெரியும்.

ஆம்; ஒருவிதக் கஷ்டமும் இன்றிச் சமயத்தி லுடனே தாம் காட்டுக்குத் திரும்பி வருவதற்கு ஏனக் குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கத்தான் இருந்தது. அதை என் வேண்டுமென்று தவற விட்டதை நினைத்தால், விதி கையத் தவிர வேறு காரணம் எதுவும் சொல்வதற்கு முடியாமல் விடுக்கிறது.

2. ரங்கன்

★ 1941-ம் வருஷம் டிசம்பர் 23உ உங்களுக்கு ஞாபகம் விடுக்கிறதா? அந்தத் தேதியை உங்களில் அனைவர் ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டவதற்குக் காரணம் இவ்வாறு இருக்கலாம். ஆனால், என் அந்தத் தேதியை ஒரு ஈழமும் மறக்க முடியாது. அன்றைய தினம் ரங்கன் கையில் இருக்க வேண்டிய எவரும் அதைத் தங்கள் வாழ்வுடன் உள்ள வகையில் மறக்க முடியாது.

அன்றுதான் முதல் மூதலாக ரங்கனில் ஐப்பாள் விமானங்கள் குண்டு போட்டன.

குண்டு விழுந்தபோது என் என் காசியாவைத் தங்குள் வேலை பார்க்கத் கொண்டிருந்தேன். அப்பாள்

சங்கு ஊழிச் சற்று நேரத்திக்குக் கெல்லாம், 'வி' என்று விமானங்கள் பறக்கும் சத்தம், 'ஓம்' என்று குண்டுகள் விழும் சத்தம், 'படாட்' என்று அலை பவடிக்கும் சத்தம், கட்டிடங்கள் அதிக்கும் சத்தம், கண்ணாடிகள் உடைக்கும் சத்தம் எல்லாம் கேட்டன. ஆனாலும், கட்டிடத்திற்குள் பத்திரமாக இருந்த எங்கள் அன்றைய வேல்வாம் அல்லவது பிரமாதமாக என்னாவியும்.

அப்பாள் கீக்கச் சங்கு ஒலித்து வெளியிலே வேடிக்கை பார்க்க வந்தபோதுதான், விடியும் என் வளவு பிரமாதமானது என்று தெரிந்தது. ரங்கன் கையில் பல இடங்களில் தீப்பற்றி எரிந்தகொண்டிருந்தது. ஐயங்களை அங்குமிங்கும் வைத்தியம் பிடித்தவர்களால் போல் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். விளைந்த நேரத்தை ஒன்றுக்குப் பத்தாக மிகைப் படுத்திச் கொண்டுள்ளேன். எல்லாம் ஓரே அம்போல சம்பவமாய் விருந்தது.

உண்டுள்ளதைத் தெருவிட்டு விடுகள் பற்றி எரிந்த நேரம் கெளம்பிட்டதும் என்சு வயிற்றிலேயே தெருப்பும் பிடித்த விட்டது போலிருந்தது. ஏனெனில் அந்தத் தெருவும் என்னால் தெருவும் செருக் முனையில் ஒரு விட்டு மச்சு அதையிலேதான் என் வாயம் செய் நேன். என்னுடைய துணி மனதில், வைத்தியப்பும் பணம் முதலிய சகல ஆய்விதமும் அந்த அதையிலேதான் இருந்தன. யானே ஐக்கிடம் உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டு, கம்பெனியின் காரையே எடுத்துக்கொண்டு விட்டுக்குப் பறந்து விழுந்தகொண்டு சென்றேன். ஆனால், என் னுடைய விடு எரிப்பினால், அதற்கு மாறாக என் சந்தம் எறிப்பாராத ஒரு காட்டி அங்கே தென்பட்டது.

என் குடியிருந்த வீட்டைச் சுற்றி லும் ஒரு சிறு காம்பவுண்டு உண்டு. அந்தக் காம்பவுண்டில் ஒக்கித்தின்

கலீகி

இருபது மூப்பது மோண்டுகள் சும்பலாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். வரையில் கேட்டுக்கு அருகில் இரண்டு மோண்டுகள் காலத்துக்கு நின்றுகொண்டன.

மோட்டைகளைச் சந்தித்த தூரத்தில் நின்றுகொண்டு, விட்டாக 'கேட்' அருகில் சென்றோம். காலம் மோண்டுகள் வறி மறித்தார்கள். அது காலம் குடியிருந்த வீடு எந்தும், என் சாமான்களை எடுத்துக்கொண்டோம் மோண்டு மென்றும் சொல்வோம். காலம் மோண்டுகள் அவர்கள் கம்பலத்தில் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காலம் சென்று விட்டால் மோண்டுகள் எந்தும் என்னை உன்னை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். அப்படியும், அங்கே எத்தனையோ மோண்டுகள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். மத்தியானம் அங்கே ஒரு குன்று விழுந்தது என்றும், அது பூமிக்குள் போய் தோண்டி கொண்டு போய் புகைத்து விட்டிருந்ததும், அந்த அபாயமில்லாமல் எடுத்து அப்படியேபடுத்துவதற்கு முன்பாக சென்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுடன் விவகாரம் செல்லவில்லை பவனில்லை வென்று திரும்பிப் போவோம்.

திரும்பி சென்றோம் போவோம்? அது என்னக்கே தெரியாது. கை போனபடி காலம் விட்டுக்கொண்டு ரங்கம் காலமெல்லாம் சுற்றினோம். அன்று ரங்கம் காலம் அங்கே கோரக் காட்டியை என் காலமாக உன் அளவும் என்னும் மறக்க முடியாது.

விதிக்கி மெல்லாம் சென்ற பணங்கள்: சாகப் போய்விட்ட பணங்கள். அங்கங்கே தீப்பற்றி எரிவது காட்டி. செருப்பின்க்கும் இலங்கின்க்கும் அங்கு மிகவும் பறந்து விழுந்து விடுதல், ஜனங்களைப் புலம்பல். விதிக்கெனில் ஒலம், குழந்தைகளின் அலறல்.

இத்தகைய கோரக் காட்டினால் பார்த்து விட்டு, குளியல்தாமரை ஆகி காலம் இருட்டிய பிறகு, மறுபடியும் என்னுடைய விட்டுக்கே திரும்பிச் சென்றோம். வரல் புறத்தில் மோட்டைகளை ஒரு மூலையில் நின்றுகொண்டு, காலமெல்லாம் காலம் பிற்பக்கமாகச் சென்றோம். காலம் குடியிருந்த வீட்டிலிருந்து என்னுடைய கோரக் காலங்களை எடுத்து வருவதற்குத் திருட்டால் போல் காலம் எந்தக் குறித்து இருட்டிய பதம்பிப் பதம்பிச் சென்று விட்டாக பிற்புறத்தை அடைந்தோம். சத்தம் செல்லாமல் உன்னை புகுத்து காலம் படி வறிவாக மேலே ஏறினோம். சாதாரணமாக மாக அறையை காலம் பூட்டி கொண்டு போகும் வழக்கம் கிடையாது. அந்தாக்கும் கதவைப் பூட்டவில்லை. "கல்லதாய் போயிற்று" என்று என்னவிக் கொண்டு கதவைத் திறந்தோம்.

திறந்ததும் மாக அறையிலுள்ள காலம் காட்டி, விற்றதுக் கொண்டிருக்கிறோம். காலம் காலம் கிடையாது என்ற சந்தேகத்தை எங்கு உண்டாக்கி விட்டது. விப்பிணமும் திகைப்பிணமும் என் தலை தெருவிடுவென்று சுற்ற ஆரம்பித்தது.

அந்தக் காட்டி என்ன வென்றும், அந்த மக்க அறையின் பக்கமேயில் அருகில் ஓர் இன் பெண் நின்று ஜன்னல் வறிவாக வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கம்பலமெல்லாம் மோண்டுகள் மகத்தாகக் கொண்டிருந்த டார்க் காட்டிலிருந்து மகிழ்வு வெளிச் சத்தம் அந்தப் பெண்ணின் மூதுருப் பக்கம் 'விட்டு விட்ட' படம் மாநிலி தெரிந்தது. அவள் பாரா யிருக்கும்? ஜன குழுவையான இந்த வீட்டில் இந்த கோரத்தில் தனக்கே தனிவாக அவள் என்னுடைய அறையில் இருப்பது எப்படி?

ஜனநிலம் தனிச்சொல் வருவித்துக்கொண்டு, "பார் அங்கே?" என்று கேட்டேன். வெளியிலிருந்து மோண்டுகள்

கூர்க்குக் கேட்டக் கூடாதென்று மெல்லிய கண்ணக் குளில் பேசினோம். அந்த இடத்தில் அந்த வேளையில் என்னுடைய குரல் என்னக்கே பவல்காத்தது அங்கேதது என்னும், அந்தப் பெண் அப்படியே போய்விட்டாள் போல் தன்னித் திரும்பி என்னைப் பிறி நினைத்துக் கொண்டாள் பார்த்ததில் விப்பி இல்லா பவல்கா?

ஆனால் திரும்பிப் பார்த்த மறு கணத்தில் எங்கள் இருவருடைய பவலும் சந்தேகமும் கீழ்க் விப்பி மட்டும்தான் பாரக் நினைத்தாள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், மனத்திற்குள்ளே ஒருவகையான ஆண்க் உணர்ச்சி உண்டாகவில்லை வென்று சொல்ல முடியாது.

"கூர்!"

"கீக்கோர்!"

காலம் சார்பிட்டுக் கொண்டிருந்த கம்பலத் தோட்டிலுக்குப் பக்கத்து வீட்டு வரையில் சில சமயம் இந்தப் பெண்ணை காலம் பார்த்திருக்கிறோம். அப்போதெல்லாம் அவளையும், தாய் காட்டியே என்னக்கு நான்கிறதற்காகக் காத்தக் கொண்டிருக்கிறாள் அந்தக் பெண்ணையும் என் மனம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுண்டு. (காலம் பர்வாகாட்டுக்கு வந்ததின் காரணங்களில் ஒன்று, அந்தக் காலமும் என் கவிதை எந்தக் ஒத்திப் போடுவதற்கு என்னும் இரகசியத்தை இந்த இடத்தில் சொல்லி வைக்கிறோம்.)

மத்தியபடி வெறு விதமான எண்ணம் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி என் மனத்தில் உண்டானதில்லை. ஏனெனில், அந்த வீட்டிலே குடியிருந்த ரங்காரம்பி சி. வி. கந்தா என்பவர் ரங்காரம்பி உன்னை தென் னித்தியர்களுக்கும்மே ஒரு பிரகாசம் என்றும், மாதம் இரண்டாயிரம் மூலாயிரம் வருமானம் உன்னைவரைத் தம் எங்குத் தெரியும். அப் போப்பட்டவருடைய புதன்கிணல் குறித்துக் காலம் காலப்பெரியை என்ன பிரயோஜனம்?

அந்தப் பெண் இப்போது என் அறையில் இருட்டிய தனக்கே தனிவால் நினைவாகக் கண்டதும் என்னக்கு எப்படி இருக்கிறக்கும் என்று கீக்கோன் காத்தித்துக் கொண்டாள்.

3. மெக்கு ரங்கம்

★ என் விப்பை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு, "இங்கே எப்படி வந்தால்? எப்போது வந்தால்?" என்று கேட்டேன்.

"கீக்கோர்!" என்று அவள் திரும்பிச் கேட்டதில், பல கேள்விகள் தோனித்தன.

சந்தம் கோபத்துடன், "அப்படியா? உனக்கு அவளில் தெரியவேண்டுமா? இது என்னுடைய அறையின் அறையிலிருந்து என் சாமான்களைத் திருடிக்கொண்டு போவதற்காக வந்தேன். கொல்லிப்புற மாகக் காலம் எந்தக் குறித்து வந்தேன். வந்த காலமாகத் தான் திரும்பிப் போகப் போகிறேன். உனக்கு இங்கே ஏதோ மூக்கியலான வேலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. காலப்பெட்டாதே! இதோ போய் விடுகிறேன்" என்று சொல்லி என் கைப்பெட்டையைத் தூக்கிக்கொண்டேன்.

"குபா!" என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன். கீக்கோருக்குப் புண்ணில் உண்டு!" என்று அவள் உறிப்போது, அவனுடைய கெஞ்சு 'பட்ட, பட்ட' என்று அடித்துக் கொள்ளும் சத்தமே என் கேட்டக் கூடித்தா யிருந்தது.

அவனிடம் நான் உடனே இரக்கம் கொண்டதும் இன்னும் கொஞ்சம் அவனைக் கொஞ்சப் புண்ணியென்று மென்ற அப்டி எண்ணத்திலும், "அதெல்லாம் முடியாது. புண்ணியுமாம் ஆக, பரமனும் ஆக! எனக்கு வேறே வேலை இல்லைவா?" என்று.

உடனே, அந்தப் பெண், "அப்படியா சமாசாரம்? இதோ நான் 'நிஜுடன்' 'நிஜுடன்' என்று உச்சரிப்போடுமிதான்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே நுண்ணம் பக்கம் போனாள். நான் அவசரமாய்ச் சென்ற அவனைக் குறுக்கே மறித்து, "வேண்டாம்! வேண்டாம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே அவனுடைய கால்களைப் பற்றி நான். மேலே போகாமல் அவனைத் தடுப்பதற்காகவே அவ்விதம் செய்கிறேன். அவனோ, நிஜப்பின் கைகளைக் கேட்டடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, "என்னை அழைத்துக் கொண்டு போவதாகச் சந்திரம் செய்து கொடுக்கக், இல்லா விட்டால், உச்சரிப்போடுவோன்!" என்றான்.

அவனுடைய கைகளைத் தொட்ட அதே கிமிஷத்தில் நான் மனச் சந்திரித்ததை அடியோடு இரந்து அவனுக்கு அடிமையாக விட்டேன் என்பதைவும், அவனுடைய கண்ணி விரலால் என்னை கால்களைவிட வேண்டாம் நினைவிலும் செயல்பட்டபடியே நினைவாயிட்டு இருந்ததன் என்பதையும் எல்லா வேண்டுகோள்களும் அறித்து கொண்டு விட்டேன். எனும் அவனுக்கு அச்சமாம் தெரிவப்படுத்த விருப்பமில்லை.

"ஆகட்டும்; பம்புபாசாடு! உன் அப்பா, அம்மா எங்கே?" என்று கேட்டேன்.

"அப்பா, அம்மாவா?" என்று அந்தப் பெண் பெருமூச்சு எறிந்தாள். மறுபடியும் "எல்லா அப்பா, எல்லா அம்மா!" என்று பல்லாக் கடித்துக் கொண்டாள்.

அவளுக்கும் ஆத்திரமாய்க் அவள் உதிரியிலிருந்து பின்வரும் விவரங்கள் தெரிய வந்தன:—

அந்த மத்தியமாம் அந்தப் பெண் லீலா எனப்படும் குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது, நிகரென்று 'கைலாச' ஊறிந்தும். அவசர அவசரமாக அவள் குளித்து முடிப்பதற்குள் 'ஓம்! ஓம்!' என்று கரது சேவியோடு சத்தம் கேட்டதுடன், வீடே அழிந்ததாம். அந்த அழிச்சிலியில் அவள் தடாமென்று தகரயில் விழுந்தாள். தனியே அப்பட்டு ஹாக்கை பாதி விட்டாளாம். ஹாக்கை தெளித்து ஈழத்து உடை உருத்திக் கொண்டு லீலா அறையிலிருந்து வெளியே வந்து பார்த்தால் வீட்டிலே ஒருவரும் இல்லைவாம். கொஞ்ச நேரத்தில் நிப்பிடித்து எரியும் காட்சி நெல் உட்டதாம். வீதிமேல் ஓரே அடுவோல கம்பியைவா விழுந்ததாம். அவள் வீட்டுக்கு வெளியே ஒரு கித்த அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் அப்பா, அம்மாவைப் பற்றி விசாரிக்கவாயென்று ஒரு ஒடிப் பார்த்தாளாம். சில வீடுகளில் ஒருவருமில்லைவாம். சில வீடுகளில் சாமான் களை அவசரமாக அப்படியப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இவனைக் கவனிப்பாரோ, இவனுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாரோ, ஒருவரும் இல்லைவாம். கடைசியில், இந்த வீடு நிறுத்த சிப்பந்தைக் கண்டு உடனே வந்தாளாம். வீட்டில் ஒருவரும் இல்லாமலிருக்கவே, மர்சு அறையில் வராதது இருக்கலா மென்று மேலே எறினாள். அவள் மர்சு அறையில் இருக்கும் போது மோகனதுடன் வந்து விட்டதைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டார்களாம். பிறகு வெளியில் வரப் பவப் பட்டுக் கொண்டு மர்சு அறையிலேயே உறங்கித் கொண்டிருந்தாள்.

இதை வேண்டாம் கேட்ட பின், "உன் அப்பா—அம்மாவைக்குத் தெரிந்தவர்கள், மிகெடுத்தால், இந்த

ஊரில் பலர் இருப்பார்களே? அவர்களுடைய விவரங்கள் ஏதாவது உனக்குத் தெரியுமா? ஒரு வேளை எந்த மிகெடுத்த வீட்டுக்காவது போயிருக்கலாம்மல்லவா?" என்று விசாரித்தேன்.

பு, "போயிருக்கலாம்" என்று சொல்லி, மெழுகு ரங்கலில் இரண்டு மூன்று விடுகளையும் அவன் சொன்னான்.

உடனே, ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். என் கைப் பெட்டியை ஒரு கைமேலே எடுத்துக் கொண்டு அவனை இங்கொரு ஊரிலுமும் பிடித்துக் கொண்டு இரண்டினைப் பின். மர்சிலிருந்து மேலே இறங்கி வீட்டில் கொல்லப் புறமாகச் சென்ற கம்பியுண்டுச் சுவரின் மேல் மூதலில் அவளை எதறி விட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக் கொடுத்தேன். பிறகு நான் எறிக்க் குறித்து, அவளையும் இறக்கி விட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போய்ச் காக்கி வைத்தேன்.

பிறகும் ஆரத்தியில் நான் உட்கார்ந்ததும், அவள் கர்ப்பம்—பின் கதவைப் நிறுத்தகொண்டு பின் வீட்டில் உட்கார்ந்தாள். இது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தந்தது. அதைப் படிப்பிப் படித்து நானும், மட்டும் மூதலில் மத்திரகருத்துப் பருவக்கித் தவிர்த்த பெண் அல்ல அவள் என்பதற்கும் அது அறிவுதிரிய விருந்தது.

அதிர்ஷ்டவசமாக, மூதல் மூதல் நான் கைகளைக் கொண்டுபோய் நிறுத்திய வீட்டிலேயே அந்தப் பெண் னின் அப்பா, அம்மா இருந்தார்கள். சாக்கிப்பி வீட்டு உரையிலேயே நின்ற கொண்டிருந்தார்கள். அவருடைய பெண் கால்களுக்கு இறங்கியதும், அவர் வர வந்தபடி உதிரிய விதம் எனக்குத் திகைப்பை அளித்தது.

"வந்து விட்டார்களா? வந்தீர்! வா!" என்று. உடனே வீட்டுக்கு உட்புறம் பார்த்து, "அடியே! தவித்துக் கொண்டிருந்தார்களா? இதோ வண்டியிலே வந்து விட்டார்கள்!" என்று. ஒரு அம்மாம் உள்வந்து வராதபடியான்கூட வந்து, "வந்து செத்தாவாடி, அம்மா! ஏதோ பகவான் இருக்கிறார்!" என்று.

அந்தப் பெண் வீட்டுக்குள்ளே போனதும் அவருடைய அப்பாவும் உடனே போய்ச் கதவைப் படைசென்று சாத்தினார்.

பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு வந்தவனுக்கு ஒரு வார்த்தை வந்ததாம் உட்க் கொல்லவிடில்!

4. மாத்திரை

★ ரங்குனிலிருந்து இப்பிரயாசுக்கு வந்தவர் பாசா வேணுமனதுமில் விசாரித்துப் பாருங்கள். "ரங்குனுக்குச் சமாசாரமாக கரம் உடைந்திருக்க உண்டா?" என்றுதான் கேட்பார்கள்.

அப்படிக்கு துடையெடுத்துக் கொள்கவெடுத்துக்கும் பெய் போனதா விடுத்து ரங்குன் நகரம் மேற்படி டிராம்ப் 280 உம்பவத்துக்குப் பிறகு சில நிமிஷங்கள் அடைந்த நிலைமையை என்னிப் பார்த்தால் இப்போது உட்கவருகிற என்னமோ சேலிதேது.

கொல்கத்தா குதாசலம் என்னவாம் போய்ச் சாவு விடுத்து வீட்டில் நிலைமையை ரங்குன் அடைந்து விட்டது. ஹிங்குன் அறி விதாவாக கரைக் காசி சேலிதேயோடு கொண்டிருந்தார்கள். மறுபடியாகி ரங்குனிலே வந்துத் கரங்கள், பூக்கள், காக்கைகள் குழியில் பிடிக்கப்பட்ட பட்டிகளும் உணவு கிடைக்காமல்வரும் ஏனென்பது கடுகனாகே நெக் குரலில் ஊகி விட்டுக் கொண்டுமிருக்கக் கொண்டும் அங்குமிங்கும் அங்குத் காட்சி பிச்சாப்பாசா விருந்தது.

ரங்கன் ஸ்டேஷனில் எத்தனை ரயில் பாதைகள் உண்டோ அவ்வளவு பாதைகளிலும் ரயில்கள் புறப் படத் தயாராய் கின்றன. எல்லா ரயில் என்ஜின்களும் மாந்தவேகை போட்டு விருத்தன. ரயில்களில் கூட்டத் தைச் சொல்லி முடியாது. பிளாட்பார்ஸ்திலே இறங்கு வதே அசாத்தியமாக விருத்தது.

வப்படியே இறங்கியவுடன், எனக்குத் தெரிந்த ஆசாமி வாராவது உண்டா என்று பார்த்தேன். என் கம்பெனியைச் சேர்ந்த ராமபத்திர ஸ்வர் தென் பட்டார். அவரைப் பிடித்து, "இது என்ன கோவா கலம்?" என்று. அவர் சொன்னார் :-

"ரங்கன் 'வாசுபேட்ட' பண்ணும்படி சர்க்கார் உத்தரவு பிற்த்து விட்டது. நெரைச் சாலைகளையும் கைத்திரங்கார ஆஸ்பத்திரிகளையும் நிறுத்து விட்டு விட்டார்கள். மிருகக் காட்டுச் சாலைகளைத் துடிட மிருகங்களைக் கொன்று விட்டார்கள். குரங்குகளை அழித்து விட்டுவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சமயம் பார்த்து நீ திரும்பி வந்திருக்கிறாயா?"

என் மனம் என்ன பாடு பட்டிருக்கும் என்று தங்களை யோசித்துப் பாரும்.

5. பக்கோக்கா

★ அன்றிரவே சொன்று கப்பலுக்கு டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுக்கும் உத்தியோகஸ்தரைச் சந்தித் தேன். அவர், "அப்பனே! டிக்கெட் என்னமோ வாங்கித் தருகிறேன். ஆனால் டிக்கெட்டை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யாய்? உனக்கு நுண்ணுக் கப்பலுக்கு டிக்கெட் வாங்கிய எத்தனைபோய் பேர் இடம் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்களே?" என்று.

பிறகு, அவர் "காளைக்கு என்ன காலைப் பார்த்த வேக்குப் புறப்படுகிறேன். எல்லா பேர் போகிறோம். நீயும் வந்தவானால், உன்னையும் அழைத்துப் போகிறேன்" என்று.

என் பேரில் உள்ள கருணையிலும் அவர் அன்பிலும் சொல்லியிலும், எனக்கு மோட்டார் விடவும், ரீப்பேர் செய்யவும் தெரியாதவரால் வழியில் உபயோகப் படுவேன் என்று எண்ணித்தான் சொன்னார். நாம் மட்டும் மாந்தவேகைத் தங்கப் போவதாகவும், மற்ற மூவரும் அங்கிருந்து கிளவி மார்க்கமாக இத்தியாவைக் குப் புறப்படுவதாகவும் கூறினார். அவர்களுடன் காலும் சேர்ந்து போகலாம் என்ற எண்ணத்துடன், "சரி" என்று சம்மதித்தேன்.

பெரு மார்க்கம் அபாயமாக விட்டபடியால் புரேய் வழியாகப் பிரயாணஞ் செய்தேன். இந்தப் பிரயாணத்தில் சேர்ந்த எத்தனைவேகை அற்பவங்களைப் பற்றி நான் இங்கே விஸ்தரிக்கப் போகவில்லை. 21௨ ரங்கனில் இறங்கியவர்கள் 21௩. மாந்தவேகை போய்ச் சேர்ந்தோம் என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

இவ்வளவு நிரம்பப்பட்டு மீண்டும் மாந்தவேகை அடைந்த பிறகு அங்கே மற்றோர் ஏமாற்றம் எனக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்தது.

மாந்தவேகையிலிருந்து கிளவி போகும் ரயிலுக்கு டிக்கெட் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். மற்றபடியும் எப்போது கொடுக்க ஆரம்பிப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை.

டிக்கெட் கிடைக்காமல் பிரயாணம் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரத்தையும், துக்கத்தையும் சொல்லவே

முடியாது. ஆனால் இப்போது நினைத்துக் கொண்டால், பகவானுடைய கருணை எப்படி மேல்வாய் இயங்கு கிறது என்று ஆச்சரியக் கடலில் முழுதி விடுகிறேன்.

மூன்றடவை மோட்டாரை ஒப்புவித்துவிட்டு வந்த ஸ்கப்பார் சந்தித்தேன். எல்ல வேளையாக அவர் வண்டியை விற்றிருந்தார். ஆயிரத்தைத்தாறு ரூபாயும் கொடுத்தார். இந்தப் பணத்தைக் கட்டவேண்டுமென கொடுத்த தாகப் பின்னும் நான் கருதும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

அதே ஸ்கப்பார்தான், இன்னொரு யோசனையும் சொன்னார். மாந்தவேகையில் ரயிலுக்காகக் காத்திருப் பதைக் காட்டிலும், பக்கோக்காவுக்குப் போய், அங்கிருந்து டிப்டு வரையில் போகும் மோட்டார் வாகி களில் போகலாம் என்று.

பக்கோக்கா என்னும் ஊர் மாந்தவேகைக்குக் கிறக்கே கொஞ்ச நூரத்தில் ஐராவதிக்கு அக்கரையில் இருக் கிறது. அங்கே போய்ச் சேர்ந்து விரைந்தேன். என்னுடைய தூதரிடமும் அங்கும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்ததாகத் தென்றியது. ஏனெனில், மற்ற நான் காடியில் அங்கிருந்து எல்லா வாகிகள் டிப்டு வுக்குக் கிளம்புவதாகவும், ஆனால், அவற்றில் ஒன்றிலும் இடம் இல்லை வென்றும் தெரிந்தது. வாகிகளின் சொந்தக்காரரான பஞ்சாபியிடம் கேளீப் போய், எனக்கு மோட்டார் வேலை தெரியும் என்றும், வழியில் உபயோகமாக விருப்பேன் என்றும் சொல்லிப் பார்த்தேன். "இடமில்லை" என்ற ஒரே பதில்தான் வந்தது.

அன்றிரவு நெடுநிக்கு அதே பஞ்சாபிக்காரன் என்னைத் தேடிச் கொண்டு நான் தங்கியிருந்த நோட்ட டலுக்கு வந்தான். எனக்கு மோட்டார் வண்டி கள்ளும் ஒட்டத் தெரியுமா என்று கேட்டான். தெரியும் என்று. அவன் ஏற்படுத்தியிருந்த டிரைவர்களில் ஒருவன் வராமல் எதிர்ப்பி விட்டபடியால் அவன் என்னைத் தேடி வந்தான் என்று தெரிந்தது.

"டம்ஸ் வரையில் வாகி ஒட்டிக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தால் 200 ரூபாய் தருகிறேன்" என்றுன் அந்தப் பஞ்சாபி.

சற்று மூன்றுமூல்தான் அவனிடம் நான் மேற்படி பிரயாணத்துக்கு 200 ரூபாய் தருவதாகச் சொன்னேன். இப்போது அதே பிரயாணத்துக்கு அந்த ரூபாய் எனக்குக் கிடைப்பதாக விருத்தது. ஆனால் மோட்டார் வாகி ஒட்டுவதிலும் எனக்குக் கெளரவம் இருக்க வேண்டும் என்று என்னிடம், "எனக்கு உன் ரூபாய் வேண்டாம்; பிரயாணத்தினையோடு எனக்குச் சரப் பார்" டுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் போதும்" என்றேன்.

ஐந்து நான் காலைமீல் வாகிகள் நீன்ற இடம் போனேன். பிரம்மாண்டமான வாகிகள் எல்லா கின்ற கொண்டிருந்தன. ரொம்ப ரொம்ப அடிபட்டுப் பழையப் பேரண வாகிகள். அவற்றில் நான் ஒட்ட வேண்டிய வண்டியைப் கற்று மூற்றும் வந்து பார்த்தேன். இந்த வாகி பூதத்தைக் காட்டு மகிப் பாதையில் 800 மைல் ஒட்ட வேண்டும் என்று நினைத்த போது பரீர் என்றது.

பிறகு, வாகிகளில் ஏறுவதற்காக நீன்று கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்தேன். வங்காளிகள், பஞ்சாபிகள், ஆந்திரர்கள், தமிழர்கள் மூதலிய பல மாகாணத்தவர்களும் இருந்தார்கள். அப்படி நீன்ற வர்களுக்கு மத்தியில் சென்ற இரண்டு மாதமாக நான் கனவிலும் கனவிலும் திரவரித்துக் கொண்டிருந்த பெண் தெய்வமும்-நீன்று கொண்டிருந்தது.

அவருடைய பெற்றோர்களும் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போதும் வண்டி விற்ப்புற வளரையில், வாரியின் என்ஜினுக்குப் போட்டியாக என் செஞ்சும் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் என்னுடைய வண்டியில் ஏறவார்களா, வேறு வண்டியில் ஏறவார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள என் உன்னம் துடிதுடித்தது. ஒரு வேளை ராஜசாமி என்னைத் தெரிந்து கொண்டால், வேண்டுமென்றே வேறு வண்டியில் ஏறினாலும் ஏது வார் என்று கூடியவளரையில் அவர்கள் பக்கம் பார்க்காமலே இருக்கேன். ஆயினும், இரண்டொரு தடவை பார்க்கப்போது, அவரும் என்னைத் தெரிந்து கொண்டான் என்றும், அவருடைய செஞ்சும் ஆவியிலும் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தது என்றும் அறிந்தேன்.

கடவுள் என் பக்கத்திலே இருக்கிறார் என்று கிரைமியேயே தெரிந்து விட்டது.

அவர்கள் என்னுடைய வாரியில்தான் ஏறினார்கள்! வண்டிகளை விற்ப்பு வேண்டிய சமயம் வந்ததும், என் டிரைவர் பீடத்திலிருந்து இறங்கிச் சென்று வண்டிக்குள்ளே பார்த்து, "என்னையும் ஏறிவா யிரு?" என்றுள். பிரகு, அந்த மனுஷரின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்து, "குடமாவில்லி, வாரி! செனக் கியமா?" என்று கேட்டு விட்டுச் சட்டென்று நிறுப்பிப் போய் என் பீடத்தில் உட்கார்ந்தேன். அப்போது வண்டியின் முகத்தில் காணக் கவரத் புண்ணக மலர்ந்ததையும், கீழே செக்கிப்படி கடைக் கண் பானம் ஓங்கிவை என்று தெரிந்ததையும் சொல்லாமல் விட முடியவில்லை.

6. கங்கோ

★ இம்மே தேசப் பட்டத்தைப் பார்த்தால், ரங்குனி யிருந்து ஏறக்குறைய நேர் வடக்கே, பர்மாவின் ௧௫ மத்தியில், ஹாஸதி நதிக்கரையில், பக்கோக்க வண்

ளும் ஊர் இருப்பதைக் காணலாம். பக்கோக்க உயிரிருந்து மீண்டும் ஏறக் குறைய நேர் வடக்கே 360 மைல் அடங்கித் தாரிகன், உயர்ந்த மலைகளின் வரையாகச் சென்றால் அங்குலா யி லு ள் ள மணிப்பூர் எங்கையை அடைவார்கள். வழியில் உள்ள மூக்கிய மாண ஊர்க்கள் கங்கோ, கங்கியோ, டம்று, நீட்டா என் பவை.

பக்கோக்க உயிரிருந்து எங்கள் புறப்பட்ட பந்தர வுற என் 210 மைல் பிரபாணம் செய்த கலையியோ என்று மிகத்தன அடைந்தோம். சாதாரண சாலைகளில் எவ்வளவு

மெதுவாகவும் ஹாக்கிரைவாகவும் வாரி ஓட்டினாலும், பத்து மணி நேரத்தில் அவ்வளவு தூரம் போயிருக்கலாம். எங்களுக்குப் பத்து நாள் ஆயிற்று என்பதிலிருந்து எங்கள் பிரபாணம் செய்த பாதை எவ்வளவு இலட்சக்கணக்காயிருந்திருக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். உண்மையில், அதைப் பாதை என்றே சொல்வதற்கில்லை. காட்டினும் மனிதமும் எங்கே இடம் கிடைத்ததோ அந்த வழியாக வெவ்வேறு வாகனங்கள் செலுத்திக் கொண்டே போயினோம். எங்களுக்கு முன்னால் போயிருந்த வாகனவின் கவடுதான் எங்களுக்குப் பாதையாயிற்று. முன்னால் போனவர்கள் ஆங்காங்கே மரக்கிடைகளை வெட்டிக் கொடுத்தும் இடை வெளியில் உண்டுபண்ணி யிருந்தார்கள். அதனால் பாதை என்று மனிதர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. செங்குத்தான மேட்டிலும் கிடுகிடு பன்னத்திலும் வாரி ஏறி இறங்கும் போதெல்லாம் உயிர் போய்விட்டுப் போய்விட்டுத் திரும்பி வருவது போலத் தோன்றும்.

இப்படியாகக் காட்டு மலைப்பாதையில் முட்டி மோதிக் கொண்டு, இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு, எழும்புகளில் கொடும்பூட்டியாக ஆகிப்பூண்டு, அடியுண்டு, உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டு, பிரபாணம் செய்த பத்து நாள்கள்தான் எல் வார்த்தையில் மிக மூக்கியமான நாட்கள் ஆயின. அகாலமே என் வார்த்தைகளின் ஆளர்தம் யிருந்த நாட்களாகவும் ஆயின.

ஆந்த வண்டியில் வண்டியும் வருகிறான் என்ற எண்ணமே, பிரபாணத்தின் அசௌகரியங்களை வெவ்வேறு மரங்கள் செய்யும்படியான அளவற்ற உற்சாகத்தை எங்கே அளித்தது. அந்தப் பத்து நாள்களிலும் எங்களுக்குள் ஓயாமல் சம்பாஷினை நடந்து கொண்டே யிருந்தது. எங்களுடைய கண்கள் அடிக்கடி பேசிக்கொண்டன. எங்கள் இருதயங்கள் இடைவிடாமல் பேசிக்கொண்டன. வாய் வர்த்தமையினாலும் மெ சமயம் எங்கள் பேசிக்கொண்டோம்.

அந்தப் புதுமை உணர்ச்சியினாலும், இருதயக் கிணர்ச்சியினாலும் ஏற்பட்ட உற்சாகத்தில் என் ஓர் எழுத்தளவாகக் கூட ஆயிவிட்டேன் என்பதை இந்தக் கதைகள் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டுடன். அந்த அற்புத சம்பவம் சிகழ்ந்த வரலாறு இதுதான் :-

பக்கோக்க உயிரிருந்து விற்ப்பு வரலாம் என் மலைப் பாதையில் அதன் பாதையான ஒரு பன்னத்தை எங்கள் கடைக்கவெண்டி யிருந்தது. அந்தப் பன்னத்தின் அடியில் கொஞ்சம் ஐயமும் போய்க் கொண்டிருந்தது. இதைத் தாண்டுவதற்குத் தன்னிச்சிற் மேல் பெரிய பெரிய மரக் கட்டைகளை வெட்டிப் போட்டிருந்தார்கள். மேற்படி மரங்களின் மேலே எப்படியோ மூதல் வாரி போய்விட்டது. இரண்டாவது வாரி வந்த போது ஒரு மரம் விளக்கிச் சக்கரம் அடில் மட்டிக் கொண்டது. மேலே போகவும் முடியவில்லை; பின்னாலும் தன்னையும் முடியவில்லை. எனவே, எல்லா வாகனங்களும் அங்கேயே வெகு நேரம் நின்று வேண்டியதாகிற்று.

அச்சமயம் காட்டு மரங்களின் அடியில் கம்மா உட்கார்ந்திருந்தபோதுதான் எங்களுக்குள் ஒவ்வொரு வரும் தந்தம் கதைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. "எங்களுக்குள்" என்னும் போது அந்த நேரது மோட்டார் வாகனங்களும் வந்ததையிற் காட்டார்களென்றே சொல்கிறோம். அப்படித் தயிர் கணக எங்கள் மொத்தம் 15 பேர் இருந்தோம். தினந்தோறும் சாப்பிடுவதற்காகவோ, இரப்பராவது வதற்காகவோ, இரயில் தாங்குவதற்காகவோ எங்கே தயிற்றாலும் எங்கள் ஓட்டத்தில் சேர்வது வழக்கமாக யிருந்தது. எனக்கு உணவளிக்கும் பொறுப்பை வாரி சொந்தக்காரன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தபடியால் இது

விஷயத்தில் மற்றவர்களை விட எனக்கு அதிக செலவாகியிருந்தது. எனக்குக் கிடைத்த ரோட்டி, பிள்கோத்து முதலியவைகளை மற்றவர்களுடன் சில சமயம் என் பதிலிட்டு கொண்டுடன்.

பொழுது போவதற்காக ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வரலாற்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று எந்ததான் யோசனை கூறினான். அவரவர்களும் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் எல்லாம் வலஸ்தியும் எங்களுடைய அந்தரங்க நினைவுகளையும், எதிர்காலக் கனவுகளையும் வளர்க்கத் தேவையில்லாத இருதய பரிசுவரையில் ஒருவருக் கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம் மல்லவா?

என்னைக்கூட யோசனையை உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு மூதன் மூதனிக் கலாசாரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்தவர் என் சாமிபுதான். அப்பப்பா! அந்த மறுவுச் பீற்றிக்கொண்ட பீற்றியும், அடித்துக் கொண்ட பெருமையையும், சொல்லி முடியாத, அவ்வளவு பணம் சம்பாதித்தாராம்! அவ்வளவு சொத்துக் களை வள்கிறாராம்; அவ்வளவு வேர்பாக்களும் பிரேதங்களும் அவர் வீட்டில் இருந்தனவாம்; அவ்வளவு டின்னர் பாட்டிகள் கொடுத்திருக்கிறாராம்; அவ்வளவு ருடர் அவ்வளவு தடவை கை குறுகி விருக்கிறாராம்!

என்ன பீற்றிக்கொண்டு என்ன? என்ன பெருமை அடித்துக் கொண்டு என்ன? ஆசாமி இப்போது பாப்பா! அவருடைய அவ்வளவு சொத்துக்களும் பர்மாவிலேயே இருந்தபடியால் சர்வமும் கவர் பழைய கதைகளைச் சொல்லியிட்டு, வருங்காலத்தில் அவருடைய உத்தேசங்களையும் ஒருவாறு வெளியிட்டார். இந்தியவுக்குப் போனதும் அவர் இன்ஹியூரன்ஸ் வேங்கை மெற்கொண்டப் போகிறாராம். அவருடைய பெண்ணை ஒரு பெரிய பணக்காரனுக்குப் பார்த்துக் கலியாணம் பண்ணிக் கொடுக்கப் போகிறாராம். சாதி வேற்றுமை கூட அவர் பார்க்கப் போவதில்லைவாம்! எவனெருவன் கலியாணத்தன்று ஸ்டீம் ரூபய்க்கு இன்ஹியூரன்ஸ் செல்கிறானே, அவனுக்குக் கொடுத்த விடுவாராம்!

இந்தப் பேராகச பிடித்த தற்பெருமைக்கார மனிதர் ஒரு வேளை எங்களுடன் வந்த சி. த. ப. பழனிச் சுப்பாரு செட்டியாரை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தான் மெற்கண்டபடி சொல்லுகிறாரோ என்று எனக்குத் தோன்றியது.

என் சாமிப்புக்கு அடுத்தபடியாக இந்த உலகத்தில் அப்போது என் வெறுத்த மறுவுச் ஒருவர் உண்டு என்றும், அவர் இந்த சி. த. ப. பழனிச்சுப்பாரு செட்டியார்தான். உலகத்திலே பல விஷயங்களைப் பற்றியும் எங்களுடைய கொள்கைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிந்து கொள்வதில் இந்த மறுவுச் கொண்டிருந்த பெருந் தாகம் சமூகநிரத்துக்குச் சமமாக இருந்தது. இந்த தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்ள அவர் சமயச் சமயம் தெரிவாயும், சந்தர்ப்பச் சந்தர்ப்பம் பரக்காமல், என்னைக்கு அந்தத் தொந்தரவை நினைத்தால், அதற்குப் பிறகு எவ்வளவோ டெர்மிருத்தும் கூட, இன்னமும் என் கோபம் தணிந்தபாடியும்.

எனும் வலஸ்தியும் மரத்தடியில் தனிவாக உட்கார்ந்து இரண்டு சிலையும் அந்தரங்கமாகப் பேச நினைத்தோமானால், இந்த மறுவுக்கு மூக்கிலே விளத்த விடும்! என்னை இரண்டு பெருக்கும் அதில் சுப்பாவுக்கே வந்து உட்கார்ந்து விடுவார். ஒரு நாள் இப்படி வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, "என் லார்! இன்ஹியூரன்ஸைப் பற்றி உங்களுடைய கொள்கை என்ன?" என்று கேட்டார்.

"இன்ஹியூரன்ஸ் என்பது மகா மூட்டாள்தனம்: இன்ஹியூரன்ஸ் செலு கொண்டுள்ளவர்களுக்கு ஈரமோ

பிறப்பிலும் மரத்தால் கிடைக்கும்" என்று என் சொன்னான்.

"அதனால்தான் கேட்டேன்! இருக்கட்டும்; பாரதியாரைப் பற்றி உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"கூடிய வகையில் எல்ல அபிப்பிராயத்தான்!" என்றான்.

"பாரதியார் தேசிய கவிதா? மகா கவிதா?" என்று வினாவினார்.

"அவரைத்தான் கேட்க வேண்டும்!" என்றான்.

"ரோம்ப சரி, காதல் மணத்தைப் பற்றி உங்களைக் கொள்கை என்ன?" என்று கேட்டார் செட்டியார்.

"காதல் மணம் ரோம்ப ரோம்ப அவலியமானது. அதைப்போல் அவலியமானது ஒன்றும் கிடையாது. காதல் மணத்துக்குத் தடை செல்கிறவர்களைப் போன்ற மகாபாவினை வேறு யாரும் இல்லை" என்றான்.

"என் அபிப்பிராயமும் அதுதான்!" என்று சொல்லியிருந்து செட்டியார் எழுந்திருப்பதற்குள் என் சாமிப்பு வந்து தொங்கி விட்டார்.

இந்த சி. த. ப. வுக்குப் பர்மாவிலும் மலேசாவிலும் இருந்த நிரண்ட் சொத்தெல்லாம் போய் விட்டது. அதை அவர் கொஞ்சமும் இவ்விடமில் செல்லவில்லை. "இந்தியாவிலே எனக்கு வேண்டிய சொத்து இருக்கிறது" என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இந்தியாவிலுள்ள சொத்தும் இவர் அங்கே போவதற்குத் தொங்கிப் போய்விட்ட கூடாதா என்று என் வேண்டிக் கொண்டேன்.

எங்கள் புறப்பட்டு எட்டு நாளைக்குள், ஈன்களில் பத்துப் பேர் தங்கள் வரலாற்றைச் சொல்லியாகி விட்டது. எனும், வேல் மூருத்தான் என்றும் கமார் அறுபது வயதான சிறுவருத்தான் பாக்கி. இந்த தாலர் ரங்கலில் ரோட்டிக்கடை வைத்திருந்தாராம். அதிகமாக வரல் நிறுத்த இவர் பெருமில்லை. ஆனால் மற்றவர்களுடைய பேர்வைக் கரது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டார்.

என்றுகூட கதை மிகவும் சோகமான கதைபாதகம், என்னும் அதைச் சொல்ல முடியாதென்றும், எழுதி வேண்டியானால் படிக்கிறேன் என்றும் சொன்னான். அவ் வித மெகதையை எழுதி, அதைக் கங்கே என்னும் ஊரில், அதே பெருமைய சிந்திரந்த கதையில் எங்கள் தங்கி விருத்தப்போது படித்தேன். அன் விவரத் உணர்ச்சியும் வேகமும் வாய்ந்த கடைவிலேதான் எழுதி விருத்தேன். என்னுடைய வருங்கால வாழ்க்கையே அந்த வரலாற்றைப் பொறுத்தது என்ற உணர்ச்சியுடனே எழுதி வேன், தூதிர்த்து வசமாக அதைப் படித்துக் காட்டிய

ஈழநாடு விடுதலையாகும், எல்லாருக்கும் பிள்ளைப் பட்டம் வந்த காட்சியை இப்போது நினைத்தாலும் என்ருக்குச் சிந்திப்பாக வருகிறது.

வழியில் சில இடங்களில் பர்மியர்கள் பிரயாணி கூடச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வியில் பட்டிருக்கிறார்கள், சாட்சரூப அப்படித் தகவல் கத்தி எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தார். "கத்தியை வைத்துக் கொண்டு என் எல்லாருக்கும் பிள்ளை வருகிறார்கள்?" என்று என் கேட்டதற்கு, "அப்போ! உனக்குத் தெரியாதது. பர்மியர்கள் ஒரு வேளை தாக்க வந்தால், பின்புதான் வந்திருந்தார்கள்" என்று சாட்சரூப சாதுர்யமாகப் பதில் கூறினார்.

8. மயடி பழார்

★ டம்முவிருந்து கெம்பிய எழுவது தினம் பர்மியர் என்னுடைய கடைசியான கால் கடை பாத் திரை மணிப்பு சமந்தராதத்தில் மயடி பழார் என்னும் இடத்தில் முடிவுற்றது.

டம்முவிருந்து கெம்பியப்போது இருபத்தைந்து பேரில் ஒருவருக்குக் கெம்பிய என், மயடி பழாருக்கு வந்த போது மூன்று பேரில் ஒருவருக்கு இருந்தேன்!

எங்கள் கோஷ்டியில் மயர் மூன்று பேர் மீட்டர்கள்; சிலர் பித்திரும் தங்கி மீட்டர்கள்.

எங்கள் மூன்று பேர் மீட்டரிடையிலிருந்து வர் வர் என்றும், என்னும் வந்திருந்த சி. த. ப. பழனிச் சிப்பாருக்குச் செட்டியாருக்கான். அந்த மறுவர் எங்களை மீட்டு வந்திருந்தான் என்று ஒரு பிடிவாதமாக விருந்தார்.

என்னுடைய தந்தை என்ன ஆனார் என்று கேட்டுக்கொள்! ஆனால் டம்முவிருந்து கெம்பிய மூன்று நாளை அவர் எங்கே வந்திருப்போம் மீட்டர்கள்.

இந்தக் கடைசியில் பிரயாணம் அவருடைய வாழ்க்கையிலே கடைசியில் பிரயாணமாகப் முடிந்த விட்டது.

மீட்டராவது தாண்டிய பிறகு மென மென ஒரு வேண்டியதாக விருந்த மனம் வழியில் மூன்று மணி ஏறிப் புட்டியை, அவர், "அப்பா! குழந்தை! என்ருக்கு என்ருயோ செல்வதே!" என்றார். என் உடனே உட்கொண்டு அவர் தலையை என் மடித்து வைத்துக் கொண்டேன்.

"குழந்தை! என் உனக்குச் செல்வது திரை கத்தை மெல்லாம் மன்னித்து விடுவாயா?" என்றார்.

"அப்பா! நீங்கள் மீட்டரிடையிலிருந்து வந்திருந்தால், என் வாழ்க்கையிலேயே மிகவும் அழிவானது அதுவருவதை அறிவிக்கன். மன்னிப்பதற்கு ஒன்று மில்லை" என்றேன்.

மோட்டர் என்ருக்குக் கேட்டுப்போய் நிற்றும் சமயத்தில் வண்டியைக் குறுக்கிப் போட்டுவிட்டு நிற்றப்போய், அவருடைய ஆயுதம் மூன்று தடவை உடம்பை ஆட்டி மீட்டுப் பிடித்துச் சென்றது.

அதுதான் மயடிபுறத்து என்ருக்கு ரே மின்னம்; மனதும் இல்லை. ஆனாலும் தந்தையின் உடம்பைக் குழிதொண்டியில் புதைத்து மீட்டுத்தான் வருவேன் என்று சொல்லி மற்றவர்களை மூன்று பேரைச் சென்றோன். எங்கள் வந்த வழியில் ஏற்கெனவே பாதை ஓரமாக அரசாணை பிரேதங்கள் விட்ட கல்லறையில் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருந்தே இருவரும், அந்த மாதிரி என் தந்தையை

மீட்டுப் போக முடியாத என்று பிடிவாதமாக விருந்தேன். செட்டியாருக்கு என்ரு உதவி செய்வதாகச் சொல்லிப் பிள் தங்கினேன்.

மீட்டரினே குழி தொண்டியெடுத்துக் கொண்டு காட்சியாகப் எப்படியோ ஒரு பன்னத்தைக் கண்டு பிடித்து மென தலையை மனதும் போட்டு முடி மீட்டு எங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினோம்.

சி. த. ப. கேட்டார்: "பிரேத என்ருக்காகப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? புதைப்பது எல்லா வழக்கமாக? தகவல் செய்வது எல்லா?" என்றது.

"உங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொன்னால், அதன் படியே உங்களுக்குச் செய்து விடுகிறேன்!" என்று பதில் சொன்னேன்.

"எல்லா பதில்!" என்று கூறிச் சிரித்தார்.

எங்கள் வேலையாக வட்டம் மற்றவர்களை அன்று சாம்பலாகவே பிடித்து மீட்டோம்.

ஆனால் மறுபடியும் எங்கள் மூன்று பேரைப் பிள் தங்கும்படி கேடுத்த அரசாணம் என்ன? அதைத்தான் இப்போது சொல்லப்போகிறேன்.

இரண்டாம் நாள் மத்தியானம் ஒரு செங்குத்தான மனம் உரிமையில் எங்கள் ஏறிக்கொண்டிருப்போது, என்ருதி திடீரென்று, "ஐயோ! என்ருயோ செல்வதே!" என்று சொல்லி மீட்டு உட்கொண்டான். அவர் உடம்பெல்லாம் வெட வெட வென்று எடுக்கிறது.

தரார் பென்னிஸ் உடம்பைத் தொட்டுப் பார்த்து, "ஐயோ! கொடுக்கிறது!" என்றார்.

தகப்பனார், "அடி பாதை! என்ருயோ! கேடுத்ததாக காட்சியாக!" என்று திட்டித் தொடங்கினார்.

மீட்டரிடையிலிருந்து, "இவ்வாறு வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்; எல்லாருடனும் உப்பில் ஏற்றி அனுப்பி விடலாம் என்று சொன்னேனோ, கேட்டோ! இப்போது வாயிலே மன்னிப்போம் போடப் பார்த்தோ!" என்று கத்தினார். அப்போது என்ருதி மெல்லிய குரலில், "அப்பா! நீங்கள் என் மனதை அருத்தப் படுத்திச் செல்கிறீர்கள்! என்ருது இங்கேயே மீட்டு மீட்டு நீங்கள் போகங்கள். என் உங்கள் மனம் இவ்வாறு வென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று.

"அடி என்ருயோ! உன்ருது உரிமையோடு எப்படி மீட்டு மீட்டுப் போகிறது! செத்துத் தொண்டியாகும் நின்றுவதில் போகலாம்" என்று சாட்சரூபம்.

என் காதித் இது எல்லாவது அரசாணை விருத்திருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனாலும், என்ருது போட அது எல்லாமிடம் போந்து என்ருது, "சாட்சரூபம்! ஒரு வேளை சொல்கிறேன். நீங்களும் உங்கள் மனமையும் வயதானங்கள். உட்கொண்டு நீங்களும் போய்விடுவதுதான் சரி. என்ருது உங்கள் பென்னிஸ் ஒப்புவித்து மீட்டுப் போங்கள். உரி கேட்டியாகவிருந்து பிழைத்தால் அழைத்து வருகிறேன். இன்னாமிட்டாம், என் தந்தைக்குச் செய்ததை இவருக்குச் செய்துமீட்டு வருகிறேன்" என்றேன்.

2-1 அருப்பமடி, ஐயோ, சிப்பாணி! அன்ருது மறுகு குவி உடம்பில் எப்படி இந்த இரண்டு பென்னிஸ் மூப்பு வித்து மீட்டுப் போகிறது!" என்று சாட்சரூபம்.

"சாட்சரூபம்! என் அன்ருது மறுவுகள் அவ்வாறு விடுவது என்ருது கலியாணம் செய்து கொள்வதாகத் தீர்மானித்து மீட்டோன். அவருக்கும் அது சம்பந்தம். உங்கள் மூன்றுமிடமே, அரசாணைப் பூமி தேவி காட்சியாக இப்போது இவ்வாறு என்ருது பானிச்சுரணம் செய்து கொடுக்கிறது!" என்று கூறி, என்ருது மீட்டரிடையிலிருந்து

பக்கத்தில் உட்கார்ந்து, அவளை என் மடியில் படுக்க வைத்தேன். இவர தாபத்தினால் தவித்துக் கொண்டிருந்த அலகுடைய கைவிரல் விரல்களை என் துண்டைய கைவிரல்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

9. முடிவுரை

★ என்னைவும் வளர்ந்தவையும் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் வெகுதூரம் போனபோது, வளர்ந்தேயிற் றேய்ப் போ ஆரம்பித்தான். "என் கண்ணே! என் அலகுடைய கைவிரல் விரல்களை உனக்குப் பிடிக்க விடுவதா?" என்றேன்.

வளர்ந்த சட்டென்று அலகுடையை நீறுநீர் விட்டுப் புன்னைக் புரீசர்கள். கண்ணிரையும் துடைத்துக் கொண்டான்.

"உங்களை யணங்கு கொள்ளும் பாக்விபத்துக்கு இந்த ஐயத்தின் கான் ஒரு புன்னைவிலும் செல்ல வில்லை. புரவ துடிக்கத்திலே சென்றிருக்க வேண்டும்" என்றான்.

"போது. "உங்களுக்கு ஒரு பெரிய துரோகம் செய்து விட்டேன். என்னை மன்னிப்பீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"ஒரு காலும் மன்னிக்க மாட்டேன்!" என்றேன்.

"விடைபாட்டு இல்லை. கீதையாகவே உங்களை மோசம் செய்து விட்டேன். கான் சாண்டிபி கத்தாவின் மகன் இல்லை; அவர் விட்டுச் சமையத் தாரியின் மகன். அம்மாதிரி அவர்கள் விட்டுச் சூழத்தைக் கெட்டால் கப்பலில் அனுப்பி விட்டார்கள்; மாரிக்குத் துண்டாகக் கைவிரல் விட்டும் வைத்துக் கொண்டார்கள்."

இம்மாதிரி ஏதோ இருக்கும் என்று காலும் சந்தேகித்துக்கொண்டேன். எனவே, சிந்திக்கும் விவரமாகப் பதிலும், "என் கண்ணே! அந்த லுர்க்கத் தற்போது கைக்காரருடைய மகன் நீ இல்லை என்பதில் எனக்குப் பரம சந்தேகம்!" என்றேன்.

அப்போது என்னைக்குப் பின்புறத்து, "மீட்டர் விளையாட்டில் சிங்கமும் சிங்கத்தின் சொல்லிவிடுவது தானே!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அது வி. த. ப. பழனிச்சுப்பாசுர சேட்டையாசிரியர் குரல்தான். போலவர்களுடன் சேர்ந்து போவதுபோல் சேட்டையார் ஐக்கைக் காட்டி விட்டு, என்னைக்குத் தெரியாமல் திரும்பிவந்த மார்தின் பின்புறம் சிந்து கொண்டிருந்தார். பழனி மாரின் வீதிக்குக்கும் பழனிவாசலையோ வந்தது போல் அச்சமாய் சேட்டையார் வந்தார் என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்தான் வளர்ந்த உயிர்ப்போலப்பதற்கும், கால்கள் பந்திரமாய் இடையே போய்ச் சேர்வதற்கும் காரணமாயிருந்தார்.

அவ்வளவு அலகுடைய காந்தி குல்லா காரணமாக இருந்தது என்றும் சொல்லலாம். தலைமீல் காந்தி குல்லாவையும் அவர் அந்த மனப்போதோத்திரிதான் பாய்மீல் கிராமம் ஒன்றுக்குச் சென்று வளர்ந்தவனை ஒத்தாசைக்கு அழைத்து வந்தபடியால் தான் வளர்ந்திருந்தான். ஆனால் இதேவெளியில் பின்புறம் காந்த சம்பவங்கள். அச்சமாய் சேட்டையாரைப் பார்த்ததும் எனக்கு அரைத்திரையாகச் சொல்ல வந்தது.

"ஈ! என் போகவில்லை? இங்கே எந்தக்கா ஒன்று கொண்டு சிந்தித்தீர்?" என்று கான் கேட்டதும், சேட்டையார் சாவதானாக, "உமது குட்டை உடைத்து விட்டதான்; ஈ! ஐயீச்சார்! மகன் இல்லை என்று வளர்ந்திருக்கச் சொல்லத்தகுந்ததான்!" என்றான்.

அப்போது எனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்துக்கு அளவே இல்லை. ஒரு விதத்தில் சந்தேகமாய்க் கையம் இருந்தது. எப்படியும் அந்த உண்மையை வளர்ந்திடும் சொல்லியாக வேண்டும் அல்லவா?

சிறிது வேட்கத்துடன் வளர்ந்திடும் முகத்தைப் பார்த்தேன். அவன் சொல்ல முடியாத ஆவலுடன் "சேட்டையார் சொல்லுவது சிறுவா?" என்றான்.

"சிறுந்தான், வளர்ந்தி! கான் ஐயீச்சார்! மகன் இல்லை. சாண்டிபி உன் தந்தை என்று நினைக்கக் கொண்டிருக்கிறோது. அலகுடைய கைவிரல் போது வந்ததா அந்தக் கதைமகன் கட்டியோன்" என்றேன்.

வளர்ந்த பழனிவாசலையாகத் தன் மெல்லிய கால் கைவிரல் என் கழுத்தின் கட்டிக்கொண்டு, "தோம்ப சந்தேகம். சிங்கம் அந்தக் கதைமகன் சொல்லியுடன் எனக்கு எல்லாமோ வந்துதான் இருந்தது" என்றான்.

"மன்!" என்று கேட்டேன்.

"சமையத்தாரி மகனுக்கும் ஐயீச்சார்! மகனுக்கும் போகுத்தமா?" என்று வளர்ந்த.

அப்போது சேட்டையார் குறுக்கிட்டு, "ஆமாம், விளையாட்டில் சிங்கமான் சட்டைமகன் பந்திர உங்கன் அப்பி பிராயம் என்ன? தாவி கட்டுவது கைவிரல், மோதிரம் மார்தின் கொண்பது கைவிரல், மகன் ஒத்தப் போதுவே போதுமா?" என்று கேட்டான்.

"அதைப் பந்திரப் போது சொல்லிடுவது. கான் எழுதி வாரித்தது போய்ச் கதை என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டான்.

"போலவா கதை! அதைக் கேட்டவுடனேயே இடையே போனதும் உங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு புத்தகப் பிரகாரமாய் உங்களை வைத்து என்று நினைக்கிறது விட்டேன். அதிலும், அந்த வேல் மூலக் தானையப் பத்து கான் ஈ! கட்டிக்கொண்டு அறுவதை சிந்தித்தான் எனக்குச் சிம்பிரய் வறுவது. வேலைகப்பட்ட ஐயீச்சார்! ஆடு விடவாமென்று சிந்தித்த அந்த மோசக் கான் போய் கை கிதைய மன்னிய வாரிப் போட்டதில் எனக்கு தோம்ப சந்தேகம்!" என்றான்.

"சேட்டையாரே! உங்களுக்கு எப்படி இதெல்லாம் தெரிந்தது?" என்று மறுபுறம் கேட்டேன்.

"எனக்கு சாமையதாயும் ஐயீச்சாரானே! வேல் கைப்பட்ட ஐயீச்சாரை எனக்குத் தெரியும்."

"அப்படியா?"

"ஆமாம்! பழைய ஐயீச்சாரையும் தெரியும்; புதிய ஐயீச்சாரையும் தெரியும். பத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் உடன் ஐயீச்சார்போல் எல்லாம் போட்டதில் ஐயீச்சார் கை யாறிற்று" என்றான்.

"ஓதோ!" என்றேன்.

"பழைய ஐயீச்சாரின் பெயர், சாதுர சாதுர சேது சாமையக் மூத்து சந்திரத் தேவர்; அவர் காலமாகி விட்டான்!"

"இப்போதைய ஐயீச்சாரின் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டேன்.

"வி. த. ப. பழனிச் சுப்பாசுர சேட்டையார்" என்று பதில் வந்தது.

ஆனால் வேலைகப்பட்ட ஐயீச்சார் வி. த. ப. பழனிச் சுப்பாசுர சேட்டையார் என்று இருக்கட்டும்! அவர் மகராகுத்துக் கையாறுவதும் இருக்கட்டும்! அவர் அன்று சேய்த் உதவியெனவே அல்லவா இந்த வளர்ந்தியும் காலும் இந்த உணர்ந்தியெனவே சேர்த்து இருப்பதை அதுபயித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்?

மலர் இசைநாயகம் புத்தகம்

பெண்ணின் தம்பியார்:-குழந்தை பாட்டைக் கேட்டீளா?
பாட்டு எப்படியோ அப்படித்தான் சமையலும்.

வயிப்பாரும் ஸ்பிரிங்கி:-அதனால் பரவாயில்லை நான்
தோட்டைச் சாப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.

~சாயா~

கேட்டீங்கி:-என்னா? கல்யாணியா? வஸந்தாவா?
உங்களுக்குத் தெரியுமா?

பார்த்தீங்கி:-யாராயிருந்தால் உங்களுக்கு என்ன? பேசாமல்
பாட்டைக் கவனிப்பும்! என்ன அழகாய் ஆனபனம்
செய்கிறது!

~சாயா~

வாழ்க நீ எம்மான்! இந்த
 வையத்து காட்டி லெல்லாம்
 தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்ஞி
 விடுதலை தவறிக் கெட்டு
 பாழ் பட்டு நின்ற தாமோர்
 பாரத தேசந் தன்னை
 வாழ்விக்க வந்த காந்தி
 மகாத்மா! நீ வாழ்க! வாழ்க!

—பாரதியார்

பிஷாப் பிஷாப்!

ஒரு சங்கீத நோஷ்டி

இரத்தினம்

பார்வதியின் தவம்

❖ மீரா ❖
-மீரத் எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி-

• 1111 •
- 1111 -

பிரிந்த பாதை

“அவர் ஒருவர் நாம் ஒருவர் —
ஆன தொரு காலம்!”

கண்ணனும் கோபிகையும் யமுனைக் கரையில் சந்தித்தார்கள். கண்ணன் குழல் ஊதுவதென்ன, இருவருமாய்ச் சேர்ந்த பாடுவதென்ன, ஆடுவதென்ன, அன்பு மொழிகள் கூறிக் குலாவுவதென்ன, இந்த விதமாக ஒரே பாவச அனுபவத்தில் நான் முழுதும் கழித்தது.

மாலை வந்தது. வீடு திரும்பியாக வேண்டும். இரு வரும் புறப்படுகிறார்கள். ஊர் எல்லை வரையில் ஒரு பாதையி லேயே ஈடத்து போகிறார்கள். போகும் போது கண்ணன் குழலை வாயில் வைத்து இசைத்துக் கொண்டே போகிறான்.

பிரியுமிடம் வந்து விட்டது. ஒரு பாதை வழியாகக் கண்ணன் பிரித்து தனியே போகிறான். குழல் ஊதிக் கொண்டேதான் போகிறான். கோபிகையும் தன் வீட்டுக்குப் போகும் பாதையில் செல்கிறான். தனி வழி ஈடத்து வீடு சேருகிறான்.

மாலை போய் இரவு சேரம் வந்தது. “ஆகா! பகல் எல்லாம் ஒன்றாய் இருந்தோமே! பொழுது போவதே தெரியாமல் ஆனந்தமயமா யிருந்ததே! இப்போது இப்படித் தனிமையாய் இருக்க சேர்ந்த விட்டதே!” என்று ஏங்குகிறான்.

மனசில் எத்தனையோ காட்சிகள் — உல்லாசக் காட்சிகள் — வந்து வந்து போய் விடுகின்றன. கண்ணனும் தானும் வெவ்வேறு பாதையில் பிரிந்த காட்சியோ அப்படியே தங்கி விடுகிறது அவன் மனசில். கம்முடைய மனசிலுத்தான் ஸ்ரீ கணுதேஸாயின் நித்திரம் தங்கி விடுகிறது!

“கவி” தபாலம் மார்ச் 1964

Courtesy:— SGT. KANU DESAI
Messrs. D. B. Taraporewala Sons & Co.

புத்தர் சன்னிதி

“கண்காள் காண்பின்களோ!
கைகாள் கூப்பித் தொழிர்!
தலையே நீ வணங்காய்!”

உலகத்தில் எஞ்ஞமே கோயில்கள் உண்டு. எத்தனையோ விதமான கோயில்கள். மூர்த்திகளும் எத்தனையோ மூர்த்திகள். ஆனால் எல்லா மூர்த்திகளும் கம்மை ஒரு அமைதியான நிலைக்கு — கடவுளோடு ஒன்றும் ஆனந்த நிலைக்குக் கொண்டு போகும் அரிய சாதனைகள்தான். இந்த உண்மையை அப்பர் சுவாமிகள் என்றும் அனுபவத்தில் அறிந்தவர். கோயிலுக்குள்ளே பிரவேசிக்கும் போது கண், கை, தலை எல்லாம் மூர்த்தியிடம் ஈடுபடுகின்றன. அந்த அவயவங்களைப் பார்த்து அப்பர் சுவாமி பேசுகிறார்: “சரி சரி, கண்களே, கண்டு அனுபவியுங்கள்! கைகளே, கூப்பித் தொழுது இன்புறுங்கள். தலையே, இறைவனை வணக்கி ஆனந்தப்படு!” என்று சொல்கிறார். பத்தி பரவசமானது என்னென்ன விதமான பாஷைகளிலெல்லாம் பேசுகிறது, பாருங்கள்!

அப்பர் சுவாமிகளது நிலையிலேதான் இந்தப் படத்திலுள்ள புத்த பிக்ஸ்க்கள் மூவரும் புத்த பகவான் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆலயத்தின் மூன் வாசலில் நிற்கிறார்கள். படத்தைப் பார்க்கும்போது அந்த நிலைக்கு கம்முடைய மனசும் போய் நிற்கிறது.

* அஜந்தா குகை மண்டபங்களையும் அங்குள்ள செத்திரங்களையும் பார்த்து அநிசயத்தில் ஆழ்ந்து போன கிரீபித்ஸி என்னும் ஆங்கிலேயர், அந்த நாளில் (அநாவது ஆயிரத் தைத்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பு) அந்தக் குகை மண்டப வாசல்கள் எப்படிக்க காட்சியளித்திருக்கு மென்று கற்பனை செய்து எழுதிய செத்திரம் இது. ஸ்ரீ ரவி சங்கர் ராவல் என்னும் பிரசித்த குஜராத்தி செத்திரக்காரரால் பிரதி செய்யப்பட்டது.

மன்மதன் போர்க்கோலம்

“கைக்கரும்(பு) என்ன
கணையென்ன நீ என்ன
மன்மதா! — இந்தச்

செக்கரும், பாவி
நிலாவுமே போதாதோ,
மன்மதா!”

கிரீத்தமும் இரும்பும் இழுபட்டுச் சேருகின்றன. அப்படிச் சேர வேண்டும் என்ற ஏக்கம் இரண்டிலும் ஏற்கெனவே இருத்தபடியால்தான் அவை சேர்கின்றன. இத்தகைய ஏக்கம் எல்லாப் பொருள்களிலுமே அடங்கிக் கிடக்கிறது. புல் பூண்டுகளின் சிருஷ்டி தத்துவத்தில் இருக்கிறது. மக்கள் உன்னிட எல்லாப் பிராணிகளிலும் இருக்கிறது. மன்மதனது ஆதிக்கம் சர்வ விபரபக்தான். அவனது ஆக்களுக்கு வெளியே யாராவது கிற்பது, போவது என்றால் அவனுக்குக் கோபம் வராமல் என்ன செய்யும்?

அந்தி மாலை வந்து விட்டது. சந்திரனும் உதித்த விட்டான். கேட்பானேன் மன்மதனது ஆக்காரத்தக்கு? முகத்திலே என்ன கோபம்? கடையிலே என்ன வேகம்? போர்த் துணைக்கு ரதியும் யுத்த சன்னத்தனாகவே உட்கொண்டிருக்கிறான்.

“எக்கே! என் ஆட்சிக்கு உட்படாது தப்பிக்கப் பார்க்கிறவர்கள் எக்கே?” என்ற ஆக்காரத்துடன் கேட்கிற பாவம் மன்மதனது முகத்திலும் ஒட்டத்திலும் அருமையாய் அமைந்திருக்கிறது. இந்த பாவத்துக்குப் புறவினக்கமாகச் செய்வானம் (செக்கர்) செத்திப் படல மாய்ப் பரவித் கிடக்கிறது.

*

*

*

இந்தக் காட்சியை யெல்லாம் குற்றலக் குறவஞ்சி ஆசிரியர் பார்க்கிறார். காதலனைப் பிரித்த பிரிவாற்றமை யால் வருத்தம் பெண்ணின் கண் கொண்டு பார்க்கிறார். பார்த்து, மன்மதனை அந்தப் பெண் சயிப்பதாக அற்புதமான உணர்ச்சி பாவத்துடன் பாட்டு வருகிறது.

ஸ்ரீ கணு தேவையின் அருமையான சித்திரத்தக்கு வினக்கம் கொடுக்கும் பாட்டுத்தான்.

விளக்கும் வண்டும்

“பாரமான் சிந்தை
ஊடுவேந்தன் அம்பு
பாயுதே — உயிர்
தியுதே.”

ஹகனியின் விளிம்பில் ஒரு விளக்கு வைத்திருக்கிறது. அது சுடர் விட்டு அழகாய் விரிகிறது.

வெளியே பறந்து கொண்டிருந்த இரண்டு வண்டிகள் விளக்கின் ஜுவாலையைப் பார்த்த மாதிரத்தில் வேகமாய் உள்ளே வருகின்றன. ஏதோ அழகான புஷ்பம் என்று எண்ணிக்கொண்டு வருகின்றன! அடாடா! அவற்றின் கதி என்ன? ஜுவாலையில் விழுந்து மாய வேண்டியதுதானே?

* * *

இந்தக் காட்சியை ஒரு பெண் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய காதலன் வாக்குக் கொடுத்தபடி வந்து சேரவில்லை. “இனி எங்கே வரப்போகிறான்!” என்று வருத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். காதலின் வேகம் அவளை எப்படி எல்லாமோ படுத்துகிறது. உயிரே விரிந்து தீய்த்து விடும்போல் தோன்றுகிறது.

“காயகனிடம் காமாகத்தானே ஆசை கொண்டோம்? வேண்டாத ஆசைதானே? அவனது உறவை காமேதானே காடினோம்? இப்போது இந்த கதிக்கு உள்ளானோமே? இந்த வண்டுகளின் கதிதானே கமக்கும்!” என்று எண்ணுகிறாள்.

* * *

விண்டுகள் என்னமோ மாய்த்து விடத்தான் போகின்றன. ஆனால் இன்னும் சிறிது சேரத்தில் காதலன் வந்து விடுவான். பெண்ணின் சோக மெல்லாம் எங்கேயோ பறந்து போய்விடும்! ஒரே ஆனந்த மயமாக ஆகிவிடுவான்!

* * *

கீதலனைப் பிரித்த பெண்ணின் பரிதாப சிவையை ஸ்ரீ கணு தேசாய் வர்ணக்களினால் அருமையாய்ச் செத்திரிக் கிறார். அதே சிவையைத் தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டு செத்திரிக்கிறது முருகன் பேரில் பாடிய காவடிச் செத்து.

வழிபாடு

“தொழுது மலர்கொண்டு
தூபம் கையேந்தி
எழுதும்! எழு! வாழி
நெஞ்சே!”

—பொய்கை யாழ்வார்

ஜோதி மயமாய், எங்கும் சிறைத்தாய் கம் உள்ளத்திலும் சிறைத்தாய் இருக்கிறதெனக் கடவுள் தந்தவம். அப்படி உள்ளத்தி லிருக்கும் ஜோதியை எப்படிக் காணுவது?

கூண் முதலான ஐம்பொறி வழியாகப் புற விஷயங்களில் பிரவேசித் துக் கொண்டிருக்கிற மனசை உள் முகமாகப் பார்க்கச் செய்ய வேண்டும். ஐந்து பொறிவாசனையும் சாத்திவிட வேண்டும். சாத்தின மாதிரித்தில் உள்ளத்திலுள்ள பாஞ் சோதியைக் காணலாம்.

அப்படிப் பாம் பொருளைக் காணுவதற்கும் அதனோடு ஒன்றிப் போவ தற்கும் எனியதொரு சாதனம் இருக்கிற தென்ற பொய்கை யாழ்வார் சொல்லுகிறார். தம் நெஞ்சைப் பார்த்தே சொல்லுகிறார் :

“புஷ்பத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டும் தூபத்தை எந்திக் கொண்டும் புறப்படுவோம். சன்னிதி சென்று பகவானைத் தொழுவோம். இப்போதே காம் எழுந்த போகலாம்! (எழுதும்!) நெஞ்சே, கன்று யிருப்பாய் நீயும்! எழு, எழு!”

*

*

*

இனி ஸ்ரீ கணு தேவையின் படத்தைப் பார்க்கலாம்.

ஒரு பெண்மணி; பத்த மணிதான் அவள். கையில் செந்தாமரைப் பூவை ஏந்துகிறாள். சுடர் விட்டெரியும் தீபத்தையும் அந்தப் பூவின் மேல் வைத்து எந்திக் கொண்டிருக்கிறாள். இந்த நிலையில் பகவானை வழி படுவதற்காகப் புறப்படுகிறாள். அப்படிப் புறப்படும்போது, “இந்தச் செந்தாமரை மலரையும் கதமணம் கமழும் தீபத்தையும் இறைவனுக்கு உரிமையாக்க அல்லவா கொண்டு போகிறோம்?” என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. உடனே, அவளுடைய கண்ணுக்குச் செந்தாமரை மலர், வாசம் கமழும் தீச்சுடர் எல்லாம் மறைகின்றன. உள்ளத்திலே கோயில் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சுடர் ஒன்றே புலனுகிறது. இதயம் அந்தச் சுடரோடு ஒன்றி விடுகிறது.

அற்புதமான சித்திரம்.

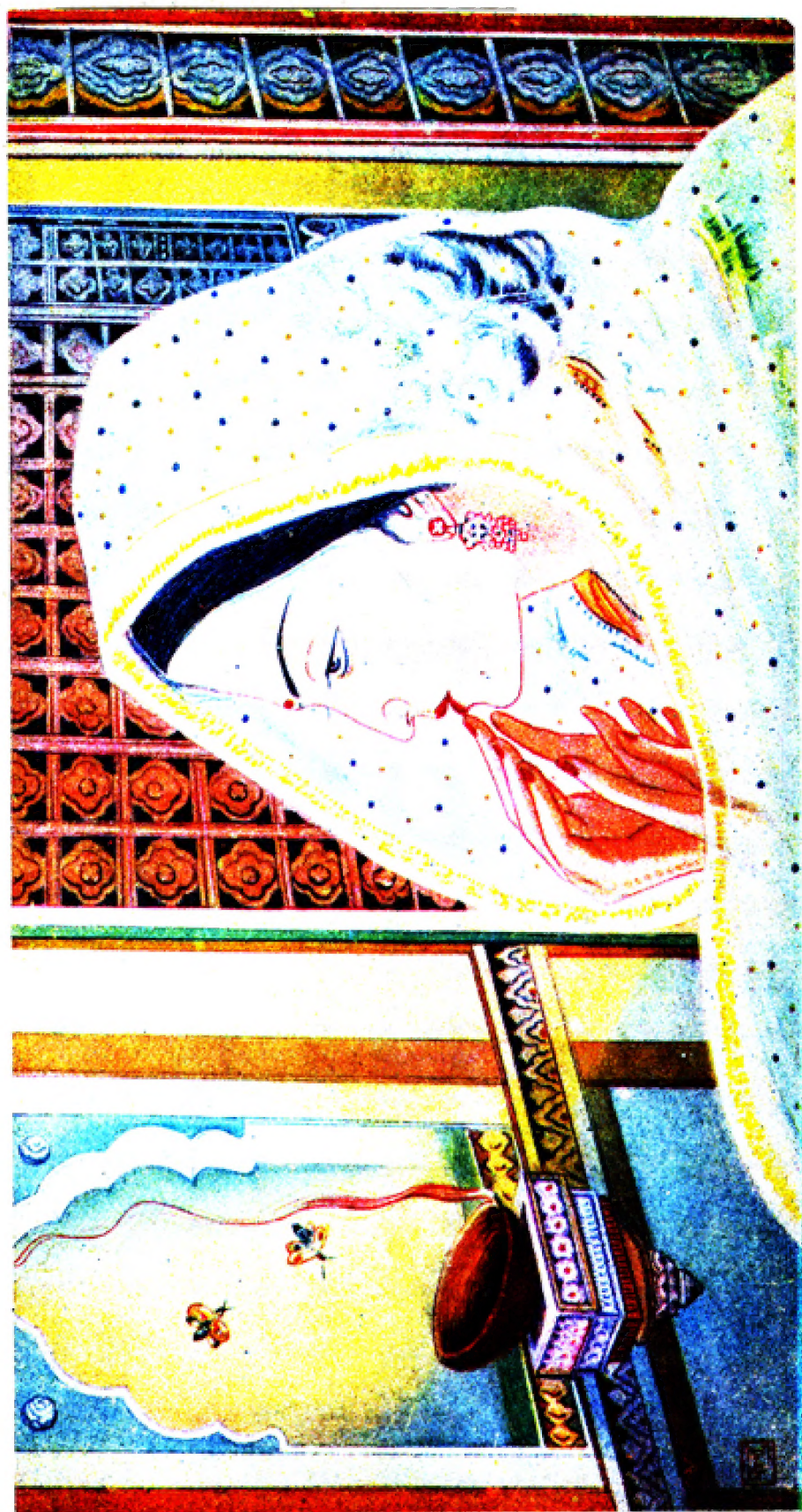
“இந்தக் கைகளும் மெல்லிய விரல்களும் என்ன அழகு! என்ன அழகு!” என்ற செந்தாமரை எடுத்துச் சொல்லுகிறது! “ஆடா! இந்தச் செந்தாமரை மலர்தான் எவ்வளவு அழகு!” என்ற கையும் பேசுகிறது. தீபச் சுடரிலுள்ள வெளியையும் மென்மையையும் பார்க்கிறோம்; கண்ணின் துமைகளிலும் முக்கியமாகப் புருவங்களிலும் பார்க்கிறோம்.

அதோ அந்தக் கண்கள் உன் கோக்கிக் குவிக்கின்றன! கண்களோடு செவ்விதழ்களும் குவியப் பார்க்கின்றன.

உள்ளத்தில் உள்ளான உணர்ந்து, மெய்மறந்த ஆனந்தத்தில் தினைக்கிறது அந்தப் பத்த மணியான பெண்மணியின் உள்ளம்!

“கம்ப” தபாஸி மார் 1944

Courtesy: — S. T. KANU DESAI
Messrs. D. B. Taraporewala Sons & Co.

G.K. VALE & CO., PHOTOGRAPHERS, MOUNT ROAD, MADRAS

உதயணன் வாசவதத்தை

பாகவதர்
வசந்தரா
கிருஷ்ணன்
★ மதுரம் ★

விடாக்ஷன் ரகுநாத்
ஸ்டூடியோ நியூடோன்

★ உமா பீக்சர்ஸ் தயாரிப்பு ★

Waminoy